JOSEPH CAMPBELL

THE POWER OF MYTH

WITH BILL MOYERS

"Campbell has become the rarest of intellectuals in American life: a serious thinker who has been embraced by the popular culture." —*Newsweek*

Machine Translated by Google

Efsanenin Gücü

Joseph Campbell,
Bill Moyers ile

Editörün Notu
giriiş
bin
MİT VE MODERN DÜNYA
II
İÇİ YOLCULUK
III
İLK HİKAYE ANLATICILARI
IV
FEDAKET VE HUZUR
KAHRAMANIN MACERASI
BİZ
TANRIÇA'NIN HEDİYESİ
VII
ASK VE EVLİLİK HİKAYELERİ
VIII
SONSUZLUK MASKELERİ

Machine Translated by Google

Müziği uzun zamandır dinleyen Judith'e

Machine Translated by Google

Editörün Notu

Bill Moyers ve Joseph Campbell arasındaki bu konuşma 1985 ve 1986'da George Lucas'ın Skywalker Çiftliği'nde ve daha sonra New York'taki Doğa Tarihi Müzesi'nde gerçekleşti. Orijinal transkriptleri okuyan çoğumuz, yirmi dört saatlik çekim sırasında yakalanan zengin malzeme bolluğu karşısında şaşırdık - bunların çoğu, altı saatlik PBS serisinin yapımında kesilmesi gerekti. Bir kitap fikri, bu materyali sadece serinin izleyicilerine değil, aynı zamanda Campbell'ı kitaplarını okuyarak uzun süredir takdir edenlere de sunma arzusundan ortaya çıktı.

Bu kitabı düzenlerken, orijinal konuşmanın akışına sadık kalmaya çalışırken, aynı zamanda, transkriptlerde göründüğü yerden konuyla ilgili ek materyalleri dokuma fırsatından yararlandım. Yapabildiğimde, TV dizisinin formatını takip ettim. Ancak kitabın kendine has bir şekli ve ruhu var ve serinin bir kopyası değil, ona eşlik etmesi için tasarlandı. Kitap kısmen var, çünkü bu, düşünmeye ve izlemeye değer bir fikir sohbeti.

Tabii ki daha derin bir düzeyde, kitap var çünkü Bill Moyers, mitin temel ve zor konusunu ele almaya istekliydi - ve Joseph Campbell, Moyers'in derin sorularına bir ömür boyu dayanan, kendini açığa vuran dürüstlükle cevap vermeye istekliydi. efsaneyle yaşamaktan. Bu karşılaşmaya tanık olma fırsatı verdikleri için her ikisine ve Joseph Campbell'ın fikirlerine olan ilgisi bu kitabın yayınlanmasında başlıca etken olan Doubleday editörü Jacqueline Kennedy Onassis'e minnettarım. Ayrıca destekleri için Karen Bordelon, Alice Fisher, Lynn Cohea, Sonya Haddad, Joan Konner ve John Flowers'a ve özellikle makaleyi birçok kez yeniden yazdığı ve keskin editör gözü için Maggie Keeshen'e minnettarım. El yazmasıyla ilgili yardımları için Judy Doctoroff, Andie Tucher, Becky Berman ve Judy Sandman'a minnettarım. İllüstrasyon araştırmasının ana görevi, Annmari Ronnberg'in yardımıyla Vera Aronow, Lynn Novick, Elizabeth Fischer ve Sabra Moore tarafından yapıldı. Hem Bill Moyers hem de Joseph Campbell taslağı okudular ve birçok yararlı öneride bulundular - ancak sözlerini kitap konuşmasına yeniden yazmanın cazibesine direndikleri için minnettarım. Bunun yerine, konuşmanın kendisinin sayfada yaşamasına izin veriyorlar.

Machine Translated by Google

-- BETTY SUE ÇİÇEKLERİ

Austin'deki Teksas Üniversitesi

Machine Translated by Google

giriiş

Joseph Campbell öldükten sonra haftalarca bana onu hatırlattı.
Döndüğüm her yerde.

Times Meydanı'ndaki metrodan gelirken ve baskı yapan kalabalığın enerjisini hissederek, bir zamanlar orada Campbell'a görünen görüntüyü hatırlayarak kendi kendime gülümsedim: "Ödipus'un en son vücut bulmuş hali, Güzel ve Çirkin'in devam eden romantizmi duruyor Bu öğleden sonra Kırk İkinci Cadde ile Beşinci Cadde'nin köşesinde, trafik ışığının değişmesini bekliyorum."

John Huston'ın James Joyce'un bir hikayesine dayanan son filmi The Dead'in ön gösteriminde, tekrar Campbell'ı düşündüm. İlk önemli eserlerinden biri Finnegans Wake'in anahtarıydı. Joyce'un insan acılarında "ciddi ve değişmez" dediği şeyin Campbell, klasik mitolojinin ana teması olduğunu biliyordu. "Bütün ıstırapların gizli nedeni," dedi, "yaşamın ilk koşulu olan ölümlülüğün kendisidir. Yaşamın olumlanması isteniyorsa, bu inkar edilemez."

Bir keresinde biz ıstırap konusunu tartışırken Joyce ve Igjugarjuk'u birlikte anmıştı. "Igjugarjuk kim?" Dedim, telaffuzu zar zor taklit edebiliyordum. "Ah," diye yanıtladı Campbell, "kuzey Kanada'daki bir Caribou Eskimo kabilesinin şamanıydı, Avrupalı ziyaretçilere tek gerçek bilgeliğin "insanlıktan uzak, büyük bir yalnızlık içinde yaşar ve yalnızca Sadece yoksunluk ve acı, zihni başkalarına saklı olan her şeye açar.' "

"Elbette," dedim, "Igjugarjuk."

Joe kültürel cehaletimin geçmesine izin verdi. Yürümeyi bırakmıştık. "Joyce ve Igjugarjuk ile ateşin etrafında uzun bir akşam hayal edebiliyor musun? Oğlum, bunun üzerine oturmak istiyorum ." derken gözleri parlıyordu.

Campbell, John F. Kennedy'nin yirmi dördüncü yıldönümünden hemen önce öldü. Kennedy suikastı, yıllar önce ilk görüşmemizde mitolojik terimlerle tartıştığı bir trajedi. Şimdi, o melankolik anma yeniden ortaya çıktığında, yetişkin çocuklarımla Campbell'ın yansımaları hakkında konuşuyordum. "Bir topluma ritüelin yüksek hizmetinin bir örneği" olarak tanımladığı ciddi devlet cenaze töreni, insan ihtiyacına dayanan mitolojik temaları çağrıştırdı. "Bu ritüelleştirilmiş bir fırsattı

Machine Translated by Google

En büyük toplumsal gereklilik," diye yazmıştı Campbell. "Bizim de üyesi olduğumuz canlı toplumsal organizmayı temsil eden, coşkulu bir yaşam anında ellerinden alınan tüm toplumumuzu temsil eden bir başkanın alenen öldürülmesi, yeniden kurmak için telafi edici bir ayini gerektirdi. dayanışma duygusu. İşte muazzam bir ulus vardı, o dört günü oybirliğiyle bir topluluğa dönüştürdü, hepimiz aynı şekilde, aynı anda, tek bir sembolik olaya katıldık." O, "barış zamanında türünün ilk ve tek şey olduğunu" söyledi. derinden önemli bir ayin yerine getirilmesine bir birim olarak katılan tüm bu ulusal topluluğun bir üyesi olma duygusunu bana hiç vermedi."

Bu açıklama, bir arkadaşım tarafından Campbell ile olan işbirliğimiz hakkında bir meslektaşıma sorulduğunda da hatırladım: "Neden mitolojiye ihtiyacın var?" "Bütün bu Yunan tanrıları ve eşyalarının" günümüz insan durumuyla alakasız olduğu şeklindeki tanıdık, modern görüşe sahipti. Bilmediği - çoğu kişinin bilmediği şey - tüm bu "şeylerin" kalıntılarının, bir arkeolojik alandaki kırık çanak çömlek parçaları gibi, iç inanç sistemimizin duvarlarını kapladığıdır. Ama bizler organik varlıklar olduğumuz için, tüm bu "şeylerde" enerji var. Ritüeller onu uyandırır. Campbell'ın sosyolojik değil mitolojik terimlerle gördüğü toplumumuzdaki yargıçların konumunu düşünün.

Bu pozisyon sadece bir rol olsaydı, yargıç mahkemeye hakim siyah cübbe yerine gri bir takım elbise giyebilirdi. Hukukun otoriteyi salt zorlamanın ötesinde tutması için yargıcın gücünün ritüelleştirilmesi, mitolojikleştirilmesi gerekir. Campbell, din ve savaştan aşk ve ölüme kadar bugün hayatın büyük bir bölümünün de böyle olması gerektiğini söyledi.

Campbell'ın ölümünden bir sabah işe giderken George Lucas'ın sahnelerini gösteren bir mahalle video mağazasının önünde durdum.
Penceredeki bir monitörde Star Wars. Orada durup Campbell'le filmi California'daki Lucas'ın Skywalker Çiftliği'nde birlikte izlediğimiz zamanı düşündüm. Lucas ve Campbell, film yapımcısının Campbell'ın çalışmasına olan borcunu kabul ederek, bilgini Yıldız Savaşları üçlemesini izlemeye davet etmesinden sonra iyi arkadaş olmuşlardı . Campbell, güçlü çağdaş görüntülerde geniş ekranda ortaya çıkan mitolojinin antik temaları ve motiflerinden keyif aldı. Bu özel ziyarette, Luke Skywalker'ın tehlikeleri ve kahramanlıklarından bir kez daha övünen Joe, Lucas'ın kahramanın klasik hikayesine nasıl "en yeni ve en güçlü dönüşü" getirdiğinden bahsederken canlandı.

"Ve bu nedir?" Diye sordum.

Machine Translated by Google

"Bu, Goethe'nin Faust'ta söylediği ama Lucas'ın modern bir deyimle giydirdiği şey - teknolojinin bizi kurtarmayacağı mesajı. Bilgisayarlarımız, araçlarımız, makinelerimiz yeterli değil. Sezgimize, gerçekliğimize güvenmeliyiz. olmak."

"Bu akla hakaret değil mi?" Dedim. "Ve biz zaten yenmiyor muyuz?
olduğu gibi, akıldan acele bir geri çekilme mi?"

"Kahramanın yolculuğu bununla ilgili değil. Sebebi inkar etmek değil. Aksine, karanlık tutkuları yenerek kahraman, içimizdeki irrasyonel vahşiyi kontrol etme yeteneğimizi sembolize ediyor." Campbell başka vesilelerle, insan doğasına özgü "etçil, şehvet düşkünü ateşi kendi içimizde kabul edememizden" yakınmıştı. Şimdi, kahramanın yolculuğunu cesur bir eylem olarak değil, kendini keşfetmede yaşanan bir yaşam olarak tanımlıyordu, "ve Luke Skywalker, kaderini karşılamak için kendi içinde karakter kaynaklarını bulduğu zamanki kadar akılcı olmamıştı."

İronik olarak, Campbell için kahramanın yolculuğunun sonu, kahramanın yüceltilmesi değildir. Derslerinden birinde, "Bu," dedi, "kendini deneyimlenen herhangi bir figür veya güçle özdeşleştirmemek. Kurtuluş için çabalayan Hintli yogi, kendini Işık ile özdeşleştirir ve asla geri dönmez. Ama iradesi olan kimse yoktur. Başkalarına hizmet etmek, kendisine böyle bir kaçışa izin verir. Bu arayışın nihai amacı, ne kendini serbest bırakmak ne de kendinden geçmek değil, başkalarına hizmet etme bilgeliği ve gücü olmalıdır." Ünlü ve kahraman arasındaki birçok ayrımdan biri, dedi, birinin yalnızca kendisi için yaşarken diğerinin toplumu kurtarmak için hareket etmesidir.

Joseph Campbell, hayatı macera olarak kabul etti. Üniversite danışmanı onu dar bir akademik müfredata sokmaya çalıştıktan sonra, "Lanet olsun," dedi. Doktora arayışından vazgeçti ve onun yerine okumak için ormana gitti. Hayatı boyunca dünya hakkında kitaplar okumaya devam etti: antropoloji, biyoloji, felsefe, sanat, tarih, din. Ve başkalarına, dünyaya giden kesin bir yolun basılı sayfadan geçtiğini hatırlatmaya devam etti. Ölümünden birkaç gün sonra, eski öğrencilerinden birinden, şimdi büyük bir derginin editörlüğünü yapmaya yardım eden bir mektup aldım. Campbell ile birlikte çalıştığım diziyi duyunca, Sarah Lawrence Koleji'nde "sınıfında nefes nefese" oturan öğrencilerin "enerji kasırgasının tüm entelektüel olasılıkları nasıl savurduğunu" paylaşmak için yazdı.

"Hepimiz büyülenmiş bir şekilde dinlerken," diye yazdı, "haftalık okuma ödevlerinin ağırlığı altında sendeledik. Sonunda, aramızdan biri ayağa kalktı ve (Sarah Lawrence tarzı) onunla yüzleşti ve şöyle dedi: ' Üç tane alıyorum .

Machine Translated by Google

Diğer kurslar, biliyorsun. Hepsi okuma görevini üstlendi, biliyorsun. Bütün bunları bir haftada tamamlamamı nasıl beklersin?' Campbell sadece güldü ve "Denemenize şaşırdım. Hayatının geri kalanını okumakla geçirmek zorundasın.' "

"Ve ben hala bitirmedim - hayatının ve çalışmasının hiç bitmeyen örneği."

New York Doğa Tarihi Müzesi'nde kendisi için düzenlenen anma töreninde bu etki hissedilebilir. Oraya bir çocuk olarak getirildiğinde, totem direkleri ve maskeler tarafından büyülenmişti. Onları kim yaptı? merak etti. Ne demek istediler? Kızılderililer, onların mitleri ve efsaneleri hakkında bulabildiği her şeyi okumaya başladı. On yaşına geldiğinde, onu dünyanın önde gelen mitoloji bilginlerinden ve zamanımızın en heyecan verici öğretmenlerinden biri yapan arayışa girdi; "folklor ve antropolojinin kemiklerini yaşatabileceği" söylendi. Şimdi, üç çeyrek asır önce hayal gücünün ilk kez heyecanlandığı müzedeki anma töreninde, insanlar onun anısını onurlandırmak için toplandılar. Campbell'ın perküsyon hayranlığını paylaştığı rock grubu Grateful Dead'in davulcusu Mickey Hart'ın bir performansı vardı. Robert Bly bir santur oynadı ve Campbell'a adanmış şiir okudu. Eski öğrenciler, emekli olduktan ve karısı dansçı Jean Erdman ile Hawaii'ye taşındıktan sonra edindiği arkadaşları gibi konuştu. New York'un büyük yayınevleri temsil edildi. Genç ve yaşlı yazarlar ve akademisyenler de, çığır açıcılarını Joseph Campbell'da bulmuşlardı.

Ve gazeteciler. Sekiz yıl önce, kendi isteğimle, zamanımızın canlı zihinlerini televizyona getirmeye çalışırken ona çekilmiştim. Müzede iki programı kaydetmiştik ve varlığı ekrana o kadar nüfuz etmişti ki on dört binden fazla insan yazıp konuşmaların dökümlerini istedi. O zaman, bu sefer fikirlerini daha sistematik ve kapsamlı bir şekilde araştırmak için onun peşinden geleceğime yemin ettim. Yirmi kadar kitap yazdı ya da editörlüğünü yaptı, ama onu bir öğretmen olarak deneyimledim, biri dünya bilgisi ve dil imgeleri açısından zengindi ve başkalarının da onu bir öğretmen olarak deneyimlemesini istedim. Yani adamın hazinesini paylaşma arzusu PBS serime ve bu kitaba ilham verdi.

Bir gazetecinin toplum içinde eğitim görme lisansına sahip olduğu söylenir; biz şanslı olanlarız, günlerimizi sürekli bir yetişkin kursunda geçirmemize izin verildi

Machine Translated by Google

Eğitim. Son zamanlarda kimse bana Campbell'den daha fazlasını öğretmedi ve ona benim bir öğrenci olarak sahip olduğum her şeyin sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğini söylediğimde güldü ve yaşlı bir Romalıdan alıntı yaptı: "Kader onu dileyene yönlendirir; kimi sürüklemeyecekler."

Büyük öğretmenlerin öğrettiği gibi, örnek olarak öğretti. Kimseyi ikna etmeye çalışmak onun tarzı değildi (Jean'ı onunla evlenmeye ikna ettiği bir sefer hariç). Vaizler, dedi bana, "insanları inandırmaya çalışarak; kendi keşiflerinin ışıltısını ortaya çıkarsalar daha iyi." Öğrenme ve yaşama sevincini nasıl ortaya çıkardı! Matthew Arnold, en yüksek eleştirinin "dünyada bilinen ve düşünülen en iyi şeyi bilmek ve sırayla bunu bilinir hale getirerek, doğru ve taze fikirlerden oluşan bir akım yaratmak" olduğuna inanıyordu. Campbell'ın yaptığı buydu. Kişinin kendi bilincinde taze bir yaşamın kıpırdadığını, kendi hayal gücünün yükselişini fark etmeden onu dinlemek - onu gerçekten duymak - imkansızdı.

Çalışmasının "yol gösterici fikrinin", "insan ruhunda derin ilkeler açısından bir merkezleme için sürekli bir gereksinime işaret eden dünya mitlerindeki temaların ortaklığını" bulmak olduğu konusunda hemfikirdi.

"Hayatın anlamını araştırmaktan mı bahsediyorsun?" Diye sordum.

"Hayır, hayır, hayır" dedi. "Yaşama deneyimi için."

Mitolojinin, onu gezen insanlar tarafından çizilen, deneyimin içsel bir yol haritası olduğunu söylemiştim. Gazetecinin sıradan tanımıyla yetinmeyeceğini sanıyorum. Ona göre mitoloji, "evrenin şarkısı", "kürelerin müziği"ydi - melodisini adlandıramadığımız zamanlarda bile dans ettiğimiz müzik. İster Kongo'lu bir cadı doktorunun saçmalıklarını soğuk bir eğlenceyle dinlesek, ister Lao-tsu'nun sonelerinden kültürlü vecd çevirileriyle okusak, ya da ara sıra Aquinas'ın bir argümanının sert özünü kırsak, onun nakaratlarını işitiyoruz. ya da tuhaf bir Eskimo masalının parlayan anlamını aniden yakalayın."

Bu büyük ve kakofonik koro, ilkel atalarımızın kendilerine yiyecek için öldürdükleri hayvanlar ve öldüklerinde gittikleri görünen doğaüstü dünya hakkında kendilerine hikayeler anlattıklarında başladığını hayal etti. "Orada bir yerde", görünür varoluş ovasının ötesinde, insanların üzerinde yaşam ve ölümün gücünü elinde tutan "hayvan efendisi" vardı: eğer hayvanları tekrar kurban edilmek üzere geri göndermeyi başaramazsa, avcılar ve onların akrabaları. açlıktan ölecekti. Böylece ilk toplumlar, "yaşamın özü, öldürerek ve yiyerek yaşamaktır; bu, mitlerin uğraşması gereken büyük gizemdir" diye öğrendiler. Av bir kurban ritüeli haline geldi ve

Machine Translated by Google

avcılar da, onları tekrar kurban edilmek üzere geri dönmeye ikna etmeyi umarak, ayrılan hayvanların ruhlarına kefaret eylemleri gerçekleştirdiler. Canavarlar bu diğer dünyanın elçileri olarak görülüyordu ve Campbell, avcı ile av arasında "mistik, zamansız" bir ölüm, gömülme ve diriliş döngüsüne kilitlenmiş gibi büyüyen "büyülü, harika bir anlaşma" olduğunu tahmin etti. Sanatları - mağara duvarlarındaki resimler - ve sözlü edebiyat, şimdi din dediğimiz dürtüye biçim verdi.

Bu ilkel halk avcılıktan ekime geçerken, hayatın gizemlerini yorumlamak için anlattıkları hikayeler de değişti. Şimdi tohum, sonsuz döngünün sihirli sembolü oldu. Bitki öldü ve gömüldü ve tohumu yeniden doğdu. Campbell, bu sembolün dünyanın büyük dinleri tarafından sonsuz gerçeğin - ölümden hayat geldiğinin ya da kendi ifadesiyle: "Kurbandan, mutluluktan" gelen vahiy olarak nasıl ele geçirildiği karşısında büyülenmişti.

"İsa'nın gözü vardı" dedi. "Hardal tohumunda ne muhteşem bir gerçek görmüş." İsa'nın Yuhanna İncili'nden sözlerini aktarırdı: "Doğrusu, doğrusu, size derim ki, bir buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, yalnız kalır; ama ölürse, çok meyve verir" -- ve bir sonraki nefeste Kuran: "Sizden öncekilerin fitnelerine uğramadan Nimet cennetine gireceğinizi mi sanıyorsunuz?"

Bu geniş ruh literatürünü dolaştı, hatta Hindu kutsal yazılarını Sanskritçe'den tercüme etti ve eskilerin bilgeliğine eklediği daha yeni hikayeleri toplamaya devam etti. Özellikle sevdiği bir hikaye, Hintli aziz ve bilge Ramakrishna'ya gelen sorunlu kadının, "Ey Üstat, Tanrı'yı sevdiğimi sanmıyorum" diyerek anlattı. Ve sordu, "O halde sevdiğin bir şey yok mu?" Buna, "Benim küçük yeğenim" diye cevap verdi.

Ve ona dedi ki, "Allah'a olan sevgin ve hizmetin var, o çocuğa sevgin ve hizmetin var."

"Ve orada," dedi Campbell, "dinin yüksek mesajı:
'Mademki bunlardan en küçüğüne yapmışsın. . .' "

Manevi bir adam, inanç literatüründe insan ruhunda ortak olan ilkeleri buldu. Ancak kabile hacizinden kurtulmaları gerekiyordu, yoksa dünya dinleri - bugün Orta Doğu ve Kuzey İrlanda'da olduğu gibi - küçümseme ve saldırganlığın kaynağı olarak kalacaktı. Tanrı'nın görüntüleri çoktur, dedi ve onlara "Zaferin Yüzünü" hem kaplayan hem de ortaya çıkaran "sonsuzluğun maskeleri" adını verdi. Tanrı'nın farklı kültürlerde bu kadar farklı maskeler takmasının ne anlama geldiğini, ancak bu farklı geleneklerde karşılaştırılabilir hikayelerin nasıl bulunabileceğini bilmek istedi.

Machine Translated by Google

yaratılış, bakire doğumlar, enkarnasyonlar, ölüm ve diriliş, ikinci gelişler ve yargı günleri. Hindu kutsal kitabının içgörüsünü beğendi: "Gerçek birdir; bilgeler ona birçok ad verirler." Tanrı için tüm adlarımız ve imgelerimiz, tanımı gereği dili ve sanatı aşan nihai gerçekliği simgeleyen maskelerdir, dedi. Mit aynı zamanda Tanrı'nın da bir maskesidir - görünür dünyanın arkasında ne olduğuna dair bir metafor. Mistik gelenekler ne kadar farklı olursa olsun, bizi yaşama eyleminin kendisinin daha derin bir farkındalığına çağırma konusunda uyum içinde olduklarını söyledi. Campbell'ın kitabındaki affedilmez günah, dikkatsizlik, uyanık olmama, tam olarak uyanık olmama günahıydı.

Daha iyi bir hikaye anlatabilecek biriyle hiç tanışmadım. İlkel toplumlardan bahsettiğini dinlerken, açık gökyüzünün büyük kubbesi altındaki geniş ovalara ya da bir ağaç gölgesinin altındaki sık ormanlara taşındım ve tanrıların seslerinin nasıl konuştuğunu anlamaya başladım. rüzgar ve gök gürültüsü ve Tanrı'nın ruhu her dağ deresinde aktı ve tüm dünya kutsal bir yer olarak çiçek açtı - efsanevi hayal dünyası.

Ve sordum: Şimdi biz modernler dünyanın gizemini ortadan kaldırdığımıza göre - Saul Bellow'un tanımıyla "bir inanç temizliği" yaptık - hayal gücümüz nasıl beslenmeli? Hollywood ve TV için yapılmış filmler tarafından mı?

Campbell kötümser değildi. O, "hayatların yeniden bir araya getirilebileceği yanılsama ve gerçek çatışmalarının ötesinde bir bilgelik noktası" olduğuna inanıyordu. Bunu bulmak "zamanın ana sorusu". Son yıllarında bilim ve ruhun yeni bir sentezi için çabalıyordu. Astronotlar aya dokunduktan sonra "Jeosentrikten güneş merkezli bir dünya görüşüne geçiş," diye yazdı, "insanı merkezden uzaklaştırmış gibi görünüyordu - ve merkez çok önemli görünüyordu. Ancak ruhsal olarak, merkez görmenin olduğu yerdir. . Bir yükseklikte durun ve ufka bakın. Ayın üzerinde durun ve tüm dünyanın yükselişini izleyin - hatta televizyon aracılığıyla, salonunuzda bile." Sonuç, eski mitolojilerin kendi çağlarında yaptığı gibi, çağımızda da hizmet edebilecek, eşi benzeri görülmemiş bir ufuk genişlemesidir, algı kapılarını "hem kendimizin hem de evrenin hem korkunç hem de büyüleyici harikasına temizlemeye" hizmet edebilir. " İnsanları küçülten ya da bizi tanrısallıktan ayıranın bilim olmadığını savundu. Tersine, bilimin yeni keşifleri, tüm bu evrende "en içsel doğamızın büyütülmüş bir yansımasını tanımamızı sağlayarak, "bizi eskilere yeniden bağlar"; öyle ki biz gerçekten onun kulağı, gözü, düşüncesi, ve konuşması -- veya, teolojik terimlerle, Tanrı'nın kulakları, Tanrı'nın gözleri,

Machine Translated by Google

Tanrı'nın düşüncesi ve Tanrı'nın Sözü." Onu son gördüğümde, bir zamanlar yazdığı gibi, hâlâ inanıp inanmadığını sordum: "şu anda insan ruhunun en büyük sıçramalarından birine katılıyoruz. sadece dış doğanın değil, aynı zamanda kendi derin iç gizemimizin de bilgisi."

Bir dakika düşündü ve "Gelmiş geçmiş en büyük" diye yanıtladı.

Ölüm haberini duyduğumda, Bin Yüzlü Kahraman'ın bana verdiği nüshada bir süre oyalandım . Ve efsanevi kahramanın dünyasını ilk keşfettiğim zamanı düşündüm. Büyüdüğüm kasabanın küçük halk kütüphanesine girdim ve rastgele yığınları keşfederek bana harikalar yaratan bir kitabı indirdim: Prometheus, insan ırkı uğruna tanrılardan ateşi çalıyordu; Jason, Altın Post'u ele geçirmek için ejderhayı cesaretlendirdi; Yuvarlak Masa Şövalyeleri, Kutsal Kase'nin peşinde. Ama Joseph Campbell ile tanışana kadar Cumartesi matinelerinde gördüğüm Western'lerin bu eski hikayelerden özgürce ödünç aldıklarını anlamadım. Ve Pazar okulunda öğrendiğimiz hikayelerin, ruhun yüksek macerasını, ölümlülerin Tanrı'nın gerçekliğini kavrama arayışını tanıyan diğer kültürlerin hikayeleriyle örtüştüğünü. Bağlantıları görmeme, parçaların nasıl uyduğunu anlamama ve sadece daha az korkmama değil, aynı zamanda "güçlü çok kültürlü bir gelecek" olarak tanımladığı şeyi memnuniyetle karşılamama yardımcı oldu.

Elbette, mitin psikolojik yorumu üzerinde durmakla, mitin çağdaş rolünü ya ideolojik ya da terapötik bir işlevle sınırlandırıyor göründüğü için eleştirildi. Bu tartışmaya girmeye ve bunu başkalarının yapmasına bırakmaya yetkin değilim. Tartışmalardan hiç rahatsız görünmüyordu. Öğretmeye devam etti, başkalarını yeni bir görme biçimine açtı.

Her şeyden önce, bize öğreten, yaşadığı gerçek hayattı. Mitlerin en derin ruhsal potansiyelimizin ipuçları olduğunu, bizi hazza, aydınlanmaya ve hatta kendinden geçmemize götürebileceğini söylediğinde, başkalarını ziyaret etmeye davet ettiği yerlere gitmiş biri gibi konuştu.

Beni ona çeken neydi?

Bilgelik, evet; çok akıllıydı.

Ve öğrenme; gerçekten de "panoramik haritamızın geniş kapsamını biliyordu. çok az erkeğin bildiği kadar geçmiş."

Ama dahası vardı.

Machine Translated by Google

Bir hikaye onu anlatmanın yolu. Binlerce hikayesi olan bir adamdı. Bu onun favorilerinden biriydi. Din üzerine uluslararası bir konferans için Japonya'da Campbell, New York'tan bir sosyal filozof olan başka bir Amerikalı delegenin bir Şinto rahibine şöyle dediğini duydu: "Şimdi birçok törene gittik ve pek çok türbenizi gördük. Ama Ben senin ideolojini anlamıyorum. Ben senin teolojini anlamıyorum." Japon sanki derin bir düşünce içindeymiş gibi durakladı ve sonra yavaşça başını salladı. “Sanırım ideolojimiz yok” dedi. "Bizim ilahiyatımız yok. Dans ediyoruz."

Ve Joseph Campbell da -- kürelerin müziğine.

-- BILL MOYERS

ben

Machine Translated by Google

MİT VE MODERN DÜNYA İnsanlar hepimizin

aradığı şeyin hayatın bir anlamı olduğunu söylüyor. Gerçekten aradığımız şeyin bu olduğunu düşünmüyorum. Bence aradığımız şey, bir canlı olma deneyimidir, öyle ki, tamamen fiziksel düzlemdeki yaşam deneyimlerimiz, en içteki varlığımız ve realitemiz içinde rezonanslara sahip olacak, böylece gerçekten hayatta olmanın coşkusunu hissedeceğiz.

MOYERS: Neden efsaneler? Mitleri neden önemsemeliyiz ? Bunların hayatımla ne ilgisi var?

CAMPBELL: İlk cevabım, "Hadi, hayatını yaşa, bu iyi bir hayat -- mitolojiye ihtiyacın yok." olurdu. Sırf önemli olduğu söylendiği için bir konuyla ilgilenmeye inanmam. Bir şekilde onun tarafından yakalanmaya inanıyorum. Ancak, uygun bir girişle mitolojinin sizi yakalayacağını görebilirsiniz. Peki sizi yakalarsa sizin için ne yapabilir?

Bugünkü sorunlarımızdan biri, ruhun literatürüne pek aşina olmamamızdır. Günün haberleri ve saatin sorunları ile ilgileniyoruz. Eskiden üniversite kampüsü, günün haberlerinin dikkatinizi iç yaşama ve büyük geleneğimizde sahip olduğumuz muhteşem insan mirasına etkilemediği bir tür hava geçirmez şekilde kapatılmış bir alandı - Platon, Konfüçyüs , Buda, Goethe ve hayatımızın merkezlenmesiyle ilgili olan ebedi değerlerden bahseden diğerleri. Yaşlandıkça ve günün tüm endişeleriyle ilgilenildiğinde ve içsel hayata döndüğünüzde - peki, nerede olduğunu veya ne olduğunu bilmiyorsanız, üzülürsünüz.

Yunan, Latin ve İncil edebiyatı eskiden herkesin eğitiminin bir parçasıydı. Şimdi, bunlar bırakıldığında, bütün bir Batı mitolojik bilgi geleneği kayboldu. Eskiden bu hikayeler insanların kafasındaydı. Hikaye zihninizdeyken, kendi hayatınızda olan bir şeyle olan ilgisini görürsünüz. Size neler olduğuna dair bir bakış açısı sunar. Bunun kaybıyla, gerçekten bir şey kaybettik çünkü onun yerini alacak karşılaştırılabilir bir literatürümüz yok.

Binlerce yıl boyunca insan yaşamını destekleyen, medeniyetler inşa eden ve dinleri bilgilendiren temalarla ilgili olan eski çağlardan kalma bu bilgi parçaları, derin içsel problemlerle, içsel problemlerle ilgilidir.

Machine Translated by Google

gizemler, geçişin içsel eşikleri ve yol boyunca kılavuz işaretlerin ne olduğunu bilmiyorsanız, bunu kendi başınıza çözmeniz gerekir. Ancak bu konu sizi bir kez yakalarsa, bu geleneklerin birinden ya da diğerinden, derin, zengin, yaşamı canlandıran türden bir bilgi duygusu vardır ki, ondan vazgeçmek istemezsiniz.

MOYERS: Bu yüzden, dünyayla uzlaşmaya çalışmak için hikayeler anlatıyoruz. dünya, yaşamlarımızı gerçeklikle uyumlu hale getirmek için mi?

CAMPBELL: Sanırım, evet. Romanlar -- harika romanlar -- harika öğretici olabilir. Yirmili ve otuzlu yaşlarımda ve hatta kırklı yaşlarımda James Joyce ve Thomas Mann benim öğretmenlerimdi. Yazdıkları her şeyi okudum. Her ikisi de mitolojik gelenekler olarak adlandırılabilecek şeyler açısından yazıyordu. Örneğin, Thomas Mann'in Tonio Kröger'indeki Tonio'nun hikayesini alın. Tonio'nun babası önemli bir iş adamıydı, memleketinde önemli bir vatandaştı. Ancak Küçük Tonio'nun sanatsal bir mizacı vardı, bu yüzden Münih'e taşındı ve kendilerini sadece para kazananların ve aile adamlarının üzerinde hisseden bir grup edebiyatçıya katıldı.

İşte Tonio iki kutup arasında: iyi bir baba olan, sorumlu olan babası ve tüm bunlar, ama hayatı boyunca yapmak istediği şeyi asla yapmamış olan babası - ve öte yandan, babasını terk eden. memleketi ve bu tür bir yaşamın eleştirmeni olur. Ama Tonio, memleketindeki bu insanları gerçekten sevdiğini anladı. Ve kendini onlardan entelektüel yönden biraz daha üstün görse ve onları keskin sözlerle anlatabilse de, yine de gönlü onlarlaydı.

Ama bohemlerle yaşamak için ayrıldığında, onların hayatı o kadar küçümsediklerini gördü ki, onlarla da kalamazdı. Bu yüzden onlardan ayrıldı ve gruptaki birine bir mektup yazarak şöyle dedi: "Büyük ve şeytani güzelliğin yollarında maceraya atılan ve 'insanlığı' hor gören o soğuk, gururlu varlıklara hayranım; ama onları kıskanmıyorum. Bir edebiyatçıyı şair yapacak bir şey varsa o da benim memleket aşkım, yaşayan ve sıradan olan insana olan sevgimdir.Bütün sıcaklık bu aşktan gelir,tüm nezaket ve tüm mizah.Aslında bana öyle geliyor ki bu bile olmalı. 'İnsanların ve meleklerin dilleriyle konuşulabilecek' diye yazılmış olan, ama sevgiden yoksun olan, 'sesli bir tunç ya da çınlayan bir zil gibi' yazılan aşk ǫlsun.

Ve sonra, "Yazar gerçeğe sadık olmalı" diyor. Ve bu bir katil, çünkü bir insanı gerçekten tanımlamanın tek yolu onun kusurlarını tanımlamaktır. Kusursuz insan ilginç değildir - Buda

Machine Translated by Google

Dünyayı kim terk eder, bilirsin. Sevilebilir olan hayatın kusurlarıdır. Ve yazar doğru kelimenin bir dartını gönderdiğinde, acıtıyor. Ama aşkla olur. Mann'ın "erotik ironi" dediği şey budur, zalim, analitik kelimenizle öldürdüğünüz şeye olan aşk.

MOYERS: O imajı çok önemsiyorum: Memleketimin aşkı, ne kadar uzakta olursan ol ya da bir daha geri dönmesen bile o yere duyduğun duygu. İnsanları ilk keşfettiğin yer orasıydı. Ama neden insanları kusurları için sevdiğini söylüyorsun?

CAMPBELL: Çocuklar, sürekli yere düştükleri ve küçük bedenleri ve kafaları çok büyük olduğu için sevimli değiller mi? Walt Disney yedi cüceyi yaptığında tüm bunları bilmiyor muydu? Ve insanların sahip olduğu bu komik küçük köpekler -- çok kusurlu oldukları için sevimliler.

MOYERS: Mükemmellik sıkıcı olurdu , değil mi?

CAMPBELL: Öyle olmalı. İnsanlık dışı olurdu. Göbek noktası, insanlık, sizi doğaüstü ve ölümsüz değil de insan yapan şey - sevimli olan budur. Bu yüzden bazı insanlar Tanrı'yı sevmekte çok zorlanırlar, çünkü orada kusur yoktur.

Hayran kalabilirsiniz ama bu gerçek aşk olmaz. Sevilebilir hale gelen çarmıhtaki İsa'dır.

MOYERS: Ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Acı çekmek. Acı çekmek kusurluluktur, değil mi?

MOYERS: İnsanın acı çekmesinin, çabalamanın, yaşamanın hikayesi --

CAMPBELL: -- ve kendini tanımaya başlayan gençlik, ne geçmesi gerekiyor.

MOYERS: Kitaplarınızı okurken anladım ki -- örneğin Tanrının Maskeleri ya da Bin Yüzlü Kahraman -- insanların ortak noktaları mitlerde ortaya çıkıyor. Mitler, çağlar boyunca hakikat, anlam ve anlam arayışımızın hikayeleridir. Hepimizin hikayemizi anlatması ve hikayemizi anlaması gerekiyor. Hepimizin ölümü anlaması ve ölümle başa çıkması gerekiyor ve doğumdan hayata ve sonra ölüme geçişlerimizde hepimizin yardıma ihtiyacı var. Hayata anlam vermek, sonsuz olana dokunmak, gizemli olanı anlamak, kim olduğumuzu bulmak için ihtiyacımız var.

CAMPBELL: İnsanlar hepimizin aradığı şeyin hayatın bir anlamı olduğunu söylüyor. Gerçekten aradığımız şeyin bu olduğunu sanmıyorum. Bence aradığımız şey, bir canlı olma deneyimidir, öyle ki, tamamen fiziksel düzlemdeki yaşam deneyimlerimiz, en içteki varlığımız ve realitemiz içinde rezonanslara sahip olacak, böylece biz aslında varlığın coşkusunu hissedelim.

Machine Translated by Google

canlı. Nihayetinde hepsi bununla ilgili ve bu ipuçlarının kendi içimizde bulmamıza yardım ettiği şey de bu.

MOYERS: Mitler ipucu mu? ,

.. CAMPBELL: Mitler ruhsal potansiyellere dair ipuçlarıdır insan hayatından.

MOYERS: Bildiklerimiz ve deneyimlediklerimiz içinde?

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Bir efsanenin tanımını değiştirdiniz. anlam deneyimine anlam aramak .

CAMPBELL: Yaşam deneyimi. Zihin anlamla ilgilidir. Bir çiçeğin anlamı nedir? Buda'nın basitçe bir çiçek kaldırdığı vaazıyla ilgili bir Zen hikayesi vardır. Söyleneni anladığına dair gözleriyle işaret veren tek bir adam vardı. Şimdi, Buda'nın kendisine "böyle gelen" denir. Anlamı yok. Evrenin anlamı nedir? Bir pirenin anlamı nedir? Sadece orada. Bu kadar. Ve kendi anlamın, orada olman.

Dış değer amaçlarına ulaşmak için bir şeyler yapmakla o kadar meşgulüz ki, hayatta olmakla bağlantılı olan içsel değerin, kendinden geçmenin asıl mesele olduğunu unutuyoruz.

MOYERS: Bu deneyimi nasıl elde edersiniz? ;

CAMPBELL: Efsaneleri okuyun. Size içe dönebileceğinizi öğretirler ve sembollerin mesajını almaya başlarsınız. Başkalarının mitlerini okuyun, kendi dininizinkileri değil, çünkü kendi dininizi gerçeklere göre yorumlama eğilimindesiniz - ama diğerlerini okursanız, mesajı almaya başlarsınız. Mit, bu hayatta olma deneyimiyle zihninizi temasa geçirmenize yardımcı olur. Size deneyimin ne olduğunu söyler.

Evlilik mesela. evlilik nedir? Efsane size ne olduğunu söyler. Ayrılan dualaların yeniden bir araya gelmesidir. Başlangıçta bir taneydin. Artık dünyada iki kişisiniz, ancak ruhsal kimliğin tanınması evliliktir. Bir aşk ilişkisinden farklıdır. Bununla alakası yok.

Başka bir mitolojik deneyim düzlemi. İnsanlar uzun süreli bir aşk ilişkisi olduğunu düşündükleri için evlendiğinde, çok yakında boşanırlar, çünkü tüm aşklar hayal kırıklığıyla sonuçlanır. Ancak evlilik, ruhsal bir kimliğin tanınmasıdır. Düzgün bir hayat yaşarsak, karşı cinsle ilgili aklımız doğru niteliklerdeyse, uygun erkek veya kadın muadili buluruz. Ama eğer belirli duyusal şeyler tarafından dikkatimiz dağılırsa

Machine Translated by Google

çıkarlar, yanlış kişiyle evleneceğiz. Doğru kişiyle evlenerek, vücut bulmuş Tanrı'nın imajını yeniden inşa ederiz ve evlilik budur.

MOYERS: Doğru kişi mi? Doğru nasıl seçilir kişi?

CAMPBELL: Kalbin sana söylüyor. Öyle olmalı.

MOYERS: İçsel varlığınız.

CAMPBELL: İşte gizem bu.

MOYERS: Diğer benliğinizi tanırsınız.

CAMPBELL: Bilmiyorum ama bir flaş var gelir ve içinizde bir şey bunun o olduğunu bilir.

MOYERS: Eğer evlilik benliğin kendimizle, erkek ya da kadın temellerimizle yeniden birleşme ise, modern toplumumuzda evlilik neden bu kadar güvencesiz?

CAMPBELL: Çünkü bu bir evlilik sayılmaz. Evlilik hayatında birinci önceliğin değilse, evli değilsindir derim.
Evlilik, ikisinin bir olduğu, ikisinin tek beden olduğu anlamına gelir. Evlilik yeterince uzun sürerse ve bireysel kişisel kaprisler yerine sürekli olarak buna razı oluyorsanız, bunun doğru olduğunu anlarsınız - ikisi gerçekten birdir.

MOYERS: Sadece biyolojik olarak değil, ruhsal olarak da.

CAMPBELL: Öncelikle ruhsal olarak. Biyolojik olan sizi yanlış tanımlamaya götürebilecek dikkat dağınıklığı.

MOYERS: O zaman evliliğin gerekli işlevi, kendimizi çocuklarda sürdürmek, birincil olan değildir.

CAMPBELL: Hayır, bu gerçekten evliliğin temel yönü. Evliliğin tamamen farklı iki aşaması vardır. Birincisi, doğanın bize biyolojik olarak çocuk yapmak için cinsiyetlerin etkileşiminde verdiği harika dürtüyü takip eden genç evlilik. Ama öyle bir zaman gelir ki çocuk aileden mezun olur ve çift kalır. Kırklarında ya da ellilerinde birbirinden ayrılan arkadaşlarımın sayısına şaşırdım. Çocukla birlikte gayet nezih bir hayatları oldu ama birlikteliklerini çocuk üzerinden ilişkileri açısından yorumladılar. Bunu birbirleriyle kendi kişisel ilişkileri açısından yorumlamadılar.

Machine Translated by Google

Evlilik bir ilişkidir. Evlilikte fedakarlık yaptığınızda, birbiriniz için değil, bir ilişkide birlik için fedakarlık ediyorsunuz. Karanlık ve ışığın etkileşime girdiği Tao'nun Çin imgesi -- yang ve yin, erkek ve kadın arasındaki ilişki budur, evlilik budur.

Ve evlenince böyle oldun. Artık bu yalnız değilsin; kimliğiniz bir ilişki içinde. Evlilik basit bir aşk ilişkisi değil, bir çiledir ve çile, egonun ikisinin bir olduğu bir ilişkiye feda edilmesidir.

MOYERS: Yani evlilik, kişinin kendi işini yapma fikriyle tamamen bağdaşmaz.

CAMPBELL: Görüyorsunuz, bu sadece kişinin kendi işi değil. Bir anlamda, kendi işini yapmaktır, ama bir sadece sen değilsin, ikisi bir arada. Ve bu, görünür varlığın aşkın bir iyilik için feda edilmesini simgeleyen tamamen mitolojik bir görüntü. Bu, evliliğin ikinci evresinde, benim simya evresi olarak adlandırdığım, ikisinin bir olduklarını deneyimledikleri ikinci evrede güzelce gerçekleşen bir şeydir. Hala evliliğin ilk aşamasında oldukları gibi yaşıyorlarsa, çocukları ayrıldığında ayrılacaklar. Baba küçük bir çekici kıza aşık olacak ve kaçacak ve anne boş bir ev ve kalple bırakılacak ve kendi yolunda kendi başına halletmek zorunda kalacak.

MOYERS: Bunun nedeni iki seviyeyi anlamamamız.
evliliğin.

CAMPBELL: Bir taahhütte bulunmuyorsunuz.

MOYERS: Tahmin ediyoruz -- bir taahhütte bulunuyoruz
daha iyi veya daha kötüsü için.

CAMPBELL: Bu bir ritüelin kalıntısı.

MOYERS: Ve ritüel gücünü kaybetti. Bir zamanlar içsel bir gerçekliği ileten ritüel artık sadece biçimdir. Ve bu, toplumun ritüellerinde ve evlilik ve dinin kişisel ritüellerinde doğrudur.

CAMPBELL: Evlenmeden önce kaç kişi evliliğin ne anlama geldiği konusunda ruhsal eğitim alıyor? Yargıcın karşısına çıkıp on dakika içinde evlenebilirsin. Hindistan'da evlilik töreni üç gün sürer. Bu çift yapıştırılmış.

MOYERS: Evliliğin sadece sosyal bir şey olmadığını söylüyorsunuz.
aranjman, ruhsal bir egzersizdir.

CAMPBELL: Bu öncelikle ruhsal bir egzersizdir ve toplumun aydınlanmamıza yardımcı olması gerekir. Adam ortada olmamalı

Machine Translated by Google

toplumun hizmetinde, toplum insanın hizmetinde olmalıdır. İnsan toplumun hizmetinde olduğunda, canavar bir duruma sahip olursunuz ve şu anda dünyayı tehdit eden de budur.

MOYERS: Bir toplum artık kucaklaşmadığında ne olur?
güçlü bir mitoloji?

CAMPBELL: Elimizde ne var. Herhangi bir ritüeli olmayan bir topluma sahip olmanın ne demek olduğunu öğrenmek istiyorsanız, New York Times'ı okuyun.

MOYERS: Ve bulacaksın?

CAMPBELL: Medeni bir toplumda nasıl davranacağını bilmeyen gençlerin yıkıcı ve şiddet içerikli hareketlerini içeren günün haberi.

MOYERS: Toplum onlara kabileye, topluluğa üye olmaları için hiçbir ritüel sağlamadı. Tüm çocukların, çocukluklarını geride bırakarak mevcut dünyada rasyonel bir şekilde çalışmayı öğrenmek için iki kez doğması gerekir. Korintliler'in ilk kitabındaki o pasajı düşünüyorum: "Çocukken çocukken konuştum, çocukken anladım, çocukken düşündüm: ama erkek olunca çocukça şeyleri bir yana bıraktım. "

CAMPBELL: Aynen öyle. Ergenlik ayinlerinin önemi budur. İlkel toplumlarda kırılan dişler vardır, yaralar vardır, sünnetler vardır, her türlü yapılanlar vardır. Yani artık küçük bebek vücuduna sahip değilsin, tamamen başka bir şeysin.

Ben çocukken kısa pantolon giyerdik, bilirsiniz diz pantolonu. Ve sonra uzun pantolon giydiğinde harika bir an oldu. Çocuklar şimdi bunu anlamıyorlar. Beş yaşındaki çocukları bile uzun pantolonlarla dolaşırken görüyorum. Artık erkek olduklarını ve çocukça şeyleri bir kenara bırakmaları gerektiğini ne zaman anlayacaklar?

MOYERS: Şehirde büyüyen çocuklar - örneğin 125. cadde ve Broadway'de - bu çocuklar bugün mitlerini nereden alıyorlar?

CAMPBELL: Kendileri uyduruyorlar. Bu yüzden şehrin her yerinde grafiti var. Bu çocukların kendi çeteleri, kendi inisiyasyonları ve kendi ahlakları var ve ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlar.
Ama tehlikeliler çünkü kendi yasaları şehrin yasaları değil. Onlar bizim toplumumuza inisiye edilmediler.

Machine Translated by Google

MOYERS: Rollo May, bugün Amerikan toplumunda çok fazla şiddet olduğunu, çünkü genç erkek ve kadınların dünyayla ilişki kurmasına veya görünenin ötesindeki dünyayı anlamalarına yardımcı olacak büyük efsaneler olmadığını söylüyor.

CAMPBELL: Evet, ama yüksek seviyeli olmasının başka bir nedeni Buradaki şiddet, Amerika'nın bir ahlaka sahip olmamasıdır.

MOYERS: Açıklayın.

CAMPBELL: Örneğin Amerikan futbolunda kurallar çok katı ve karmaşıktır. Ancak İngiltere'ye gidecek olsaydınız, ragbi kurallarının o kadar katı olmadığını görürdünüz. Yirmili yaşlarda öğrenciyken, harika bir ileri pas ikilisi oluşturan birkaç genç adam vardı. Oxford'a burslu olarak gittiler ve ragbi takımına katıldılar ve bir gün ileri geçişi tanıttılar. Ve İngiliz oyuncular, "Eh, bunun için bir kuralımız yok, o yüzden lütfen yapma. Biz bu şekilde oynamayız" dediler.

Şimdi, bir süredir homojen olan bir kültürde, insanların yaşadığı anlaşılan, yazılı olmayan bir takım kurallar vardır. Orada bir ethos var, bir mod var, bir anlayış var, "bunu böyle yapmıyoruz".

MOYERS: Bir mitoloji.

CAMPBELL: Belirtilmemiş bir mitoloji diyebilirsiniz. Çatal ve bıçağı bu şekilde kullanırız, insanlarla uğraşma şeklimiz budur vesaire. Her şey kitaplarda yazılı değil. Ama Amerika'da her türden insan var, hepsi bir kümede bir arada ve sonuç olarak bu ülkede hukuk çok önemli hale geldi. Bizi bir arada tutan şey hukukçular ve hukuktur. Ethos yok. Ne demek istediğimi anlıyor musun?

MOYERS: Evet. De Tocqueville'in yüz altmış yıl önce buraya "bir anarşi kargaşası" keşfetmek için ilk geldiğinde anlattığı şey buydu.

CAMPBELL: Bugün sahip olduğumuz şey, mitolojiden arındırılmış bir dünya. Ve sonuç olarak, tanıştığım öğrenciler mitolojiye çok ilgililer çünkü mitler onlara mesajlar getiriyor. Şimdi size mitoloji araştırmalarının günümüz gençlerine verdiği mesajların ne olduğunu söyleyemem. Benim için ne yaptığını biliyorum. Ama onlar için bir şeyler yapıyor. Herhangi bir kolejde ders vermeye gittiğimde, oda söyleyeceklerimi duymaya gelen öğrencilerle dolup taşıyor. Fakülte beni sık sık biraz küçük bir odaya atar -- olması gerekenden daha küçük çünkü onlar

Machine Translated by Google

Öğrenci topluluğunda ne kadar heyecan olacağını bilmiyordu.

MOYERS: Bir tahminde bulunun. Mitolojinin, sizden duyacakları hikayelerin onlar için ne yaptığını düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Onlar hayatın bilgeliğiyle ilgili hikayeler, gerçekten öyleler. Okullarımızda öğrendiklerimiz hayatın bilgeliği değil.
Teknolojileri öğreniyoruz, bilgi alıyoruz. Fakültelerde, konularının yaşam değerlerini belirtme konusunda ilginç bir isteksizlik var. Bugün bilimlerimizde - ve buna antropoloji, dilbilim, dinlerin incelenmesi vb. dahildir - uzmanlaşma eğilimi vardır.

Ve uzman bir bilim adamının yetkin bir uzman olmak için ne kadar bilmesi gerektiğini bildiğinizde, bu eğilimi anlayabilirsiniz. Örneğin, Budizm'i incelemek için, yalnızca Doğu tartışmalarının geldiği tüm Avrupa dillerini, özellikle Fransızca, Almanca, İngilizce ve İtalyanca'yı değil, aynı zamanda Sanskritçe, Çince, Japonca, Tibetçe ve diğer birkaç dil. Şimdi, bu muazzam bir görev. Böyle bir uzman, Iroquois ve Algonquin arasındaki farkı da merak edemez.

Uzmanlaşma, uzmanın ilgilendiği problem alanını sınırlama eğilimindedir. Şimdi, uzman olmayan ama benim gibi bir genelci olan kişi, burada bir uzmandan öğrendiği bir şeyi görüyor, şurada başka bir uzmandan öğrendiği bir şeyi görüyor - ve ikisi de problemini düşünmedi. bu neden burada ve orada da oluyor. Dolayısıyla genelci -- ve bu arada, akademisyenler için aşağılayıcı bir terimdir -- özellikle kültürel olmaktan çok, gerçekten insani olan bir dizi başka soruna girer.

MOYERS: Sonra anlamadığı şeyleri açıklama yetkisine sahip gazeteci geliyor.

CAMPBELL: Bu sadece bir lisans değil, aynı zamanda ona verilen bir şey - kendini toplum içinde eğitmekle yükümlü. Şimdi, genç bir adamken Heinrich Zimmer konferansını dinlediğim zamanları hatırlıyorum.
Mitlerden sanki bilim adamlarının dalga geçebileceği ilginç şeyler değil, yaşam için geçerli mesajları varmış gibi konuştuğunu bildiğim ilk adamdı. Ve bu beni çocukluğumdan beri hissettiğim bir duyguyla doğruladı.

MOYERS: İlk keşfettiğin zamanı hatırlıyor musun?
efsane? Hikayenin sende ilk kez canlandığı an?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bir Roma Katoliği olarak yetiştirildim. Şimdi, bir Roma Katoliği olarak yetiştirilmenin en büyük avantajlarından biri, size miti ciddiye almanız ve onun hayatınıza işlemesine izin vermeniz ve bu mitik motiflerle yaşamanız gerektiğidir. Mesih'in dünyaya gelişi, dünyada öğretmesi, ölmesi, dirilişi ve cennete dönüşü döngüsüyle mevsimsel ilişkiler açısından yetiştirildim. Yıl boyunca yapılan törenler, zamanla değişen her şeyin ebedi çekirdeğini aklınızda tutar. Günah basitçe bu uyumdan kopmaktır.

Sonra Amerikan Kızılderililerine aşık oldum çünkü Buffalo Bill her yıl muhteşem Vahşi Batı Şovu ile Madison Square Garden'a gelirdi. Hintliler hakkında daha çok şey öğrenmek istiyordum. Babam ve annem çok cömert ebeveynlerdi ve o zamanlar erkekler için Kızılderililer hakkında hangi kitapların yazıldığını buldular. Böylece Amerikan Kızılderili mitlerini okumaya başladım ve okulda rahibeler tarafından bana öğretilen Amerikan Kızılderili hikayelerinde aynı motifleri bulmadan çok uzun sürmedi.

MOYERS: Yaratılış --

CAMPBELL: -- yaratılış, ölüm ve diriliş, cennete yükseliş, bakire doğumlar -- Ne olduğunu bilmiyordum ama kelime dağarcığını tanıdım. Birbiri ardına.

MOYERS: Peki ne oldu?

CAMPBELL: Heyecanlıydım. bu benim başlangıcımdı karşılaştırmalı mitolojiye ilgi.

MOYERS: "İncil böyle söylerken neden böyle söylüyor?" diye sorarak mı başladınız?

CAMPBELL: Hayır, karşılaştırmalı analize yıllar sonrasına kadar başlamadım.

MOYERS: Hint hikayelerinde sizi çeken ne oldu?

CAMPBELL: O günlerde havada hâlâ Amerikan Kızılderilileri vardı. Hintliler hala etraftaydı. Şimdi bile, dünyanın her yerinden mitlerle uğraştığımda, Amerikan Kızılderili masallarını ve anlatılarını çok zengin, çok gelişmiş buluyorum.

Sonra ailemin Delaware Kızılderililerinin yaşadığı ormanda bir yeri vardı ve Iroquoiler aşağı inip onlarla savaşmıştı. Hint ok uçları ve bunun gibi şeyler için kazabileceğimiz büyük bir çıkıntı vardı. Ve Hint hikayelerinde rol oynayan hayvanlar, etrafımdaki ormandaydı. Bu malzemeye büyük bir giriş oldu.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu hikayeler sizin hikayelerinizle çakışmaya mı başladı? Katolik inancı?

CAMPBELL: Hayır, çarpışma olmadı. Dinimle çatışma, bilimsel çalışmalar ve bu tür şeylerle ilgili olarak çok daha sonra geldi. Daha sonra Hinduizm ile ilgilenmeye başladım ve yine aynı hikayeler vardı. Ve lisansüstü çalışmamda Arthur ortaçağ materyali ile uğraşıyordum ve yine aynı hikayeler vardı. Yani bana onların aynı hikayeler olmadığını söyleyemezsin. Hayatım boyunca onlarla birlikte oldum.

MOYERS: Her kültürden geliyorlar ama zamansız temalar.

CAMPBELL: Temalar zamansızdır ve bükülme Kültür.

MOYERS: Yani hikayeler aynı evrensel temayı alabilir ama konuşan insanların aksanlarına bağlı olarak biraz farklı şekilde uygulayabilir mi?

CAMPBELL: Ah, evet. Paralel temalara karşı tetikte olmasaydınız, belki onların oldukça farklı hikayeler olduğunu düşünürdünüz, ama değiller.

MOYERS: Sarah Lawrence'da otuz sekiz yıl mitoloji öğrettin. Orta sınıf geçmişlerinden, ortodoks dinlerinden üniversiteye gelen bu genç kadınları nasıl aldınız -- mitlerle ilgilenmelerini nasıl sağladınız?

CAMPBELL: Gençler sadece bu şeyleri kapar. Mitoloji size edebiyatın ve sanatın arkasında ne olduğunu öğretir, size kendi hayatınızı öğretir. Bu harika, heyecan verici, yaşamı besleyen bir konu. Mitolojinin hayatın evreleriyle, çocukluktan yetişkinlik sorumluluklarına, bekarlık durumundan evliliğe geçişteki kabul törenleriyle çok ilgisi vardır. Bütün bu ritüeller mitolojik ayinlerdir. İçinde bulunduğunuz yeni rolü tanımanız, eskisini atıp yeniye geçme ve sorumlu bir mesleğe girme sürecinizle ilgili olmalılar.

Bir yargıç odaya girdiğinde ve herkes ayağa kalktığında, o adama değil, giydiği cübbeye ve oynayacağı role karşı duruyorsunuz. Onu bu role layık kılan, kendi önyargılarının değil, bu rolün ilkelerinin bir temsilcisi olarak dürüstlüğüdür. Yani karşı çıktığın şey mitolojik bir karakter. Sanırım bazı krallar ve kraliçeler en çok

Machine Translated by Google

Karşılaşabileceğiniz aptal, absürt, sıradan insanlar, muhtemelen sadece atlarla ve kadınlarla ilgileniyorlar, bilirsiniz. Ama onlara kişilik olarak karşılık vermiyorsunuz, onlara mitolojik rolleri içinde cevap veriyorsunuz. Biri yargıç veya Birleşik Devletler Başkanı olduğunda, o adam artık o adam değil, ebedi bir makamın temsilcisidir; kişisel arzularını ve hatta yaşam olanaklarını şimdi ifade ettiği role feda etmek zorundadır.

MOYERS: Demek toplumumuzda işleyen mitolojik ritüeller var. Evlilik töreni birdir. Bir Başkan veya hakimin göreve başlama töreni başka bir şeydir. Bugün toplum için önemli olan diğer ritüellerden bazıları nelerdir?

CAMPBELL: Orduya katılmak, üniforma giymek başka bir şey. Kişisel hayatınızdan vazgeçiyorsunuz ve üyesi olduğunuz toplumun hizmetinde sosyal olarak belirlenmiş bir yaşam tarzını kabul ediyorsunuz. Bu yüzden insanları savaş zamanında gösterdikleri performanslar için medeni hukuk açısından yargılamanın müstehcen olduğunu düşünüyorum. Birey olarak hareket etmiyorlardı, kendilerini adadıkları ve kendilerini adadıkları bir şeyin ajanları olarak hareket ediyorlardı. Onları bireysel insanlarmış gibi yargılamak tamamen uygunsuzdur.

MOYERS: İlkel toplumlar beyaz adamın uygarlığı tarafından sarsıldığında ne olduğunu gördünüz. Parçalanırlar, dağılırlar, hastalanırlar. Efsanelerimiz kaybolmaya başladığından beri aynı şey bize de olmuyor mu?

CAMPBELL: Kesinlikle, öyle.

MOYERS: Bugün muhafazakar dinlerin eski zaman dinine çağrı yapmasının nedeni bu değil mi?

CAMPBELL: Evet ve korkunç bir hata yapıyorlar. Körelmiş, hayata hizmet etmeyen bir şeye geri dönüyorlar.

MOYERS: Ama bize hizmet etmedi mi?

CAMPBELL: Elbette oldu.

MOYERS: Özlemini anlıyorum. Gençliğimde sabit yıldızlarım vardı. Kalıcılıkları ile beni teselli ettiler. Bana bilinen bir ufuk verdiler. Ve bana orada sevgi dolu, kibar ve sadece bana tepeden bakan, beni kabul etmeye hazır, her zaman endişelerimi düşünen bir baba olduğunu söylediler. Şimdi, Saul Bellow, bilimin inançların temizliğini yaptığını söylüyor. Ama bu şeylerin benim için bir değeri vardı. ben bugün neysem oyum

Machine Translated by Google

çünkü bu inançlar. O sabit yıldızlara, o bilinen ufka, o mitlere sahip olmayan çocuklara ne olduğunu merak ediyorum.

CAMPBELL: Dediğim gibi, tek yapman gereken gazete okumak. Bu bir karışıklık. Bu dolaysız yaşam ve yapı düzeyinde, mitler yaşam modelleri sunar. Ama modeller içinde bulunduğunuz zamana uygun olmalı ve zamanımız o kadar hızlı değişti ki elli yıl önce uygun olan bugün uygun değil. Geçmişin erdemleri, bugünün ahlaksızlıklarıdır. Ve geçmişin kusurları olduğu düşünülenlerin çoğu bugünün ihtiyaçlarıdır. Ahlaki düzen, gerçek yaşamın ahlaki gerekliliklerini zaman içinde, burada ve şimdi yakalamak zorundadır. Ve biz bunu yapmıyoruz. Eski zaman dini başka bir çağa, başka bir halka, başka bir insani değerler dizisine, başka bir evrene aittir. Geri dönerek kendinizi tarihle uyumsuz hale getirirsiniz. Çocuklarımız kendilerine öğretilen dinlere olan inançlarını kaybediyor ve içeri giriyorlar.

MOYERS: Genellikle bir ilacın yardımıyla.

CAMPBELL: Evet. Mekanik olarak indüklenen mistik deneyim, orada sahip olduğunuz şeydir. Mistik deneyim ile psikolojik çöküş arasındaki farkla ilgili tüm bu sorunu ele alan bir dizi psikolojik konferansa katıldım.

Aradaki fark, çatlayanın mistiğin yüzdüğü suda boğulmasıdır. Bu deneyime hazırlıklı olmalısınız.

MOYERS: Bufaloların kaybolması ve daha önceki yaşam biçimlerinin bir sonucu olarak Kızılderililer arasında ortaya çıkan ve baskın hale gelen bu peyote kültürünün varlığından bahsediyorsunuz.

CAMPBELL: Evet. Bizimki, herhangi bir uygar ulusun yerli halklarıyla ilgili en kötü tarihlerden biridir. Onlar kişi olmayanlardır. Amerika Birleşik Devletleri'nin oy veren nüfusunun istatistiklerinde bile hesaba katılmazlar. Amerikan Devrimi'nden kısa bir süre sonra, Amerikan hükümetine ve yaşamına fiilen katılan birkaç seçkin Kızılderili olduğu bir an vardı. George Washington, Kızılderililerin kültürümüzün üyeleri olarak dahil edilmesi gerektiğini söyledi. Ama bunun yerine, geçmişin kalıntılarına dönüştürüldüler. On dokuzuncu yüzyılda, güneydoğunun tüm Kızılderililerileri vagonlara konuldu ve askeri muhafızlar altında, Kızılderililere ebediyen kendi dünyaları olarak verilen, o zamanlar Kızılderili Bölgesi olarak adlandırılan yere gönderildiler - sonra birkaç yıl sonra onlardan alındı.

Machine Translated by Google

Son zamanlarda, antropologlar, kuzeybatı Meksika'da, peyote'nin doğal büyümesi için büyük bir alanın birkaç kilometre yakınında yaşayan bir grup Kızılderili üzerinde çalıştı. Peyote onların hayvanıdır, yani onu geyikle ilişkilendirirler. Peyote toplamak ve geri getirmek için çok özel görevleri var.

Bu görevler, tipik mistik yolculuğun tüm detayları ile mistik yolculuklardır. İlk olarak, laik yaşamdan kopuş vardır.
Bu sefere çıkacak olan herkes, son yaşamının tüm kusurlarını eksiksiz bir şekilde itiraf etmelidir. Ve yapmazlarsa, sihir çalışmayacak. Sonra yolculuğa başlarlar. Hatta özel bir dil konuşuyorlar, olumsuz bir dil. Örneğin evet demek yerine hayır diyorlar ya da "Gidiyoruz" yerine "Geliyoruz" diyorlar. Onlar başka bir dünyada.

Sonra maceranın eşiğine gelirler. Yolda zihinsel dönüşümün aşamalarını temsil eden özel türbeler var. Ve sonra peyote toplama işi gelir. Peyote, bir geyikmiş gibi öldürülür. Gizlice ona yaklaşırlar, ona küçük bir ok atarlar ve ardından peyote toplama ritüelini gerçekleştirirler.

Her şey, dış dünyayı terk ettiğinizde ve ruhsal varlıklar alemine girdiğiniz zaman, içsel yolculukla bağlantılı olan deneyim türünün tam bir kopyasıdır. Her küçük aşamayı ruhsal bir dönüşüm olarak tanımlarlar. Bütün yol boyunca kutsal bir yerdeler.

MOYERS: Neden bu kadar karmaşık bir süreç yapıyorlar?
BT?

CAMPBELL: Peyote'nin basit bir biyolojik, mekanik, kimyasal etki değil, ruhsal dönüşümden biri olmasıyla ilgisi var. Ruhsal bir dönüşüm geçirdiyseniz ve buna hazırlık yapmadıysanız, başınıza gelenleri nasıl değerlendireceğinizi bilmiyorsunuz ve LSD ile adlandırdıkları kötü bir yolculuğun korkunç deneyimlerini yaşıyorsunuz. Nereye gittiğinizi biliyorsanız, kötü bir yolculuk geçirmeyeceksiniz.

MOYERS: İşte bu yüzden psikolojik bir kriz yaşıyorsanız
suda boğulmak nerede --

CAMPBELL: -- yüzebilmen gereken ama hazırlıklı olmadığın yer. Bu, her durumda, manevi yaşam için geçerlidir. Bilincinizin dönüştürülmesi korkunç bir deneyimdir.

MOYERS: Bilinç hakkında çok konuşuyorsunuz.
CAMPBELL: Evet.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bununla ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Bilinci kafaya özgü bir şey olarak düşünmek Kartezyen tarzın bir parçasıdır, kafa, bilinci oluşturan organdır. Değil. Kafa, bilinci belirli bir yöne veya belirli bir amaçlar dizisine yönlendiren bir organdır. Ama burada bedende bir bilinç var. Tüm canlı dünya bilinç tarafından bilgilendirilir.

Bilinç ve enerjinin bir şekilde aynı şey olduğunu hissediyorum. Yaşam enerjisini gerçekten gördüğünüz yerde, bilinç vardır. Kesinlikle sebze dünyası bilinçlidir. Ve benim çocukken yaptığım gibi ormanda yaşadığınızda, kendileriyle ilgili tüm bu farklı bilinçleri görebilirsiniz. Bir bitki bilinci var, bir hayvan bilinci var ve biz bu iki şeyi paylaşıyoruz. Belirli yiyecekleri yersiniz ve safra, üzerinde çalışacak bir şey olup olmadığını bilir. Tüm süreç bilinçtir. Basitçe mekanik terimlerle yorumlamaya çalışmak işe yaramaz.

MOYERS: Bilincimizi nasıl dönüştürürüz?

CAMPBELL: Bu, ne düşünmeye hazır olduğunuzla ilgili bir mesele. Ve meditasyon bunun için var. Hayatın tamamı bir meditasyondur, çoğu kasıtsız. Pek çok insan hayatının çoğunu paralarının nereden geldiği ve nereye gideceği konusunda meditasyon yaparak geçirir. Yetiştirmeniz gereken bir ailen varsa, ailen için endişeleniyorsun. Bunların hepsi çok önemli endişelerdir, ancak çoğunlukla fiziksel koşullarla ilgilidir.

Ama eğer sizde yoksa, ruhsal bilinci çocuklara nasıl ileteceksiniz? Bunu nasıl elde edersin? Mitlerin amacı bizi ruhsal olan bir bilinç düzeyine getirmektir.

Sadece örneğin: Elli Birinci Cadde ve Beşinci Cadde'den St.
Patrick Katedrali. Çok yoğun bir şehri ve gezegendeki ekonomik açıdan en ilham verici şehirlerden birini geride bıraktım. O katedrale giriyorum ve etrafımdaki her şey ruhsal gizemlerden bahsediyor. Haç gizemi, orada ne işi var? Başka bir atmosfer getiren vitray pencereler. Bilincim tamamen başka bir seviyeye yükseltildi ve ben farklı bir platformdayım. Sonra dışarı çıkıyorum ve tekrar sokak seviyesine geri dönüyorum. Şimdi, katedral bilincinden bir şey alabilir miyim? Bazı dualar veya meditasyonlar, bilincinizi buraya düşmesine izin vermek yerine o seviyede tutmak için tasarlanmıştır.

Machine Translated by Google

yol. Ve sonunda yapabileceğiniz şey, bunun sadece o yüksek bilincin daha düşük bir seviyesi olduğunu kabul etmektir. Orada ifade edilen gizem, örneğin paranız alanında faaliyet gösteriyor. Tüm para, donmuş enerjidir. Bence bu, bilincinizi nasıl dönüştüreceğinizin ipucu.

MOYERS: Bu hikayeleri düşünürken bazen başkalarının rüyalarında boğulduğunuzu düşünmüyor musunuz?

CAMPBELL: Başkalarının rüyalarını dinlemem.

MOYERS: Ama tüm bu mitler başkalarının hayalleridir.

CAMPBELL: Oh, hayır, değiller. Onlar dünyanın hayalleri. Onlar arketipsel rüyalardır ve büyük insani problemlerle uğraşırlar. Şimdi bu eşiklerden birine ne zaman geldiğimi biliyorum. Mit bana, bazı hayal kırıklıkları, zevkler, başarısızlıklar veya başarı krizlerine nasıl yanıt verileceğini anlatıyor. Efsaneler bana nerede olduğumu söyler.

MOYERS: İnsanlar efsane olduğunda ne olur? Örneğin, John Wayne'in bir efsane haline geldiğini söyleyebilir misiniz?

CAMPBELL: Bir insan diğer insanların yaşamları için bir model olduğunda, mitolojikleşme alanına girmiş demektir.

MOYERS: Bu, pek çok modelimizin olduğu filmlerdeki oyuncuların başına çok sık gelir.

CAMPBELL: Hatırlıyorum, çocukken Douglas Fairbanks benim için modeldi. Adolphe Menjou, erkek kardeşimin modeliydi. Elbette bu adamlar efsanevi figürlerin rollerini oynuyorlardı. Hayata karşı eğitimcilerdi.

MOYERS: Sinema tarihindeki hiçbir figür benim için daha ilgi çekici değil Shane'den daha fazla. Shane filmini izledin mi?

CAMPBELL: Hayır, yapmadım.

MOYERS: Dışarıdan binip başkaları için iyilik yapan ve ödülünü beklemeden uzaklaşan bir yabancının klasik hikayesi. Neden filmler bizi bu şekilde etkiliyor?

CAMPBELL: Filmlerde büyülü bir şey var. Baktığınız kişi aynı zamanda başka bir yerdedir. Bu tanrının bir şartıdır. Bir sinema oyuncusu salona girdiğinde herkes dönüp sinema oyuncusuna bakar. O, olayın gerçek kahramanıdır. O başka bir uçakta. O çoklu bir varlıktır.

Machine Translated by Google

Ekranda gördüğünüz aslında o değil ve yine de "o" geliyor. Çoklu formlar aracılığıyla, tüm bunların ortaya çıktığı formların formu tam oradadır.

MOYERS: Filmler bu büyük figürleri yaratırken, televizyon sadece ünlüler yaratıyor. Dedikodu nesnesi oldukları kadar model de olmuyorlar.

CAMPBELL: Belki de televizyondaki kişilikleri gördüğümüz içindir. sinema gibi özel bir tapınak yerine evde.

MOYERS: Dün, savaş esirlerini kurtarmak için geri dönen Vietnam gazisi Hollywood'un bu son kült figürü Rambo'nun bir fotoğrafını gördüm ve onları şiddetli ölüm ve yıkım dalgalarıyla geri getirdi. Beyrut'taki en popüler film olduğunu anlıyorum. Fotoğraf, Cabbage Patch bebeklerini üreten aynı şirket tarafından yaratılan ve satılmakta olan yeni Rambo bebeğini gösteriyordu. Ön planda tatlı, sevimli bir Lahana Yaması bebeğinin ve onun arkasında kaba kuvvet Rambo'nun görüntüsü var.

CAMPBELL: Bunlar iki efsanevi figür. Şimdi aklıma gelen görüntü, yaklaşan büyük bir canavar boğayı gösteren bir gravür olan Picasso'nun Minotauromachy'si . Filozof kaçmak için korku içinde bir merdivene tırmanıyor. Arenada öldürülen bir at var ve kurban edilen atın üzerinde de öldürülmüş bir dişi matador yatıyor. Bu müthiş canavarla karşılaşan tek yaratık çiçekli küçük bir kız. Az önce bahsettiğiniz iki figür bunlar -- basit, masum, çocuksu ve müthiş tehdit. Günümüzün sorunlarını görüyorsunuz.

MOYERS: Şair Yeats, büyük bir Hıristiyan döngüsünün sonunda yaşadığımızı hissetti. "İkinci Geliş" adlı şiiri, "Genişleyen girdapta dönen ve dönen/ Şahin, şahini duyamaz;/İşler dağılır; merkez tutamaz;/ Dünya üzerine salt anarşi salıverilir,/Kanlı gelgit salıverilir ve her yerde/Masumiyet töreni boğulur." "Doğmak için Beytüllahim'e doğru eğilerek" ne görüyorsunuz?

CAMPBELL: Neyin geleceğini bilmiyorum, Yeats'in bildiğinden daha fazla, ama bir zamanın sonuna ve yenisinin başlangıcına geldiğinizde, bu muazzam bir acı ve kargaşa dönemidir. Bizim hissettiğimiz ve herkesin hissettiği tehdit -- evet, Armageddon'un geldiğine dair bir fikir var, bilirsiniz.

Machine Translated by Google

MOYERS: "Ölüm oldum, dünyaların Yok Edicisi"
Oppenheimer, ilk atom bombasının patladığını gördüğünde söyledi. Ama bunun bizim sonumuz olacağını düşünmüyorsun, değil mi?

CAMPBELL: Bu bir son olmayacak. Belki bu gezegendeki yaşamın sonu olacak, ama bu evrenin sonu değil. Evrenin tüm güneşlerinde meydana gelen tüm patlamalar açısından sadece beceriksiz bir patlamadır. Evren, güneşimiz gibi bir dizi patlayan atomik fırındır. Yani bu, tüm büyük işin sadece küçük bir taklidi.

MOYERS: Başka yaratıkların oturup geçici yolculuklarına mitlerimizin ve harika hikayelerimizin yaptığı türden bir anlam yüklediklerini hayal edebiliyor musunuz?

CAMPBELL: Hayır. Sıcaklık elli derece yükselir ve orada kalırsa, bu dünyada yaşam olmayacağını, diyelim ki yüz derece daha düşer ve orada kalırsa, bu dünyada yaşamın olmayacağını anladığınızda. ; Bu dengenin ne kadar hassas olduğunu, su miktarının ne kadar önemli olduğunu fark ettiğinizde - peki, yaşamı besleyen çevrenin tüm kazalarını düşündüğünüzde, bildiğimiz yaşamın herhangi bir yerde var olacağını nasıl düşünürsünüz? Evrenin diğer parçacığı, yıldızların etrafında bu uydulardan kaç tane olursa olsun?

MOYERS: Bu kırılgan yaşam her zaman terör potasında ve olası bir yok oluşta var olur. Ve kısır Rambo ile yan yana Lahana Yaması bebeğinin görüntüsü, mitoloji aracılığıyla yaşam hakkında bildiklerimizle çelişmiyor mu?

CAMPBELL: Hayır, değil.

MOYERS: Eski evrensel gerçekler için modern bir ortamda ortaya çıkan bazı yeni metaforlar görüyor musunuz?

CAMPBELL: Yeni metaforların olasılığını görüyorum ama ben henüz mitolojik hale geldiklerini görmüyorlar.

MOYERS: Sizce makineyi yeni dünyaya dahil edecek efsaneler neler olacak?

CAMPBELL: Otomobiller mitolojiye girdi.
Rüyalara girdiler. Ve uçaklar hayal gücünün hizmetindedir. Örneğin uçağın uçuşu, dünyadan kurtuluş olarak hayal gücündedir. Bu, kuşların bir şekilde simgelediği şeyle aynı şeydir. Tıpkı yılanın yeryüzüne olan esaretinin simgesi olması gibi, kuş da ruhun toprağa esaretten kurtulmasının simgesidir. Uçak şimdi bu rolü oynuyor.

Machine Translated by Google

MOYERS: Başka var mı?

CAMPBELL: Silahlar, elbette. California ve Hawaii arasında gidip gelirken uçakta izlediğim her film, tabancalı insanları gösteriyor. Silahını taşıyan Lord Ölüm var. Farklı enstrümanlar, daha önceki enstrümanların artık hizmet etmediği rolleri üstlenir. Ama bundan daha fazlasını görmüyorum.

MOYERS: Yani yeni mitler eski hikayelere hizmet edecek. Star Wars'u gördüğümde, havari Paul'ün "Ben beyliklere ve güçlere karşı güreşiyorum" ifadesini hatırladım. Bu iki bin yıl önceydi. Ve erken Taş Devri avcısının mağaralarında, beyliklere ve güçlere karşı güreş sahneleri var. Burada, modern teknolojik mitlerimizde hâlâ güreşiyoruz.

CAMPBELL: İnsan güçlere boyun eğmemeli
dışarıda ama onlara komuta et. Nasıl yapılacağı sorundur.

MOYERS: En küçük oğlumuz Star Wars'u on ikinci veya on üçüncü kez izledikten sonra, "Neden bu kadar sık gidiyorsun?" dedim. "Hayatınız boyunca Eski Ahit'i okuduğunuz için aynı nedenle" dedi.
Yeni bir efsane dünyasındaydı.

CAMPBELL: Kesinlikle Star Wars'ın geçerli bir mitolojik bakış açısı var. Devleti bir makine gibi göstererek, "Makine insanlığı mı ezecek yoksa insanlığa mı hizmet edecek? İnsanlık makineden değil kalpten gelir. Star Wars'ta gördüğüm şey Faust'un bize verdiği problemin aynısı: Mephistopheles, makine adam bize tüm araçları sağlayabilir ve bu nedenle yaşamın amaçlarını da belirlemesi muhtemeldir, ama elbette Faust'un onu kurtarılmaya uygun kılan özelliği, onun amaçlarına uymayan amaçlar aramasıdır. makine.

Şimdi, Luke Skywalker babasının maskesini çıkardığında, babanın oynadığı makine rolünü üstleniyor. Baba üniformalıydı. Bu güç, devletin rolüdür.

MOYERS: Makineler, dünyanın bizim imajımıza göre yapılmasını istediğimiz fikrini gerçekleştirmemize yardımcı oluyor ve olması gerektiğini düşündüğümüz gibi olmasını istiyoruz.

CAMPBELL: Evet. Ama sonra makinenin size dikte etmeye başladığı bir zaman gelir. Örneğin; Bu harika makineyi aldım -- bir bilgisayar. Şimdi ben daha çok tanrılar konusunda bir otoriteyim, bu yüzden makineyi tanımladım -- bana pek çok kuralı olan ve merhameti olmayan bir Eski Ahit tanrısı gibi görünüyor.

Machine Translated by Google

MOYERS: Başkan Eisenhower ve ilk bilgisayarlar hakkında çekici bir hikaye var -- CAMPBELL: -- Eisenhower bilgisayarlarla dolu bir odaya girdi. Ve bu makinelere şu soruyu sordu: "Bir Tanrı var mı?"

Ve hepsi çalışır, ışıklar yanıp söner ve tekerlekler döner ve bir süre sonra bir ses, "İşte şimdi" der .

MOYERS: Ama her şeyin Tanrı'dan söz ettiğini söyleyen reisin aynı tavrını bilgisayarınıza karşı geliştirmeniz mümkün değil mi? Eğer bu özel, ayrıcalıklı bir vahiy değilse, Tanrı bilgisayar da dahil olmak üzere işinin her yerindedir.

CAMPBELL: Gerçekten de öyle. O ekranda olanlar bir mucize. Hiç o şeylerden birinin içine baktın mı?

MOYERS: Hayır, niyetim de yok.

CAMPBELL: Buna inanamazsın. Bütün bir melek hiyerarşisi var -- hepsi latalar üzerinde. Ve o küçük tüpler -- bunlar birer mucize.

Bilgisayarımdan mitoloji hakkında bir vahiy aldım. Belirli bir yazılım satın alırsınız ve amacınıza ulaşmanıza yol açan bir dizi sinyal vardır. Başka bir yazılım sistemine ait sinyallerle dalga geçmeye başlarsanız, işe yaramazlar.

Benzer şekilde, mitolojide - gizemin metaforunun baba olduğu bir mitolojiniz varsa, dünyanın bilgeliği ve gizemi için metafor olsaydı sahip olacağınız sinyallerden farklı bir dizi sinyale sahip olacaksınız. anne. Ve ikisi de mükemmel derecede iyi metaforlardır. Hiçbiri bir gerçek değil. Bunlar metaforlardır. Sanki evren benim babammış gibi. Sanki evren benim annemmiş gibi. İsa, "Benden başka kimse babaya ulaşamaz" diyor. Bahsettiği baba İncil'deki babaydı. Babaya ancak İsa aracılığıyla ulaşabilirsiniz. Öte yandan, annenin yolundan gittiğinizi varsayalım. Orada Kali'yi, ilahileri tanrıçaya vb. tercih edebilirsiniz. Bu, hayatınızın gizemine ulaşmanın başka bir yolu. Her dinin kendi sinyalleri olan ve çalışacak bir tür yazılım olduğunu anlamalısınız.

Bir kişi gerçekten bir dine dahilse ve hayatını gerçekten onun üzerine inşa ediyorsa, sahip olduğu yazılımla kalsa iyi olur. Ama benim gibi yazılımla oynamayı seven bir adam -- şey, etrafta koşuşturabilirim, ama muhtemelen asla bir azizinkiyle karşılaştırılabilir bir deneyimim olmayacak.

Machine Translated by Google

MOYERS: Ama en büyük azizlerden bazıları alabilecekleri herhangi bir yerden ödünç almadılar mı? Bundan ve bundan almışlar ve yeni bir yazılım kurmuşlar.

CAMPBELL: Bir dinin gelişimi denen şey budur. İncil'de görebilirsiniz. Başlangıçta, Tanrı birçokları arasında en güçlü tanrıydı. O sadece yerel bir kabile tanrısıdır. Ve altıncı yüzyılda, Yahudiler Babil'deyken, bir dünya kurtarıcısı fikri ortaya çıktı ve İncil'deki tanrısallık yeni bir boyuta geçti.

Eski bir geleneği ancak mevcut şartlara göre yenileyerek devam ettirebilirsiniz. Eski Ahit döneminde dünya, Yakın Doğu merkezlerinin çevresinde birkaç yüz milden oluşan üç katmanlı küçük bir pastaydı. Aztekleri, hatta Çinlileri hiç kimse duymamıştı. Dünya değiştiğinde, din de dönüştürülmelidir.

MOYERS: Ama bana öyle geliyor ki, aslında biz buyuz.

yapmak.

CAMPBELL: Aslında yapmamız gereken de buydu. Ama benim bugünkü gerçek korku anlayışım, Beyrut'ta gördüğünüz şeydir. Orada üç büyük Batı dini var, Musevilik, Hıristiyanlık ve İslam -- ve bunların üçü aynı İncil tanrısı için üç farklı isme sahip oldukları için bir araya gelemezler. Metaforlarına takılıp kalıyorlar ve onun referansını anlamıyorlar. Onları çevreleyen çemberin açılmasına izin vermediler. Kapalı bir çemberdir. Her grup, "Biz seçilmiş grubuz ve Tanrı'ya sahibiz" der.

İrlanda'ya bakın. Bir grup Protestan, on yedinci yüzyılda Cromwell tarafından İrlanda'ya taşındı ve İrlanda oradaki Katolik çoğunluğa hiçbir zaman açılmadı. Katolikler ve Protestanlar tamamen farklı iki sosyal sistemi, iki farklı ideali temsil eder.

MOYERS: Her birinin yeni bir efsaneye ihtiyacı var.

CAMPBELL: Her birinin kendi efsanesine ihtiyacı var. Düşmanını sev. Açılın. Yargılama. Her şey Buda şeyleridir. Efsanede oradadır. Zaten orada.

MOYERS: Bir zamanlar bir misyonere şöyle demiş yerel bir orman yerlisi hakkında bir hikaye anlatıyorsunuz, "Senin tanrın kendini yaşlı ve sakatmış gibi bir eve kapatıyor. Bizimkisi ormanda, tarlalarda ve dağlardayken. yağmur geliyor." Ve bunun muhtemelen doğru olduğunu düşünüyorum.

CAMPBELL: Evet. Görüyorsunuz, bu Krallar kitabında ve Samuel'de karşılaştığınız bir sorun. Çeşitli İbrani kralları kurban

Machine Translated by Google

dağların tepesinde. Ve RABbin gözünde yanlış yaptılar. Yahweh kültü, İbrani toplumunda sonunda kazanan belirli bir hareketti. Bu, tapınağa bağlı belirli bir tanrının her yerde kutlanan doğa kültüne karşı itilmesiydi.

Ve belirli bir grup içi kültürün bu emperyalist hamlesi Batı'da devam ediyor. Ama artık şeylerin doğasına açılması gerekiyor. Açılabilirse, tüm olasılıklar vardır.

MOYERS: Elbette biz modernler, dünyayı doğal ifşaatlarından, doğanın kendisinden sıyırıyoruz. Ormanda güzel şarkı söyleyen kuşu bulan ve eve getiren küçük çocuğun o cüce efsanesi geliyor aklıma.

CAMPBELL: Babasından kuş için yiyecek getirmesini ister ve baba sadece bir kuşu beslemek istemez, bu yüzden onu öldürür. Ve efsane, adamın kuşu öldürdüğünü ve kuşla şarkıyı ve şarkıyla kendini öldürdüğünü söylüyor. Öldü, tamamen öldü ve sonsuza dek öldü.

MOYERS: Bu, insanlar çevrelerini yok ettiklerinde neler olduğuyla ilgili bir hikaye değil mi? Dünyalarını yok etmek mi? Doğayı ve doğanın ifşaatlarını yok etmek mi?

CAMPBELL: Kendi doğalarını da mahvediyorlar. Öldürürler şarkı.

MOYERS: Şarkının hikayesi mitoloji değil mi?

CAMPBELL: Mitoloji şarkıdır. Vücudun enerjilerinden ilham alan hayal gücünün şarkısıdır. Bir keresinde bir Zen ustası öğrencilerinin önünde ayağa kalktı ve bir vaaz vermek üzereydi. Ve tam ağzını açmak üzereyken bir kuş şarkı söyledi. Ve "vaaz verildi" dedi.

MOYERS: Yeni efsaneler yarattığımızı söylemek üzereydim, ama hayır diyorsunuz, bugün anlattığımız her efsanenin geçmiş deneyimlerimizde bir çıkış noktası var.

CAMPBELL: Mitlerin ana motifleri aynıdır ve her zaman aynı olmuştur. Kendi mitolojinizi bulmak istiyorsanız, anahtar hangi toplumla ilişkilendirdiğinizdir? Her mitoloji, belirli bir toplum içinde sınırlı bir alanda büyümüştür. Sonra onlar çarpışma ve ilişkiye girerler ve birleşirler ve daha karmaşık bir mitoloji elde edersiniz.

Ama bugün sınır yok. Bugün geçerli olan tek mitoloji gezegenin mitolojisidir ve bizde böyle bir mitoloji yoktur.

Bir gezegen mitolojisine bildiğim en yakın şey Budizm'dir.

Machine Translated by Google

tüm varlıklar Buda varlıkları olarak. Tek sorun bunun farkına varmaktır. Yapacak bir şey yok. Görev sadece ne olduğunu bilmek ve sonra tüm bu varlıkların kardeşliği ile ilgili olarak hareket etmektir.

MOYERS: Kardeşlik mi?

CAMPBELL: Evet. Şimdi bildiğim mitlerin çoğunda kardeşlik sınırlı bir toplulukla sınırlıdır. Sınırlandırılmış topluluklarda saldırganlık dışa yansıtılır.

Örneğin, on emir, "Öldürmeyeceksin" der. Sonra bir sonraki bölüm, "Kenan'a git ve oradaki herkesi öldür" diyor. Bu sınırlı bir alandır. Katılım ve sevgi mitleri sadece grup içi ile ilgilidir ve grup dışı tamamen başkadır. Bu, "gentile" kelimesinin anlamıdır - kişi aynı düzenden değildir.

MOYERS: Ve benim kostümümü giymediğin sürece akraba değiliz.

CAMPBELL: Evet. Şimdi, bir efsane nedir? Bir efsanenin sözlük tanımı, tanrılarla ilgili hikayeler olurdu. O halde bir sonraki soruyu sormalısınız: Tanrı nedir? Bir tanrı, insan yaşamında ve evrende işleyen motive edici bir gücün veya bir değer sisteminin - kendi bedeninizin ve doğanın güçlerinin - kişileştirilmesidir. Mitler insandaki ruhsal potansiyelin metaforudur ve bizim hayatımızı canlandıran aynı güçler dünyanın hayatını da canlandırmaktadır. Ancak belirli toplumlarla veya toplumun koruyucu tanrılarıyla ilgili mitler ve tanrılar da vardır. Başka bir deyişle, mitolojinin tamamen farklı iki düzeni vardır. Sizi doğanızla ve parçası olduğunuz doğal dünyayla ilişkilendiren bir mitoloji var. Ve sizi belirli bir topluma bağlayan kesinlikle sosyolojik bir mitoloji var. Sen sadece doğal bir adam değilsin, belirli bir grubun üyesisin. Avrupa mitolojisi tarihinde bu iki sistemin etkileşimini görebilirsiniz. Genellikle sosyal yönelimli sistem, etrafta dolaşan göçebe insanlardan oluşur, bu yüzden o gruptaki merkezinizin orası olduğunu öğrenirsiniz. Doğa odaklı mitoloji, toprak yetiştiren bir insan olacaktır.

Şimdi, İncil geleneği sosyal yönelimli bir mitolojidir. Doğa kınandı. On dokuzuncu yüzyılda, bilim adamları mitolojiyi ve ritüeli doğayı kontrol etme girişimi olarak düşündüler. Ama bu sihirdir, mitoloji ya da din değil. Doğa dinleri, doğayı kontrol etme girişimleri değil, kendinizi onunla uyumlu hale getirmenize yardımcı olma girişimleridir. Ama doğa kötü olarak düşünüldüğünde, kendinizi onunla uyumlu hale getirmezsiniz, onu kontrol edersiniz ya da denemeye çalışırsınız ve dolayısıyla

Machine Translated by Google

gerilim, endişe, ormanların kesilmesi, yerli halkın yok edilmesi. Ve buradaki vurgu bizi doğadan ayırıyor.

MOYERS: Bu yüzden mi doğaya bu kadar kolay hükmediyoruz ya da boyun eğdiriyoruz - onu hor gördüğümüz için mi, onu yalnızca bize hizmet edecek bir şey olarak gördüğümüz için mi?

CAMPBELL: Evet. Düşüş ve Cennet Bahçesi'ni hiç duymamış bir yer olan Japonya'dayken yaşadığım deneyimi asla unutmayacağım. Şinto metinlerinden biri, doğanın süreçlerinin kötü olamayacağını söylüyor. Her doğal dürtü düzeltilmek için değil, yüceltilmek, güzelleştirilmek içindir. Doğanın güzelliğine ve doğayla işbirliğine olağanüstü bir ilgi var, öyle ki bu bahçelerin bazılarında doğanın nerede başlayıp sanatın nerede bittiğini bilemezsiniz -- bu muazzam bir deneyimdi.

MOYERS: Ama Joe, Tokyo bugün bu ideali böylesine aleni biçimlerde çürütüyor. Tokyo, bazı insanlar tarafından hala sevilen küçük bahçeler dışında, doğanın neredeyse yok olduğu bir şehir.

CAMPBELL: Japonya'da bir deyiş vardır, Dalgalarla Rock. Veya boksta dediğimiz gibi, yumruklarla yuvarlayın. Perry'nin Japonya'yı açmasının üzerinden sadece yüz yirmi beş yıl geçti. Ve bu süre içinde müthiş bir mekanik malzeme yükünü özümsediler. Ama Japonya'da bulduğum şey, buna karşı kendi kafalarını tuttukları ve bu makine dünyasını kendilerine asimile ettikleriydi. Binaların içine girdiğinizde Japonya'ya geri dönersiniz. New York gibi görünen dışarısıdır.

MOYERS: "Kendi başını tutarak." Bu ilginç bir fikir çünkü şehirler etraflarında, ruhun içinde, içsel insanın yaşadığı yerde ortaya çıksalar da, yine de dediğiniz gibi, doğayla uyum içindeler.

CAMPBELL: Ama İncil'de sonsuzluk geri çekilir ve doğa yozlaşmış, doğa düşmüş. İncil düşüncesinde, sürgünde yaşıyoruz.

MOYERS: Biz burada oturup konuşurken, Beyrut'ta Hıristiyanların Müslümanları, Müslümanların Hıristiyanları ve Hıristiyanların Hıristiyanları tarafından gerçekleştirilen bombalı arabalara dair birbiri ardına hikayeler var. Marshall McLuhan, televizyonun dünyayı küresel bir köy haline getirdiğini söylerken haklıydı - ama küresel köyün Beyrut olacağını bilmiyordu. Bu sana ne diyor?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bana dini fikirlerini sadece kendi toplumlarına değil, çağdaş yaşama ve insanlara nasıl uygulayacaklarını bilmediklerini söylüyor. Dinin modern dünyaya ayak uyduramamasının korkunç bir örneği. Bu üç mitoloji onunla savaşıyor. Kendilerini gelecek için diskalifiye ettiler.

MOYERS: Ne tür yeni bir efsaneye ihtiyacımız var?

CAMPBELL: Bireyi yerel grubuyla değil, gezegenle özdeşleştirecek mitlere ihtiyacımız var. Bunun için bir model Amerika Birleşik Devletleri'dir. Burada, herhangi birinin bireysel çıkarlarını göz ardı etmeden karşılıklı çıkar doğrultusunda hareket etmeye karar veren on üç farklı küçük koloni ulusu vardı.

MOYERS: Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mührü'nde bununla ilgili bir şey var.

CAMPBELL: Büyük Mühür bununla ilgili. Büyük Mührün bir kopyasını cebimde bir dolarlık banknot şeklinde taşıyorum. İşte Amerika Birleşik Devletleri'nin oluşumunu sağlayan ideallerin ifadesi. Şu dolar faturasına bak. Şimdi burada Birleşik Devletler'in Büyük Mührü var. Soldaki piramide bakın. Bir piramidin dört kenarı vardır. Bunlar pusulanın dört noktasıdır. Bu noktada biri var, o noktada biri var ve bu noktada biri var. Bu piramidin alt seviyelerine indiğinizde, ya bir tarafta ya da diğer tarafta olacaksınız. Ama zirveye çıkınca noktalar birleşiyor ve orada Allah'ın gözü açılıyor.

MOYERS: Ve onlara göre akıl tanrısıydı.

CAMPBELL: Evet. Bu, dünyada sadece savaş yerine akıl temelinde kurulmuş ilk ulustur. Bunlar on sekizinci yüzyıl deistleriydi, bu beyler. Burada okuyoruz, "Tanrı'ya Güveniyoruz." Ama bu İncil'in tanrısı değil. Bu adamlar bir Düşüşe inanmıyorlardı. İnsan aklının Tanrı'dan koparıldığını düşünmediler.

İkincil ve yalnızca geçici kaygılardan arınmış insan zihni, temizlenmiş bir aynanın parlaklığıyla Tanrı'nın rasyonel zihninin bir yansımasını görür. Akıl sizi Tanrı ile temasa geçirir. Sonuç olarak, bu adamlar için hiçbir yerde özel bir vahiy yoktur ve hiçbirine ihtiyaç yoktur, çünkü hatalarından arınmış insan zihni, Tanrı bilgisine yeterince muktedirdir. Dünyadaki tüm insanlar bu nedenle yeteneklidir çünkü dünyadaki tüm insanlar akıl yürütme yeteneğine sahiptir.

Machine Translated by Google

Bütün erkekler akıl yürütme yeteneğine sahiptir. Demokrasinin temel ilkesi budur. Herkesin zihni gerçek bilgiye sahip olduğundan, özel bir otoriteye veya işlerin böyle olması gerektiğini söyleyen özel bir vahiy sahibi olmanıza gerek yoktur.

MOYERS: Yine de bu semboller mitolojiden geliyor.

CAMPBELL: Evet, ama belli bir mitolojiden geliyorlar. Bu özel bir vahyin mitolojisi değil. Örneğin Hindular özel vahiylere inanmazlar. Kulakların evrenin şarkısına açıldığı bir durumdan söz ederler. Burada göz, Tanrı'nın zihninin nuruna açıldı. Ve bu temel bir deist fikir. Bahçedeki Düşüş fikrini bir kez reddettiğinizde, insan, kendisinden kopmaz.

kaynak.

Şimdi Büyük Mühür'e dönelim. Bu piramitteki aralık sayısını saydığınızda, on üç tane olduğunu görürsünüz. Ve en alta geldiğinizde Roma rakamlarıyla yazılmış bir yazıt var. Tabii ki, 1776.
O zaman, bir ile yedi ve yedi ve altıyı topladığınızda yirmi bir elde edersiniz, ki bu akıl yaşıdır, değil mi? 1776'da on üç eyalet bağımsızlığını ilan etti. On üç sayısı, dönüşümün ve yeniden doğuşun sayısıdır. Son Akşam Yemeği'nde on iki havari ve ölecek ve yeniden doğacak olan bir İsa vardı. On üç, on ikinin sınırları alanından aşkın olana çıkma sayısıdır. Zodyak ve güneşin on iki işaretine sahipsiniz. Bu adamlar, on üç sayısının diriliş, yeniden doğuş ve yeni yaşamın sayısı olarak çok bilincindeydiler ve burada baştan sona oynadılar.

MOYERS: Ama pratik bir mesele olarak on üç tane vardı.

devletler.

CAMPBELL: Evet, ama bu sembolik değil miydi? Bu sadece tesadüfi değildir. Bu, kendilerinin ne olduklarının simgesi olarak on üç devlettir.

MOYERS: Bu, oradaki diğer yazıt olan "Novus Ordo Sedorum"u açıklar.

CAMPBELL: "Dünyanın yeni bir düzeni." Bu dünyanın yeni bir düzeni. Ve yukarıdaki söz, "Annuit Coeptis" , "Başarılarımıza gülümsedi" veya "faaliyetlerimiz" anlamına gelir.

MOYERS: O --

Machine Translated by Google

CAMPBELL: O, göz, gözle temsil edilen şey.
Sebep. Latince'de "o" demek zorunda kalmazsınız, "o" veya "o" veya "o" olabilir.
Ama ilahi güç yaptıklarımıza gülümsedi. Ve böylece bu yeni dünya, Allah'ın aslî yaratması anlamında inşa edilmiş ve Allah'ın aslî yaratmasının akıl yoluyla yansıması bunu sağlamıştır.

O piramidin arkasına bakarsanız bir çöl görürsünüz. Önüne bakarsanız, büyüyen bitkileri görürsünüz. Çöl, Avrupa'daki kargaşa, savaşlar, savaşlar ve savaşlar - kendimizi ondan çıkardık ve güç adına değil, akıl adına bir devlet yarattık ve bundan yeninin çiçek açması gelecek. hayat. Piramidin o kısmının anlamı budur.

Şimdi dolar faturasının sağ tarafına bakın. İşte kartal, Zeus'un kuşu. Kartal, tanrının zaman alanına inişidir. Kuş, tanrının enkarnasyon ilkesidir. Bu kel kartal, Amerikan kartalı. Bu, en yüksek tanrı Zeus'un kartalının Amerikan karşılığıdır.

Aşağı iner, zıt çiftlerin dünyasına, eylem alanına iner. Eylem tarzlarından biri savaş, diğeri ise barıştır. Yani kartalın bir ayağında on üç ok var - savaşın ilkesi bu.

Diğerinde on üç yapraklı bir defne yaprağı tutar - bu, barışçıl konuşmanın ilkesidir.
Kartal defne yönüne bakıyor.
Ülkemizi kuran bu idealistler, bizim böyle bakmamızı isterlerdi - diplomatik ilişkiler vb. Ama Tanrıya şükür, bu işe yaramazsa diye diğer ayağında oklar var.

Şimdi, kartal neyi temsil ediyor? Başının üstündeki bu parlak işarette belirtilenleri temsil ediyor. Bir keresinde Washington'daki Dış Hizmet Enstitüsü'nde Hindu mitolojisi, sosyolojisi ve siyaseti üzerine ders veriyordum.
Hindu siyaset kitabında, hükümdarın bir elinde savaş silahı olan büyük sopayı, diğerinde işbirliğine dayalı eylem şarkısının barışçıl sesini tutması gerektiğine dair bir söz vardır. İşte oradaydım, iki elimle böyle duruyordum ve odadaki herkes güldü. anlayamadım.
Ve sonra işaret etmeye başladılar. Arkama baktım ve işte kafamın arkasındaki duvarda benim olduğum duruşta asılı olan bu kartal resmiydi. Ama baktığımda, başının üstünde bu işareti de fark ettim ve içinde dokuz tüy vardı. onun kuyruğu.
Dokuz, ilahi gücün dünyaya iniş sayısıdır. Angelus çaldığında, dokuz kez çalar.

Şimdi, kartalın başında, Davut Yıldızı şeklinde düzenlenmiş on üç yıldız var.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu eskiden Süleyman'ın Mührüydü.

CAMPBELL: Evet. Neden Süleyman'ın denildiğini biliyor musun? Fok?

MOYERLER: Hayır.

CAMPBELL: Süleyman canavarları, devleri ve şeyleri kavanozlara mühürlerdi. Binbir Gece Masalları'nda kavanozu açıp cin dışarı çıktıklarını hatırlıyor musun ? Burada on üç yıldızdan oluşan Süleyman Mührü'nü fark ettim ve sonra üçgenlerin her birinin bir Pisagor tetrakisi olduğunu gördüm.

MOYERS: Tetrakiler mi?

CAMPBELL: Bu, ortada bir nokta ve her iki tarafta dört nokta olmak üzere on noktadan oluşan ve dokuza kadar toplamları olan bir üçgendir: bir, iki, üç, dört/beş, altı, yedi/sekiz, dokuz. Bu, Pisagor felsefesinin birincil sembolüdür, birbiriyle ilişkili bir dizi mitolojik, kozmolojik, psikolojik ve sosyolojik yoruma açıktır; bunlardan biri, evrenin ve her şeyin içinden çıktığı yaratıcı merkezi temsil eden tepe noktasındaki noktadır.

MOYERS: O halde enerjinin merkezi?

CAMPBELL: Evet. Tüm dünyanın kendisinden çöktüğü ilk ses (bir Hıristiyan, yaratıcı Söz diyebilir), büyük patlama, aşkın enerjinin zaman alanına dökülmesi ve zaman alanı boyunca genişlemesi. Zaman alanına girer girmez karşıt çiftlere ayrılır, bir iki olur. Şimdi, iki taneye sahip olduğunuzda, birbirleriyle ilişki kurabilecekleri sadece üç yol vardır: bir yol bunun üzerinde baskındır; başka bir yol da buna hakim olandır; ve üçüncü bir yol, ikisinin dengeli uyumudur. O zaman, nihayet, uzayın dörtte biri içindeki her şey bu üç ilişki biçiminden türer.

Lao-tzu'nun Tao-te Ching'inde , Tao'dan, aşkın olandan Bir'in çıktığını belirten bir ayet vardır. Bir'den İki Gelir; İkiden Üç gelir; ve Üç'ten her şey gelir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mührü'nde bu sembolik üçgenlerden ikisinin birbirine kenetlenmiş olduğunu fark ettiğimde aniden fark ettiğim şey, on üç orijinal durumumuz için artık on üç noktamız olduğu ve şimdi, ayrıca, bundan daha az olmayan bir noktanın olduğuydu. altı apeks, biri yukarıda, biri aşağıda ve dördü (yani) dörtte bire. Bana bunun anlamı, yukarıdan veya aşağıdan veya pusulanın herhangi bir noktasından,

Machine Translated by Google

demokrasinin büyük tezi olan yaratıcı Söz duyulabilir.
Demokrasi, herhangi bir çevreden herhangi birinin konuşabileceğini ve doğruyu konuşabileceğini varsayar, çünkü zihni gerçeklerden kopmamıştır. Tek yapması gereken tutkularını temizlemek ve sonra konuşmak.

Yani burada dolar üzerinde sahip olduğunuz şey, aşkın olanın kendisini dünyada nasıl gösterdiğinin bu harika görüntüsünü temsil eden kartaldır. Amerika Birleşik Devletleri bunun üzerine kurulmuştur. Düzgün yöneteceksiniz, tepedeki dünya gözü anlamında üçgenin tepesinden yönetmelisiniz.

Şimdi, ben çocukken, bize George Washington'un veda adresi verildi ve her şeyi, her bir ifadeyi birbiriyle bağlantılı olarak özetlememiz söylendi. Bu yüzden kesinlikle hatırlıyorum. Washington, "Devrimimizin bir sonucu olarak, kendimizi Avrupa'nın kaosuna karışmaktan kurtardık" dedi. Son sözü, bizim yabancı ittifaklara girmememiz oldu. Eh, Birinci Dünya Savaşı'na kadar sözlerine bağlı kaldık.
Sonra Bağımsızlık Bildirgesini iptal ettik ve gezegenin İngiliz fethine yeniden katıldık. Ve şimdi piramidin bir tarafındayız. Birden ikiye geçtik. Siyasi, tarihsel olarak artık bir tartışmanın bir tarafının üyesiyiz. Biz orada gözün bu ilkesini temsil etmiyoruz. Ve tüm endişelerimiz, mantığın sesi ve sesiyle değil, ekonomi ve siyasetle ilgilidir.

MOYERS: Aklın sesi -- bu felsefi yol mu?
bu mitolojik sembollerin önerdiği?

CAMPBELL: Bu doğru. Burada MÖ 500 civarında gerçekleşen önemli geçişi görüyorsunuz. Bu, Buda'nın ve Pisagor'un ve Konfüçyüs'ün ve eğer bir Lao-tzu varsa, Lao-tzu'nun tarihidir. Bu, insanın aklının uyanışıdır. Artık hayvan güçleri tarafından bilgilendirilmiyor ve yönetilmiyor. Artık ekili toprak benzetmesi tarafından yönlendirilmiyor, artık gezegenlerin rotaları tarafından değil, akıl tarafından yönlendiriliyor.

MOYERS: -- CAMPBELL'in
yolu: -- insanın yolu. Ve elbette mantığı yok eden şey tutkudur. Siyasette temel tutku açgözlülüktür. Seni aşağı çeken şey bu. İşte bu yüzden piramidin tepesi yerine bu taraftayız.

MOYERS: Bu yüzden kurucularımız dini
hoşgörüsüzlük --

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu tamamen bitti. Ve bu yüzden Düşüş fikrini de reddettiler. Bütün insanlar Tanrı'nın aklını bilmek için yetkindir. Hiçbir insan için özel bir vahiy yoktur.

MOYERS: Yıllarca süren bilgin ve bu mitolojik sembollere derinlemesine daldığın için Büyük Mührü nasıl bu şekilde okuduğunu görebiliyorum. Ama sizin dediğiniz gibi, deist olan bu adamların çoğu için yeni bir ülke inşa etme çabalarıyla ilgili bu mitolojik çağrışımları keşfetmek şaşırtıcı olmaz mıydı?

CAMPBELL: Peki, neden onları kullandılar?

MOYERS: Bu Masonik sembollerin çoğu değil mi?

CAMPBELL: Masonik işaretlerdir ve Pisagor tetrakilerinin anlamı yüzyıllardır bilinmektedir. Bilgiler Thomas Jefferson'ın kütüphanesinde bulunabilirdi. Ne de olsa bunlar bilgili adamlardı. On sekizinci yüzyıl Aydınlanması, bilgili beylerin dünyasıydı. Siyasette bu kalitede adamlarımız pek olmadı. Bu beyler grubunun o dönemdeki olayları etkileyebilecek güce ve konuma sahip olması milletimiz için çok büyük bir şans.

MOYERS: Bu semboller ile Masonlar arasındaki ilişkiyi ve bu kadar çok kurucu babanın Masonik tarikata mensup olmasını ne açıklar? Masonik düzen bir şekilde mitolojik düşüncenin bir ifadesi midir?

CAMPBELL: Evet, sanırım öyle. Bu, ruhsal vahiy ile sonuçlanacak bir inisiyasyon düzenini yeniden inşa etmeye yönelik bilimsel bir girişimdir. Mason olan bu kurucu babalar, aslında Mısır irfanını öğrenebildikleri kadar çalıştılar. Mısır'da piramit ilkel tepeciği temsil eder.
Nil'in yıllık taşkınları batmaya başladıktan sonra, ilk tümsek yeniden doğmuş dünyanın simgesidir. Bu mührün temsil ettiği şey bu.

MOYERS: Bazen beni kendi inanç sisteminizin kalbindeki görünen çelişkiyle karıştırıyorsunuz. Bir yandan Akıl Çağı'nın ilham kaynağı ve yaratıkları olan bu adamları övüyor, diğer yandan Luke Skywalker'ı Star Wars'ta “Bilgisayarı kapatın ve hislerinize güvenin” dediği o an için selamlıyorsunuz. "
Akıl olan bilimin rolünü, din olan inancın rolüyle nasıl bağdaştırıyorsunuz?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Hayır, hayır, akıl ile düşünmeyi birbirinden ayırmanız gerekir.

MOYERS: Akıl ile düşünceyi ayırt eder misiniz? Eğer ben düşünün, ben mantık yürütmüyor muyum?

CAMPBELL: Evet, sebebin bir tür düşünce. Ancak bir şeyleri düşünmek, bu anlamda mutlaka bir sebep değildir. Bir duvarı nasıl aşabileceğinizi bulmak mantık değildir. Buraya burnunu çarptıktan sonra, belki de oradan geçebileceğini anlayan fare, bizim çözdüğümüz şekilde bir şeyler buluyor. Ama sebep bu değil. Akıl, varlığın zeminini ve evrenin düzeninin temel yapılanmasını bulmakla ilgilidir.

MOYERS: Yani bu adamlar Tanrı'nın gözünün akıl olduğundan bahsettiklerinde, bir toplum, bir kültür, bir halk olarak varlığımızın temelinin evrenin temel karakterinden kaynaklandığını mı söylüyorlardı?

CAMPBELL: Bu ilk piramidin söylediği şey bu. Bu dünyanın piramidi ve bu bizim toplumumuzun piramidi ve aynı düzendeler. Bu Tanrı'nın eseridir ve bu bizim toplumumuzdur.

MOYERS: Hayvan güçlerinin yolu için bir mitolojimiz var. Ekilen toprağın yolu için bir mitolojimiz var - doğurganlık, yaratılış, ana tanrıça. Ve göksel ışıklar, gökler için bir mitolojimiz var. Ancak modern zamanlarda hayvan güçlerinin, doğanın ve tohumlanmış toprağın ötesine geçtik ve yıldızlar artık egzotik meraklar ve uzay yolculuğu alanı dışında bizi ilgilendirmiyor. İnsan yolu için mitolojimizde şimdi neredeyiz?

CAMPBELL: Uzun süre bir mitolojimiz olamaz gelmek. İşler mitolojik olamayacak kadar hızlı değişiyor.

MOYERS: O zaman efsaneler olmadan nasıl yaşarız?

CAMPBELL: Birey mitin kendi yaşamıyla ilgili bir yönünü bulmalıdır. Mit temel olarak dört işleve hizmet eder. İlki mistik işlevdir -- bahsettiğim şey bu, evrenin ne kadar harika olduğunu ve senin ne harika olduğunu fark etmek ve bu gizem karşısında huşu yaşamak. Mit, dünyayı gizem boyutuna, tüm biçimlerin altında yatan gizemin gerçekleşmesine açar. Bunu kaybedersen, mitolojin olmaz. Gizem her şeyde kendini gösterirse, evren adeta kutsal bir resim olur. Sen

Machine Translated by Google

her zaman gerçek dünyanızın koşulları aracılığıyla aşkın gizemi ele almak.

İkincisi, kozmolojik bir boyuttur, bilimin ilgilendiği boyut -- size evrenin şeklinin ne olduğunu gösteriyor, ama onu öyle bir şekilde gösteriyor ki gizem yeniden ortaya çıkıyor. Bugün bilim adamlarının tüm cevaplara sahip olduğunu düşünme eğilimindeyiz. Ama harika olanlar bize, "Hayır, tüm cevapları alamadık. Size nasıl çalıştığını anlatıyoruz -- ama nedir?" Bir kibrit vuruyorsun, ateş nedir? Bana oksidasyondan bahsedebilirsin, ama bu bana bir şey söylemez.

Üçüncü işlev, sosyolojik olandır - belirli bir sosyal düzeni desteklemek ve onaylamak. Ve mitlerin bir yerden bir yere büyük ölçüde değiştiği yer burasıdır. Çok eşlilik için bütün bir mitolojiye, tek eşlilik için bütün bir mitolojiye sahip olabilirsiniz. Her ikisi de tamam. Senin nerede olduğuna bağlı.
Mitin bu sosyolojik işlevi dünyamızda yerini almıştır ve artık eskimiştir.

MOYERS: Ne demek istiyorsun?
CAMPBELL: Etik yasalar. İyi bir toplumda olması gerektiği gibi hayatın yasaları. Yahweh'in tüm sayfaları, ne tür giysiler giyileceği, birbirlerine nasıl davranılacağı vb. sayfalarca MÖ ilk binyılda.

Ama mitin dördüncü bir işlevi daha var ve bence bugün herkesin ilişki kurmaya çalışması gereken şey bu - ve bu, her koşulda bir insan yaşamının nasıl yaşanacağının pedagojik işlevidir. Mitler size bunu öğretebilir.

MOYERS: Yani uzun zamandır bilinen ve nesiller boyunca aktarılan eski hikaye çalışmıyor ve biz henüz yenisini öğrenmedik mi?

CAMPBELL: Batı'da sahip olduğumuz hikaye, İncil'e dayandığı sürece, MÖ birinci binyıla ait bir evren görüşüne dayanmaktadır. adamın. Tamamen başka bir yere ait.

Bugün doğanın bilgeliğine yeniden uyum sağlamayı ve hayvanlarla, su ve denizle olan kardeşliğimizi yeniden gerçekleştirmeyi öğrenmeliyiz. Tanrısallığın dünyayı bilgilendirdiğini ve her şeyin panteizm olarak kınandığını söylemek. Ancak panteizm yanıltıcı bir kelimedir. Kişisel bir tanrının dünyada yaşaması gerektiğini öne sürüyor, ama asıl fikir bu değil. Fikir trans-teolojiktir. Tanımlanamaz, düşünülemez bir

Machine Translated by Google

bir güç olarak düşünülen gizem, tüm yaşamın ve varlığın kaynağı, sonu ve destekleyici zeminidir.

MOYERS: Modern Amerikalıların, doğanın bir tanrı olarak kadim düşüncesini, bizi doğa üzerinde hakimiyet kurmamızı engelleyeceği için reddettiğini düşünmüyor musunuz? Tanrı'yı öldürmeden ağaçları nasıl kesebilir, toprağı sökebilir ve nehirleri gayrimenkul haline getirebilirsiniz?

CAMPBELL: Evet, ama bu sadece modern Amerikalıların bir özelliği değil, yani kendi dinlerinden miras aldıkları ve esas olarak İngiltere'den getirdikleri doğanın İncil'deki kınaması değil. Tanrı doğadan ayrıdır ve doğa Tanrı tarafından mahkûm edilmiştir. Genesis'te tam orada: dünyanın efendileri olacağız.

Ama eğer kendimizi buraya başka bir yerden atılmış olmaktansa dünyadan çıkıyormuş gibi düşünürseniz, görürsünüz ki biz dünyayız, bizler dünyanın bilinciyiz. Bunlar yeryüzünün gözleri. Ve bu dünyanın sesi.

MOYERS: Bilim adamları Gaia ilkesi hakkında oldukça açık bir şekilde konuşmaya başlıyorlar.

CAMPBELL: İşte buradasın, bir organizma olarak tüm gezegen.

MOYERS: Toprak Ana. Bundan yeni efsaneler çıkacak mı?
görüntü?

CAMPBELL: Bir şey olabilir. Bu gece ne rüya göreceğinizi tahmin edebileceğiniz gibi, bir efsanenin ne olacağını da tahmin edemezsiniz. Mitler ve rüyalar aynı yerden gelir. Daha sonra sembolik biçimde ifade bulması gereken bir tür gerçekleşmelerden gelirler. Ve yakın gelecekte düşünmeye değer olacak tek efsane, şehirden değil, bu insanlardan değil, gezegenden ve üzerindeki herkesten bahseden efsanedir. Gelecekteki efsanenin ne olacağına dair ana düşüncem bu.

Ve uğraşması gereken şey, tam olarak tüm mitlerin ele aldığı şey olacaktır -- bağımlılıktan yetişkinliğe, olgunluğa ve sonra çıkışa kadar bireyin olgunlaşması; ve sonra bu toplumla nasıl ilişki kurulacağını ve bu toplumu doğa dünyası ve kozmos ile nasıl ilişkilendireceğini. Tüm mitlerin bahsettiği ve bunun hakkında konuşması gereken şey budur. Ama bahsetmesi gereken toplum gezegenin toplumudur. Ve bu gidene kadar, elinde hiçbir şey yok.

MOYERS: Yani zamanımızın yeni efsanesinin bundan başladığını mı söylüyorsunuz?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Evet, mitin ne olması gerektiğinin temeli budur. O zaten burada: milliyetimin değil, aklın gözü; benim dini topluluğumun değil, aklın gözü; benim dilsel topluluğumun değil, aklın gözü. Görüyor musun? Ve bu, bu grup, o grup veya diğer grup için değil, gezegenin felsefesi olacaktır.

Dünyayı aydan gördüğünüzde, orada herhangi bir millet veya devlet ayrımı görmezsiniz. Bu, gelecek yeni mitolojinin sembolü olabilir. İşte kutlayacağımız ülke bu.
Ve bunlar birlikte olduğumuz insanlar.

MOYERS: Hiç kimse bu etiği sizin topladığınız eserlerde Şef Seattle kadar net bir şekilde somutlaştıramaz.

CAMPBELL: Şef Seattle, Paleolitik ahlak düzeninin son sözcülerinden biriydi. Yaklaşık 1852'de Birleşik Devletler Hükümeti, Amerika Birleşik Devletleri'ne gelen insanlar için kabile topraklarının satın alınmasını istedi ve Şef Seattle, cevap olarak harika bir mektup yazdı. Mektubu, tüm tartışmamızın ahlakını gerçekten ifade ediyor.

"Washington'daki Başkan topraklarımızı satın almak istediğini haber veriyor. Ama gökyüzünü nasıl alıp satabilirsin? Toprak mı? Fikir bize garip. Havanın tazeliğine ve havanın ışıltısına sahip değilsek. su, onları nasıl satın alabilirsin?

"Bu dünyanın her parçası halkım için kutsaldır. Parlayan her çam iğnesi, her kumlu kıyı, karanlık ormanlardaki her sis, her çayır, her uğultu böceği. Hepsi halkımın anısında ve deneyiminde kutsaldır.

"Ağaçlarda akan özsuyu, damarlarımızda akan kanı bildiğimiz gibi biliyoruz. Biz toprağın bir parçasıyız ve o da bizim bir parçamız. Parfümlü çiçekler kızkardeşlerimizdir. Ayı, geyik, büyük kartal , bunlar bizim kardeşlerimiz, kayalık tepeler, çayırdaki sular, midillinin vücut ısısı ve adam, hepsi aynı aileye ait.

"Derelerde ve nehirlerde hareket eden parıldayan su, sadece su değil, atalarımızın kanıdır. Eğer size topraklarımızı satarsak, onun kutsal olduğunu unutmamalısınız. Göllerin berrak sularındaki her hayaletimsi yansıma anlatır. halkımın hayatındaki olaylar ve anılar.Suyun mırıltısı babamın babasının sesidir.

"Irmaklar bizim kardeşlerimizdir. Susuzluğumuzu giderirler. Kanolarımızı taşırlar ve çocuklarımızı beslerler. Bu yüzden nehirlere, herhangi bir kardeşe vereceğin iyiliği vermelisin.

Machine Translated by Google

"Toprağımızı size satarsak, havanın bizim için değerli olduğunu, desteklediği tüm yaşamla ruhunu paylaştığını unutmayın. Dedemize ilk nefesini veren rüzgar, son nefesini de alır. Rüzgar da bizim için can verir. Çocuklar hayatın ruhu O yüzden size toprağımızı satarsak, onu çayır çiçeklerinin tatlandırdığı rüzgarı tatmak için insanın gidebileceği bir yer olarak ayrı ve kutsal tutmalısınız.

"Bizim çocuklarımıza öğrettiğimizi siz de çocuklarınıza mı öğreteceksiniz? Dünyanın anamız olduğunu mu? Yeryüzünün başına gelen, tüm dünya oğullarının başına gelir.

"Şunu biliyoruz: Toprak insana ait değildir, insan toprağa aittir. Hepimizi birleştiren kan gibi her şey birbirine bağlıdır. Hayat ağını insan örmedi, o sadece onun içinde bir iplik. web'e yapar, kendine yapar.

"Bildiğimiz bir şey var ki, bizim ilahımız da sizin ilahınızdır. Toprak onun için değerlidir ve toprağa zarar vermek, yaratıcısını hor görmektir.

"Kaderiniz bizim için bir muamma. Bufaloların hepsi katledildiğinde ne olacak? Yabani atlar evcilleştirildiğinde? Ormanın gizli köşeleri birçok adamın kokusuyla ağırlaştığında ve olgun tepelerin manzarası güzelleştiğinde ne olacak? konuşan teller tarafından lekelenmiş Çalılık nerede olacak?
Gitmiş! Kartal nerede olacak? Gitmiş! Ve hızlı midilliye ve ava veda etmek nedir? Yaşamın sonu ve hayatta kalmanın başlangıcı.

"Son Kızıl Adam vahşi doğasıyla birlikte ortadan kaybolduğunda ve hafızası kırlarda hareket eden bir bulutun gölgesi olduğunda, bu kıyılar ve ormanlar hala burada olacak mı? Halkımın ruhundan geriye bir şey kalacak mı?

"Biz bu dünyayı yeni doğmuş bir bebeğin annesinin kalp atışlarını sevdiği gibi seviyoruz. Öyleyse, eğer toprağımızı sana satarsak, onu sevdiğimiz gibi sev. Bizim ona değer verdiğimiz gibi ona da sahip çık. onu aldığınızdadır.Toprağı tüm çocuklar için koruyun ve Tanrı'nın hepimizi sevdiği gibi onu sevin.

"Biz toprağın bir parçası olduğumuz gibi, siz de toprağın bir parçasısınız. Bu toprak bizim için değerli. Sizin için de değerli. Bildiğimiz bir şey var: Tek bir Tanrı var. İnsan, Kızıl Adam olsun, olmasın. Beyaz Adam ayrı olabilir. Ne de olsa biz kardeşiz ."

Machine Translated by Google

Efsanelerde ortaya çıkan bir şey, uçurumun dibinde kurtuluşun sesinin gelmesidir. Kara an, gerçek dönüşüm mesajının geleceği an. En karanlık anda ışık gelir.

MOYERS: Biri bana sordu, "Neden bu efsanelere kapılıyorsunuz? Joseph Campbell'ın söylediklerinde ne görüyorsunuz?" Ben de, "Bu mitler benimle konuşuyor çünkü içimden bildiğim şeyin doğru olduğunu ifade ediyorlar" diye yanıtladım. Bu neden böyle? Neden bu hikayeler bana içimden bildiğim şeyin doğru olduğunu söylüyor gibi görünüyor? Bu, varlığımın temelinden mi geliyor, benden önce gelen her şeyden miras aldığım bilinçdışımdan mı?

CAMPBELL: Bu doğru. Cro-Magnon insanının otuz bin yıl önce sahip olduğu aynı organlara ve enerjilere sahip aynı bedene sahipsiniz. New York'ta bir insan hayatı yaşamak ya da mağaralarda bir insan hayatı yaşamak, çocukluğun aynı aşamalarından geçersiniz, cinsel olgunluğa ulaşırsınız, çocukluk bağımlılığının erkeklik veya kadınlık sorumluluğuna dönüşmesi, evlilik, ardından başarısızlık. beden, güçlerinin kademeli olarak kaybı ve ölüm. Aynı bedene, aynı bedensel deneyimlere sahipsiniz ve dolayısıyla aynı görüntülere tepki veriyorsunuz. Örneğin, sabit bir imge, kartal ve yılanın çatışmasıdır. Toprağa bağlı yılan, ruhsal uçuşta kartal - bu çatışma hepimizin yaşadığı bir şey değil mi? Ve sonra, ikisi birleştiğinde, harika bir ejderha elde ederiz, kanatlı bir yılan. Dünyanın her yerinde insanlar bu görüntüleri tanır. İster Polinezya, ister İroquois ya da Mısır mitlerini okuyor olsam da, görüntüler aynı ve aynı sorunlardan bahsediyorlar.

MOYERS: Sadece farklı kostümler giyiyorlar.
farklı zamanlarda ortaya çıkıyor?

CAMPBELL: Evet. Sanki aynı oyun bir yerden bir yere götürülüyor ve her yerde yerel oyuncular yerel kostümler giyip aynı eski oyunu oynuyorlar.

Machine Translated by Google

MOYERS: Ve bu efsanevi görüntüler neredeyse bilinçsizce nesilden nesile aktarılıyor.

CAMPBELL: Bu son derece büyüleyici, çünkü sizin ve diğer her şeyin derin gizeminden bahsediyorlar. Bu bir gizemdir , bir gizemdir, tremendum et fascinans -- muazzam, korkunç, çünkü o sizin tüm sabit fikirlerinizi paramparça ediyor ve aynı zamanda son derece büyüleyici, çünkü o sizin kendi doğanız ve varlığınızla ilgili. Bu şeyleri, içsel gizemi, içsel yaşamı, sonsuz yaşamı düşünmeye başladığınızda, kullanabileceğiniz çok fazla imge yoktur. Başka bir düşünce sisteminde zaten mevcut olan imgelere kendi başınıza sahip olmaya başlarsınız.

MOYERS: Orta çağda bir dünyayı sana mesajları varmış gibi okumak.

CAMPBELL: Ah, kesinlikle öyle. Mitler mesajları okumanıza yardımcı olur. Size tipik olasılıkları söylerler.

MOYERS: Bana bir örnek verin.

CAMPBELL: Örneğin, efsanelerde ortaya çıkan bir şey, uçurumun dibinde kurtuluşun sesinin gelmesidir. Kara an, gerçek dönüşüm mesajının geleceği an. En karanlık anda ışık gelir.

MOYERS: Roethke'nin "Karanlık Zamanda Göz Görmeye Başlıyor" şiiri gibi. Bu bilinci size mitlerin getirdiğini söylüyorsunuz.

CAMPBELL: Bu efsanelerle yaşıyorum ve bana bunu sürekli söylüyorlar. Bu, mecazi olarak içinizdeki Mesih ile özdeşleşmek olarak anlaşılabilecek problemdir. İçinizdeki Mesih ölmez. İçinizdeki Mesih ölümden kurtulur ve dirilir. Veya bunu Shiva ile tanımlayabilirsiniz. Ben Shiva'yım -- bu, Himalayalardaki yogilerin büyük meditasyonudur.

MOYERS: Ve çoğu insanın arzuladığı hedef olan cennet, içimizdeki.

CAMPBELL: Cennet ve cehennem içimizde ve tüm tanrılar içimizde. Bu, MÖ dokuzuncu yüzyılda Hindistan'ın Upanişadlarının büyük farkındalığıdır. Tüm tanrılar, tüm gökler, tüm dünyalar içimizdedir. Büyütülmüş rüyalardır ve rüyalar, birbiriyle çatışan beden enerjilerinin görüntü biçiminde tezahürleridir. Efsane budur. Mit, sembolik imgelerde, mecazi anlamda bir tezahürdür.

Machine Translated by Google

birbiriyle çatışan vücut organlarının enerjilerinin görüntüleri.
Bu organ bunu istiyor, bu organ bunu istiyor. Beyin organlardan biridir.

MOYERS: Yani rüya gördüğümüzde, -- CAMPBELL: -- aşağı, aşağı ve aşağı inen uçsuz bucaksız bir mitoloji okyanusunda balık tutuyoruz. Her şeyi komplekslerle karıştırabilirsiniz, bilirsiniz, bunun gibi şeyler, ama aslında, Polinezya'nın dediği gibi, o zaman "bir balinanın üzerinde duruyorsunuz, minnowlar için balık tutuyorsunuz". Bir balinanın üzerinde duruyoruz. Varlığın temeli, varlığımızın temelidir ve sadece dışa doğru döndüğümüzde, tüm bu küçük sorunları burada ve orada görürüz. Ama içimize bakarsak hepsinin kaynağının biz olduğumuzu görürüz.

MOYERS: Burada ve şu anda var olan mitolojiden bahsediyorsunuz. hayal zamanı. rüya zamanı nedir?

CAMPBELL: Bu, uykuya daldığınız ve şu anda hayatınızın zamansal koşullarıyla ilgili olan kendi psişenizdeki kalıcı koşullardan bahseden bir rüya gördüğünüz zamandır.

MOYERS: Bunu açıklayın.

CAMPBELL: Örneğin, bir sınavı geçip geçemeyeceğiniz konusunda endişeli olabilirsiniz. O zaman bir tür başarısızlık hayaliniz olur ve bu başarısızlığın hayatınızdaki diğer birçok başarısızlıkla ilişkilendirileceğini görürsünüz. Hepsi orada yığılmış. Freud, en eksiksiz şekilde açıklanan rüyanın bile gerçekten tam olarak açıklanmadığını söylüyor. Rüya, kendiniz hakkında tükenmez bir manevi bilgi kaynağıdır.

Şimdi rüyanın seviyesi "Sınavı geçecek miyim?" veya "Bu kızla evlenmeli miyim?" -- bu tamamen kişiseldir. Ancak başka bir düzeyde, sınavı geçme sorunu sadece kişisel bir sorun değildir. Herkes bir tür eşiği geçmek zorundadır. Bu arketipsel bir şey. Yani kişisel bir rüya olmasına rağmen temel bir mitolojik tema var. Bu iki düzey - kişisel yön ve ardından kişinin sorununun yerel bir örneği olduğu büyük genel sorun - tüm kültürlerde bulunur. Örneğin, herkesin ölümle yüzleşme sorunu vardır. Bu standart bir gizemdir.

MOYERS: Rüyalarımızdan ne öğreniyoruz?

CAMPBELL: Kendiniz hakkında bilgi ediniyorsunuz.

MOYERS: Rüyalarımıza nasıl dikkat ederiz?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Tek yapman gereken ilk etapta rüyanı hatırlamak ve onu yazmak. Sonra rüyanın küçük bir kısmını, bir veya iki görüntüyü veya fikri alın ve onlarla ilişkilendirin. Aklınıza gelenleri tekrar ve tekrar ve tekrar yazın.

Rüyanın, hayatınızda bir tür önemi olan ve sizi etkilediğini bilmediğiniz bir dizi deneyime dayandığını göreceksiniz. Yakında bir sonraki rüya gelecek ve yorumunuz daha da ileri gidecek.

MOYERS: Bir keresinde bir adam bana emekli olana kadar rüya gördüğünü hatırlamadığını söylemişti. Aniden, enerjisini odaklayacak yeri olmadığı için hayal kurmaya, hayal kurmaya ve hayal kurmaya başladı. Modern toplumumuzda rüya görmenin önemini gözden kaçırma eğiliminde olduğumuzu düşünüyor musunuz?

CAMPBELL: Freud'un Rüyaların Yorumu yayınlandığından beri, rüyaların öneminin farkına varıldı.
Ama ondan önce de rüya tabirleri vardı. İnsanların rüyalar hakkında batıl inançları vardı - örneğin, "Bir şey olacak çünkü onun olacağını hayal ettim."

MOYERS: Bir mit rüyadan neden farklıdır?

CAMPBELL: Ah, çünkü bir rüya, bilinçli yaşamlarımızın desteği olan o derin, karanlık zeminin kişisel bir deneyimidir ve bir efsane, toplumun rüyasıdır. Mit, genel rüyadır ve rüya özel efsanedir. Kişisel mitiniz, hayaliniz toplumunkiyle örtüşüyorsa, grubunuzla uyum içindesiniz demektir. Değilse, önünüzde karanlık ormanda bir macera var.

MOYERS: Yani özel rüyalarım halk mitolojisiyle uyumluysa, o toplumda daha sağlıklı yaşamam daha olasıdır. Ama eğer benim özel hayallerim halktan kopuksa -- CAMPBELL: -- başın belaya girecek. içinde yaşamak zorunda kalırsan
bu sistem, nevrotik olacaksın.

MOYERS: Ama pek çok vizyoner, hatta lider ve kahraman nevrotikliğin sınırına yakın değil mi?

CAMPBELL: Evet, öyleler.

MOYERS: Bunu nasıl açıklarsınız?

CAMPBELL: Onları koruyacak olan toplumdan çıkıp karanlık ormana, ateş dünyasına,

Machine Translated by Google

orijinal deneyim. Orijinal deneyim sizin için yorumlanmadı ve bu yüzden hayatınızı kendiniz çözmeniz gerekiyor. Ya alabilirsin ya da alamazsın. Kendinizi çok zor durumlarda bulmak için yorumlanan yoldan uzaklaşmanıza gerek yok. Denemelerle yüzleşme ve diğer insanların deneyimlemesi için yorumlanmış deneyim alanına yepyeni bir olasılıklar bütünü getirme cesareti - işte bu kahramanın işidir.

MOYERS: Rüyaların psişeden çıktığını söylüyorsunuz.

CAMPBELL: Başka nereden geldiklerini bilmiyorum. Hayal gücünden geliyorlar, değil mi? Hayal gücü, vücut organlarının enerjisinde temellenir ve bunlar tüm insanlarda aynıdır. Hayal gücü tek bir biyolojik zeminden çıktığı için belirli temalar üretmeye mahkumdur. Rüyalar rüyalardır. Rüyaları kim görüyor olursa olsun, sayılabilecek bazı rüya özellikleri vardır.

MOYERS: Bir rüyayı çok özel bir şey olarak düşünürken,
bir efsane çok halka açık bir şeydir.

CAMPBELL: Bazı seviyelerde özel bir rüya, gerçekten mitik temalara dönüşür ve bir efsane ile bir analoji dışında yorumlanamaz.
Jung iki rüya düzeninden bahseder, kişisel rüya ve arketipsel rüya veya mitsel boyut rüyası. Kişisel bir rüyayı ilişkilendirerek, kendi hayatınızda ne hakkında konuştuğunu veya kendi kişisel probleminizle ilgili olarak anlayarak yorumlayabilirsiniz. Ama arada sırada saf mit olan, mitsel bir tema taşıyan veya örneğin, İsa'nın içinden geldiği söylenen bir rüya ortaya çıkıyor.

MOYERS: İçimizdeki arketipsel kişiden,
arketip benliğimiz.

CAMPBELL: Bu doğru. Şimdi rüya zamanının başka, daha derin bir anlamı daha var - bu, zamanın olmadığı, sadece kalıcı bir varoluş halinin zamanıdır. Endonezya'dan bu mitolojik çağı ve sonunu anlatan önemli bir efsane vardır. Başlangıçta, bu hikayeye göre atalar cinsiyet açısından ayırt edilmemişti. Doğum yoktu, ölüm yoktu. Sonra büyük bir halk dansı kutlandı ve dans sırasında katılımcılardan biri ezilerek öldürüldü ve parçalara ayrıldı ve parçalar gömüldü. Bu öldürme anında cinsiyetler birbirinden ayrıldı, böylece ölüm artık doğurarak, ölümle doğurarak dengelendi ve parçalanmış vücudun gömülü kısımlarından besin bitkileri büyüdü. Zaman var olmuştu, ölüm, doğum ve öldürme

Machine Translated by Google

ve yaşamın korunması için diğer canlıların yemesi. Başlangıcın zamansız zamanı, toplumsal bir suç, kasıtlı bir cinayet veya fedakarlık ile sona ermişti.

Şimdi, mitolojinin temel sorunlarından biri, zihni, yaşamları öldürerek ve yiyerek yaşayan tüm yaşamın bu acımasız ön koşuluyla uzlaştırmaktır. Sadece sebze yiyerek de kendinizi kandırmayın, çünkü onlar da canlıdır. Yani hayatın özü bu kendini yemektir! Hayat hayatlar üzerinde yaşar ve insan zihninin ve bu temel gerçeğe karşı duyarlılıkların uzlaştırılması, ritüelin esas olarak öldürmekten ibaret olduğu o çok acımasız ayinlerin bazılarının işlevlerinden biridir - adeta o ilkin taklididir. , hepimizin katıldığı bu geçici dünyadan ortaya çıkan ilkel suç. Zihnin yaşam koşullarıyla uzlaştırılması, tüm yaratılış hikayelerinin temelidir. Bu açıdan birbirlerine çok benziyorlar.

MOYERS: Örneğin Genesis'teki yaratılış hikayesini alın.
Nasıl diğer hikayeler gibi?

CAMPBELL: Sen Genesis'ten okudun, ben de diğer kültürlerdeki yaratılış hikayelerinden okuyacağım ve göreceğiz.

MOYERS: Yaratılış 1: "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer şekilsiz ve boştu ve enginlerin yüzü üzerinde karanlık vardı."

CAMPBELL: Bu, Arizona'daki Pima Kızılderililerinin bir efsanesi olan "Dünyanın Şarkısı"ndan: "Başlangıçta her yerde sadece karanlık vardı - karanlık ve su. Ve karanlık yer yer yoğunlaştı, bir araya geldi ve sonra ayrıldı. , kalabalıklaşma ve ayrılma..."

MOYERS: Tekvin 1: "Ve Tanrı'nın Ruhu suların yüzü üzerinde hareket ediyordu. Ve Tanrı, 'Işık olsun' dedi ve ışık oldu."

CAMPBELL: Ve bu, MÖ sekizinci yüzyıldan kalma Hindu Upanishads'tan: "Başlangıçta, yalnızca bir insan biçiminde yansıyan büyük benlik vardı. Yansıtırken, kendisinden başka bir şey bulamadı.
Sonra ilk kelimesi 'Bu benim' oldu. "

MOYERS: Yaratılış 1: "Böylece Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı. Tanrı onları kutsadı ve Tanrı onlara, 'Verimli olun ve çoğalın' dedi. "

CAMPBELL: Şimdi, bu Batı Afrika'daki Bassari halkının bir efsanesinden: "Unumbotte bir insan yarattı. Adı İnsandı.

Machine Translated by Google

Unumbotte daha sonra Antelope adında bir antilop yaptı. Unumbotte, Snake adında bir yılan yaptı. . . Ve Unumbotte onlara dedi ki, 'Dünya henüz dövülmedi. Oturduğun yerde zemini düzleştirmelisin.'
Unumbotte onlara her çeşit tohum verdi ve 'Git bunları ek.' dedi. "

MOYERS: Yaratılış 2: "Böylece gökler ve yer ve onların bütün orduları tamamlandı. Ve yedinci gün Tanrı yaptığı işi bitirdi. . . .

CAMPBELL: Ve şimdi yine Pima Kızılderililerinden: "Dünyayı ben yapıyorum ve işte, dünya bitti. Böylece dünyayı ben yapıyorum ve işte! Dünya bitti."

MOYERS: Ve Tekvin 1: "Ve Tanrı yaptığı her şeyi gördü ve işte, çok iyiydi."

CAMPBELL: Ve Upanişadlardan: "Sonra anladı ki, ben gerçekten bu yaratılışım, çünkü onu kendimden döktüm. Böylece o bu yaratılış oldu. Doğrusu, bunu bilen kişi bu yaratılışta bir yaratıcı olur. "

İşin püf noktası budur. Bunu bildiğinizde, yaratıcı ilke ile özdeşleşmişsinizdir ki bu da dünyadaki, yani sizin içinizdeki Tanrı gücüdür. Bu güzel.

MOYERS: Ama Genesis devam ediyor: " 'Yememeni emrettiğim ağaçtan yedin mi?' Adam, "Yanıma verdiğin kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" dedi.
Sonra Rab Tanrı kadına, 'Bu yaptığın nedir?' dedi.
Kadın, 'Yılan beni kandırdı, ben de yedim' dedi. "

Geçmekten bahsediyorsun, çok erken başlıyor.

CAMPBELL: Evet, yılanlar için zor oldu. Bassari efsanesi de aynı şekilde devam ediyor. "Bir gün Snake, 'Biz de bu meyveleri yemeliyiz. Neden aç kalalım?' dedi. Antilop, 'Ama bu meyve hakkında hiçbir şey bilmiyoruz' dedi. Sonra Adam ve karısı meyveden biraz alıp yediler. Unumbotte gökten indi ve 'Meyveyi kim yedi?' diye sordu.
'Yaptık' diye yanıtladılar. Unumbotte, 'Sana o meyveyi yiyebileceğini kim söyledi?' diye sordu. 'Yılan yaptı' diye yanıtladılar. "Hemen aynı hikaye.

MOYERS: Bundan ne çıkarıyorsunuz -- bu iki hikayede
Baş aktörler, Düşüşün başlatıcısı olarak başka birini mi işaret ediyor?

CAMPBELL: Evet, ama yılan olduğu ortaya çıktı. Her iki hikayede de yılan, geçmişin üzerinden atılıp yaşamaya devam eden yaşamın simgesidir.

Machine Translated by Google

MOYERS: Neden?

CAMPBELL: Yaşamın gücü, tıpkı ayın gölgesini değiştirmesi gibi yılanın derisini değiştirmesine neden olur. Ay yeniden doğmak için gölgesi gibi, yılan da yeniden doğmak için derisini değiştirir. Bunlar eşdeğer sembollerdir. Bazen yılan kendi kuyruğunu yiyen bir daire olarak temsil edilir. Bu hayatın bir görüntüsü. Hayat bir nesilden diğerine yeniden doğmak için döker. Yılan, ölümsüz enerjiyi ve zaman alanında meşgul olan bilinci, sürekli ölümü ve yeniden doğmayı temsil eder. Hayata bu şekilde baktığınızda çok korkunç bir şey var. Böylece yılan, yaşamın hem büyüsünü hem de dehşetini kendi içinde taşır.

Ayrıca, yılan, esas olarak yemek olmak üzere yaşamın birincil işlevini temsil eder. Hayat diğer canlıları yemekten ibarettir. Güzel görünen bir yemek yaparken bunu pek düşünmüyorsunuz. Ama yaptığın şey yakın zamanda canlı olan bir şeyi yemek. Ve doğanın güzelliğine baktığınızda ve etrafta dolaşan kuşları gördüğünüzde -- bir şeyler yiyorlar. İneklerin otladığını görüyorsunuz, bir şeyler yiyorlar. Yılan gezici bir beslenme kanalıdır, hepsi bu kadar. Ve size hayatın en ilkel niteliğindeki o birincil şok hissini verir. O hayvanla hiç tartışmak yok. Hayat kendini öldürerek ve yiyerek, ölümü üzerinizden atarak ve ay gibi yeniden doğarak yaşar. Bu sembolik, paradoksal biçimlerin temsil etmeye çalıştığı gizemlerden biri de budur.

Şimdi çoğu kültürde yılana olumlu bir yorum veriliyor. Hindistan'da en zehirli yılan olan kobra bile kutsal bir hayvandır ve mitolojik Yılan Kral Buda'dan sonraki şeydir. Yılan, zaman alanında ve ölüm alanında meşgul olan, ancak ebediyen canlı olan yaşam gücünü temsil eder. Dünya onun gölgesinden başka bir şey değil - düşen deri.

Yılan, Amerikan Kızılderili geleneklerinde de saygı gördü. Yılan, arkadaş olunması gereken çok önemli bir güç olarak düşünülürdü.
Örneğin, pueblolara inin ve Hopilerin yılanları ağızlarına alıp onlarla arkadaş oldukları ve sonra onları tepelere geri gönderdikleri yılan dansını izleyin. Yılanlar, tepelerin mesajını insanlara ulaştırdıkları gibi, insan mesajını tepelere taşımak için geri gönderilirler. İnsan ve doğanın etkileşimi, yılanla olan bu ilişkide resmedilmiştir. Yılan su gibi akar ve suludur, ama dili sürekli ateş saçar. Yani yılanda karşıtların çifti bir arada var.

Machine Translated by Google

MOYERS: Hıristiyan hikayesinde baştan çıkaran yılandır.
CAMPBELL: Bu, yaşamı olumlamayı reddetmek anlamına gelir.
Miras aldığımız İncil geleneğinde hayat yozlaşmıştır ve sünnet veya vaftiz olmadıkça her doğal dürtü günahtır. Günahı dünyaya getiren yılandı. Ve elmayı erkeğe veren kadındı. Kadının günahla, yılanın günahla ve dolayısıyla yaşamın günahla bu özdeşliği, İncil'deki Düşüş mitinde ve doktrininde tüm hikayeye verilen bükülmedir.

MOYERS: Kadının günahkar olduğu fikri başka mitolojilerde de var mı?
CAMPBELL: Hayır, başka bir yerde bilmiyorum. Buna en yakın şey belki Pandora'nın kutusuyla birlikte Pandora olabilir, ama bu günah değil, bu sadece bela. İncil'deki Düşüş geleneğindeki fikir, bildiğimiz haliyle doğanın yozlaştığı, seksin kendi içinde yozlaştığı ve seksin özü olarak dişinin bir yozlaştırıcı olduğudur. Adem ve Havva'ya iyilik ve kötülük bilgisi neden yasaklandı? Bu bilgi olmasaydı, hepimiz hala Cennet'te, hayata herhangi bir katılımımız olmadan bir avuç bebek olurduk. Kadın dünyaya hayat verir. Havva bu geçici dünyanın annesidir. Eskiden orada Cennet Bahçesi'nde bir düş zamanı cenneti vardı - zaman yok, doğum yok, ölüm yok - yaşam yok. Ölen ve dirilen, derisini döken ve yaşamını yenileyen yılan, zaman ve sonsuzluğun bir araya geldiği merkez ağacın efendisidir. Aslında, Cennet Bahçesi'ndeki birincil tanrıdır.

Akşamın serinliğinde orada yürüyen RAB sadece bir ziyaretçidir.
Bahçe yılanın yeridir. Bu eski, eski bir hikaye. MÖ 3500'e kadar uzanan, yılanı, ağacı ve tanrıçayı ziyaret eden bir erkeğe yaşam meyvesini veren tanrıçayı gösteren Sümer mühürlerine sahibiz. Tanrıçanın eski mitolojisi tam orada.

Şimdi, yıllar ve yıllar önce bir filmde, bir dağ yoluna tırmanarak halkına yağmur getirmek zorunda kalan, ininden bir kral kobrayı çağıran ve aslında onu üç kez öpen Birmanya yılanı rahibesiyle ilgili harika bir şey gördüm. burunda kez. Negatif değil, ilahi bir pozitif figür olarak, yaşam veren, yağmur veren kobra vardı.

MOYERS: Ama aradaki farkı nasıl açıklarsınız?
bu görüntü ve Genesis'teki yılanın görüntüsü?
CAMPBELL: Aslında İbranilerin Kenan'a gelişine ve Kenan halkına boyun eğdirmelerine dayanan tarihsel bir açıklama var. Kenan halkının başlıca tanrısı, Hz.

Machine Translated by Google

Tanrıça ve Tanrıça ile ilişkilendirilen yılandır. Bu, hayatın gizeminin sembolüdür. Erkek-tanrı yönelimli grup bunu reddetti. Başka bir deyişle, Cennet Bahçesi hikayesinde ima edilen Ana Tanrıça'nın tarihsel bir reddi vardır.

MOYERS: Görünüşe göre bu hikaye, Havva'yı Düşüşten sorumlu tutarak kadınlara büyük bir kötülük yapmış. Bu düşüşün sorumlusu neden kadınlar?

CAMPBELL: Hayatı temsil ediyorlar. Erkek hayata kadın dışında girmez ve bu yüzden bizi bu karşıt çiftler ve ıstırap dünyasına getiren kadındır.

MOYERS: Adem ve Havva'nın bize zıt çiftler hakkında anlatmaya çalıştığı efsane nedir? Anlamı nedir?

CAMPBELL: Günahla başladı. herbiri. İkisi sadece yaratıklar. Tanrı ve insan pratikte aynıdır. Allah onların bulunduğu bahçede akşamın serinliğinde yürür. Ve sonra elmayı, zıtlıkların bilgisini yerler.

Ve farklı olduklarını keşfettiklerinde, erkek ve kadın utançlarını örter. Görüyorsunuz, kendilerini karşıt olarak düşünmemişlerdi. Erkek ve kadın bir karşıtlıktır. Bir diğer karşıtlık ise insan ve Tanrı'dır.
İyi ve kötü üçüncü bir karşıtlıktır. Birincil karşıtlıklar cinsel olandır ve insanlar ile Tanrı arasındadır. Sonra dünyadaki iyilik ve kötülük fikri gelir. Ve böylece Adem ve Havva, sadece dualiteyi tanıma eylemiyle kendilerini Zamansız Birlik Bahçesinden dışarı attılar. Dünyaya çıkmak için, zıt çiftler açısından hareket etmelisiniz.

Ana Tanrıça olan bir üçgeni ve aşkın enerjinin zaman alanına giren üçgenin merkezinde bir noktayı gösteren bir Hindu görüntüsü var. Ve sonra bu üçgenden her yönde üçgen çiftleri gelir. Birinden iki çıkıyor. Zaman alanındaki her şey zıt çiftlerdir. Dolayısıyla bu, bilincin kimlik bilincinden dualiteye katılım bilincine geçişidir. Ve sonra zamanın alanına girersiniz.

MOYERS: Hikaye bize, bu Bahçe'de bizi yok etmek için olanlardan önce bir yaşam birliği olduğunu mu anlatmaya çalışıyor?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu bir bilinç düzlemleri meselesi. Olan hiçbir şeyle ilgisi yok. Kendinizi zıt çiftleri aşan şeyle özdeşleştirebileceğiniz bir bilinç düzlemi vardır.

MOYERS: Hangisi?

CAMPBELL: Adlandırılamaz. Adlandırılamaz. aşkındır tüm isimler.

MOYERS: Tanrı mı?

CAMPBELL: "Tanrı", dilimizde belirsiz bir kelimedir, çünkü bilinen bir şeye gönderme yapıyormuş gibi görünmektedir. Ama aşkın olan bilinemez ve bilinmezdir. Tanrı, nihayet, "Tanrı" adı gibi her şeyden üstündür. Tanrı isimlerin ve biçimlerin ötesindedir. Meister Eckhart, nihai ve en yüksek izin almanın, Tanrı için Tanrı'yı terk etmek olduğunu, Tanrı kavramınızı tüm kavramları aşan bir deneyim için bırakmak olduğunu söyledi.

Hayatın gizemi tüm insan kavrayışının ötesindedir. Bildiğimiz her şey varlık ve yokluk, çokluk ve teklik, doğru ve yanlış kavramlarının terminolojisi içindedir. Hep zıt kavramlarla düşünürüz.
Ama nihai olan Tanrı, karşıt çiftlerin ötesindedir, onun için var olan tek şey budur.

MOYERS: Neden karşıtlar açısından düşünüyoruz?

CAMPBELL: Çünkü başka türlü düşünemeyiz.

MOYERS: Zamanımızdaki gerçekliğin doğası bu.

CAMPBELL: Gerçeklik deneyimimizin doğası bu .

MOYERS: Erkek-kadın, yaşam-ölüm, iyi-kötü -- CAMPBELL:

-- Ben ve sen, bu ve bu, doğru ve yanlış -- bunların her birinin zıttı var. Ancak mitoloji, bu ikiliğin arkasında, bunun üzerinde bir gölge oyunu gibi oynadığı bir tekillik olduğunu öne sürer.
Şair Blake, "Sonsuzluk, zamanın ürünlerine aşıktır" der.

MOYERS: Bu ne anlama geliyor, "Sonsuzluk dünyaya aşıktır. zamanın ürünleri"?

CAMPBELL: Geçici yaşamın kaynağı sonsuzluktur. Sonsuzluk kendini dünyaya akar. İçimizde çokluk haline gelen tanrının temel bir mitik fikridir. Hindistan'da içimde yatan tanrıya dünyanın "sakin" denir.

Machine Translated by Google

gövde. Kendinizin o ilahi, ölümsüz yönü ile özdeşleşmek, kendinizi ilahilik ile özdeşleştirmektir.

Şimdi, sonsuzluk tüm düşünce kategorilerinin ötesindedir. Bu, bütün büyük Doğu dinlerinde önemli bir noktadır. Tanrı hakkında düşünmek istiyoruz. Tanrı bir düşüncedir. Tanrı bir isimdir. Tanrı bir fikirdir. Ancak onun referansı, tüm düşünceyi aşan bir şeye yöneliktir. Varlığın nihai gizemi, tüm düşünce kategorilerinin ötesindedir. Kant'ın dediği gibi, kendinde şey hiçbir şeydir. Şeyliği aşar, düşünülebilecek her şeyi aşar.

En iyi şeyler söylenemez çünkü düşünceyi aşarlar.

İkinci en iyi yanlış anlaşılmıştır, çünkü bunlar üzerinde düşünülemeyecek şeylere gönderme yapması gereken düşüncelerdir. Üçüncü en iyi, konuştuğumuz şeydir. Ve mit, mutlak olarak aşkın olana gönderme alanıdır.

MOYERS: Bizim dışımızda bilinemeyen veya adlandırılamayan şey dille giydirmek için zayıf bir girişim.

CAMPBELL: İngilizcemizde aşkın olanın nihai kelimesi Tanrı'dır. Ama sonra bir konseptin var, anlamıyor musun? Tanrı'yı baba olarak düşünüyorsun. Şimdi, tanrının ya da yaratıcının anne olduğu dinlerde, tüm dünya onun bedenidir. Başka hiçbir yer yok.

Erkek tanrı genellikle başka bir yerdedir. Ama erkek ve kadın bir ilkenin iki yönüdür. Yaşamın cinsiyetlere bölünmesi geç bir bölünmeydi.

Biyolojik olarak amip erkek ve dişi değildir. İlk hücreler sadece hücrelerdir. Eşeysiz üreme ile bölünür ve ikiye ayrılırlar. Cinsellik hangi düzeyde gelir bilmiyorum ama geç kalındı. Bu nedenle, Tanrı'dan bu cinsiyetten ya da bu cinsiyetten bahsetmek saçmadır. İlahi güç cinsel ayrılıktan önce gelir.

MOYERS: Ama bir insanın bu uçsuz bucaksız fikirle, ona anladığı bir dil atamak için el yordamıyla araştırma yapmasının tek yolu değil mi? Tanrım, o, Tanrım, o --

CAMPBELL: Evet, ama onun bir erkek ya da kadın olduğunu düşünüyorsanız, anlamazsınız. O, sizi aşkın olana fırlatmak için bir sıçrama tahtasıdır ve aşkın, "aşmak", dualiteyi geçmek anlamına gelir.

Zaman ve uzay alanındaki her şey çifttir. Enkarnasyon ya erkek ya da kadın olarak görünür ve her birimiz Tanrı'nın enkarnasyonuyuz. Gerçek metafizik dualitenizin yalnızca bir veçhesinde doğdunuz diyebilirsiniz.

Bu, bir bireyin kendisini daha derine ve daha derine açan bir dizi inisiyasyondan geçtiği gizemli dinlerde temsil edilir.

Machine Translated by Google

daha derine iner ve bir an gelir, hem erkek hem de kadın, hem ölümlü hem de ölümsüz olduğunu anlar.

MOYERS: Sizce Bahçe diye bir yer var mıydı?
of Eden?

CAMPBELL: Tabii ki hayır. Cennet Bahçesi zamandan ve karşıtlardan masum olan ve bilincin daha sonra değişimlerin farkına vardığı ana merkez olan o masumiyet için bir metafordur.

MOYERS: Ama eğer Eden fikrinde bu masumiyet varsa,
ona ne olur? Korkuyla sarsılmaz, hakimiyet altına alınmaz ve yozlaştırılmaz mı?

CAMPBELL: İşte bu. Tanrı'nın harika bir hikayesi var,
"Ben" diyen Öz'ün. "Ben varım" dediğinde korktu.

MOYERS: Neden?

CAMPBELL: Şimdi, zamanda bir varlıktı. Sonra, "Neyden korkayım, var olan tek şey benim" diye düşündü. Ve bunu söyler söylemez kendini yalnız hissetti ve bir başkasının olmasını diledi ve bu yüzden arzu hissetti. Büyüdü, ikiye bölündü, erkek ve dişi oldu ve dünyayı doğurdu.

Korku, ceninin anne karnındaki ilk deneyimidir. Çekoslovakyalı bir psikiyatrist olan Stanislav Grof, şu anda California'da yaşıyor ve yıllarca LSD'li insanları tedavi etti. Ve bazılarının doğumu yeniden deneyimlediğini ve doğumun yeniden deneyimlenmesinde ilk aşamanın, herhangi bir "ben" ya da varlık duygusu olmayan ceninin rahimdeki aşaması olduğunu buldu. Sonra doğumdan kısa bir süre önce rahmin ritmi başlar ve korku başlar! Korku ilk şeydir, "Ben" diyen şeydir. Ardından, doğmanın korkunç aşaması gelir, doğum kanalından zorlu geçiş ve sonra -- Tanrım, ışık! Hayal edebilirsiniz! Bunun tam da mitin söylediğini tekrar etmesi şaşırtıcı değil mi - Self'in "Ben varım" demesi ve hemen korkuyu hissetmesi? Ve sonra yalnız olduğunu anlayınca bir başkasını arzuladı ve iki oldu. Bu, ışık dünyasına ve karşıt çiftlere giriştir.

MOYERS: Bu hikayelerin birçoğunun benzer unsurlar içermesi hepimizin ortak noktası hakkında ne söylüyor - yasak meyve, kadın? Örneğin, bu mitler, bu yaratılış hikayeleri bir "yapmayacaksın" içerir. Erkek ve kadın bu yasağa isyan eder ve kendi başlarına hareket ederler. Yıllarca bu şeyleri okuduktan sonra, çok çok uzak kültürlerdeki benzerlikler karşısında hala şaşkınım.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: The One Forbidden Thing adında standart bir halk masalı motifi var. Karısına "O dolabı açma" diyen Mavisakal'ı hatırlıyor musunuz? Ve sonra insan her zaman itaatsizlik eder. Eski Ahit hikayesinde Tanrı, yasak olan bir şeye işaret eder. Şimdi, Tanrı insanın yasak meyveyi yiyeceğini çok iyi biliyor olmalıydı. Ama bunu yaparak, o adam kendi hayatının başlatıcısı oldu. Hayat gerçekten bu itaatsizlik eylemiyle başladı.

MOYERS: Bu benzerlikleri nasıl açıklıyorsunuz?

CAMPBELL: İki açıklama var. Bir açıklama, insan ruhunun temelde tüm dünyada aynı olmasıdır. Psişe, aynı organlarla, aynı içgüdülerle, aynı dürtülerle, aynı çatışmalarla, aynı korkularla, tüm insanlarda esasen aynı olan insan vücudunun içsel deneyimidir. Bu ortak zeminden, Jung'un mitlerin ortak fikirleri olan arketipler dediği şey ortaya çıktı.

MOYERS: Arketipler nelerdir?

CAMPBELL: Bunlar temel fikirler, "temel" fikirler olarak adlandırılabilecek şeyler. Jung'un bilinçaltının arketipleri olarak bahsettiği bu fikirler. "Arketip" daha iyi bir terimdir çünkü "temel fikir" kafa çalışmasını önerir. Bilinçdışının arketipi, onun aşağıdan geldiği anlamına gelir. Jungçu bilinçaltı arketipleri ile Freud'un kompleksleri arasındaki fark, bilinçdışı arketiplerinin, vücudun organlarının ve güçlerinin tezahürleri olmasıdır. Arketipler biyolojik olarak temellendirilirken, Freudyen bilinçdışı bireyin yaşamı boyunca bastırılmış travmatik deneyimlerin bir koleksiyonudur.

Freudyen bilinçdışı kişisel bir bilinçdışıdır, biyografiktir. Bilinçdışının Jungçu arketipleri biyolojiktir. Biyografik, bunun için ikincildir.

Tüm dünyada ve insanlık tarihinin farklı zamanlarında, bu arketipler veya temel fikirler farklı kostümlerde ortaya çıktı. Kostümlerdeki farklılıklar çevre ve tarihi koşulların sonucudur. Antropoloğun en çok tanımlayıp karşılaştırmakla uğraştığı şey bu farklılıklardır.

Şimdi, mitlerin benzerliğini açıklamak için bir yayılma karşı teorisi de var. Örneğin, toprağı işleme sanatı, ilk geliştirildiği bölgeden çıkar ve onunla birlikte toprağı gübrelemek, toprağı ekmek ve yetiştirmekle ilgili bir mitoloji de gelir.

Machine Translated by Google

yiyecek bitkileri -- az önce anlatılan, bir tanrıyı öldürmek, kesmek, üyelerini gömmek ve yiyecek bitkilerini büyütmek gibi bazı efsaneler. Böyle bir efsane, bir tarım veya ekim geleneğine eşlik edecektir. Ama bunu bir av kültüründe bulamazsınız. Dolayısıyla, mitlerin benzerliği sorununun psikolojik olduğu kadar tarihsel yönleri de vardır.

MOYERS: İnsanlar bu yaratılış hikayelerinden bir veya daha fazlasına abone olurlar. Bu efsanelerden birine abone olduğumuzda ne aradığımızı düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Bence aradığımız şey, onu bilgilendiren aşkını bize açacak ve aynı zamanda kendimizi onun içinde şekillendirecek dünyayı deneyimlemenin bir yolu. İnsanların istediği bu.
Ruhun istediği şey budur.

MOYERS: Yani, hepimizin paylaştığı o geniş sessizlik zemini dediğin, her şeyi bilgilendiren gizemle bir uyum mu arıyoruz?

CAMPBELL: Evet, ama sadece onu bulmak için değil, aslında onu çevremizde, dünyamızda bulmak -- onu tanımak. İlahi mevcudiyeti deneyimlememizi sağlayacak bir tür talimata sahip olmak.

MOYERS: Dünyada ve bizde.

CAMPBELL: Hindistan'da, avuç içlerinin bir araya getirildiği ve diğer kişiye eğildiğiniz güzel bir selamlama vardır. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?

MOYERLER: Hayır.

CAMPBELL: Avuç içlerinin bir arada konumu -- bunu dua ederken kullanırız, değil mi? Bu, içinizdeki tanrının diğerindeki tanrıyı tanıdığını söyleyen bir selamlamadır. Bu insanlar her şeydeki ilahi varlığın farkındadırlar. Bir Hint evine misafir olarak girdiğinizde, ziyaret eden bir tanrı olarak karşılanıyorsunuz.

MOYERS: Ama bu hikayeleri anlatanlar, onlara inananlar ve onlara göre hareket edenler daha basit sorular sormadılar mı? Örneğin, dünyayı kimin yaptığını sormadılar mı? Dünya nasıl oluştu? Dünya neden yapıldı? Bu yaratılış hikayelerinin ele almaya çalıştığı sorular bunlar değil mi?

CAMPBELL: Hayır. Yaradan'ın tüm dünyada mevcut olduğunu bu cevap aracılığıyla görüyorlar. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Upanişadlardan az önce okuduğumuz bu hikaye -- "Görüyorum ki ben bu yaratıyım" diyor tanrı. Yaratılanın Allah olduğunu ve senin bir

Machine Translated by Google

Yaratık, Tanrı'nın sizin içinizde ve konuştuğunuz erkek ya da kadında da olduğunun farkındasınız. Yani tek tanrısallığın iki veçhesinin gerçekleşmesi vardır. Başlangıçta hepsinin bir olduğu temel bir mitolojik motif vardır ve sonra ayrılık olmuştur - cennet ve dünya, erkek ve dişi vb. Birlik ile bağlantımızı nasıl kaybettik? Söyleyebileceğiniz tek şey, ayrılığın birinin hatası olduğudur - yanlış meyveyi yediler ya da Tanrı'ya yanlış sözler söylediler, böylece o kızdı ve sonra gitti. Yani şimdi ebedi olan bizden bir şekilde uzakta ve onunla tekrar temasa geçmenin bir yolunu bulmalıyız.

İnsanın yukarıdan değil, Toprak Ana'nın rahminden geldiği düşünülen başka bir tema daha vardır. Çoğu zaman, bu hikayelerde, insanların tırmandığı büyük bir merdiven veya ip vardır. Dışarı çıkmak isteyecek son insanlar iki büyük şişman kilolu insandır. Halatı tutuyorlar ve kopuyorlar! -- kırılır. Yani kaynağımızdan ayrılıyoruz. Bir anlamda aklımız yüzünden aslında ayrıyız ve sorun o kopan ipi yeniden bir araya getirmek.

MOYERS: Bazen ilkel erkeklerin olabileceğini düşündüğüm zamanlar oluyor. ve kadınlar sadece kendilerini eğlendirmek için bu hikayeleri anlatıyorlardı.

CAMPBELL: Hayır, eğlence hikayeleri değiller. Sadece yılın belirli zamanlarında ve belirli koşullar altında anlatılabildikleri için bunların eğlence hikayeleri olmadığını biliyoruz.

Mitlerin iki düzeni vardır. Büyük mitler, örneğin İncil'in miti gibi, tapınağın, büyük kutsal ritüellerin mitleridir.
İnsanların kendileriyle, birbirleriyle ve evrenle uyum içinde yaşadıkları ayinleri açıklarlar. Bu hikayelerin alegorik olarak anlaşılması normaldir.

MOYERS: Yaratılış hikayesini anlatan ilk insanların, bu hikayelerin alegorik doğası hakkında sezgisel bir farkındalığa sahip olduklarını mı düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Evet. Sanki öyleymiş gibi söylüyorlardı .
Birinin dünyayı kelimenin tam anlamıyla yaptığı fikri - bu yapaylık olarak bilinen şeydir. Çocuğun düşünme şeklidir: masa yapılır, yani birileri masayı yaptı. Dünya burada, yani biri yapmış olmalı. Kişileştirme olmaksızın sudur ve çökelmeyi içeren başka bir bakış açısı daha vardır. Bir ses havayı, sonra ateşi, sonra suyu ve toprağı çökertir - ve dünya böyle olur. Bütün evren bu ilk sese, bu titreşime dahildir ve sonra her şeyi ona emanet eder.

Machine Translated by Google

zaman alanında parçalanma. Bu görüşe göre, "Bırak olsun" diyen de dışardan kimse yok.

Çoğu kültürde sadece bir değil, iki veya üç yaratılış hikayesi vardır. İnsanlar onları tek bir hikaye olarak ele alsalar da İncil'de iki tane var. 2. Bölümdeki Aden Bahçesi hikayesinde hatırlarsınız: Tanrı, bahçıvanı olarak yarattığı Adem'i bahçesine bakması için eğlendirmenin yollarını bulmaya çalışıyor. Bu eski Sümer'den ödünç alınmış eski, eski bir hikaye. Tanrılar, birinin bahçelerine bakmasını ve ihtiyaç duyduğu yiyecekleri yetiştirmesini istediler, bu yüzden insanı yarattılar. Tekvin'deki 2. ve 3. Bölüm mitinin arka planı budur.

Ama Yahve'nin bahçıvanı sıkılır. Böylece Tanrı onun için oyuncaklar icat etmeye çalışır. Hayvanları o yaratır, ama insanın yapabildiği tek şey onlara isim vermektir. Sonra Tanrı, Adem'in kendi bedeninden kadının ruhunu çıkarma fikrini düşünür - ki bu, Tanrı'nın Adem ve Havva'yı erkek ve dişi olarak kendi suretinde birlikte yarattığı Yaratılış'ın 1. Bölümünden çok farklı bir yaratılış hikayesidir. Orada Tanrı'nın kendisi ilkel androjendir. 2. Bölüm, belki de MÖ sekizinci yüzyıldan gelen çok daha eski bir hikayeyken, Bölüm 1, MÖ dördüncü yüzyıla veya daha sonrasına ait sözde bir rahip metnidir. Korkuyu, sonra arzuyu hisseden, sonra ikiye bölünen Ben'in Hindu hikayesinde, Yaratılış 2'nin bir karşılığı vardır. Yaratılış'ta ikiye ayrılan tanrı değil insandır.

Aristophanes'in Platon'un Sempozyumu'nda anlattığı Yunan efsanesi de bu türden bir başka efsanedir. Aristophanes, başlangıçta şimdi iki insan olan yaratıklardan oluşan yaratıklar olduğunu söylüyor. Ve bunlar üç çeşitti: erkek/kadın, erkek/erkek ve kadın/dişi. Sonra tanrılar hepsini ikiye böldü. Ama ayrıldıktan sonra tek düşünebildikleri, orijinal birimleri yeniden oluşturmak için yeniden birbirlerine sarılmaktı. Yani şimdi hepimiz hayatımızı diğer yarılarımızı bulmaya ve yeniden kucaklamaya çalışarak geçiriyoruz.

MOYERS: Mitolojinin insanlığın tek büyük hikayesinin incelenmesi olduğunu söylüyorsunuz. Bu harika bir hikaye nedir?

CAMPBELL: Zaman alanındaki tezahürler olarak tek varlık zemininden ortaya çıktığımızı. Zaman alanı, zamansız bir zemin üzerinde bir tür gölge oyunudur. Ve oyunu gölge alanında oynuyorsunuz, tüm gücünüzle kutupluluğun kendi tarafınızı canlandırıyorsunuz. Ama biliyorsunuz ki düşmanınız, örneğin, ortadaki konumdan görebilseydiniz, kendiniz olarak göreceğiniz şeyin sadece diğer tarafıdır.

Machine Translated by Google

MOYERS: Yani tek harika hikaye dizideki yerimizi bulma arayışımız mı?

CAMPBELL: Bu dünyanın olduğu büyük senfoniye uyum sağlamak, kendi bedenimizin uyumunu o uyumla uyumlu hale getirmek.

MOYERS: Bu hikayeleri okuduğumda, kültür ya da köken ne olursa olsun, bu varoluşu anlamaya çalışmak, bu aşkın olasılıkları küçük yolculuklarına yatırmak için el yordamıyla çalışan insan hayal gücünün görüntüsü karşısında bir merak duygusu hissediyorum. Bu hiç sizin başınıza geldimi?

CAMPBELL: Mitolojiyi ilham perilerinin anavatanı, sanatın ilham kaynağı, şiirin ilham kaynağı olarak düşünüyorum. Hayatı bir şiir olarak görmek ve kendinizi bir şiire katılmak, mitin sizin için yaptığı şeydir.

MOYERS: Şiir mi?

CAMPBELL: Sözcüklerden değil, eylemlerden ve maceralardan oluşan, burada eylemin aşkın bir şeyi çağrıştıran, böylece her zaman evrensel varlıkla uyum içinde hissedeceğiniz bir kelime dağarcığı demek istiyorum.

MOYERS: Bu efsaneleri okuduğumda, tüm bunların gizemine hayranlık duyuyorum. Tahmin edebiliriz ama nüfuz edemeyiz.

CAMPBELL: Mesele bu. Nihai gerçeği bulduğunu sanan kişi yanılıyor. Sanskritçe'de sık sık alıntılanan ve Çin Tao-Te Ching'de de geçen bir ayet vardır: "Bildiğini sanan bilmez. Bilmediğini bilen bilir.

Çünkü bu bağlamda bilmek, bilmemektir. Ve bilmemek bilmektir."

MOYERS: Mitolojideki çalışmanız inancımı baltalamak şöyle dursun, inancımı mahkum edildiği kültürel hapishanelerden kurtardı.

CAMPBELL: Benimkini özgürleştirdi ve biliyorum ki bunu mesajı alan herkesle yapın.

MOYERS: Bazı mitler diğerlerinden daha fazla mı yoksa daha az mı doğru?

CAMPBELL: Farklı anlamlarda doğrular. Her mitoloji, belirli bir zamanda belirli bir kültürle ilgili olarak yaşam bilgeliği ile ilgilidir. Bireyi kendi toplumuna, toplumu da doğa alanına entegre eder. Doğanın alanını benim doğamla birleştiriyor. Uyum sağlayan bir güçtür. Örneğin bizim mitolojimiz dualite fikrine dayanır: iyi ve kötü, cennet ve cehennem. Ve bu yüzden dinlerimiz aksanlarında etik olma eğilimindedir. Günah ve kefaret. Doğru ve yanlış.

MOYERS: Zıtlıkların gerilimi: aşk-nefret, ölüm-yaşam.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Ramakrishna bir keresinde, tek düşündüğünüz günahlarınızsa, o zaman bir günahkarsınız demişti. Ve bunu okuduğumda, çocukluğumu düşündüm, cumartesi günleri günah çıkarmaya gidiyorum, hafta boyunca işlediğim tüm küçük günahlar hakkında meditasyon yapıyordum. Şimdi bence biri gidip, "Beni kutsa baba, çünkü ben harikaydım, bu hafta yaptığım iyi şeyler bunlar" demeli. Kendiniz hakkındaki fikrinizi olumsuzdan ziyade olumlu ile tanımlayın.

Görüyorsunuz, din gerçekten bir tür ikinci rahim. İnsan olan bu son derece karmaşık şeyi, kendi kendini motive eden, kendi kendine hareket eden anlamına gelen olgunluğa getirmek için tasarlanmıştır. Ancak günah fikri, sizi yaşamınız boyunca köle bir duruma sokar.

MOYERS: Ama bu, Hıristiyanlığın yaratılış fikri değil ve

Sonbahar.

CAMPBELL: Bir keresinde harika bir eski Zen filozofu olan Dr. DT Suzuki'nin bir dersini duydum. Ellerini yavaşça yanlarını ovuşturarak ayağa kalktı ve "Tanrı insana karşı. İnsan Tanrı'ya karşı. İnsan doğaya karşı.
Doğa insana karşı. Doğa Tanrı'ya karşı. Tanrı doğaya karşı -- çok komik bir din!"

MOYERS: Pekala, sık sık merak etmişimdir, Kuzey Amerika ovalarındaki bir avcı kabilesinin bir üyesi, başını kaldırıp Michelangelo'nun eserine bakarken ne düşünürdü?

CAMPBELL: Bu kesinlikle diğer geleneklerin tanrısı değil.
Diğer mitolojilerde insan kendini dünyaya, iyi ve kötünün karışımına göre koyar. Ancak Yakın Doğu'nun dini sisteminde iyiyle özdeşleşir ve kötülüğe karşı savaşırsınız. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'ın İncil gelenekleri, sözde doğa dinlerini küçümseyerek konuşur.

Doğa dininden sosyolojik bir dine geçiş, doğayla yeniden bağlantı kurmamızı zorlaştırıyor. Ama aslında, bu kültürel sembollerin tümü, onlara bu şekilde bakmayı seçerseniz, psikolojik ve kozmolojik sistemler açısından yorumlanmaya son derece duyarlıdır.

Her din öyle ya da böyle doğrudur. Mecazi olarak anlaşıldığında doğrudur. Ama kendi metaforlarına takılıp, onları gerçek olarak yorumladığında, o zaman başınız belaya girer.

MOYERS: Metafor nedir?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Metafor, başka bir şey öneren bir görüntüdür. Örneğin, birine "Sen bir delisin" dersem, o kişinin kelimenin tam anlamıyla bir deli olduğunu düşündüğümü ima etmiyorum. "Fındık" bir metafordur. Metaforun dini geleneklerdeki referansı, kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey olmayan aşkın bir şeydir. Metaforun kendisinin referans olduğunu düşünüyorsanız, bir restorana gitmek, menüyü sormak, orada biftek yazılı görmek ve menüyü yemeye başlamak gibi olacaktır.

Örneğin, İsa göğe yükseldi. Anlamı, birinin gökyüzüne yükseldiği gibi görünüyor. Sözde söylenen bu.
Ama eğer mesajın anlamı gerçekten bu olsaydı, o zaman onu atmak zorunda kalırdık, çünkü İsa'nın kelimenin tam anlamıyla gideceği böyle bir yer olmazdı. İsa'nın cennete yükselemeyeceğini biliyoruz çünkü evrenin hiçbir yerinde fiziksel cennet yok. Işık hızında yükselse bile, İsa hala galakside olurdu. Astronomi ve fizik, bunu gerçek, fiziksel bir olasılık olarak ortadan kaldırdı. Ama eğer "İsa göğe yükseldi" ifadesini metaforik çağrışım açısından okursanız, onun içe doğru gittiğini görürsünüz - uzaya değil, iç uzaya, tüm varlıkların geldiği yere, yani bilincin içine. her şeyin kaynağı, içindeki cennetin krallığı. Görüntüler dışa doğrudur, ancak yansımaları içe doğrudur. Mesele şu ki, içe doğru giderek onunla birlikte yükselmeliyiz. Alfa ve omega kaynağına dönmenin, bedene olan saplantıyı geride bırakıp bedenin dinamiğine yönelmenin bir metaforudur.

kaynak.

MOYERS: Klasik Hıristiyan inancının en büyük geleneksel öğretilerinden birini - İsa'nın gömülmesi ve dirilişinin bizimkini önceden şekillendirdiği - baltalamıyor musunuz?

CAMPBELL: Bu, sembolün okunmasında bir hata olur. Yani kelimeleri şiir yerine düzyazı olarak okumak, metaforu yan anlam yerine düz anlam üzerinden okumaktır.

MOYERS: Ve şiir görünmeyen gerçekliğe ulaşır.

CAMPBELL: Gerçeklik kavramının bile ötesinde olan, tüm düşünceyi aşan. Efsane sizi her zaman oraya koyar, olduğunuz gizemle bağlantı kurmanız için bir çizgi verir.

Shakespeare, sanatın doğaya tutulan bir ayna olduğunu söyledi. Ve işte bu. Doğa sizin doğanızdır ve mitolojinin tüm bu harika şiirsel imgeleri içinizdeki bir şeye atıfta bulunur. Zihniniz basit olduğunda

Machine Translated by Google

oradaki görüntü tarafından kapana kısılır, böylece asla kendinize atıfta bulunmazsınız, görüntüyü yanlış okudunuz.

İç dünya, gereksinimlerinizin ve enerjilerinizin, yapınızın ve dış dünyayı karşılayan olanaklarınızın dünyasıdır. Ve dış dünya sizin enkarnasyon alanınızdır. İşte oradasın. İkisini de devam ettirmek zorundasın. Novalis'in dediği gibi, "Ruhun oturduğu yer, iç ve dış dünyaların buluştuğu yerdir."

MOYERS: Yani İsa'nın göğe yükseliş hikayesi, birinin daha önce ziyaret ettiği bir kıyıdan gelen, şişedeki bir mesajdır.

CAMPBELL: Bu doğru -- İsa yaptı. Şimdi, Hıristiyan dini hakkında normal düşünme biçimine göre İsa ile özdeşleşemeyiz, İsa'yı taklit etmek zorundayız. İsa'nın dediği gibi "Ben ve Baba biriz" demek bize küfürdür. Ancak kırk yıl kadar önce Mısır'da ortaya çıkan Tomas İncili'nde İsa, "Ağzımdan içen benim gibi olacak ve ben de o olacağım" diyor. Şimdi, bu tam olarak Budizm. Hepimiz Buda bilincinin veya Mesih bilincinin tezahürleriyiz, ancak bunu bilmiyoruz. "Buda" kelimesi "uyanmış kişi" anlamına gelir. Hepimiz bunu yapmalıyız - içimizdeki Mesih veya Buda bilincine uyanmak için. Bu, Hıristiyan düşüncesinin normal yolunda küfürdür, ancak Hıristiyan Gnostisizminin ve Tomas İncilinin özüdür.

MOYERS: Reenkarnasyon da bir metafor mu?

CAMBELL: Kesinlikle öyle. İnsanlar "Reenkarnasyona inanıyor musunuz" diye sorduklarında, "Reenkarnasyon cennet gibi bir metafordur" demek zorundayım.

Hıristiyanlıkta reenkarnasyona tekabül eden metafor araftır. Kişi bu dünyaya ait şeylere öyle bir saplanıp ölürse, ruhu kutsanmış vizyon görmeye hazır değilse, o zaman bir arınma geçirmeli, sınırlamalarından arınmalıdır. Sınırlamalar günah denilen şeydir. Günah, bilincinizi sınırlayan ve onu uygun olmayan bir durumda sabitleyen sınırlayıcı bir faktördür.

Oryantal metaforda, bu durumda ölürseniz, bu saplantılardan kurtulana kadar netleştirecek, netleştirecek, netleştirecek daha fazla deneyime sahip olmak için tekrar geri dönersiniz. Reenkarne olan monad, Doğu mitinin başlıca kahramanıdır. Monad, yaşamdan sonra çeşitli kişilikler giyer. Şimdi reenkarnasyon fikri, sen ve ben olduğumuz kişilikler olarak reenkarne olacağımız değil. Kişilik, monadın fırlatıp attığı şeydir.

Machine Translated by Google

Sonra monad, kendini zaman alanına bu bağlılıktan arındırmak için hangi deneyimlerin gerekli olduğuna bağlı olarak, erkek ya da kadın başka bir beden giyer.

MOYERS: Peki reenkarnasyon fikri ne anlama geliyor?

CAMPBELL: Düşündüğünüzden daha fazlası olduğunuzu gösterir. Kendi kavramınıza dahil olmayan varlığınızın boyutları ve gerçekleşme ve bilinç potansiyeli vardır. Hayatın, burada olduğunu düşündüğünden çok daha derin ve geniş. Yaşadığınız şey, gerçekte içinizde olanın, size yaşam, genişlik ve derinlik veren şeyin küçük bir sezgisinden başka bir şey değil. Ama o derinlikte yaşayabilirsin. Ve bunu deneyimleyebildiğiniz zaman, aniden tüm dinlerin bundan bahsettiğini görürsünüz.

MOYERS: Mitolojik hikayelerin ana motifi bu mu?
Zaman boyunca?

CAMPBELL: Hayır, hayatın esaretinden kurtulduğunuz bir çile olarak yaşam fikri daha yüksek dinlere aittir. Yerli mitolojisinde böyle bir şey gördüğümü sanmıyorum.

MOYERS: Bunun kaynağı nedir?

CAMPBELL: Bilmiyorum. Muhtemelen, hayatlarını varlıklarının manevi yönü veya boyutu için yetersiz olarak deneyimleyen manevi güce ve derinliğe sahip insanlardan gelirdi.

MOYERS: Seçkinlerin mitler yarattığını, şamanların, sanatçıların ve bilinmeyene yolculuk yapan diğerlerinin bu mitleri yaratmak için geri döndüğünü söylüyorsunuz. Peki ya sıradan insanlar? Örneğin Paul Bunyan'ın hikayelerini yaratmıyorlar mı?

CAMPBELL: Evet, ama bu bir efsane değil. Bu efsane seviyesine ulaşmıyor. Peygamberlerin ve Hindistan'da "rishiler" olarak adlandırılanların kutsal yazıları işittikleri söylenir . Şimdi herkes kulaklarını açabilir, ancak herkesin kutsal yazıları gerçekten duyma kapasitesi yoktur.

MOYERS: "İşitecek kulağı olan işitsin."

CAMPBELL: Somut yerine mecazi olarak duymaya başlayabilmeniz için kulaklarınızı açmanıza yardımcı olacak bir eğitim olmalı.
Freud ve Jung, efsanenin bilinçaltına dayandığını hissettiler.

Yaratıcı bir eser yazan herkes bilir ki senin açtığını, kendini teslim ettiğini ve kitap seninle konuşur ve kendini inşa eder. Bir dereceye kadar, İlham Perileri olarak adlandırılanlardan size verilen bir şeyin taşıyıcısı olursunuz - ya da İncil dilinde "Tanrı". Bu fantezi değil, bir

Machine Translated by Google

hakikat. İlham bilinçdışından geldiğine ve herhangi bir küçük toplumdaki insanların bilinçdışı zihinlerinin çok ortak noktası olduğuna göre, şamanın ya da görücünün ortaya çıkardığı şey, herkeste ortaya çıkmayı bekleyen bir şeydir. Bu yüzden, kişi kahin hikayesini duyduğunda, "Aha! Bu benim hikayem. Bu, her zaman söylemek isteyip de söyleyemediğim bir şey" diye yanıt verir. Gören ile toplum arasında bir diyalog, bir etkileşim olmalıdır. Topluluktaki insanların duymak istemedikleri şeyleri gören kahin sadece etkisizdir.

Bazen onu silerler.

MOYERS: Yani halk masallarından bahsettiğimizde, mitlerden değil, sıradan insanların kendilerini eğlendirmek veya büyük manevi hacılarınkinden daha düşük bir varoluş düzeyini ifade etmek için anlattığı hikayelerden bahsediyoruz.

CAMPBELL: Evet, halk masalı eğlence içindir. Mit, ruhsal eğitim içindir. Hindistan'da bu iki mit düzeniyle, halk fikri ve temel fikirle ilgili güzel bir söz vardır. Halk yönüne, toplumunuzla ilgili "il" anlamına gelen desi denir . Yani gençler için. Bu sayede genç topluma getirilir ve dışarı çıkıp canavarları öldürmesi öğretilir. "Tamam, işte bir asker kıyafeti, senin için bir işimiz var." Ama bir de temel fikir var. Bunun Sanskritçe adı "yol" anlamına gelen marga'dır .

Kendine dönüş yolu. Mit, hayal gücünden gelir ve ona geri döner. Toplum size mitlerin ne olduğunu öğretir ve sonra meditasyonlarınızda yolu tam olarak takip edebilmeniz için sizi serbest bırakır.

Medeniyetler mit üzerine kuruludur. Orta Çağ uygarlığı, Cennete Düşüş, çarmıhta kurtuluş ve kurtuluş lütfunun Kutsal Kitap aracılığıyla insana taşınması efsanesine dayanıyordu.

ayinler.

Katedral, kutsallığın merkeziydi ve kale, katedrali koruyan merkezdi. Orada iki yönetim biçimine sahipsiniz - her ikisi de tek kaynakla, yani çarmıha gerilmenin lütfuyla uyumlu olarak, ruhun yönetimi ve fiziksel yaşamın yönetimi.

MOYERS: Ama bu iki alanda sıradan insanlar cinler ve cadılar hakkında küçük hikayeler anlatırlardı.

CAMPBELL: Orta Çağ'da mitolojik ve folklorik yaratıcılığın üç merkezi vardır. biri

Machine Translated by Google

katedral ve manastırlar ve inziva ile ilişkili her şey. İkincisi kale. Üçüncüsü, insanların bulunduğu kulübe. Katedral, kale ve kulübe -- yüksek uygarlığın herhangi bir bölgesine giderseniz aynısını görürsünüz -- tapınak, saray ve kasaba. Bunlar farklı üretim merkezleridir, ancak bu tek bir uygarlık olduğu sürece, hepsi aynı sembolik alanda faaliyet göstermektedir.

MOYERS: Aynı sembolik alan mı?

CAMPBELL: Sembolik alan, belirli bir topluluktaki, o belirli zaman ve yerde insanların deneyimlerine dayanır. Mitler kültüre, zamana ve yere o kadar sıkı sıkıya bağlıdırlar ki, semboller, metaforlar, adil sanatlardan sürekli yeniden yaratılarak canlı tutulmadıkça, onlar.

en hayat fişler uzak

MOYERS: Bugün mecazlarla kim konuşuyor?

CAMPBELL: Tüm şairler. Şiir mecazi bir dildir.

MOYERS: Bir metafor potansiyel önerir.

CAMPBELL: Evet, ama aynı zamanda görünen yönün arkasına saklanan gerçekliği de akla getiriyor. Metafor, sonsuzluğun deneyimleneceği Tanrı'nın maskesidir.

MOYERS: Şairler ve sanatçılardan bahsediyorsunuz. ne hakkında din adamları?

CAMPBELL: Bence din adamlarımız gerçekten doğru dürüst çalışmıyor. Metaforların çağrışımlarından bahsetmez, iyi ve kötü etiğine takılıp kalır.

MOYERS: Rahipler neden Amerikan toplumunun şamanları olmadılar?

CAMPBELL: Bir rahip ve bir şaman arasındaki fark, rahibin bir görevli olması ve şamanın deneyime sahip biri olmasıdır. Bizim geleneğimizde deneyimi arayan keşiş iken, topluma hizmet etmek için eğitim alan rahiptir.

Bangkok'ta düzenlenen Roma Katolik meditatif emirlerinin uluslararası toplantısına katılan bir arkadaşım vardı. Katolik keşişlerin Budist keşişleri anlamakta sorun yaşamadıklarını, ancak birbirini anlayamayan iki dinin din adamlarının olduğunu söyledi.

Machine Translated by Google

Mistik bir deneyime sahip olan kişi, bunun tüm sembolik ifadelerinin hatalı olduğunu bilir. Semboller deneyimi oluşturmaz, onu önerirler. Eğer deneyiminiz yoksa, bunun ne olduğunu nasıl bilebilirsiniz? Tropiklerde yaşayan ve hiç kar görmemiş birine kayak yapmanın keyfini anlatmaya çalışın. Mesajı yakalamak için bir deneyim olmalı, bir ipucu - yoksa ne söylendiğini duymuyorsunuz.

MOYERS: Tecrübeye sahip olan kişi bunu görsellerle en iyi şekilde yansıtmak zorundadır. Bana öyle geliyor ki toplumumuzda imgelerle düşünme sanatını kaybettik.

CAMPBELL: Ah, kesinlikle aldık. Düşüncemiz büyük ölçüde söylemsel, sözlü, doğrusal. Bir görüntüde bir kelimeden daha fazla gerçeklik vardır.

MOYERS: Pek çok genci uyuşturucu kullanımına yönlendiren şeyin, bu dinsel esrime, neşe, bu aşkınlığın inkarının toplumumuzdaki bu yokluğu olduğunu hiç düşündünüz mü?

CAMPBELL: Kesinlikle. İçeri girmenin yolu budur.

MOYERS: Giriş yolu?

CAMPBELL: Bir deneyime.

MOYERS: Ve bunu sizin için din yapamaz, sanat da yapamaz.
BT?

CAMPBELL: Yapabilir, ama şimdi yapmıyor. Dinler mistik deneyim yerine sosyal sorunları ve etiği ele almak.

MOYERS: Yani dinin en büyük çağrısı olduğunu düşünüyorsunuz. deneyim?

CAMPBELL: Katolik ayinindeki harika şeylerden biri de komünyona gitmektir. Orada size bunun Kurtarıcı'nın bedeni ve kanı olduğu öğretilir . Ve onu kendinize alıyorsunuz ve içe dönüyorsunuz ve orada Mesih içinizde çalışıyor. Bu, içinizdeki ruhu deneyimleme üzerine bir meditasyona ilham vermenin bir yoludur. Cemaatten dönen insanları görüyorsunuz ve onlar içe dönükler, gerçekten öyleler.

Hindistan'da bir taşın etrafına kırmızı bir yüzük takıldığını gördüm ve sonra taş, gizemin bir enkarnasyonu olarak kabul edildi. Genellikle şeyleri pratik terimlerle düşünürsünüz, ancak her şeyi gizemi açısından düşünebilirsiniz. Örneğin, bu bir saat ama aynı zamanda varlıkta bir şeydir. Sen

Machine Translated by Google

yere koyabilir, etrafına bir halka çizebilir ve onu o boyutta değerlendirebilirdi. Kutsama denilen şeyin amacı budur.

MOYERS: Ne demek istiyorsun? Taktığınız saatten ne çıkarabilirsiniz? Ne tür bir gizemi açığa çıkarıyor ?

CAMPBELL: Bu bir şey, değil mi?

MOYERS: Evet.

CAMPBELL: Bir şeyin ne olduğunu gerçekten biliyor musun? Ne destekler? Zamanda ve mekanda olan bir şeydir. Her şeyin ne kadar gizemli olması gerektiğini düşünün. Saat bir meditasyonun merkezi, varlığın her yerde var olan anlaşılır gizeminin merkezi olur. Bu saat artık evrenin merkezidir. Dönen dünyanın hareketsiz noktasıdır.

MOYERS: Meditasyon sizi nereye götürüyor?

CAMPBELL: Ah, ne kadar yetenekli olduğuna bağlı.

MOYERS: "Aşkın"dan bahsediyorsunuz. aşkın olan nedir? Aşkın olan birine ne olur?

CAMPBELL: "Aşkın", iki farklı şekilde çevrilmiş teknik, felsefi bir terimdir. Hıristiyan teolojisinde, Tanrı'nın doğanın ötesinde veya dışında olduğunu ifade eder. Bu, aşkın olandan bahsetmenin materyalist bir yoludur, çünkü Tanrı, dışarıda bir yerde var olan bir tür ruhsal gerçek olarak düşünülür. Antropomorfik tanrımızdan gaz halindeki omurgalılar olarak bahseden Hegel'di - pek çok Hıristiyanın sahip olduğu gibi bir Tanrı fikri. Ya da pek hoş olmayan bir mizaca sahip sakallı yaşlı bir adam olarak düşünülür. Ancak "aşkın" tam anlamıyla tüm kavramların ötesinde olan anlamına gelir. Kant bize tüm deneyimlerimizin zaman ve mekanla sınırlı olduğunu söyler. Uzayda gerçekleşirler ve zaman içinde gerçekleşirler.

Zaman ve uzay, deneyimlerimizi sınırlayan duyarlılıkları oluşturur. Duyularımız zaman ve mekan alanı içinde, zihinlerimiz ise düşünce kategorilerinin bir çerçevesi içindedir. Ancak temas kurmaya çalıştığımız nihai şey (ki bu hiçbir şey değildir) o kadar da kapalı değildir. Düşünmeye çalıştıkça onu içine alırız.

Aşkın olan tüm bu düşünme kategorilerini aşar. Varlık ve yokluk -- bunlar kategorilerdir. "Tanrı" kelimesi doğru bir şekilde

Machine Translated by Google

tüm düşünceyi aşan şey, ancak "Tanrı" kelimesinin kendisi üzerinde düşünülen bir şeydir.

Artık Tanrı'yı pek çok şekilde kişileştirebilirsiniz. tek tanrı var mı çok tanrı var mı? Bunlar sadece düşünce kategorileridir. Konuştuğun ve hakkında düşünmeye çalıştığın şey, bunların hepsini aşar .

Eski Hıristiyan Gnostik metinlerinde söylendiği gibi, Yehova ile ilgili bir sorun, onun bir metafor olduğunu unutmasıdır. Onun bir gerçek olduğunu düşündü. Ve o, "Ben Tanrıyım" dediğinde, "Yanılıyorsun Samael" diyen bir ses işitildi. "Samael", "kör tanrı" anlamına gelir: yerel bir tarihsel tezahürü olduğu sonsuz Işığa karşı kördür. Bu, Yehova'nın küfrü olarak bilinir - onun Tanrı olduğunu düşünmesi.

MOYERS: Tanrının bilinemeyeceğini söylüyorsunuz.

CAMPBELL: Nihai olanın varlık ve yokluk kategorilerinin ötesinde olduğunu kastediyorum. Öyle mi değil mi? Buda'nın dediği gibi: "Hem var, hem yok; ne var, ne de değil." Varlığın nihai gizemi olarak Tanrı, düşünmenin ötesindedir.

Upanişadlardan birinde tanrı Indra hakkında harika bir hikaye vardır. Şimdi, bu sırada büyük bir canavar dünyanın tüm sularını kaplamıştı, bu yüzden korkunç bir kuraklık oldu ve dünya çok kötü bir durumdaydı. Indra'nın bir kutu şimşek olduğunu ve tek yapması gereken canavarın üzerine bir şimşek atıp onu havaya uçurmak olduğunu anlaması epey zaman aldı. Bunu yaptığında sular aktı ve dünya tazelendi ve Indra, "Ben ne harika bir çocuğum" dedi.

Bunun üzerine Indra, "Ben ne harika bir çocuğum" diye düşünerek dünyanın merkezi dağı olan kozmik dağa çıkar ve kendisine yakışır bir saray inşa etmeye karar verir. Tanrıların baş marangozu onun üzerinde çalışmaya başlar ve çok hızlı bir şekilde sarayı oldukça iyi duruma getirir.
Ama Indra her incelemeye geldiğinde, sarayın ne kadar görkemli ve görkemli olması gerektiği konusunda daha büyük fikirleri oluyor. En sonunda marangoz, "Aman Tanrım, ikimiz de ölümsüzüz ve arzularının sonu yok. Ebediyete kadar yakalandım" der. Bu yüzden yaratıcı tanrı Brahma'ya gitmeye ve şikayet etmeye karar verir.

Brahma, ilahi enerjinin ve ilahi lütfun sembolü olan bir nilüfer üzerinde oturur. Lotus, rüyası evren olan uyuyan tanrı Vişnu'nun göbeğinden büyür. Böylece marangoz, evrenin büyük nilüfer göletinin kenarına gelir ve hikayesini Brahma'ya anlatır. Brahma, "Sen eve git. Bunu düzelteceğim" diyor. Brahma nilüferinden iner ve diz çöker.

Machine Translated by Google

adres uyuyan Vishnu. Vişnu sadece bir jest yapar ve "Dinle, uç, bir şeyler olacak" gibi bir şey söyler.

Ertesi sabah, yapılmakta olan sarayın kapısında, çevresinde bir sürü çocuk olan mavi-siyah güzel bir çocuk belirir, onun güzelliğine hayran kalır. Yeni sarayın kapısındaki kapı görevlisi koşarak Indra'ya gider ve Indra, "Peki, çocuğu getir" der. Çocuk getirilir ve kral tanrı Indra tahtında oturur ve "Genç adam, hoşgeldin. Peki seni sarayıma getiren nedir?" der.

"Pekala," diyor çocuk, ufukta şimşek çakıyormuş gibi bir sesle, "Bana daha önce hiçbir Indra'nın inşa etmediği bir saray inşa ettiğin söylendi."

Ve Indra, "Benden önce Indras, genç adam - neden bahsediyorsun?" diyor.

Çocuk, "Senden önce İndralar. Gelip gittiklerini, gelip gittiklerini gördüm. Sadece düşün, Vishnu kozmik okyanusta uyuyor ve evrenin nilüferi göbeğinden büyüyor. Lotusun üzerinde yaratıcı Brahma oturuyor. .
Brahma gözlerini açar ve bir Indra tarafından yönetilen bir dünya meydana gelir. Brahma gözlerini kapatır ve bir dünya yok olur. Bir Brahma'nın ömrü dört yüz otuz iki bin yıldır. O öldüğünde, nilüfer geri döner ve başka bir nilüfer ve başka bir Brahma oluşur. Sonra sonsuz uzayda galaksilerin ötesindeki galaksileri düşünün, her biri bir lotus, üzerinde bir Brahma oturmuş, gözlerini açıp kapatıyor. Ve Indras? Sarayınızda dünya okyanuslarındaki su damlalarını veya kumsallardaki kum tanelerini saymaya gönüllü olacak bilge adamlar olabilir, ama bırakın İndraları, Brahmanları kimse saymaz."

Çocuk konuşurken, bir karınca ordusu yerde geçit töreni yapar. Çocuk onları gördüğünde güler ve Indra'nın saçı diken diken olur ve çocuğa "Neden gülüyorsun?" der.

Çocuk cevap verir: "Yaralanmak istemiyorsan sorma."

Indra, "Soruyorum. Öğret" diyor. (Bu arada, bu iyi bir Doğu fikridir: Sizden istenmedikçe öğretmezsiniz. Görevinizi insanların boğazından aşağı indirmezsiniz.)

Ve böylece çocuk karıncaları işaret ederek, "Eski İndralar hepsi.
Birçok yaşam boyunca en düşük koşullardan en yüksek aydınlatmaya yükselirler. Sonra bir canavarın üzerine yıldırımlarını düşürürler ve 'Ben ne kadar iyi bir çocuğum' diye düşünürler. Ve tekrar aşağı inerler."

Machine Translated by Google

Çocuk konuşurken, muz yapraklı bir şemsiye ile saraya huysuz yaşlı bir yogi gelir. Peştamal hariç çıplaktır ve göğsünde küçük bir saç diski vardır ve ortadaki saçların yarısı dökülmüştür.
dışarı.

Çocuk onu selamlıyor ve Indra'nın ne sormak üzere olduğunu soruyor. "İhtiyar adam, adın ne? Nereden geliyorsun? Ailen nerede? Evin nerede? Göğsünüzdeki bu tuhaf saç takımyıldızının anlamı nedir?"

"Eh," der yaşlı adam, "benim adım Kıllı. Bir evim yok. Hayat bunun için çok kısa. Sadece bu şemsiyem var. Bir ailem yok. Sadece Vishnu'nun ayakları üzerinde meditasyon yapıyorum. ve sonsuzluğu ve zamanın nasıl geçtiğini düşünün. Bilirsiniz, ne zaman bir Indra ölse, bir dünya kaybolur -- bu şeyler öylece yanıp söner. Ne zaman bir Indra ölse, göğsümdeki bu çemberden bir saç teli düşüyor. Şimdi saçların yarısı gitti. Çok yakında hepsi gitmiş olacak.
Hayat kısa. Neden bir ev inşa ettin?"

Sonra ikisi ortadan kaybolur. Oğlan Lord Koruyucu Vishnu'ydu ve yaşlı yogi, sadece tarihin bir tanrısı olan ama tüm gösterinin kendisi olduğunu düşünen Indra'nın talimatı için gelen, dünyanın yaratıcısı ve yok edicisi Shiva'ydı.

Indra orada tahtta oturuyor ve tamamen hayal kırıklığına uğradı, tamamen vuruldu. Marangozu çağırır ve "Bu sarayın binasını bırakıyorum. Görevden alındınız" der. Böylece marangoz niyetini anladı. İşten atılır ve devam eden bir ev inşaatı yoktur.

Indra dışarı çıkıp bir yogi olmaya ve sadece Vişnu'nun nilüfer ayakları üzerinde meditasyon yapmaya karar verir. Ama Indrani adında güzel bir kraliçesi var. Ve Indrani, Indra'nın planını duyduğunda, tanrıların rahibine gider ve "Şimdi kafasında bir yogi olmak için dışarı çıkma fikri var" der.

"Pekala," diyor rahip, "benimle gel hayatım, oturalım, ben bu işi halledeceğim."

Böylece kralın tahtının önüne otururlar ve rahip der ki, "Şimdi, yıllar önce sana siyaset sanatı üzerine bir kitap yazdım. Sen tanrıların kralı konumundasın. Brahma'nın zaman alanındaki gizemi.Bu yüksek bir ayrıcalıktır.Onu takdir edin, onurlandırın ve hayatla gerçekte olduğunuz kişiymişsiniz gibi ilgilenin.Ayrıca, şimdi size sanat üzerine bir kitap yazacağım. öyle sevin ki siz ve eşiniz bir olan ikisinin harika gizeminde Brahma'nın da ışıl ışıl bir şekilde mevcut olduğunu bilesiniz."

Machine Translated by Google

Ve bu talimatlar dizisiyle Indra, dışarı çıkıp bir yogi olma fikrinden vazgeçiyor ve hayatta, sonsuzu Brahma'nın bir sembolü olarak temsil edebileceğini keşfediyor.

Yani her birimiz bir bakıma kendi hayatının İndra'sıyız. İster her şeyi bir kenara bırakıp meditasyon yapmak için ormana gitmek, ister siyasetin ve başarının en kral işi olan işinizde, ister aşk hayatında dünyada kalmak arasında bir seçim yapabilirsiniz. eşin ve ailenle. Şimdi, bu çok güzel bir efsane, bana öyle geliyor.

MOYERS: Ve modern bilimin keşfettiği şeylerin çoğunun zamanın sonsuz olduğunu söylüyor --

CAMPBELL: -- ve galaksiler, galaksiler, galaksiler vardır ve bizim Tanrımız -- bizim Tanrı ve onun oğlu ve gizemi kişileştirmemiz -- bu küçük zaman dilimi içindir.

MOYERS: Yine de kültür, nihai meseleler hakkındaki düşüncelerimizi her zaman etkilemiştir.

CAMPBELL: Kültür, bize kavramlarını aşmayı da öğretebilir. İnisiyasyon olarak bilinen şey budur. Gerçek bir inisiyasyon, guru size "Noel Baba yok" dediğinde gerçekleşir. Noel Baba, ebeveynler ve çocuklar arasındaki ilişkinin metaforudur. İlişki var ve bu yüzden deneyimlenebilir, ancak Noel Baba yok. Noel Baba, çocuklara bir ilişkinin takdir edilmesini sağlamanın bir yoluydu.

Hayat, özünde ve karakterinde korkunç bir gizemdir - tüm bu öldürme ve yiyerek yaşama işi. Ama yaşama tüm acılarıyla hayır demek, olmaması gereken bir şeymiş demek çocukça bir tavırdır.

MOYERS: Zorba, "Sorun mu? Hayat beladır" diyor.

CAMPBELL: Sadece ölüm sorun değil. İnsanlar bana, "Dünya hakkında iyimserliğiniz var mı?" diye soruyor. Ben de, "Evet, bu haliyle harika. Ve bunu düzeltmeyeceksiniz. Hiç kimse daha iyi hale getirmedi.
Asla daha iyi olmayacak. Bu kadar, al ya da bırak. Düzeltmeyecek veya iyileştirmeyeceksiniz."

MOYERS: Bu, kötülük karşısında oldukça pasif bir tutuma yol açmıyor mu?

CAMPBELL: Sen kendin kötülüğe ortak oluyorsun ya da hayatta değilsin. Ne yaparsan yap birileri için kötüdür. Bu, tüm yaratılışın ironilerinden biridir.

Machine Translated by Google

MOYERS: Peki ya mitolojideki bu iyi ve kötü fikri, hayatın karanlığın güçleri ile ışığın güçlerinin çatışması olduğu fikrine ne demeli?

CAMPBELL: Bu, Yahudilik ve Hıristiyanlığa geçmiş olan bir Zerdüşt düşüncesidir. Diğer geleneklerde, iyilik ve kötülük, bulunduğunuz konuma göredir. Biri için iyi olan diğeri için kötüdür. Ve ne kadar korkunç olduğunu fark ettiğinizde dünyadan geri çekilmek yerine, bu dehşetin sadece bir mucizenin ön planı olduğunu görerek üzerinize düşeni yaparsınız: a mysterium tremendum et fascinans.

"Bütün hayat kederlidir" ilk Budist deyişidir ve öyledir. Eğer işin içinde zamansallık, yani üzüntü - kayıp, kayıp, kayıp olmasaydı, hayat olmazdı. Hayata evet demeli ve onu bu şekilde muhteşem görmelisiniz; çünkü bu, şüphesiz Allah'ın amaçladığı yoldur.

MOYERS: Buna gerçekten inanıyor musun?

CAMPBELL: Olduğu gibi neşeli. Bunu kasteden birinin olduğuna inanmıyorum, ama durum bu. James Joyce'un unutulmaz bir sözü vardır: "Tarih, uyanmaya çalıştığım bir kabustur."

Ve ondan uyanmanın yolu, korkmamak ve tüm bunların olduğu gibi, tüm yaratılıştan gelen korkunç gücün bir tezahürü olduğunu kabul etmektir. Sonları hep acıdır. Ama acı, orada bir dünya olmanın bir parçasıdır.

MOYERS: Ama bunu nihai bir sonuç olarak kabul etseydin, herhangi bir yasa oluşturmaya veya herhangi bir savaşa girmeye çalışmazdın ya da -- CAMPBELL: Bunu söylemedim.

MOYERS: Çıkarılacak mantıklı sonuç bu değil mi? her şeyi olduğu gibi kabul etmek?

CAMPBELL: Çıkarılması gereken sonuç bu değil . "Bu hayata katılacağım, orduya katılacağım, savaşa gideceğim" diyebilirsiniz.

MOYERS: "Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

CAMPBELL: "Oyuna katılacağım. Harika, harika bir opera -- acıtması dışında."

Olumlama zordur. Her zaman şartlarla onaylarız. Noel Baba'nın bana söylediği gibi olması şartıyla dünyayı onaylıyorum. Ama onu olduğu gibi onaylamak -- zor olan bu ve ritüeller bununla ilgili. Ritüel, yaşamın eylemi olan en iğrenç eyleme, yani başka bir canlıyı öldürüp yemeye grup katılımıdır. Biz

Machine Translated by Google

birlikte yapın ve hayat böyle. Kahraman, kişisel kin, hayal kırıklığı veya intikam yolunda değil, doğanın yolunda, cesurca ve terbiyeli bir şekilde hayata katılmaya gelen kişidir.

Kahramanın eylem alanı aşkın değil, burada, şimdi, zaman alanında, iyi ve kötünün - zıt çiftlerin alanıdır. Kişi aşkın olandan her çıktığı zaman, bir karşıtlar alanına girer. Bilgi ağacından yalnız iyi ve kötünün değil, erkeğin ve dişinin, doğrunun ve yanlışın, şunun ve şunun, aydınlık ve karanlığın da bilgi ağacından yenir.

Zaman alanındaki her şey ikilidir: geçmiş ve gelecek, ölü ve diri, varlık ve yokluk. Ama hayal gücündeki nihai çift, erkek ve dişidir; erkek saldırgandır ve dişi alıcıdır, erkek savaşçıdır, dişi hayalperesttir. Bizde aşk alemine ve savaş alemine sahibiz, Freud'un Eros ve Thanatos'u.

Herakleitos, Tanrı için her şeyin iyi, doğru ve adil olduğunu, ancak insan için bazı şeylerin doğru, bazılarının ise olmadığını söyledi. Erkek olduğunuzda, zaman ve kararların sahasındasınız. Hayatın sorunlarından biri, her iki terimin de farkına vararak yaşamak, "Merkezi biliyorum ve iyi ve kötünün sadece geçici sapmalar olduğunu ve Tanrı'nın görüşüne göre hiçbir fark olmadığını biliyorum" demek.

MOYERS: Upanişadlar'daki fikir budur: "Dişi değil, henüz erkek değil, kısır da değil. Hangi bedene bürünürse edilsin, o beden aracılığıyla ona hizmet edilir."

CAMPBELL: Bu doğru. Bu nedenle İsa, "Yargılamayın ki yargılanmayasınız" diyor. Yani, hayır ve şer diye düşünmeden önce kendinizi tekrar Cennet yerine koyun. Kürsülerden bunu pek duymuyorsunuz. Ama hayatın en büyük zorluklarından biri, zihninizde en iğrenç olan o kişiye, o davranışa veya o duruma "evet" demektir.

MOYERS: En iğrenç mi?

CAMPBELL: Bu tür bir şeyin iki yönü vardır.
Biri eylem alanındaki yargınız, diğeri ise metafizik bir gözlemci olarak yargınızdır. Zehirli yılanların olmaması gerektiğini söyleyemezsin - hayat böyledir. Ama aksiyon alanında, birini ısırmak üzere olan zehirli bir yılan görürseniz onu öldürürsünüz. Bu yılana hayır demek değil, bu duruma hayır demek. Rig Veda'da harika bir ayet vardır, "Ağaçta" -- bu hayat ağacıdır, kendi hayatınızın ağacıdır -- "iki kuş vardır, hızlı arkadaşlar. Biri ağacın meyvesini yer,

Machine Translated by Google

ve diğeri yemek yemez, seyreder." Şimdi, ağacın meyvesini yiyen meyveyi öldürüyor. Hayat hayatla yaşıyor, hepsi bu. Hindistan'dan küçük bir efsane, büyük tanrı Shiva'nın hikayesini anlatıyor, dansı evren olan efendi. Eşi olarak dağ kralının kızı tanrıça Parvathi vardı. Bir canavar ona geldi ve "Karını metresim olarak istiyorum" dedi. Shiva kızdı, bu yüzden basitçe açtı. üçüncü gözü ve şimşekler toprağa çarptı, duman ve ateş vardı ve duman dağıldığında, dört yöne uçan aslan saçı gibi saçları olan, zayıf başka bir canavar vardı. İlk canavar, zayıf canavarın onu yemek üzere olduğunu gördü. Şimdi, böyle bir durumda kaldığınızda ne yaparsınız? Geleneksel tavsiye, kendinizi tanrının merhametine bırakmanızı söylüyor. Böylece canavar, "Shiva, kendimi senin merhametine bırakıyorum" dedi.

Şimdi, bu tanrı oyununun kuralları var. Biri senin merhametine sığındığında, sen merhamet edersin.

Shiva, "Merhametimi veriyorum. Yalın canavar, onu yeme" dedi.

"Pekala," dedi zayıf canavar, "ne yapayım? Açım. Bu adamı yemek için beni acıktırdın."

"Eh," dedi Shiva, "kendin ye."

Böylece cılız canavar ayağa kalktı ve çiğneyerek geldi - bu, hayatta yaşayan bir hayatın görüntüsü. Sonunda, zayıf canavardan bir yüzden başka bir şey kalmamıştı. Shiva yüze baktı ve "Hayatın bundan daha büyük bir gösterimi görmedim. Sana Kirtimukha diyeceğim - zaferin yüzü" dedi. Ve o maskeyi, o ihtişamın yüzünü, Shiva mabetlerine ve ayrıca Buda mabetlerine açılan kapılarda göreceksiniz. Shiva yüzüne, "Sana boyun eğmeyen, bana gelmeye layık değildir" dedi. Bu yaşam mucizesine olduğu gibi evet demelisiniz, sizin kurallarınıza uyması şartıyla değil. Aksi takdirde, asla metafizik boyuta geçemezsiniz.

Hindistan'a gittiğimde büyük bir guru veya öğretmenle yüz yüze görüşmek istediğimi düşündüm. Bu yüzden Sri Krishna Menon adında ünlü bir öğretmeni görmeye gittim ve bana söylediği ilk şey, "Bir sorunuz mu var?" oldu.

Bu gelenekte öğretmen her zaman soruları cevaplar. Size henüz duymaya hazır olmadığınız hiçbir şey söylemez. Ben de dedim ki, "Evet, bir sorum var. Hindu düşüncesinde evrendeki her şey tanrısallığın bir tezahürü olduğuna göre, dünyadaki herhangi bir şeye nasıl hayır diyebiliriz? kabalığa, düşüncesizliğe mi?"

Machine Translated by Google

Ve yanıtladı, "Senin ve benim için - yol evet demek."
Daha sonra her şeyin olumlanması teması üzerine harika bir konuşma yaptık. Ve bu, kimi yargılayacağımıza dair sahip olduğum duyguyla beni doğruladı? Bana öyle geliyor ki bu, İsa'nın da büyük öğretilerinden biridir.

MOYERS: Klasik Hıristiyan doktrininde maddi dünya hor görülmelidir ve hayat ahirette, ödüllerimizin geldiği cennette kurtarılacaktır. Ama kındığınız şeyi onaylarsanız, şu anda bizim sonsuzluğumuz olan dünyayı onayladığınızı söylüyorsunuz.

CAMPBELL: Evet, bunu söylüyorum. Sonsuzluk daha sonraki bir zaman değil. Sonsuzluk uzun bir zaman bile değil. Sonsuzluğun zamanla ilgisi yoktur. Sonsuzluk, zamansal terimlerle tüm düşünmenin kestiği burada ve şimdi boyutudur. Ve burada almazsan, hiçbir yerde bulamazsın. Cennetin sorunu şu ki orada çok iyi vakit geçireceksin, sonsuzluğu düşünmeyeceksin bile. Sadece Tanrı'nın kutsanmış vizyonunda bu bitmeyen zevki yaşayacaksınız. Ama burada ve şimdi, her şeyde, iyi ya da kötü olarak düşünülen sonsuzluk deneyimi, yaşamın işlevidir.

MOYERS: İşte bu.

CAMBELL: İşte bu.

Machine Translated by Google

III

Machine Translated by Google

İLK HİKAYE ANLATICILARI

Görünmeyen Gücün hayvan elçileri, eski zamanlarda olduğu gibi artık insanlığa öğretmek ve rehberlik etmek için hizmet etmiyor. Hayvanat bahçelerimizde ayılar, aslanlar, filler, dağ keçileri ve ceylanlar kafeslerde. İnsan artık keşfedilmemiş ovalar ve ormanlardan oluşan bir dünyaya yeni gelen kişi değil ve yakın komşularımız vahşi hayvanlar değil, bir yıldızın ateş topu etrafında sonu gelmez bir şekilde dönen bir gezegende mal ve uzay için mücadele eden diğer insanlar. Ne bedenen ne de ruhen, bedenlerimizin ve zihnimizin yapılarının tam da yaşamlarını ve yaşam tarzlarını borçlu olduğumuz Paleolitik binyılların avcı ırklarının dünyasında yaşıyoruz.
Hayvan elçilerinin anıları hala bir şekilde içimizde uyumalı; çünkü biraz uyanırlar ve vahşi doğaya girdiğimizde karışırlar. Korkuyla gök gürültüsüne uyanırlar. Ve yine o büyük boyalı mağaralardan birine girdiğimizde, bir tanıma duygusuyla uyanıyorlar. Bu mağaraların şamanlarının trans halinde indikleri içsel karanlık ne olursa olsun, aynı şey her gece uykuda ziyaret edilen içimizde yatmalıdır.

-- JOSEPH CAMPBELL, The Way of the Animal Powers MOYERS:
Sizce şair Wordsworth, "Doğumumuz bir uyku ve bir unutuştan başka bir şey değil:/Bizimle birlikte yükselen ruh, yaşamımızın yıldızı/Hath" yazarken haklı mıydı? yeri başka yerdeydi,/Uzaktan geldi"?
Sence öyle mi?

CAMBELL: Yapıyorum . Tamamen unutkanlık değil - yani vücudumuzdaki sinirler, sinir sistemimizin organizasyonunu şekillendiren anıları belirli çevresel koşullara ve bir organizmanın taleplerine taşır.

MOYERS: Ruhlarımız eski mitlere ne borçlu?

CAMPBELL: Eski mitler, zihin ve bedeni uyumlu hale getirmek için tasarlandı. Zihin garip şekillerde başıboş dolaşabilir ve vücudun istemediği şeyleri isteyebilir. Mitler ve ayinler, zihni bedenle ve yaşam tarzını doğanın emrettiği şekilde uyumlu hale getirmenin araçlarıydı.

MOYERS: Yani bu eski hikayeler içimizde mi yaşıyor?

CAMPBELL: Gerçekten öyle. İnsan gelişiminin aşamaları, eski zamanlarda olduğu gibi bugün de aynıdır. Olarak

Machine Translated by Google

evlat, sen bir disiplin, itaat dünyasında yetişiyorsun ve başkalarına bağımlısın. Olgunluğa geldiğinizde tüm bunların aşılması gerekir, böylece bağımlılık içinde değil, kendi sorumluluğunuzda olan bir otorite ile yaşayabilirsiniz. Bu eşiği geçemezseniz, nevroz için temeliniz var demektir.
Sonra, dünyanızı kazandıktan, onu teslim ettikten sonra gelir - işten çıkarma, ayrılma krizi.

MOYERS: Ve nihayetinde ölüm?

CAMPBELL: Ve nihayetinde ölüm. Nihai ayrılma budur. Dolayısıyla mit, genç insanı kendi dünyasının yaşamına dahil etme amacına hizmet etmelidir - halk düşüncesinin işlevi budur - sonra onu devreden çıkarmak. Halk fikri, sizi kendi içsel yaşamınıza yönlendiren temel fikri ortaya çıkarır.

MOYERS: Ve bu mitler bana başkalarının
geçiş ve geçişi nasıl yapabilirim?

CAMPBELL: Evet, ayrıca yolun güzellikleri neler. Bunu şimdi hissediyorum, kendi son yıllarıma girerken, bilirsiniz -- mitler bununla devam etmeme yardım ediyor.

MOYERS: Ne tür efsaneler? Sana gerçekten yardımcı olan birini bana ver.

CAMPBELL: Örneğin Hindistan'da bir aşamadan diğerine geçerken tüm giyim tarzınızı değiştirme, hatta adınızı değiştirme geleneği. Öğretmenlikten emekli olduğumda, yeni bir yaşam tarzı yaratmam gerektiğini biliyordum ve hayatım hakkındaki düşünce tarzımı değiştirdim, sadece bu kavram açısından -- başarı alanından zevk alanına geçerek. ve her şeyin harikası için takdir ve rahatlama.

MOYERS: Ve bir de şu son geçit var.
karanlık kapı?

CAMPBELL: Pekala, bu hiç sorun değil. Bedenin gücünün doruğuna ulaştığı ve gerilemeye başladığı orta yaştaki sorun, kendinizi düşmekte olan bedenle değil, onun aracı olduğu bilinçle özdeşleştirmenizdir. Bu, efsanelerden öğrendiğim bir şey. Ben neyim? Işığı taşıyan ampul müyüm, yoksa ampulü araç olan ışık mı?

Yaşlanmanın psikolojik sorunlarından biri de ölüm korkusudur.
İnsanlar ölüm kapısına direniyor. Ama bu beden bir bilinç aracıdır ve eğer bilinçle özdeşleşebilirseniz, bu bedenin gidişini izleyebilirsiniz.

Machine Translated by Google

eski bir araba gibi. Çamurluk gidiyor, lastik gidiyor, birbiri ardına - ama bu tahmin edilebilir. Ve sonra, yavaş yavaş, her şey düşer ve bilinç, bilince yeniden katılır. Artık bu özel ortamda değil.

MOYERS: Yani bu mitlerin yaşlanmak hakkında söyleyecekleri var. Bunu sordum çünkü efsanelerin çoğu bu güzel gençliğe ait.

CAMPBELL: Yunan mitleri öyledir. Mitoloji hakkında düşündüğümüzde, genellikle ya Yunan mitolojisini ya da İncil mitolojisini düşünürüz. Bu kültürlerin her ikisinde de mit malzemesinin bir tür insanlaştırılması vardır. İnsana ve özellikle Yunan mitlerinde güzel gençliğin insanlığı ve görkemine çok güçlü bir vurgu vardır.

Ama aynı zamanda yaşı da takdir ediyorlar. Yunan dünyasında saygın karakterler olarak bilge yaşlı adama ve bilgeye sahipsiniz.

MOYERS: Ya diğer kültürler?

CAMPBELL: Bunun için gençliğin güzelliğini vurgulamıyorlar kapsam.

MOYERS: Ölüm imgesinin yaşamın başlangıcı olduğunu söylüyorsunuz. mitoloji. Ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Mitolojik düşünce gibi herhangi bir şeyin en eski kanıtı mezarlarla ilişkilidir.

MOYERS: Ve erkeklerin ve kadınların hayatı gördüklerini ve sonra görmediklerini, bu yüzden merak ettiklerini mi ileri sürüyorlar?

CAMPBELL: Böyle bir şey olmalı. Sadece kendi deneyiminizin ne olacağını hayal etmeniz gerekiyor. Silahları ve adakları ile birlikte mezarlar, yaşamın devamını sağlamak için - bunlar kesinlikle sizden önce canlı ve sıcak olan, şimdi orada yatan, soğuk ve çürümeye başlayan bir kişinin olduğunu gösteriyor. Orada olmayan bir şey vardı. Şimdi nerede?

MOYERS: Sizce insanlar ölümü ilk ne zaman keşfetti?

CAMPBELL: Ölümü ilk insan olduklarında keşfettiler, çünkü öldüler. Artık hayvanlar, yoldaşlarının ölümünü izleme deneyimine sahipler. Ama bildiğimiz kadarıyla bu konuda başka düşünceleri yok. Ve mezarlarla birlikte silahların ve hayvan kurbanlarının gerçekleştiği Neandertal dönemine kadar insanların ölümü önemli bir şekilde düşündüklerine dair hiçbir kanıt yoktur.

MOYERS: Bu fedakarlıklar neyi temsil ediyordu?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bunu bilemezdim.

MOYERS: Sadece bir tahmin.

CAMPBELL: Tahmin etmemeye çalışıyorum. Biliyorsunuz bu konu hakkında muazzam miktarda bilgimiz var ama bilginin durduğu bir yer var. Ve yazana kadar insanların ne düşündüğünü bilemezsiniz. Sahip olduğunuz tek şey şu ya da bu türden önemli kalıntılar. Geriye doğru tahminde bulunabilirsiniz, ancak bu tehlikelidir. Ancak, definlerin her zaman görünenin ötesinde devam eden yaşam fikrini içerdiğini, görünür düzlemin arkasında bir varlık düzlemi olduğunu ve bu bir şekilde ilişki kurmamız gereken görünür olanı desteklediğini biliyoruz. Tüm mitolojinin temel temasının bu olduğunu söyleyebilirim -- görünür olanı destekleyen görünmez bir düzlem var.

MOYERS: Bilmediklerimiz bildiklerimizi destekler.

CAMPBELL: Evet. Ve bu görünmez destek fikri, kişinin toplumuyla da bağlantılıdır. Toplum senden önce de vardı, sen gittikten sonra da var ve sen onun bir üyesisin. Sizi sosyal grubunuza bağlayan mitler, kabile mitleri, daha büyük organizmanın bir organı olduğunuzu onaylar. Toplumun kendisi, kabilenin içinde hareket ettiği manzara, dünya olan daha büyük bir organizmanın bir organıdır. Ritüeldeki ana tema, bireyin kendi fiziksel bedeninden daha büyük bir morfolojik yapıya bağlanmasıdır.

İnsan öldürerek yaşar ve bununla bağlantılı bir suçluluk duygusu vardır. Definler arkadaşımın öldüğünü ve onun hayatta kaldığını gösteriyor. Öldürdüğüm hayvanlar da hayatta kalmalı. İlk avcılar genellikle bir tür hayvan tanrısallığına sahipti - teknik ad, hayvan ustası, usta hayvan olan hayvan olurdu. Hayvan sahibi sürüleri öldürülmeleri için gönderir.

Görüyorsunuz, temel av efsanesi, hayvanlar dünyası ile insan dünyası arasındaki bir tür antlaşmadır. Hayvan, yaşamının fiziksel varlığını aştığını ve bir tür restorasyon ritüeli yoluyla toprağa veya anneye geri döneceği anlayışıyla, isteyerek yaşamını verir. Ve bu restorasyon ritüeli, ana av hayvanı ile ilişkilidir. Amerikan ovalarının Kızılderilileri için bu, bufaloydu. Kuzeybatı kıyısındaki büyük festivaller, gelen somon balığıyla ilgilidir. Güney Afrika'ya gittiğinizde, eland, muhteşem antilop başlıca hayvandır.

MOYERS: Ve asıl hayvan --

Machine Translated by Google

CAMPBELL: -- yemeği sağlayan kişi.

MOYERS: Yani ilk avcı toplumlarında insanlarla hayvanlar arasında, birinin diğeri tarafından tüketilmesini gerektiren bir bağ gelişti.

CAMPBELL: Hayat böyle. İnsan bir avcıdır ve avcı bir yırtıcı hayvandır. Mitlerde yırtıcı hayvan ve avlanan hayvan iki önemli rol oynar. Hayatın iki yönünü temsil ederler - yaşamın saldırgan, öldürücü, fetheden, yaratan yönü ve önemli olan ya da konu olan yön.

MOYERS: Hayatın kendisi. Avcı ve av arasındaki ilişkide ne olur?

CAMPBELL: Bushmenlerin hayatından ve Amerikan yerlilerinin bufalolarla olan ilişkilerinden bildiğimiz gibi, bu bir hürmet, saygıdır. Örneğin, Afrika'nın Bushmenleri bir çöl dünyasında yaşıyor. Çok zor bir hayat ve böyle bir ortamda avlanmak çok zor bir av. Büyük, güçlü yaylar için çok az odun var. Bushmenlerin küçük küçük yayları var ve okun uçuş mesafesi otuz metreden fazla değil. Ok çok zayıf bir nüfuza sahiptir. Hayvanın derisini kırmaktan fazlasını yapamaz. Ama Bushmenler okun ucuna olağanüstü güçlü bir zehir uygularlar, böylece bu güzel hayvanlar, elandlar bir buçuk gün içinde acı içinde ölürler. Hayvan vurulduktan ve zehirden acı içinde öldükten sonra, avcılar bunu yapmamak ve bunu yapmamakla ilgili bazı tabuları bir tür "katılım gizemi" içinde yerine getirmek zorundadırlar. yaşamları haline geldiler ve ölümlerine neden oldular.

Bir özdeşleşme var, bir mitolojik özdeşleşme. Öldürmek basit bir katliam değildir, yemek yemenin yemeklerden önce lütuf dediğin zaman olduğu gibi, ritüel bir eylemdir. Ritüel bir eylem, hayatını vermiş olan hayvan tarafından bu yiyeceği size gönüllü olarak vermesine olan bağımlılığınızın tanınmasıdır. Av bir ritüeldir.

MOYERS: Ve bir ritüel ruhsal bir gerçekliği ifade eder.

CAMPBELL: Bunun sadece benim kişisel dürtümle değil, doğanın gidişatıyla da uyumlu olduğunu ifade ediyor.

Bana, Bushmenlerin hayvan hikayelerini anlattıklarında, farklı hayvanların ağız yapılarını taklit ettikleri ve kelimeleri sanki hayvanların kendileri söylüyormuş gibi telaffuz ettikleri söylendi. onlar vardı

Machine Translated by Google

bu yaratıklar hakkında samimi bir bilgi ve dostane komşuluk ilişkileri.

Ve sonra yiyecek için bazılarını öldürdüler. Çiftlik hayvanlarına ek olarak evcil hayvan ineği olan çiftlik insanları tanıyorum. O ineğin etini yemezler çünkü bir dostun etini yemekte bir tür yamyamlık vardır. Ama aborjinler her zaman arkadaşlarının etini yiyordu.
Bir tür psikolojik telafi sağlanmalıdır ve mitler bunu yapmaya yardımcı olur.

MOYERS: Nasıl?

CAMPBELL: Bu erken dönem mitler, psişenin gerekli yaşam eylemine suçluluk veya korku duymadan katılmasına yardımcı olur.

MOYERS: Ve bu harika hikayeler sürekli olarak şu ya da bu şekilde bu dinamiğe atıfta bulunur - av, avcı, av ve hayvan, arkadaş olarak, Tanrı'nın elçisi olarak.

CAMPBELL: Doğru. Normalde hayvan avlanır
ilahi olanın elçisi olan hayvan olur.

MOYERS: Ve sonunda avcıyı öldüren avcı olarak kalıyorsunuz. haberci.

CAMPBELL: Tanrıyı öldürmek.

MOYERS: Bu suçluluk duygusu yaratır mı?

CAMPBELL: Hayır, efsane tarafından silinen şey suçluluktur. Hayvanı öldürmek kişisel bir eylem değildir. çalışmalarını yürütüyorsun
doğa.

MOYERS: Suçluluk efsane tarafından silindi mi?

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Ama bazen öldürmeye yaklaşırken biraz isteksizlik hissediyor olmalısın. O hayvanı gerçekten öldürmek istemezsin.

CAMPBELL: Hayvan babadır. Freudcuların ne dediğini bilirsiniz, erkekseniz ilk düşman babadır. Eğer bir erkekseniz, her düşman potansiyel olarak, psikolojik olarak baba imajıyla ilişkilidir.

MOYERS: Sence hayvan, Tanrı'nın baba sureti mi oldu?

CAMPBELL: Evet. Asıl hayvana karşı dini tutumun hürmet ve saygı olduğu bir gerçektir ve sadece bu değil --

Machine Translated by Google

o hayvanın ilhamına boyun eğmek. Hediyeleri getiren hayvandır - tütün, mistik pipo vb.

MOYERS: Sizce bu sorunlu erken adam - tanrı olan hayvanı mı yoksa bir tanrının elçisini mi öldürmek?

CAMPBELL: Kesinlikle -- bu yüzden ayinlere sahipsiniz.

MOYERS: Ne tür ayinler?

CAMPBELL: Hayvana teşekkür ve yatıştırma ritüelleri. Örneğin, ayı öldürüldüğünde, ayıya kendi etinden bir parça yedirme töreni yapılır. Ve sonra, sanki oradaymış gibi, ayının derisi bir çeşit rafın üzerine konulduğu küçük bir tören olacak - ve o orada, akşam yemeğinde kendi etini servis ediyor. Bir ateş yanıyor -- ve ateş tanrıçadır. Sonra ayı olan dağ tanrısı ile ateş tanrıçası arasında bir konuşma geçer.

MOYERS: Ne diyorlar?

CAMPBELL: Kim bilir? Kimse duymuyor ama bir
Orada biraz sosyalleşme oluyor.

MOYERS: Mağara ayıları yatıştırılmamış olsaydı, hayvanlar ortaya çıkmazdı ve ilkel avcılar açlıktan ölürdü. Bağımlı oldukları bir tür gücü, kendi güçlerinden daha büyük bir gücü algılamaya başladılar.

CAMPBELL: Evet. Bu, hayvan ustasının gücüdür, hayvanların bu oyuna katılma isteğidir. Dünyanın her yerindeki avcı insanlar arasında, başlıca yiyecek hayvanıyla çok yakın, takdire değer bir ilişki bulursunuz. Şimdi, bir yemeğe oturduğumuzda, bize yemeği verdiği için Tanrı'ya şükrediyoruz. Bu insanlar hayvana teşekkür ettiler.

MOYERS: Bu ritüel onurlandırma ile hayvanı çok yatıştırmak
hayvan süpermarkette kasaplara rüşvet vermek gibi olurdu.

CAMPBELL: Hayır, bunun rüşvet olacağını hiç sanmıyorum. Karşılıklı bir ilişkide işbirliği yaptığı için bir arkadaşa teşekkür etmektir. Ve ona teşekkür etmeseydin, türler gücenirdi.

Hayvanları öldürmek için tarif edilen ritüeller vardır. Avcı öldürmeye gitmeden önce, öldürmek üzere olduğu hayvanın bir resmini tepenin üzerine çizecektir. Ve o tepe öyle bir yerde olacak ki, doğan güneşin ilk ışınları ona çarpacak. Güneş doğduğunda, avcı ayinleri gerçekleştirmek için küçük bir ekiple orada bekliyor. Ve ışık hayvan resmine çarptığında, avcının oku o ışık boyunca uçar.

Machine Translated by Google

ışınlanır ve çizilen hayvana vurur ve ona yardım etmek için hazır bulunan kadın ellerini kaldırır ve bağırır. Sonra avcı dışarı çıkar ve hayvanı öldürür. Ve ok resimde olduğu yerde olacak. Ertesi sabah güneş doğduğunda avcı hayvanı siler. Bu, onun şahsi niyeti adına değil, tabii düzen adına yapılmış bir şeydir.

Şimdi, toplumun tamamen farklı bir alanından, efendisinin öldürülmesinin intikamını alma görevi olan Japon savaşçı samuray hakkında başka bir hikaye daha var. Efendisini öldüren adamı köşeye sıkıştırıp samuray kılıcıyla başa çıkmak üzereyken, köşedeki adam dehşet içinde savaşçının yüzüne tükürdü. Ve savaşçı kılıcı kınına soktu ve uzaklaştı.

MOYERS: Neden?

CAMPBELL: Çünkü kızmıştı ve o adamı öfkeyle öldürmüş olsaydı, o zaman bu kişisel bir hareket olurdu. Ve başka bir tür eylemde bulunmak için gelmişti, kişisel olmayan bir intikam eylemi.

MOYERS: Sizce bu tür bir kişiliksizlik, Great Plains'deki avcının ruhunda bir rol oynadı mı?

CAMPBELL: Evet, kesinlikle. Çünkü birini öldürüp o kişiyi yemek ahlaki bir sorun değil mi? Görüyorsunuz, bu insanlar hayvanları bizim yaptığımız gibi bazı alt türler olarak düşünmediler. Hayvanlar en azından eşitimiz, bazen de üstümüzdür.

Hayvan, insanın sahip olmadığı güçlere sahiptir. Örneğin, şamanın tanıdık bir hayvanı olacaktır, yani onun desteği ve öğretmeni olacak bazı hayvan türlerinin ruhu.

MOYERS: Ama insanlar güzelliği hayal etmeye, görmeye ve ilişkiden güzellik yaratmaya başlarlarsa, o zaman hayvanlardan üstün olurlar, değil mi?

CAMPBELL: Eh, eşitlik kadar üstünlüğü de düşündüklerini sanmıyorum. Hayvanlardan tavsiye isterler ve hayvan nasıl yaşanacağının modeli olur. Bu durumda, üstündür. Ve bazen, bufaloların kökeni efsanelerinde olduğu gibi, hayvan bir ritüelin vericisi olur. Örneğin, bu eşitliği, bu yaşam oyununda hayvanların işbirliğine başvurdukları bufalo dansı ritüellerinin köken efsanesi olan Blackfoot kabilesinin temel efsanesinde görebilirsiniz.

MOYERS: Neydi o?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Pekala, bu hikaye büyük bir kabile grubu için nasıl yiyecek bulduğunuz probleminden kaynaklanıyor. Kış için et elde etmenin bir yolu, bir bufalo sürüsünü kayalık bir uçurumun üzerinden sürmektir, böylece hepsi yuvarlanıp uçurumun dibinde kolayca katledilebilirler. Bu bir bufalo düşüşü olarak bilinir.

Bu hikaye, uzun zaman önce, bufaloyu uçurumdan aşağı atamayan bir Blackfoot kabilesinin hikayesidir. Bufalo uçuruma yaklaşır ve sonra yana döner. Bu yüzden kabilenin o kış için hiç eti olmayacak gibi görünüyordu.

Bir gün evlerden birinin kızı aileye su çekmek için sabah erkenden kalktı ve uçuruma baktı. Orada, uçurumun üzerinde bufalo vardı. Ve dedi ki, "Ah, bir gelsen, ikinizden biriyle evlenirim."

Şaşırtıcı bir şekilde, hepsi gelmeye başladı. Şimdi, bu bir numaralı sürprizdi. Sürpriz iki numaralı şey, sürünün şamanı olan yaşlı bufalodan birinin gelip "Tamam kızım, gidiyoruz" demesiydi.

"Ah, hayır" diyor.

"Ah, evet," diyor, "sözünü verdin. Biz de tarafımızı tuttuk. pazarlık. Buradaki tüm akrabalarıma bakın -- ölü. Şimdi yola çıkıyoruz."

Peki, aile sabah kalkar ve etrafa bakarlar ve Minnehaha nerede? Baba yere bakar -- Kızılderililerin nasıl olduğunu bilirsiniz, ayak izlerinden anlayabilir -- ve der ki, "Bir bufaloyla gitti. Ve onu geri alacağım."

Böylece yürüyen mokasenlerini, yayını ve okunu vb. giyer ve ovaların üzerinden dışarı çıkar. Oturup dinlenmeyi daha iyi hissettiğinde epeyce mesafe kat etmiş. Oturur ve şimdi ne yapması gerektiğini düşünür, şamanik özelliklere sahip o zeki kuşlardan biri olan saksağan geldiğinde.

MOYERS: Büyülü nitelikler.

CAMPBELL: Evet. Ve Kızılderili ona, "Ey güzel kuş, kızım bir bufaloyla mı kaçtı? Onu gördün mü? Onu ovalarda bir yerde bulabilecek misin, bir bakar mısın?"

Ve saksağan der ki, "Şey, bufalolu güzel bir kız var. şimdi, şurada, biraz ötede."

"Pekala," diyor adam, "babasının burada bufalo çukurunda olduğunu ona söyler misin?"

Machine Translated by Google

Böylece saksağan uçar ve orada bulunan kızı bufaloların arasında bulur. Hepsi uyuyor ve o örgü örüyor ya da onun gibi bir şey. Saksağan gelir ve der ki, "Baban şurada seni bekliyor."

"Ah," diyor, "bu korkunç. Bu çok tehlikeli. Bu bufalolar bizi öldürecek. Ona beklemesini söyle, ben bitireyim. Bunu halletmeye çalışacağım."

Şimdi, manda kocası onun arkasında ve uyanıyor ve boynuzunu çıkarıyor ve "Duvara git ve bana bir içki al" diyor.

Böylece kornayı alır ve gider ve işte babası. o kapar kolundan tutup "Gel!" diyor.

Ama o, "Hayır, hayır, hayır! Bu gerçek bir tehlike. Bütün sürü bizden hemen sonra. Bu işi halletmeliyim. Şimdi izin ver geri döneyim."

Böylece suyu alır ve geri döner. Ve bufalo der ki, "Fe, fi, fo, fum, bir Kızılderili kanının kokusunu alıyorum" -- bilirsiniz, bu tür şeyler. Ve hayır, öyle bir şey yok diyor. Ve "Evet, gerçekten!" diyor. Ve bir bufalo böğürtüsü verir ve tüm bufalolar ayağa kalkar ve hepsi kuyruklarını kaldırarak yavaş bir bufalo dansı yaparlar ve onlar giderler ve o zavallı adamı ezerek öldürürler, böylece tamamen ortadan kaybolur. O sadece parçalara ayrıldı. Hepsi gitti. Kız ağlıyor ve bufalo kocası "Demek ağlıyorsun" diyor.

"Evet," diyor, "o benim babam."

"Eh," diyor, "ama bize ne olacak? Uçurumun dibinde çocuklarımız var, eşlerimiz, ebeveynlerimiz - ve sen baban için ağlıyorsun."
Görünüşe göre o bir tür şefkatli bufaloydu ve "Tamam, babanı tekrar hayata döndürebilirsen, gitmene izin veririm" dedi.

Bu yüzden saksağana döner ve "Lütfen biraz etrafa bakın ve birazcık baba bulabilecek misiniz bir bakın" diyor. Saksağan da bunu yapar ve sonunda bir omur bulur, sadece küçük bir kemik. Ve kız, "Bu kadar yeter" diyor. Ve kemiği yere bırakır ve battaniyesiyle örter ve canlandırıcı bir şarkı söyler, büyük gücü olan büyülü bir şarkı. Ve şu anda -- evet, battaniyenin altında bir adam var. Bakıyor. "Bu baba tamam!" Ama henüz nefes almıyor. Şarkı her neyse birkaç kıta daha söyler ve ayağa kalkar.

Bufalo şaşırır. Ve diyorlar ki, "Peki, neden bunu bizim için yapmıyorsunuz? Size bufalo dansını öğreteceğiz ve ailelerimizi öldürdüğünüz zaman bu dansı yapıp bu şarkıyı söylüyorsunuz ve hepimiz geri döneceğiz. yeniden yaşamak için."

Machine Translated by Google

Ve temel fikir budur -- ritüel aracılığıyla zamansallığı aşan ve yaşamın içinden geldiği ve içine girdiği boyuta ulaşılır.

MOYERS: Yüz yıl önce beyaz adam gelip bu saygıdeğer hayvanı kestiğinde ne oldu?

CAMPBELL: Bu kutsal bir ihlaldi. Great Western Plains'den George Catlin'in on dokuzuncu yüzyılın başlarındaki resimlerinin çoğunda, kendi zamanında kelimenin tam anlamıyla her yerde yüz binlerce bufalo görebilirsiniz. Ve sonra, sonraki yarım yüzyıl boyunca, tekrar eden tüfeklerle donanmış sınır muhafızları, bütün sürüleri vurdular, satmak için sadece derileri alıp cesetleri orada çürümeye bıraktılar. Bu bir saygısızlıktı.

MOYERS: Bufaloyu "sen"den -- CAMPBELL: -- "o"ya çevirdi.

MOYERS: Kızılderililer bufaloya "sen", bir hürmet nesnesi olarak hitap ettiler.

CAMPBELL: Kızılderililer hayatın tümüne bir "sen" olarak hitap ettiler - ağaçlar, taşlar, her şey. Her şeye "sen" diyebilirsin ve bunu yaparsan kendi psikolojindeki değişimi hissedebilirsin. "Sen"i gören ego, "o"yu gören aynı ego değildir. Ve insanlarla savaşa girdiğinizde, gazetelerin sorunu o insanları "kendi" haline getirmektir.

MOYERS: Bu evlilikte de olur, değil mi? Ve çocuklarda da olur.

CAMPBELL: Bazen "sen" bir "o"ya dönüşür ve ilişkinin ne olduğunu bilemezsiniz. Hintlilerin hayvanlarla olan ilişkisi, hayvanları daha düşük bir yaşam biçimi olarak gördüğümüz hayvanlarla olan ilişkimize zıttır. İncil'de bize ustaların bizler olduğu söylenir. İnsanları avlamak için, dediğim gibi, hayvan birçok yönden üstündür. Bir Pawnee Kızılderilisi şöyle dedi: "Her şeyin başlangıcında, bilgelik ve bilgi hayvanla birlikteydi. Çünkü yukarıdaki Tirawa, doğrudan insanla konuşmadı.

Kendini canavar aracılığıyla gösterdiğini insanlığa anlatmak için bazı hayvanlar gönderdi. Ve onlardan, yıldızlardan, güneşten ve aydan insan öğrenmeli."

MOYERS: Yani insan avının bu döneminde başlıyoruz.
efsanevi hayal gücünün bir heyecanını, şeylerin harikasını hissedin.

CAMPBELL: Evet. Muhteşem bir sanat patlaması ve tam formda efsanevi bir hayal gücü için ihtiyacınız olan tüm kanıtlar var.

Machine Translated by Google

MOYERS: Hiç bu ilkel sanat nesnelerine bakıp sanatı değil de orada duran, resim yapan ya da yaratan adamı ya da kadını düşündünüz mü? Tahmin ettiğimi buldum -- o kimdi?

CAMPBELL: O eski mağaralara girdiğinizde size çarpan şey bu. Bu görüntüleri yaratırken akıllarında ne vardı? Oraya nasıl çıktılar? Ve nasıl bir şey gördüler? Sahip oldukları tek ışık, titreyen küçük bir meşaleydi.

Ve güzellik sorunuyla ilgili olarak - bu güzellik amaçlandı mı?
Yoksa güzel bir ruhun doğal ifadesi olan bir şey mi? Kuşun ötüşünün güzelliği kasıtlı mı? Ne anlamda kasıtlı? Yoksa kuşun ifadesi mi, kuşun ruhunun güzelliği mi diyebilirsiniz? Bu sanat hakkında çok sık böyle düşünüyorum. Sanatçının niyeti ne dereceye kadar "estetik" diyeceğimiz şeydi veya ne ölçüde dışavurumcuydu? Ve sanat, bu şekilde yapmayı basitçe öğrenmiş oldukları bir şey ne dereceye kadar?

Bir örümcek güzel bir ağ yaptığında, güzellik örümceğin doğasından gelir. İçgüdüsel güzelliktir. Kendi hayatımızın güzelliğinin ne kadarı hayatta olmanın güzelliği ile ilgilidir? Ne kadarı bilinçli ve kasıtlı? Bu büyük bir soru.

MOYERS: O boyalı mağaralara ilk baktığında hatırladıklarını söyle.

CAMPBELL: Gitmek istemiyorsun. Burada, tüm bu boyanmış hayvanlarla birlikte, büyük bir katedral gibi muazzam bir odaya geliyorsunuz. Karanlık düşünülemez. Orada elektrik ışıklarıyla birlikteydik ama birkaç durumda bize önünü gösteren adam ışıkları kapattı ve sen hayatında hiç bu kadar karanlıkta olmadın. Bu -- bilmiyorum, sadece tam bir nakavttı. Kuzeye mi, güneye mi, doğuya mı yoksa batıya mı baktığınızı bilmiyorsunuz. Tüm oryantasyon gitti ve sen güneşi hiç görmemiş bir karanlıktasın. Sonra ışıkları tekrar açarlar ve bu muhteşem şekilde boyanmış hayvanları görürsünüz. Ve bir Japon resminde ipek üzerine mürekkebin canlılığıyla boyanırlar -- bilirsiniz, aynen böyle. Yirmi fit uzunluğunda ve kalçaları kayadaki bir şişlikle temsil edilecek şekilde boyanmış bir boğa. Her şeyi hesaba katıyorlar.

MOYERS: Onlara tapınak mağaraları diyorsunuz.
CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Neden?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bir tapınak, ruhun bir manzarasıdır. Bir katedrale girdiğinizde, ruhsal imgeler dünyasına girersiniz. O, ruhsal yaşamınızın ana rahmidir -- ana kilise. Etrafındaki tüm formlar manevi değere sahiptir.

Şimdi, bir katedralde, görüntü antropomorfik biçimdedir. Tanrı ve İsa ve azizler ve hepsi insan biçimindedir. Ve mağaralarda görüntüler hayvan biçimindedir. Ama aynı şey, inan bana. Form ikincildir. Önemli olan mesajdır.

MOYERS: Ya mağaraların mesajı?

CAMPBELL: Mağaraların mesajı,
bir şekilde o yerde deneyimlenecek olan sonsuz güçlerin zamanı.

MOYERS: Bu mağaralar ne için kullanılıyordu?

CAMPBELL: Bilginler, erkeklerin ava katılmaları ile ilgili olduklarını düşünüyorlar. Oğlanlar sadece avlanmayı değil, hayvanlara nasıl saygı göstereceklerini, hangi ritüelleri yerine getireceklerini ve kendi yaşamlarında artık nasıl küçük oğlan değil de erkek olmayı öğrenmek zorundaydılar. O avlar, görüyorsunuz, çok, çok tehlikeliydi. Bu mağaralar, erkeklerin artık annelerinin oğulları değil, babalarının oğulları olduğu orijinal erkek ayin tapınaklarıdır.

MOYERS: Gitseydim çocukken bana ne olurdu?
bu ayinlerden biri aracılığıyla?

CAMPBELL: Mağaralarda ne yaptıklarını bilmiyoruz ama Avustralya'da yerlilerin ne yaptığını biliyoruz. Şimdi, bir çocuk biraz kontrol edilemez hale geldiğinde, güzel bir gün erkekler gelir ve kendi kanlarını tutkal olarak kullanarak vücutlarına yapıştırdıkları beyaz kuş çizgileri dışında çıplaktırlar. Ruhların sesi olan boğa kükreyenleri sallıyorlar ve erkekler ruhlar olarak geliyorlar.

Oğlan annesine sığınmaya çalışacak ve anne onu korumaya çalışıyormuş gibi yapacak. Ama adamlar onu alıp götürüyor. O andan itibaren bir anne iyi değildir. Anneye geri dönemezsin, başka bir alandasın.

Sonra oğlanlar erkeklerin kutsal alanına götürülür ve gerçekten bir çileden geçirilirler -- sünnet, sünnet, erkek kanının içilmesi vb. Çocukken anne sütü içtikleri gibi şimdi de erkek kanı içiyorlar. Erkekler haline getiriliyorlar. Bu devam ederken, onlara büyük mitlerden mitolojik bölümlerin canlandırmaları gösteriliyor. Kabile mitolojisinde eğitilirler. Daha sonra, bunun sonunda köye geri getirilirler ve her birinin sevdiği kız.

Machine Translated by Google

evlenmek zaten seçilmiştir. Oğlan şimdi geri döndü
adam.

Çocukluğundan uzaklaştırılmış, bedeni kazınmış, sünnet ve alt kesi yapılmıştır. Şimdi bir erkek vücuduna sahip. Böyle bir gösteriden sonra çocukluğa geri dönme şansı yok.

MOYERS: Anneme geri dönmüyorsun.

CAMPBELL: Hayır, ama bizim hayatımızda böyle bir şey yok. Kırk beş yaşında hâlâ babasına itaat etmeye çalışan bir adama sahip olabilirsiniz. Bu yüzden işi onun yerine yapan bir psikanaliste gider.

MOYERS: Ya da sinemaya gider.

CAMPBELL: Bu, mitolojik canlandırmalarla bizim muadili olabilir - bir filmin prodüksiyonuna girerken bir inisiyasyon ritüelinin prodüksiyonuna giden aynı tür düşünceye sahip olmamamız dışında.

MOYERS: Hayır, ama toplumumuzdan büyük ölçüde kaybolan inisiyasyon ritüellerinin yokluğu göz önüne alındığında, o ekrana yansıtılan hayal dünyası, hatalı bir şekilde de olsa bu hikayeyi anlatmaya hizmet ediyor, değil mi?

CAMPBELL: Evet, ama bizim için talihsiz olan, bu hikayeleri yazan birçok insanın sorumluluklarının bilincinde olmaması. Bu hikayeler hayatlar kuruyor ve yıkıyor. Ama filmler sadece para kazanmak için yapılır. Bir ritüelle rahipliğe giden türden bir sorumluluk yoktur. Bugünkü sorunlarımızdan biri de bu.

MOYERS: Bugün o ayinlerin hiçbiri yok, değil mi?

CAMPBELL: Korkarım ki yapmıyoruz. Yani gençler onları kendileri icat ediyor ve sizde bu baskın çeteleri var vesaire -- bu kendi kendine verilen inisiyasyondur.

MOYERS: Yani mit doğrudan tören ve kabile ritüeli ile ilgilidir ve mitin yokluğu ritüelin sonu anlamına gelebilir.

CAMPBELL: Bir ritüel, bir mitin canlandırılmasıdır. İle bir ritüele katılıyorsunuz, bir efsaneye katılıyorsunuz.

MOYERS: Bu mitlerin yokluğu bugün genç erkekler için ne anlama geliyor?

CAMPBELL: Doğrulama ritüeli bu ayinlerin günümüzdeki karşılığıdır. Katolik bir çocuk olarak, onaylanmış adınızı, onaylanacağınız adı seçersiniz. Ama seni korkutmak yerine

Machine Translated by Google

ve dişlerinizi kırarsanız, piskopos size gülümser ve yanağınıza bir tokat atar. Buna indirgenmiştir. Sana hiçbir şey olmadı. Yahudi karşılığı bar mitzvah'tır. Sanırım psikolojik bir dönüşümü etkilemek için gerçekten işe yarayıp yaramadığı bireysel duruma bağlı olacaktır.

Ama o eski günlerde sorun yoktu. Oğlan farklı bir bedenle çıktı ve gerçekten bir şeyler yaşamıştı.

MOYERS: Peki ya dişi? Dizideki rakamların çoğu tapınak mağaraları erkektir. Bu erkekler için bir tür gizli topluluk muydu?

CAMPBELL: Gizli bir cemiyet değildi, erkeklerin içinden geçmesi gerekiyordu. Şimdi elbette bu dönemde kadına tam olarak ne olduğunu bilmiyoruz çünkü bize anlatacak çok az kanıt var.
Ancak bugün birincil kültürlerde kız olurilk adet görme ile bir kadın. Ona olur. Doğa ona bunu yapar. Ve böylece dönüşüm geçirdi ve onun inisiyasyonu nedir? Tipik olarak, belirli sayıda gün boyunca küçük bir kulübede oturmak ve onun ne olduğunu anlamaktır.

MOYERS: Bunu nasıl yapıyor?

CAMPBELL: Orada oturuyor. O artık bir kadın. Ve kadın nedir? Kadın bir yaşam aracıdır. Hayat onu geçti. Kadın her şeydir - doğurmak ve beslemek. Güçleri bakımından dünya tanrıçası ile özdeştir ve kendisi hakkında bunu idrak etmesi gerekir. Oğlanın böyle bir olayı yok, bu yüzden bir erkeğe dönüştürülmeli ve gönüllü olarak kendisinden daha büyük bir şeyin hizmetkarı olmalı.

MOYERS: Bildiğimiz kadarıyla, efsanevi hayal gücü burada işlemeye başladı.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: O dönemin ana temaları nelerdi? Ölüm?

CAMPBELL: Ölümün gizemi bunlardan biri -- yaşamın gizemi temasını dengeleyen. İki yönüyle aynı gizemdir. Bir sonraki tema, bunun ölen ve tekrar yaşayan hayvan dünyası ile ilişkisidir.

Sonra yiyecek temin etme motifi var. Kadının dış dünyanın doğasıyla ilişkisi oradadır. O zaman çocukların yetişkinlere dönüşmesi sorununu hesaba katmalıyız. Bu dönüşüm, insanların ritüel yaşamları boyunca temel bir endişedir.

Bugün elimizde. Sadece doğanın naif dürtülerini ifade eden yönetilemez çocukları toplumun üyeleri haline getirme sorunu var.

Machine Translated by Google

Bunu yapmak çok zaman alır. Bu insanlar kurallara uymayan kimseye tahammül edemezlerdi. Toplum onları destekleyemedi. Onları öldürürlerdi.

MOYERS: Çünkü onlar insanların sağlığına tehdit oluşturuyorlardı. tüm?

CAMPBELL: Eh, elbette. Kanser gibiydiler, vücudu parçalayan bir şey. Bu kabile grupları her zaman kenarda yaşıyorlardı.

MOYERS: Yine de uçlardayken temel sorular sormaya başladılar.

CAMPBELL: Evet. Ama ölmeye karşı tavır, tamamen bizim. Aşkın bir dünya fikri gerçekten ciddiye alındı.

MOYERS: Kadim ritüelin önemli bir parçası, sizi kabilenin bir üyesi, topluluğun bir üyesi, toplumun bir üyesi yapmasıydı. Batı kültürünün tarihi, benliğin toplumdan giderek genişleyen ayrılığı olmuştur. Önce "ben", önce birey.

CAMPBELL: Bunun tamamen Batı kültürünün bir özelliği olduğunu söyleyemem çünkü ayrılık sadece ham biyolojik bir varlığın ayrılması değildir. Çok yakın zamana kadar her zaman manevi bir ithalat olmuştur. Şimdi, Birleşik Devletler Başkanı'nın görevlendirilmesiyle ilgili eski haber filmlerini gördüğünüzde, onu silindir şapka takmış olarak görürsünüz. Başkan Wilson, kendi zamanında bile silindir şapka takıyordu. Normal hayatında silindir şapka takmadı. Ancak Başkan olarak varlığının ritüel bir yönü var. Şimdi Johnny-come-son zamanlarda golf sahasından içeri giriyor, bilirsiniz, ve sizinle oturup atom bombamız olup olmayacağı hakkında konuşuyoruz. Bu başka bir tarz. Ritüelde bir azalma oldu. Tanrım, Roma Katolik Kilisesi'nde bile - Ayin'i ritüel dilden ve birçok yerel çağrışım içeren bir dile çevirdiler. Ayinin Latincesi, sizi evcilik alanından dışarı atan bir dildi . Sunak döndürüldü, böylece rahibin sırtı size oldu ve onunla birlikte kendinizi dışa doğru hitap ettiniz. Şimdi sunağı çevirdiler -- Julia Child bir gösteri yapıyor gibi görünüyor -- hepsi ev gibi ve rahat.

MOYERS: Ve gitar çalıyorlar.

CAMPBELL: Gitar çalıyorlar. Ritüelin işlevinin sizi dışarı atmak olduğunu unuttular, sizi her zaman bulunduğunuz yere geri sarmak değil.

Machine Translated by Google

MOYERS: Ve bir evlilik töreni ritüeli sizi
diğerine çıkar.

CAMPBELL: Kesinlikle öyle. Ancak bir zamanlar içsel bir gerçekliği ileten ritüeller artık sadece biçimdir. Bu, toplumun ritüellerinde olduğu kadar kişisel evlilik ritüellerinde de geçerlidir.

MOYERS: Öyleyse neden bazı açılardan dini
Öğretim birçok insan için modası geçmiş hale geldi.

CAMPBELL: Ritüel açısından yaşatılması gerekir. Ritüelimizin çoğu öldü. İlkel, temel kültürlerin halk hikayelerini, mitleri her zaman koşullara göre nasıl dönüştürdüklerini okumak son derece ilginç. İnsanlar, diyelim ki bitki örtüsünün ana destek olduğu bir alandan ovalara doğru hareket ediyor. Ata binen Kızılderililer dönemindeki Plains Kızılderililerimizin çoğu, aslen Mississippian kültüründendi. Mississippi boyunca yerleşik yerleşim kasabalarında ve tarıma dayalı köylerde yaşadılar.

Sonra İspanyollardan atı alırlar, bu da ovalara çıkmayı ve bufalo sürülerinin büyük avını yönetmeyi mümkün kılar. Bu zamanda mitoloji, bir bitki mitolojisinden bir bufalo mitolojisine dönüşür. Dakota Kızılderilileri ve Pawnee Kızılderilileri ve Kiowa vb. mitolojilerinin altında yatan daha önceki bitki örtüsü mitolojilerinin yapısını görebilirsiniz.

MOYERS: Çevrenin dünyayı şekillendirdiğini söylüyorsunuz.
Öykü?

CAMPBELL: İnsanlar çevreye tepki veriyor, görüyorsunuz. Ama şimdi çevreye yanıt vermeyen bir geleneğimiz var - başka bir yerden geliyor, MÖ ilk binyıldan. Evren. Mit yaşatılmalıdır. Onu canlı tutabilecek insanlar şu ya da bu türden sanatçılardır. Sanatçının işlevi, çevrenin ve dünyanın mitolojikleştirilmesidir.

MOYERS: Günümüzün efsane yaratıcılarının sanatçılar olduğunu mu söylüyorsunuz?

CAMPBELL: Daha önceki günlerin mit yaratıcıları,
sanatçılarımızın muadili.

MOYERS: Duvarlardaki resimleri yapıyorlar, performans sergiliyorlar ritüeller.

CAMPBELL: Evet. Almanca'da eski bir romantik fikir var, das Volk dichtet, diyor ki, gelenekselin fikirleri ve şiiri.

Machine Translated by Google

kültürler halktan çıkar. Onlar yapmıyor. Seçkin bir deneyimden, kulakları evrenin şarkısına açık olan özellikle yetenekli insanların deneyiminden çıkıyorlar. Bu insanlar halkla konuşur ve halktan bir yanıt gelir ve bu yanıt daha sonra bir etkileşim olarak alınır. Ancak bir halk geleneğinin şekillenmesindeki ilk dürtü aşağıdan değil yukarıdan gelir.

MOYERS: Sizin dediğiniz gibi bu ilkel kültürlerde, bugün şairlerin dengi kim olurdu?

CAMPBELL: Şamanlar. Şaman, erkek ya da kadın, geç çocukluğunda ya da erken gençliğinde, onu tamamen içe çeviren ezici bir psikolojik deneyime sahip olan kişidir. Bu bir tür şizofrenik çatlak. Tüm bilinçdışı açılır ve şaman onun içine düşer. Bu şaman deneyimi birçok kez anlatılmıştır.

Sibirya'dan Amerika'ya, Tierra del Fuego'ya kadar tüm yol boyunca meydana gelir.

MOYERS: Ve ecstasy bunun bir parçası.

CAMBELL: Öyle.

MOYERS: Örneğin, Bushman'daki trans dansı toplum.

CAMPBELL: Şimdi, harika bir örnek var.
Bushmenler bir çöl dünyasında yaşıyorlar. Bu çok zor bir hayat, büyük, büyük gerilimli bir hayat. Erkek ve kadın cinsiyetleri disiplinli bir şekilde ayrıdır. Sadece dansta ikisi bir araya gelir. Ve bu şekilde bir araya geliyorlar.
Kadınlar bir daire veya küçük bir grup halinde otururlar ve etraflarında dans eden erkekler için bir adım atarak kalçalarını döverler. Kadınlar, erkeklerin etrafında dans ettiği merkezdir. Ve dansı ve erkeklerle olan biteni kendi şarkı söyleyip kalçalarını döverek kontrol ediyorlar.

MOYERS: Kadının dansı kontrol etmesinin önemi nedir?

CAMPBELL: Kadın hayattır, erkek ise hayatın hizmetkarıdır. Bu işlerde temel fikir bu. Bütün gece yaptıkları çemberleme sırasında adamlardan biri aniden bayılacak. Sahip olma diyebileceğimiz şeyi deneyimliyor. Ancak pelvik bölgeden omurgadan başa doğru geçen bir şimşek, bir tür şimşek veya şimşek olarak tanımlanır.

MOYERS: Hayvan Güçlerinin Yolu kitabınızda anlatılıyor -- burada:

Machine Translated by Google

CAMPBELL: "İnsanlar şarkı söylediğinde dans ederim. Toprağa girerim. İnsanların su içtiği bir yere girerim. Uzun bir yol kat ederim, çok uzaklara." Şimdi büyülendi ve bu bir deneyimin açıklaması.

"Çıktığımda zaten tırmanıyorum. İplere tırmanıyorum, güneyde uzanan iplere. Birine tırmanıp bırakıyorum, sonra diğerine tırmanıyorum. Sonra onu bırakıp diğerine tırmanıyorum. . . . Ve Tanrı'nın yerine vardığında kendini küçültürsün. Küçük oldun. Tanrı'nın yerine küçük geliyorsun. Orada yapman gerekeni yaparsın. Sonra herkesin olduğu yere dönersin ve yüzünü gizlersin. Hiçbir şey görmemek için yüzünü gizlersin. Gelip gelirsiniz ve gelirsiniz ve sonunda tekrar bedeninize girersiniz. Geride kalan tüm insanlar seni bekliyor - senden korkuyorlar. Girersiniz, toprağa girersiniz ve bedeninizin derisine girmek için geri dönersiniz. . .

Ve sen 'he-eee!' diyorsun. Bu senin bedenine dönüşünün sesidir. Sonra şarkı söylemeye başlarsın. Ntum ustaları oradalar." Ntum doğaüstü güçtür. "Tozu alıp üflerler -- Vay canına! Vay! -- Bu da sana kapak olsun. Başınızı tutarlar ve yüzünüzün kenarlarına üflerler. Bu şekilde yeniden yaşamayı başarırsın. Arkadaşlar size bunu yapmazlarsa ölürsünüz. . .

Sadece ölürsün ve ölürsün. Arkadaşlar, yaptığı şey bu, yaptığım bu ntum , burada dans ettiğim bu ntum. "

Tanrım! Bu adam başka bir bilinç alanı deneyimi yaşadı! Bu deneyimlerde, adeta havada uçarlar.

MOYERS: Sonra şaman olur.

CAMPBELL: Bu kültürde yok. Trans dansçısı olur. Bütün erkekler potansiyel olarak transa geçmiştir.

MOYERS: Kültürümüzün deneyiminde buna benzer ortak bir şey var mı? Özellikle Güney kültürümüzdeki yeniden doğuş deneyimini düşünüyorum.

CAMPBELL: Olmalı . Bu, yeryüzünden mitolojik imgeler alemine, Tanrı'ya, iktidar koltuğuna gerçek bir geçiş deneyimidir. Yeniden doğmuş Hıristiyan deneyiminin ne olduğunu bilmiyorum.

Sanırım, Tanrı'nın vizyonlarını gören ve bununla ilgili hikayeleri geri getiren ortaçağ vizyonerleri, benzer bir deneyime sahip olacaklardı.

MOYERS: Bunda bir ecstasy duygusu var, değil mi? deneyim?

CAMPBELL: Bildirildiği gibi, her zaman ecstasy.

Machine Translated by Google

MOYERS: Hiç böyle bir ayin gördünüz mü? Böyle bir olay?
Hiç böyle bir ecstasy biliyor muydunuz veya tanık oldunuz mu?

CAMPBELL: Hayır, yapmadım. Haiti'de epeyce bulunmuş ve aslında orada insanların ele geçirildiği vudu törenlerine katılan arkadaşlarım var. Ve ecstasy'nin simüle edildiği danslar var. Savaşta çıldırmak, savaşa gitmeden önce heyecan verici savaşçılar hakkında eski bir fikir vardı. Savaştayken aslında bir delilik içinde olmalılar -- savaş çılgınlığı.

MOYERS: Birinin bu deneyimi yaşamasının tek yolu bu mu?
bilinçsiz?

CAMPBELL: Hayır, diğer yol bu şekilde düşünmeyen insanlar için bir atılım olarak ortaya çıkıyor -- ve sonra onlara geliyor, bang, böyle.

MOYERS: Ve bu psikolojik deneyimi, bu travmatik deneyimi, bu coşkuyu yaşayan kişi, görülmeyen şeylerin başkaları için yorumlayıcısı olur.

CAMPBELL: Mitolojik yaşam mirasının yorumcusu olur, evet diyebilirsiniz.

MOYERS: Peki onu buna çeken nedir?

CAMPBELL: Hangisinin yardımcı olabileceğini bildiğim en iyi örnek
cevap Kara Elk'in deneyimidir.

Kara Elk, dokuz yaşlarında genç bir Siyu çocuğuydu. Şimdi, bu, Amerikan süvarileri, ovaların büyük insanları olan Siyularla karşılaşmadan önce oldu. Çocuk hastalandı, psikolojik olarak hastalandı. Ailesi tipik bir şaman hikayesini anlatır. Çocuk titremeye başlar ve hareketsiz kalır. Aile bu konuda çok endişelidir ve bir tür psikanalist gibi gelip genci bu işin içinden çıkarması için kendi gençliğinde deneyim kazanmış bir şaman gönderirler. Ama şaman tanrıların çocuğunu rahatlatmak yerine onu tanrılara, tanrıları da kendine uyduruyor. Bu, psikanalizinkinden farklı bir problemdir. Sanırım Nietzsche, "İblisleri kovarken, içinizdeki en iyi şeyi kovmamak için dikkatli olun" demişti. Burada, karşılaşılmış olan tanrılar -- onlara güç diyelim -- korunur.

Bağlantı korunur, bozulmaz. Ve bu adamlar daha sonra kendi halklarına manevi danışmanlar ve hediye verenler olurlar.

Bu genç çocuğa olan şey, kabilesinin korkunç geleceğine dair kehanet niteliğinde bir vizyona sahip olmasıydı. Bu onun dediği şeyin bir vizyonuydu

Machine Translated by Google

milletin "çemberi". Kara Elk vizyonda, ulusunun çemberinin pek çok çemberden biri olduğunu gördü, ki bu henüz tam olarak öğrenememiş olduğumuz bir şey. Tüm çemberlerin, tüm ulusların büyük bir tören alayı içindeki işbirliğini gördü. Ancak bundan daha fazlası, vizyon, kendi kültürüne ait olan ruhsal imgeleme alemlerinden geçerken ve onların önemini özümseyerek yaşadığı bir deneyimdi. Benim için mit ve sembollerin anlaşılmasında kilit bir ifade olan büyük bir ifadeye geliyor. "Kendimi dünyanın orta dağı, en yüksek yerinde gördüm ve bir vizyon gördüm çünkü dünyanın kutsal tarzında görüyordum" diyor.

Ve kutsal merkezi dağ Güney Dakota'daki Harney Zirvesiydi. Ve sonra, "Ama merkezdeki dağ her yerdedir" diyor.

Bu gerçek bir mitolojik gerçekleşmedir. Yerel kült imajı Harney Peak ile dünyanın merkezi olarak çağrışımı arasında ayrım yapar. Dünyanın merkezi, mundi ekseni , merkez nokta, her şeyin etrafında döndüğü kutuptur. Dünyanın merkez noktası, dinginlik ve hareketin bir arada olduğu noktadır. Hareket zamandır, ama dinginlik sonsuzluktur. Hayatınızın bu anının gerçekte nasıl bir sonsuzluk anı olduğunun farkına varmak ve yaptığınız şeyin ebedi yönünü zamansal deneyimde deneyimlemek - bu mitolojik deneyimdir.

Peki dünyanın merkezi dağı Kudüs mü? Roma? Benares? Lhasa? Meksika şehri?

MOYERS: Bu Hintli çocuk tüm doğruların kesiştiği bir nokta olduğunu söylüyordu.

CAMPBELL: Aynen öyle diyordu.

MOYERS: Ve Tanrı'nın çevresi olmadığını mı söylüyordu?

CAMPBELL: Birçok filozof tarafından tekrarlanan bir Tanrı tanımı vardır. Tanrı, merkezi her yerde olan ve çevresi hiçbir yerde olmayan, akıl tarafından bilinen, duyularla bilinen bir küredir. Ve merkez, Bill, tam oturduğun yerde. Diğeri de tam oturduğum yerde. Ve her birimiz bu gizemin bir tezahürüyüz. Bu, size kim ve ne olduğunuza dair bir fikir veren güzel bir mitolojik kavrayış.

MOYERS: Yani bu bir metafor, gerçekliğin bir görüntüsü.

CAMPBELL: Evet. Burada sahip olduğunuz şey, ham bireyciliğe çevrilebilecek şeydir, görüyorsunuz, eğer merkezin de tam orada, diğer kişide size dönük olduğunu fark etmeseydiniz. bu

Machine Translated by Google

birey olmanın mitolojik yolu. Sen merkez dağsın ve merkez dağ her yerde.

Machine Translated by Google

FEDAKET VE HUZUR

Mutluluğunuzun peşinden giderseniz, kendinizi her zaman orada olan, sizi bekleyen bir yol diyarına koyarsınız ve yaşamanız gereken hayat, yaşadığınız hayattır. Nerede olursanız olun - - mutluluğunuzun peşinden gidiyorsanız, o ferahlığın, içinizdeki hayatın tadını her zaman çıkarıyorsunuz.

MOYERS: Çevrenin hikaye anlatımı üzerindeki etkisi hakkında yazdıklarınızı okuduğumda beni etkileyen şey, bu insanların -- ovalardaki insanlar, avcılar, ormandaki insanlar, yetiştiriciler -- kendi peyzajlarına katıldıkları. . Onlar dünyalarının bir parçasıdır ve dünyalarının her özelliği onlar için kutsal hale gelir.

CAMPBELL: Yerel peyzajın kutsallaştırılması mitolojinin temel bir işlevidir. Bunu bir kuzey dağı, bir güney dağı, bir doğu dağı, bir batı dağı ve bir merkezi dağı belirleyecek olan Navaho ile çok net bir şekilde görebilirsiniz. Bir Navaho hoganında kapı her zaman doğuya bakar. Şömine merkezdedir ve kozmik bir merkez haline gelir, dumanın tavandaki delikten çıkmasıyla tütsünün kokusu tanrıların burun deliklerine gider.

Manzara, mesken yeri, bir ikona, kutsal bir resim haline gelir.
Nerede olursanız olun, kozmik düzenle ilgilisiniz. Yine, bir Navaho kum resmi gördüğünüzde, çevreleyen bir figür olacaktır - bu bir serap ya da gökkuşağı ya da başka bir şeyi temsil edebilir, ancak her zaman doğuda bir açıklığı olan çevreleyen bir figür olacaktır, böylece yeni ruh, İçine dökün. Buda bo ağacının altına oturduğunda yüzünü doğuya, yükselen güneşin yönüne çevirdi.

MOYERS: Kenya'ya ilk ziyaretimde, eskiden bir gölün kıyısındaki ilkel bir kampın antik yerlerinden birine yalnız gittim ve tüm yaratılışın varlığını hissederek gece çökene kadar orada kaldım - - o gece göğünün altında, o uçsuz bucaksız yerde, kadim bir şeye, hâlâ canlı bir şeye ait olduğumu hissetmek.

CAMPBELL: Büyük bir koruya girdiğinizde, bir ilahın varlığının farkına vardığınızı söyleyenin Cicero olduğunu düşünüyorum. Her yerde kutsal bahçeler var. Küçük bir çocuk olarak ormana gitmek, yapabilirim

Machine Translated by Google

bir ağaca, büyük, yaşlı bir ağaca taptığını hatırla, "Aman, benim, ne biliyorsan ve ne oldun" diye düşün. Bence bu yaratılışın mevcudiyeti duygusu, insanın temel bir ruh halidir. Ama artık bir şehirde yaşıyoruz. Hepsi insan eliyle yapılmış taş ve kaya. Küçük sincaplar ve büyük baykuşlarla ormandayken büyümek için farklı bir dünya.

Tüm bu şeyler, size ait olmayan ve yine de yaşamın bir parçası olan yaşamın güçlerini, güçlerini ve büyülü olanaklarını temsil eden varlıklar olarak etrafınızdadır ve bu, onu size açar. O zaman onun kendi içinde yankılandığını bulursun, çünkü sen doğasın. Bir Sioux Kızılderilisi calumet'i, pipoyu aldığında, güneş ilk nefesi alabilsin diye onu göğe doğru tutardı. Ve sonra her zaman dört yönü ele alırdı. Bu ruh hali içinde, kendinizi ufka, içinde bulunduğunuz dünyaya hitap ederken, o zaman dünyadaki yerinizdesiniz demektir. Yaşamak için farklı bir yol.

MOYERS: The Mythic Image'da dönüşümün merkezi hakkında, zamansal duvarların bir mucizeyi ortaya çıkarmak için çözülebileceği kutsal bir yer fikri hakkında yazıyorsunuz. Kutsal bir yere sahip olmak ne anlama geliyor?

CAMPBELL: Bu, bugün herkes için mutlak bir gereklilik.
O sabah gazetelerde ne yazdığını bilmediğiniz, arkadaşlarınızın kim olduğunu bilmediğiniz, kimseye ne borçlu olduğunuzu bilmediğiniz bir odanız ya da günde belirli bir saatiniz olmalı. Kimsenin sana ne borçlu olduğunu bilmiyorum. Bu, basitçe deneyimleyebileceğiniz ve ne olduğunuzu ve ne olabileceğinizi ortaya çıkarabileceğiniz bir yerdir. Burası yaratıcı kuluçka yeri. İlk başta orada hiçbir şey olmadığını görebilirsiniz. Ama kutsal bir yeriniz varsa ve onu kullanırsanız, sonunda bir şey olur.

MOYERS: Bu kutsal yer, ovaların avcı için yaptığını sizin için yapıyor.

CAMPBELL: Onlar için tüm dünya kutsal bir yerdi.
Ama hayatımız yöneliminde o kadar ekonomik ve pratik hale geldi ki, yaşlandıkça, anın üzerinizdeki iddiaları o kadar büyük ki, nerede olduğunuzu veya ne amaçladığınızı neredeyse hiç bilemezsiniz. Her zaman sizden istenen bir şeyi yapıyorsunuz. Mutluluk istasyonunuz nerede? Onu bulmaya çalışmalısın. Bir gramofon alın ve kimsenin saygı duymadığı bayat bir müzik olsa bile gerçekten sevdiğiniz müziği açın. Ya da okumayı sevdiğiniz kitabı alın. Kutsal yerinizde, bu insanların yaşadıkları tüm dünya için sahip oldukları "sen" yaşam hissini alırsınız.

Machine Translated by Google

MOYERS: Peyzajın etkisi hakkında konuştuk
insanlar üzerinde. Peki ya insanların manzara üzerindeki etkisi?

CAMPBELL: İnsanlar kutsal yerler yaratarak, hayvanları ve bitkileri mitolojikleştirerek toprak üzerinde hak iddia ediyor - toprağa manevi güçler kazandırıyorlar. Bir tapınak, meditasyon yeri gibi olur. Örneğin, Navaho hayvanları mitolojikleştirmede harika bir iş çıkardı. Navaho kum resimlerinde, her birinin kendi değeri olan bu küçük hayvanları görüyorsunuz. Şimdi, bu hayvanlar doğal olarak gösterilmiyor. Stilize edilmişlerdir.
Ve stilizasyon, onların salt fiziksel özelliklerine değil, ruhsal özelliklerine atıfta bulunur. Örneğin büyük bir sinek var, çölde yürürken bazen aşağı uçup omzunuza oturacak. Navaho mitlerinde Büyük Sinek ve Küçük Rüzgar olarak bilinir. Babalarının sınanırken kendilerine sorduğu tüm soruların cevaplarını genç kahramanlara fısıldar. Big Fly, gizli bilgeliği açığa çıkaran kutsal ruhun sesidir.

MOYERS: Peki tüm bunların amacı?

CAMPBELL: Araziyi talep etmek. Yaşadıkları toprakları manevi bir yere dönüştürmek için.

MOYERS: Yani Musa Vaat Edilen Topraklara baktığında, diğer ruhani liderlerin kendi halkı için yaptıklarını yapıyordu. O araziyi talep ediyordu.

CAMPBELL: Evet. Jacob'ın rüyasının hikayesini hatırlıyorsun.
Yakup uyandığında, yer Tanrı'nın evi olan Beytel olur. Jacob, bu yeri belirli bir manevi öneme sahip olduğunu iddia etti. Burası Tanrı'nın enerjilerini ektiği yerdir.

MOYERS: Bu kıtada bugün hâlâ kutsal yerler var mı?

CAMPBELL: Mexico City kutsal bir yerdi, İspanyollar şehri parçalamadan önce dünyanın en büyük şehirlerinden biriydi. İspanyollar Mexico City'yi veya Tenochtitlán'ı ilk gördüklerinde, Avrupa'daki herhangi bir şehirden daha büyük bir şehirdi. Ve büyük tapınakları olan kutsal bir şehirdi. Şimdi Katolik katedrali, eskiden güneş tapınağının olduğu yerde. Bu, Hıristiyanların toprak üzerinde hak iddia etmelerine bir örnek. Görüyorsunuz, tapınaklarını diğer tapınağın olduğu yere koyarak aynı manzarayı kendi manzaralarına dönüştürüyorlar.

Örneğin, Hacı babalarımız, sitelere İncil merkezlerinin adını verdiler.
Ve yukarı New York Eyaleti'nden birinin kafasında Odyssey ve İlyada vardı - Ithaca, Utica ve birbiri ardına klasik isimler.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bir anlamda insanlar, kendilerini güçlendiren enerjinin olduğuna inandıkları toprakları yağlıyorlar. Arazi ile insanların üzerine inşa ettikleri yapılar arasında organik bir ilişki vardır.

CAMPBELL: Evet, ama bu,
metropol.

MOYERS: Artık New York'ta en yüksek binayı kimin inşa edebileceği rekabeti bitti.

CAMPBELL: Bu bir tür mimari zafer. Şehrin finans güç merkezi olduğumuzun ifadesidir, bakın neler yapabiliriz. Bir tür virtüöz akrobatik dublör.

MOYERS: Bugün kutsal yerler nerelerdir?

CAMPBELL: Onlar yok. İnsanların orada olan önemli bir şey hakkında düşünmek için gidebilecekleri birkaç tarihi nokta var. Örneğin Kutsal Toprakları ziyaret edebiliriz çünkü orası dini kökenlerimizin ülkesidir. Ancak her toprak kutsal bir toprak olmalıdır. Kişi, oradaki yaşamın enerjilerinin sembolünü manzaranın kendisinde bulmalıdır. Tüm erken geleneklerin yaptığı budur. Kendi manzaralarını kutsallaştırıyorlar.

İzlanda'nın ilk yerleşimcilerinin örneğin sekizinci ve dokuzuncu yüzyıllarda yaptıkları buydu. Farklı yerleşim yerlerini birbirleriyle 432.000 Roma ayağı ilişkisi içinde kurmuşlardır (432.000, birçok gelenek tarafından bilinen önemli bir mitolojik sayıdır). İzlanda manzarasının tüm organizasyonu, bu tür kozmik ilişkiler açısından idi, böylece İzlanda'da nereye giderseniz gidin, deyim yerindeyse (eğer mitolojinizi biliyorsanız), evrenle uyum içindesiniz. Bu, Mısır'da sahip olduğunuz mitolojinin aynısıdır, ancak Mısır'da semboloji farklı bir şekil aldı çünkü Mısır dairesel değil, Mısır uzun. İşte orada Kutsal İnek olarak gök tanrıçası var, iki ayak güneyde ve iki ayak kuzeyde -- deyim yerindeyse dikdörtgen bir fikir. Ancak kendi uygarlığımızın ruhsal sembolizasyonu temelde bizim için kaybolmuştur. Bu yüzden, katedralin hâlâ hakim olduğu sevimli küçük Fransız kasabası Chartres'e gitmek çok harika ve gece gündüze döndüğünde, sabah öğleye döndüğünde ve yine gün geceye döndüğünde çanların çaldığını duyuyorsunuz.

Chartres'ı cemaatim olarak görüyorum. Orada sık sık bulundum. Paris'te öğrenciyken, bütün bir hafta sonunu katedralde, oradaki her figürü inceleyerek geçirdim. O kadar çok oradaydım ki, bir öğlen kapıcı yanıma geldi ve "Benimle yukarı çıkıp zilleri çalmak ister misin?" dedi. "Kesinlikle yaparım" dedim. Bu yüzden kuleye tırmandık, büyük

Machine Translated by Google

bronz çan. Tahterevalli gibi küçük bir platform vardı. O tahterevallinin bir ucunda duruyordu ve ben tahterevallinin diğer ucunda duruyordum ve orada tutunabileceğimiz küçük bir çubuk vardı. Şeyi itti ve sonra o üzerindeydi ve ben üzerindeydim. Yukarı ve aşağı gitmeye başladık ve rüzgar saçlarımızın arasından esiyordu, orada, katedralde ve sonra altımızda çalmaya başladı -- "Bong, bong, bong." Hayatımın en heyecanlı maceralarından biriydi.

Her şey bittiğinde beni aşağı indirdi ve "Sana odamın yerini göstermek istiyorum" dedi. Pekala, bir katedralde nef, sonra transept ve sonra apsis var ve apsisin etrafında koro ekranı var. Beni koro perdesinin ortasındaki küçük bir kapıdan geçirdi ve onun küçük yatağı ve üzerinde bir lamba olan küçük bir masa vardı. Ekrandan dışarı baktığımda, Siyah Madonna'nın penceresi vardı ve orada yaşadığı yerdi. Şimdi, sürekli meditasyon yaparak yaşayan bir adam vardı.

Bu çok hareketli, güzel bir şeydi. O zamandan beri Chartres'e defalarca gittim.

MOYERS: Peki orada ne buluyorsun?

CAMPBELL: Bu manevi ilkelerin toplumu bilgilendirdiği bir zamana geri götürüyor beni. Bir toplumu neyin bilgilendirdiğini en yüksek binanın ne olduğuna bakarak anlayabilirsiniz. Bir ortaçağ kasabasına yaklaştığınızda, katedral yerdeki en yüksek şeydir. Bir on sekizinci yüzyıl kasabasına yaklaştığınızda, buradaki en yüksek şey siyasi saraydır.
Ve modern bir şehre yaklaştığınızda, en yüksek yerler ekonomik hayatın merkezleri olan ofis binalarıdır.

Salt Lake City'ye giderseniz, resimli olan her şeyi yüzünüzün önünde görürsünüz. Önce tapınak şehrin tam merkezinde inşa edildi.
Bu uygun organizasyondur, çünkü tapınak, her şeyin her yöne aktığı manevi merkezdir. Sonra siyasi bina, Capitol, yanına inşa edildi ve tapınaktan daha uzun. Ve şimdi en yüksek şey, hem tapınağın hem de siyasi yapının işleriyle ilgilenen ofis binası. Batı medeniyetinin tarihi budur.

Gotik'ten on altıncı, on yedinci, on sekizinci yüzyılların prens dönemlerine, şu anda içinde bulunduğumuz bu ekonomik dünyaya.

MOYERS: Yani Chartres'a gittiğinizde --

CAMPBELL: -- Orta Çağ'a geri döndüm. Çocukken yetiştirildiğim dünyaya, Roma Katolik ruhani imge dünyasına geri döndüm ve bu muhteşem.

Machine Translated by Google

MOYERS: Sen nostalji içinde uzun süre yüzen bir adam değilsin. Oraya gittiğinde seni harekete geçiren sadece geçmiş değil, değil mi?

CAMPBELL: Hayır, şimdiki zaman. O katedral bana dünyanın manevi bilgisinden bahsediyor. Meditasyon için bir yer, sadece dolaşmak, sadece oturmak, sadece o güzel şeylere bakmak.

MOYERS: Chartres'taki çok sevdiğiniz katedral insanın evrenle olan ilişkisini de ifade eder değil mi?

CAMPBELL: Evet. Katedral haç şeklinde olup, ortada sunak bulunmaktadır. Sembolik bir yapıdır. Şimdi birçok kilise tiyatro gibi yapılıyor. Görünürlük önemlidir. Katedralde görünürlüğe hiç ilgi yok. Olanların çoğu gözünüzün önünden gidiyor. Ama orada önemli olan simgedir, sadece diziyi izlemek değil. Herkes diziyi ezbere bilir. Altı yaşından beri bunu gördün.

MOYERS: O zaman neden katedrale gidiyorsunuz?

CAMPBELL: Efsanenin bütün işi bu. Neden bu şeyler hakkında tekrar konuşmayı seviyoruz? Çünkü bizi ruhsal yaşamımızın temel arketipolojisiyle yeniden temasa geçirir. Günden güne bir ritüelden geçmek sizi hatta tutar.

MOYERS: Ama şimdi yapmıyoruz.

CAMPBELL: Bu tür bir endişeyle bağlantımızı kaybettik. Erken yaşamın amacı, ruhsal ilkenin sürekli bilincinde yaşamaktı. Asur saraylarında insan başlı, aslan gövdeli, kartal kanatlı ve boğa ayaklı bileşik bir canavar göreceksiniz: Zodyakın bir araya getirilmiş ve yapılmış dört işareti. kapı bekçilerine.

Hezekiel'in görümüyle ilişkilendirilen aynı dört canavar, Hıristiyan geleneğinde dört müjdeci olur. Şu duayı hatırlarsınız: "Matta, Markos, Luka ve Yuhanna, yattığım yatağı kutsasın." Bu duada ortada, Mesih'in olduğu yerdesiniz ve etrafınızdaki pusulanın dört noktası yatağınızın dört direğidir.

Şimdi, bu mandala, Uzay Zamanının ötesinden görünen Mesih'i temsil ediyor. Bu dört canavar, Uzay-Zaman'ın perdesini, sonsuzluğun perdesini temsil eder ve merkezdeki Mesih, atılım, ikinci doğum, Evrenin Efendisi'nin evrensel tanrıça Uzay-Zaman'ın rahminden gelişidir.

Machine Translated by Google

MOYERS: Chartres gibi bir katedralin, yasaları aşan ve mimari olarak yalnızca görkemli taş formlarında değil, aynı zamanda bu formları çevreleyen ve bu formlarda yaşayan büyük sessizlikte de mevcut olan bir anlam zemininin bilgisini simgelediğini söylüyorsunuz.

CAMPBELL: Tüm nihai ruhsal referans, sesin ötesindeki sessizliğe yöneliktir. Etten yapılan kelime ilk sestir. Bu sesin ötesinde aşkın bilinmeyen, bilinemeyen vardır. Ondan büyük sessizlik, boşluk ya da aşkın mutlak olarak söz edilebilir.

MOYERS: Mitlerin bizi kutsal yerlerimize nasıl bağladığı ve manzaraların ilkel insanları evrene nasıl bağladığı hakkında konuşmanızı dinlediğimde, doğaüstü olanın, en azından sizin anladığınız şekliyle, gerçekten yalnızca doğal olduğunu düşünmeye başlıyorum.

CAMPBELL: Doğaüstünün doğal olanın üzerinde bir şey olduğu fikri öldürücü bir fikirdir. Orta Çağ'da, sonunda bu dünyayı bir çorak arazi gibi bir şeye dönüştüren fikirdi, insanların gerçek olmayan hayatlar yaşadığı, doğaüstü yasalar onların din adamlarının yönlendirdiği şekilde yaşamalarını gerektirdiği için gerçekten istedikleri hiçbir şeyi asla yapmadığı bir ülkeye. Bir çorak arazide insanlar, tam anlamıyla kendilerine ait olmayan ama kaçınılmaz yasalar olarak üzerlerine konan amaçları yerine getiriyorlar. Bu bir katil. Saray aşkının on ikinci yüzyılın ozan şiiri, hayatın gerçek mutluluğunun bu doğaüstü haklı ihlaline karşı bir protestoydu. Tristan efsanesi ve Kâse efsanesinin en büyük versiyonlarından biri olan Wolfram von Eschenbach'ınki de öyle. Ruh gerçekten hayatın buketidir. O hayata üflenen bir şey değil, hayattan çıkıyor. Bu, dünyanın Tanrıça'nın bedeni olduğu, başlı başına ilahi olduğu ve tanrısallığın düşmüş bir doğaya hükmeden bir şey olmadığı ana-tanrıça dinlerinin muhteşem yanlarından biridir. Orta Çağ'daki Bakire kültünde bu ruhtan bir şeyler vardı ve on üçüncü yüzyıla ait tüm güzel Fransız katedralleri ondan doğmuştu.

Ancak, Bahçedeki Düşüş hikayemiz doğayı yozlaşmış olarak görür; ve bu efsane bizim için tüm dünyayı yozlaştırıyor. Doğanın bozuk olduğu düşünüldüğünden, kendiliğinden yapılan her eylem günahtır ve teslim edilmemelidir. Mitinizin doğayı düşmüş olarak sunup sunmadığına veya doğanın kendi içinde tanrısallığın bir tezahürü olup olmadığına göre tamamen farklı bir uygarlık ve tamamen farklı bir yaşam biçimi elde edersiniz ve ruh, doğada var olan tanrısallığın açığa çıkmasıdır.

Machine Translated by Google

MOYERS: Doğada var olan tanrısallığı kim yorumluyor?
bugün bize? Şamanlarımız kimlerdir? Bizim için görünmeyen şeyleri kim yorumluyor?
CAMPBELL: Bunu yapmak sanatçının görevidir. Bugün için miti aktaran sanatçıdır. Ama o sadece sizin için programı olan bir sosyolog değil, mitolojiden ve insanlıktan anlayan bir sanatçı olmalı.

MOYERS: Sıradan olanlar, şair ya da sanatçı olmayanlar ya da aşkın bir coşku yaşamamış olanlar ne olacak?
Bu şeyleri nasıl biliyoruz?
CAMPBELL: Sana bir yol söyleyeceğim, çok güzel bir yol. Bir odada oturun ve okuyun - ve okuyun ve okuyun. Ve doğru kişiler tarafından yazılmış doğru kitapları okuyun: Zihniniz o seviyeye getirilir ve her zaman hoş, yumuşak, yavaş yanan bir kendinden geçme duygusu yaşarsınız. Hayatın bu farkındalığı, yaşamınızda sürekli bir farkındalık olabilir. Sizi gerçekten çeken bir yazar bulduğunuzda, yaptığı her şeyi okuyun. "Ah, falan filan ne yaptı bilmek istiyorum" demeyin ve en çok satanlar listesiyle hiç uğraşmayın. Sadece bu yazarın size ne verdiğini okuyun. Ve sonra onun okuduklarını okumaya gidebilirsiniz.
Ve dünya belli bir bakış açısıyla tutarlı bir şekilde açılıyor. Ama bir yazardan diğerine gittiğinizde, her birinin şu şiiri yazdığı tarihi söyleyebilirsiniz - ama o size hiçbir şey söylemedi.

MOYERS: Yani şamanlar erken toplumlarda sanatçı olarak işlev gördü şimdi yap. Sadece olmaktan çok daha önemli bir rol oynuyorlar --
CAMPBELL: Rahiplik rolünü oynadılar
geleneksel olarak toplumumuzda oynar.
MOYERS: O zaman şamanlar rahip miydi?
CAMPBELL: Gördüğüm kadarıyla bir şaman ile bir rahip arasında büyük bir fark var. Bir rahip, sosyal türden bir görevlidir. Toplum belirli tanrılara belirli bir şekilde tapar ve rahip bu ritüeli yerine getirmek için bir görevli olarak atanır. Adanmış olduğu tanrı, o ortaya çıkmadan önce orada olan bir tanrıdır. Ancak şamanın güçleri, kendi akrabalarında, kendi kişisel deneyiminin tanrılarında sembolize edilir. Otoritesi sosyal bir düzenden değil, psikolojik bir deneyimden gelir.

MOYERS: Şaman benim gitmediğim bir yere gitti ve bunu bana açıklıyor.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Ayrıca, Kara Elk örneğinde olduğu gibi, şaman kendi vizyonlarından bazılarını halkı için ritüel performanslara çevirebilir.
Bu, içsel deneyimi insanların kendilerinin dış yaşamına getirmektir.

MOYERS: Bu bir dinin başlangıcı mıydı?

CAMPBELL: Şahsen, bence dinler böyle başladı.
Ama bu sadece bir tahmin. Gerçekten bilmiyoruz.

MOYERS: Bir İsa vahşi doğaya gidiyor, psikolojik bir dönüşüm yaşıyor, geri dönüyor ve insanlara "Beni takip edin" diyor. Ve bu, bu temel kültürlerde mi oluyor?

CAMPBELL: Elimizdeki kanıt bu. bir
hemen hemen tüm av kültürlerinde şamanik yön.

MOYERS: Neden özellikle av kültürlerinde?

CAMPBELL: Çünkü onlar bireyseldir. Avcı, hiçbir çiftçinin olamayacağı şekilde bir bireydir. Tarlalarda çalışmak ve doğanın bunu ne zaman yapacağınızı söylemesini beklemek bir şeydir, ama bir ava çıkmak -- her av bir öncekinden farklı bir avdır. Avcılar da çok özel yetenekler ve yetenekler gerektiren bireysel beceriler konusunda eğitilirler.

MOYERS: Peki insandaki şamana ne oldu ?
evrim?

CAMPBELL: Yerleşik köy yaşamına bu büyük vurgu yapıldığında, şaman gücünü kaybetti. Aslında, başlangıçta tarımın gelişmiş olduğu bir bölgeye gelen ve tarımsal bir yaşam sistemi benimseyen insanları avlayan Güneybatı Amerika Kızılderililerinden Navaho ve Apaçilerin bazı harika hikayeleri ve efsaneleri var. Başlangıçlarla ilgili hikayelerinde, tipik olarak, şamanların gözden düştüğü ve rahiplerin devraldığı eğlenceli bir bölüm vardır. Şamanlar güneşi gücendiren bir şey söylerler ve güneş kaybolur ve sonra "Ah, güneşi geri getirebilirim" derler. Sonra tüm numaralarını yapıyorlar ve bunlar alaycı, komik bir şekilde anlatılıyor. Ama hileleri güneşi geri getirmiyor. Şamanlar, o zaman, bir şaman toplumuna, bir tür palyaço toplumuna indirgenir.

Onlar özel bir güce sahip sihirbazlardır, ancak güçleri artık daha büyük bir topluma tabidir.

MOYERS: Av ovasının mitoloji üzerindeki etkisinden bahsetmiştik, bu uzay açık bir şekilde dairesel bir ufukla sınırlanmıştır.

Machine Translated by Google

yukarıdaki cennet kubbesi. Ama ormanın yoğun bitki örtüsünde yaşayan insanlar ne olacak? Gökyüzünün kubbesi yok, ufuk yok, perspektif duygusu yok - sadece ağaçlar, ağaçlar, ağaçlar.

CAMPBELL: Colin Turnbull, hiç ormandan çıkmamış bir cüceyi bir dağın zirvesine getirmenin ilginç bir hikayesini anlatıyor. Aniden ağaçlardan tepeye çıktılar ve önlerinde uzanan geniş bir ova vardı. Zavallı küçük adam tamamen korkmuştu. Perspektifi veya mesafeyi yargılamanın hiçbir yolu yoktu. Uzaktaki ovada otlayan hayvanların yolun hemen karşısında olduğunu ve karınca olacak kadar küçük olduklarını düşündü. Sadece tamamen şaşkındı ve ormana geri döndü.

MOYERS: Coğrafya, kültürümüzü ve din fikrimizi şekillendirmek için çok şey yaptı. Çölün tanrısı, ovaların tanrısı değildir --

CAMPBELL: -- veya yağmur ormanlarının tanrısı -- yağmur ormanlarının çoğul tanrıları. Tek gökyüzü ve tek dünya ile çölde olduğunuzda, o zaman tek bir tanrınız olabilir, ancak ufkun olmadığı ve sizden on ya da on iki metreden fazla bir şey göremediğiniz bir ormanda, artık o fikir var

MOYERS: Yani Tanrı hakkındaki fikirlerini dünyaya yansıtıyorlar mı? dünya?

CAMPBELL: Evet, elbette.

MOYERS: Coğrafyaları onların tanrısallık imajını şekillendiriyor, ve sonra onu yansıtırlar ve ona Tanrı derler.

CAMPBELL: Evet. Tanrı fikri her zaman kültürel olarak koşullandırılmıştır. Ve bir misyoner, Tanrı olduğunu düşündüğü şeyi, kendi tanrısını getirdiğinde bile, o tanrı, insanların bir ilah olarak düşünebildiği şeyler açısından dönüştürülür.

Hawaii'de tanrıça Pele'nin bir rahibesi tarafından ziyaret edilen bir İngiliz misyoner hakkında eğlenceli bir hikaye var. Şimdi, Pele'nin bir rahibesi, bir anlamda, Pele'nin kendisinin küçük bir enkarnasyonu olacaktır. Yani misyoner aslında orada bir tanrıçayla konuşuyordu. "Sana Allah'ın mesajını getirmeye geldim" dedi. Ve rahibe, "Oh, bu senin tanrın, Pele benim" dedi.

MOYERS: "Benden başka tanrın olmayacak" fikri tamamen İbrani bir fikir mi?

CAMPBELL: Başka hiçbir yerde bulamadım.

Machine Translated by Google

MOYERS: Neden tek tanrı?

CAMPBELL: Bunu anlamıyorum. Çölde yaşayan insanlar için yerel sosyal tanrı vurgusunu anlıyorum. Tüm taahhüdünüz, sizi koruyan toplumadır. Toplum her zaman ataerkildir. Doğa her zaman anasoyludur.

MOYERS: Tanrıça dinlerinin, insan ırkının evcilleştirilmesinde kadınların bu erken toplumların ekim ve hasat faaliyetlerinde bu kadar baskın bir rol oynaması nedeniyle mi ortaya çıktığını düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Buna hiç şüphe yok. O anda kadınlar büyü gücü açısından toplumun en önemli üyeleri haline gelirler.

MOYERS: Adam avlanıyordu -- CAMPBELL:

Evet ve şimdi kadına geçiyor.

Büyüsü, yeryüzünün yaptığı gibi, doğurmak ve beslemek olduğu için, büyüsü yeryüzünün büyüsünü destekler. Erken geleneğe göre, o ilk ekicidir. Ancak daha sonra, yüksek kültür sistemlerinde saban icat edildiğinde, erkek yeniden tarımsal liderliği devralır. Ve sonra sabanın toprağı sürerken çiftleşme simülasyonu, baskın bir efsane figürü haline gelir.

MOYERS: Yani "hayvansal güçlerin yolu", "tohumlanmış toprağın yolu", "göksel ışıkların yolu" ve "insanın yolu" ile kastettiğiniz şey, efsaneye bu farklı yaklaşımlar.

CAMPBELL: Bunlar, zamanın normal insani durumunun sembolize edildiği, organize edildiği ve kendi hakkında bilgi verildiği sembolik sistemle ilgilidir.

MOYERS: Peki neye değer veriyor?

CAMPBELL: Değerler, yaşamı yöneten koşulların bir sonucu olacaktır. Örneğin, avcı her zaman hayvana doğru yönlendirilir. Hayatı hayvanlarla olan ilişkisine bağlıdır. Mitolojisi dışa dönüktür. Ancak bitkinin yetiştirilmesi, tohumun ekilmesi, deyim yerindeyse tohumun ölümü ve yeni bitkinin gelişi ile ilgili olan ekim mitolojisi daha içe dönüktür. Avcılarla birlikte hayvanlar mitolojiye ilham verdi. Bir adam güç ve ilim elde etmek istediğinde ormana gider oruç tutar, namaz kılar, bir hayvan gelip ona öğretirdi.

Machine Translated by Google

Yetiştiricilerle, bitki dünyası öğretmendir. Bitki dünyası, yaşam dizilerinde insanın yaşamıyla özdeştir. Yani görüyorsunuz, orada bir içsel ilişki var.

MOYERS: Efsanevi hayal gücüne ne oldu?
insanoğlu hayvan avından tohum ekmeye mi geçti?

CAMPBELL: Sadece mitlerde değil, psişenin kendisinde de dramatik ve tam bir dönüşüm olduğunu düşünüyorum. Görüyorsunuz, bir hayvan tam bir varlıktır, bir deri içindedir. O hayvanı öldürdüğünde, o öldü - bu onun sonu. Bitkisel dünyada kendi kendine yeten bir birey diye bir şey yoktur. Bir bitkiyi kesersin ve başka bir filiz gelir. Budama bir bitki için yararlıdır. Her şey sadece devam eden bir varlıksızlıktır.

Tropikal ormanlarla ilgili bir başka fikir de çürümeden hayat geldiğidir. Onlarca yıl önce kesilen devasa ağaçların devasa kütükleriyle harika sekoya ormanları gördüm. Onlardan aynı bitkinin parçası olan bu parlak yeni küçük çocuklar çıkıyor. Ayrıca bir bitkinin dalını kesersen bir başkası gelir. Bir hayvanın uzvunu koparın ve belirli bir kertenkele türü olmadıkça tekrar büyümez.

Yani orman ve ekim kültürlerinde bir şekilde ölüm değil, yeni yaşam için ölümün gerekli olduğu şeklinde bir ölüm duygusu vardır. Ve birey tam olarak bir birey değil, bir bitkinin dalıdır. İsa, "Ben asmayım ve siz dallarsınız" derken bu imgeyi kullanır. O bağ görüntüsü, ayrı hayvanlardan tamamen farklı. Bir ekim kültürünüz olduğunda, yenecek olan bitkinin bir teşviki vardır.

MOYERS: Ekicinin bu deneyimi hangi hikayeleri anlattı?
ilham vermek?

CAMPBELL: Kurban edilmiş bir tanrının veya atalarının şahsiyetinin kesilmiş ve gömülmüş bedeninden büyümüş yediğiniz bitkilerin motifi her yerde görülür, ama özellikle Pasifik kültürlerinde.

Bu bitki hikayeleri aslında Amerika'da normalde avlanma alanı olarak düşündüğümüz yerlere nüfuz ediyor. Kuzey Amerika kültürü, avcılık ve ekim kültürlerinin etkileşiminin çok güçlü bir örneğidir. Kızılderililer esas olarak avcılardı, ama aynı zamanda mısır da yetiştiriyorlardı. Mısırın kökeniyle ilgili bir Algonquin hikayesi, vizyonu olan bir çocuktan bahseder. Bu vizyonda, başında yeşil tüylerle kendisine gelen ve çocuğu bir güreş maçına davet eden genç bir adam görür. Kazanır ve tekrar gelir ve tekrar kazanır, vb. Ama bir gün delikanlı çocuğa bir dahaki sefere çocuğun onu öldürmesi, gömmesi ve orayla ilgilenmesi gerektiğini söyler.

Machine Translated by Google

nereye gömüldü. Oğlan daha sonra kendisine söyleneni yapar ve güzel genci öldürür ve gömer. Zamanla, çocuk geri döner ve tüylü genç adamın gömüldüğü ya da ekildiği yerde mısırın büyüdüğünü görür, diyebilirsiniz.

Şimdi, bu çocuk avcı olan ama yaşlı olan babası için endişeleniyordu. Oğlan yiyecek bulmanın avlanmaktan başka bir yolu olup olmadığını merak ediyordu. Vizyon ona niyetinden geldi. Ve çocuk hikayenin sonunda babasına "Artık ava çıkmamıza gerek yok" der. Bu, bu insanlar için büyük bir uyanış anı olmalı.

MOYERS: Ama fikir, vizyondaki tüylü adamın, bitkinin vücudunun kalıntılarından büyüyebilmesi için ölmesi ve gömülmesi gerektiğidir. Bu hikaye ekim kültürlerinde birbiri ardına efsanelerden geçiyor mu?

CAMBELL: Öyle. Örneğin, bu hikayenin bir kopyası Polinezya'da ortaya çıkıyor. Belli bir havuzda yıkanmayı seven bir kız var. Büyük bir yılan balığı da havuzda yüzüyor ve her gün o banyo yaparken onun uyluğunu sıyırıyor. Sonra güzel bir gün genç bir adama dönüşür ve bir an için sevgilisi olur. Sonra gider ve tekrar geri gelir ve tekrar gider ve tekrar gelir. Ama bir kez geldiğinde, tıpkı Algonquin hikayesindeki tüylü adamın dediği gibi, "Şimdi, bir daha seni ziyarete geldiğimde beni öldürmelisin, kafamı kesmeli ve gömmelisin" der. Bunu yapar ve gömülü kafadan bir hindistancevizi ağacı çıkar. Ve bir hindistancevizi seçtiğinizde, bunun sadece bir kafa büyüklüğünde olduğunu görebilirsiniz. Kafayı taklit eden gözleri ve küçük nodülleri bile görebilirsiniz.

Amerikalı antropologlarımızın çoğunun bize söylediklerine inanacak olursak, Pasifik kültürleri ile ekim mitlerimizin geldiği Orta Amerika kültürleri arasında hiçbir bağlantı yoktur.

MOYERS: Yani birbiriyle alakasız kültürlerde ortaya çıkan aynı hikayeye sahibiz. Bu konuda ne diyor?

CAMPBELL: Bu mitlerle ilgili harika şeylerden biri de bu. Tüm hayatım boyunca bu şeylerle uğraştım ve tekrarların doğruluğu karşısında hala şaşkınım. Aynı şeyin, aynı hikayenin başka bir mecrasında adeta bir refleks gibi. Mısır veya mısır yerine hindistancevizi.

MOYERS: Dikim kültürlerinden gelen bu hikayelerle ilgili benim için çarpıcı olan şey, ilk kez

Machine Translated by Google

yeryüzünün rahmi. Rahim, bu hikayelerin çoğunda tekrar tekrar ortaya çıkıyor.

CAMPBELL: İlk insanların yeryüzünden çıktığı Güneybatı Amerika efsanelerinde özellikle göze çarpar. Ortaya çıkış deliğinden dışarı çıkarlar ve bu kutsal yer, dünyanın eksen merkezi haline gelir. Belli bir dağla ilişkilendirilir.

Hikaye şu ki, derinliklerde henüz gerçekten insan olmayan, insan olduklarını bile bilmeyen insanlar vardı. İçlerinden biri, kimsenin tabu olduğunu bilmediği bir tabuyu yıkıyor ve sel suları gelmeye başlıyor. Yükselmek zorundalar, dünyanın tavanındaki delikten bir iple çıkmak zorundalar - ve sonra başka bir dünyadalar. Bir hikayede, şamanlar düşüncelerinde saldırganlaşır ve güneşe ve aya hakaret eder, sonra ortadan kaybolur, böylece herkes karanlıkta kalır.

Şamanlar, ah, güneşi geri alabilirler, ağaçları yutarlar ve karınlarından dışarı çıkarırlar ve kendilerini sadece gözleri dışarı çıkararak toprağa gömerler ve tüm bu büyük şamanik sihir numaralarını yaparlar. Ama hileler çalışmıyor. Güneş geri gelmiyor.

Sonra rahipler, şimdi, bırakın insanlar denesin, derler. Ve insanlar tüm hayvanlardan oluşur. Bu hayvan insanlar bir daire içinde dururlar ve dans ederler ve dans ederler ve sonra büyüyen bir dağa dönüşen ve dünyanın yüksek merkezi haline gelen tepeyi ortaya çıkaran insanların dansıdır; gelmek.

Ve sonra ilginç bir şey geliyor, tıpkı Eski Ahit'te olduğu gibi -- tek duyduğumuz bu özel grubun, diyelim ki Navaho'nun hikayesi. Ama dışarı çıktıklarında, Pueblo halkı zaten oradadır. Adem'in oğullarının eşlerini nereden aldıkları sorunu gibi mi? Bu insanların yaratılışı var ve dünyanın geri kalanı bir şekilde başka bir tesadüf eseri orada.

MOYERS: Bu, Seçilmiş Halkın fikridir.

CAMPBELL: Elbette öyle. Her halk kendi zihninde seçilmiş bir halktır. Ve adlarının kendileri için genellikle insanlık anlamına gelmesi oldukça eğlencelidir. Diğer insanlar için garip isimleri var - Komik Surat veya Bükülmüş Burun gibi.

MOYERS: Amerika'nın kuzeydoğu ormanlarından Kızılderililer, gökten düşen ve ikiz doğuran bir kadından bahsetti. Güneybatı Kızılderilileri, bakire bir anneden doğan ikizlerin hikayesini anlattı.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Evet. Gökten gelen kadın aslen bir avcılık kültürü tabanından gelir ve yeryüzünün kadını ekim kültüründen gelir. İkizler iki karşıt ilkeyi temsil eder, ancak İncil'de Cain ve Abel tarafından temsil edilenlerden oldukça farklı karşıt ilkeleri temsil eder. Iroquois hikayesinde ikizlerden biri Sprout veya Plant Boy, diğerinin adı Flint. Flint doğduğunda annesine o kadar zarar verir ki ölür.

Şimdi, Flint ve Plant Boy iki geleneği temsil ediyor. Flint hayvanları öldürmek için bıçak için kullanılır, bu nedenle Flint adlı ikiz avcılık geleneğini temsil eder ve Plant Boy elbette ekim ilkesini temsil eder.

İncil geleneğinde, bitki çocuğu Cain ve çakmaktaşı çocuk, avcıdan çok çoban olan Habil'dir. Yani İncil'de, ekiciye karşı çoban var ve iğrenç olan ekicidir.

Bu, bir ekim-kültür dünyasına gelen ve fethettikleri insanları karalayan insanları avlama veya gütme efsanesidir.

MOYERS: Kulağa eski Batı'da büyük bir menzil savaşı gibi geliyor.

CAMPBELL: Evet. İncil geleneğinde, kazanan, iyi olan her zaman ikinci oğuldur. İkinci oğul yeni gelen - yani İbraniler. Büyük oğul ya da Kenanlılar daha önce orada yaşıyorlardı. Cain, tarıma dayalı şehir konumunu temsil eder.

MOYERS: Bu hikayeler çağdaş çatışmalar hakkında çok şey açıklıyor, değil mi?

CAMPBELL: Evet, gerçekten yapıyorlar. İstilacı bir ekim topluluğunun bir araya gelmesini veya istilacı bir avcının veya çiftçilerle çatışan insanları gütmekle karşılaştırmak büyüleyici. Karşılıkları gezegen genelinde tamamen aynıdır - çatışan ve birlikte olan iki sistem.

MOYERS: Gökten düşen kadının zaten hamile olduğunu ve dünyada ikiz doğuran kadının zaten hamile olduğunu söylediniz. Bu kültürlerin çoğunda, ölen ve yeniden dirilen kahramanları doğuran bakirelerin efsaneleri olması size ne söylüyor?

CAMPBELL: Bir kurtarıcı figürün ölümü ve dirilişi, tüm bu efsanelerde ortak bir motiftir. Örneğin, mısırın kökeni hikayesinde, genç çocuğa bir vizyonda görünen ve ona mısır veren ve ölen bu iyi huylu figür var. Bitki vücudundan geliyor.

Hayatın ortaya çıkması için birinin ölmesi gerekiyordu. bunu görmeye başlıyorum

Machine Translated by Google

doğuma yol açan inanılmaz ölüm modeli ve ölüme yol açan doğum.
Bir sonraki neslin gelebilmesi için her neslin ölmesi gerekir.

MOYERS: "Dökülen odun ve yaprakların kayalarından taze filizler doğar, bu dersten görünen o ki, ölümden hayat ve ölümden yeni doğum doğar. Ve çıkarılan korkunç sonuç, Yaşamı artırmak, ölümü artırmaktır. Buna göre, bu kürenin tüm ekvator kuşağı, bir kurban çılgınlığı ile karakterize edilmiştir - sebze, hayvan ve insan kurban etme."

CAMPBELL: Yeni Gine'deki erkek topluluklarıyla ilişkili, ekim toplumu ölüm, diriliş ve yamyam tüketim mitini fiilen canlandıran bir ritüel var. Davulların çaldığı, ilahilerin çaldığı ve ardından duraklamaların olduğu kutsal bir alan var. Bu dört-beş gün devam eder. Ritüeller sıkıcıdır, bilirsiniz, sadece sizi yorarlar ve sonra başka bir şeye geçersiniz.

Sonunda büyük an gelir. Gerçek bir cinsel seks partisi kutlandı, tüm kuralların çiğnenmesi. Erkekliğe adım atan genç erkekler ilk cinsel deneyimlerini nasıl yaşayacaklarıdır. İki dikme tarafından desteklenen devasa kütüklerden oluşan büyük bir kulübe var. Genç bir kadın tanrı kılığında içeri girer ve büyük çatının altındaki bu yere yatar. Altı ya da daha fazla erkek, davullar çalıyor ve şarkı söylüyor, birbiri ardına kızla ilk cinsel ilişki deneyimlerini yaşıyorlar. Ve son çocuk onunla kucaklaştığında, destekler geri çekilir, kütükler düşer ve çift öldürülür. Ayrılık gerçekleşmeden önce, başlangıçta olduğu gibi yine kadın ve erkek birliği vardır. Doğurganlık ve ölüm birliği vardır. İkisi de aynı şeydir.

Sonra küçük çift, o akşam dışarı çıkarılır ve kavrulur ve yenir. Ritüel, bir tanrının öldürülmesinin orijinal eyleminin tekrarlanması ve ardından ölü kurtarıcıdan yiyecek gelmesidir. Ayin kurbanında size bunun Kurtarıcı'nın bedeni ve kanı olduğu öğretilir. Onu kendine alırsın ve içe dönersin ve işte o senin içinde çalışır.

MOYERS: Ritüellerin işaret ettiği gerçek nedir?

CAMPBELL: Yaşamın doğası, yaşam eylemlerinde gerçekleştirilmelidir. Av kültürlerinde, bir kurban sunulduğu zaman, bizim için bir şey yapması ya da bize bir şey vermesi için davet edilen tanrıya bir hediye ya da rüşvettir. Ama dikimde bir figür feda edildiğinde

Machine Translated by Google

kültürler, bu figürün kendisi tanrıdır. Ölen kişi gömülür ve yemek olur. Mesih çarmıha gerilir ve bedeninden ruhun gıdası gelir.

Mesih hikayesi, başlangıçta çok sağlam bir bitkisel görüntünün yüceltilmesini içerir. İsa ağaçta Kutsal Ruh'tadır ve kendisi de ağacın meyvesidir. İsa, Aden Bahçesi'ndeki ikinci yasak ağaçta bulunan sonsuz yaşamın meyvesidir. İnsan, iyiyi ve kötüyü bilme ağacı olan ilk ağacın meyvesinden yediğinde, cennetten kovuldu. Cennet, birlik, erkek ve dişi, iyi ve kötü, Tanrı ve insanlar arasındaki ikiliğin olmadığı yerdir. Dualiteyi yiyorsunuz ve çıkış yolundasınız. Cennete dönüş ağacı, benim ve Baba'nın bir olduğumuzu bildiğiniz ölümsüz yaşam ağacıdır.

O Bahçeye geri dönmek birçok dinin amacıdır. RAB insanı bahçeden dışarı attığında, kapıya aralarında alevli bir kılıç olan iki Keruv koydu. Şimdi, Buda ölümsüz yaşam ağacının altında otururken bir Budist tapınağına yaklaştığınızda, kapıda iki muhafız bulacaksınız - bunlar kerubiler ve aralarında ölümsüz yaşam ağacına gidiyorsunuz. Hıristiyan geleneğinde, çarmıhtaki İsa ölümsüz yaşam ağacı olan bir ağaç üzerindedir ve o ağacın meyvesidir. İsa çarmıhta, Buda ağacın altında - bunlar aynı figürler. Ve kapıdaki Keruvlar - onlar kim? Budist tapınaklarında birinin ağzının açık, diğerinin ağzının kapalı olduğunu göreceksiniz - korku ve arzu, bir çift karşıt. Böyle bir bahçeye yaklaşıyorsanız ve oradaki iki figür sizin için gerçekse ve sizi tehdit ediyorsa, hayatınız için korkunuz varsa hala bahçenin dışındasınız demektir. Ama artık ego varoluşunuza bağlı değilseniz ve ego varoluşunu daha büyük, ebedi bir bütünlüğün bir işlevi olarak görüyorsanız ve daha büyük olanı küçüğe tercih ediyorsanız, o zaman bu iki figürden korkmazsınız ve bu iki figürden korkmazsınız. geçecek.

Kendi korkumuz ve şehvetimizle cennetten kovulduk.
hayatımızın malları olduğunu düşündüğümüz şeylerle ilgili.

MOYERS: Tüm insanlar her zaman nihai bir gerçeklikten, mutluluktan, zevkten, mükemmellikten, Tanrı'dan bir dışlanma duygusu hissettiler mi?

CAMPBELL: Evet, ama sonra coşku anlarınız da oluyor.
Gündelik yaşamakla o coşku anlarında yaşamak arasındaki fark, Bahçe'nin dışında ve içinde olmak arasındaki farktır. Korkunun ve arzunun ötesine geçersiniz, karşıt çiftin ötesine geçersiniz.

Machine Translated by Google

MOYERS: Uyum içinde mi?

CAMPBELL: Aşkınlığa. Bu, herhangi bir mistik farkındalığın temel bir deneyimidir. Bedeninize ölür ve ruhunuza doğarsınız. Kendinizi, bedeninizin aracı olduğu bilinç ve yaşamla özdeşleştirirsiniz. Araca ölür ve bilincinizde aracın taşıyıcısı olanla özdeşleşirsiniz.

Tanrı budur.

Bitki örtüsü geleneklerinde elde ettiğiniz şey, dualitenin yüzeysel gösteriminin ardındaki bu kimlik nosyonudur. Bütün bu tezahürlerin arkasında, her şeyin içinden parlayan tek nur vardır. Sanatın işlevi, yaratılan nesne aracılığıyla bu ışıltıyı ortaya çıkarmaktır. Şans eseri bestelenmiş bir sanat eserinin güzel organizasyonunu gördüğünüzde, sadece "Aha!" diyorsunuz.
Bir şekilde kendi hayatınızdaki düzene hitap eder ve dinlerin gerçekleştirmeye çalıştığı şeylerin gerçekleşmesine yol açar.

MOYERS: Ölümün yaşam olduğunu ve yaşamın ölüm olduğunu ve ikisinin uyumlu mu?

CAMPBELL: Ölüm ve ölüm arasında bir denge kurmanız gerektiğini. hayat - onlar aynı şeyin, yani varlığın, oluşun iki yönüdür.

MOYERS: Ve tüm bu hikayelerde bu var mı?

CAMPBELL: Hepsi. Ölümün reddedildiği hiçbir hikaye bilmiyorum. Eski kurban olma fikri hiç de düşündüğümüz gibi değil. Maya Kızılderilileri, sonunda kazanan takımın kaptanının, kaybeden takımın kaptanı tarafından sahada feda edildiği bir tür basketbol maçına sahipti. Kafası kesildi. Hayatınızın kazanan vuruşu olarak fedakarlığınıza gitmek, erken fedakarlık fikrinin özüdür.

MOYERS: Bu fedakarlık fikri, özellikle de kazananın feda edilmesi dünyamıza çok yabancı. Bugünkü egemen motifimiz kazanan hepsini al.

CAMPBELL: Bu Maya ritüelinde oyunun adı tanrı olarak kurban edilmeye layık hale gelmekti.

MOYERS: Hayatını kaybedenin, hayatını kazandığı doğru mudur?

CAMPBELL: İsa'nın söylediği bu.

MOYERS: Bunun doğru olduğuna inanıyor musunuz?

CAMPBELL: Ben -- eğer bir şey adına kaybedersen.
Doğudaki on yedinci yüzyıl Cizvit misyonerlerinin bir raporu var.

Machine Translated by Google

Bir düşman kabilesi tarafından yeni yakalanan genç bir Iroquois cesurunun Kanada'sı. İşkenceyle öldürülmek üzere getiriliyor. Kuzeydoğu Kızılderililerinin erkek tutsaklarına sistematik işkence yapma geleneği vardı. Bu çile yılmadan çekilmeliydi. Bu gerçek erkekliğin son sınavıydı. Ve böylece bu genç Iroquois, bu korkunç çileye katlanmak için getiriliyor; ama Cizvitleri hayrete düşürecek şekilde, sanki düğününü kutlamaya geliyormuş gibi. O dekore edilmiş ve yüksek sesle şarkı söylüyor. Onu tutsak edenler ona konuksever ev sahipleri ve onurlu misafirleriymiş gibi davranıyorlar.

Ve bu oyunu onlarla birlikte oynuyor, her zaman hangi amaçla yürütüldüğünü biliyor. Olayı anlatan Fransız rahipler, gençleri kaçıranları vahşi bir grup olarak nitelendirerek, böyle bir karşılamanın kalpsiz alaycılığı olarak yorumladıkları şey karşısında dehşete düşüyorlar.

Ama hayır! Bu insanlar genç cesurların kurban rahipleri olacaktı. Bu, bir sunağın kurbanı olacaktı ve benzetme yoluyla, o çocuk İsa'ya benziyordu. Fransız rahiplerin kendileri, her gün, haçın acımasız kurbanının bir kopyası olan Ayini kutluyorlardı.

İsa'nın çarmıha gerilmeden hemen önce, Yuhanna'nın apokrif Hıristiyan İşleri'nde anlatılan eşdeğer bir sahne vardır. Bu, Hıristiyan edebiyatındaki en hareketli pasajlardan biridir. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna İncillerinde, Son Akşam Yemeği kutlamasının sonunda, İsa ve havarilerinin, o dışarı çıkmadan önce bir ilahi söylediğinden basitçe söz edilir. Ama Yuhanna'nın İşleri'nde, ilahinin tüm söylenişini kelimesi kelimesine anlatıyoruz. Son Akşam Yemeği'nin sonunda bahçeye çıkmadan hemen önce İsa, topluluğa, "Dans edelim!" dedi. Ve hepsi bir daire içinde el ele tutuşurlar ve onun etrafında dönerlerken, İsa, "Seni şan olsun, Baba!" diye şarkı söyler.

Çevreleyen şirketin yanıt verdiği, "Amin."
"Muhteşemsin, Word!"
Ve yine "Amin."
"Doğacaktım ve katlanacaktım!"
"Amin."
"Yiyecektim ve yenecektim!"
"Amin."
"Sen dans eden, bak ne yapıyorum, çünkü senin bu tutku
acı çekmek üzere olduğum erkeklik!"
"Amin."
"Kaçacaktım ve kalacaktım!"

Machine Translated by Google

"Amin."

"Birleşirdim ve birleşirdim!"

"Amin."

"Ben sana karşı beni çalan bir kapıyım... Sana bir yol muyum, yolcuyum."

Ve dans bitince bahçeye çıkar.
alınıp çarmıha gerilmelidir.

Bu şekilde ölüme gittiğinizde, bir tanrı olarak, mitin bilgisine göre, sonsuz yaşamınıza gidiyorsunuz. Peki bunda üzülecek ne var? Olduğu gibi muhteşem yapalım. Hadi bunu kutlayalım.

MOYERS: Ölüm tanrısı dansın efendisidir.

CAMPBELL: Ölüm tanrısı aynı zamanda seks.

MOYERS: Ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Şaşırtıcı: birbiri ardına, aynı anda hem ölümün hem de neslin tanrılarını keşfediyorsunuz. Haiti Voodoo geleneğinin ölüm tanrısı Ghede, aynı zamanda seks tanrısıdır. Mısır tanrısı Osiris, ölülerin yargıcı ve efendisi ve yaşamın yeniden doğuşunun efendisiydi. Bu temel bir temadır - ölen doğar. Yaşamak için ölümün olması gerekir.

Güneydoğu Asya'daki, özellikle Endonezya'daki kafa avının kökeni budur. Kafa avı kutsal bir eylemdir, kutsal bir öldürmedir. Genç bir adamın evlenmesine ve baba olmasına izin verilmeden önce, dışarı çıkmalı ve onu öldürmelidir. Ölüm yoksa doğum da olamaz. Bunun önemi, bir sonraki neslin gelebilmesi için her neslin ölmesi gerektiğidir. Bir çocuk doğurduğunuz veya doğurduğunuz andan itibaren ölü olan sizsiniz. Çocuk yeni hayattır ve siz sadece bu yeni hayatın koruyucususunuz.

MOYERS: Zamanınız geldi.

CAMPBELL: Bu yüzden derin psikolojik doğmak ve ölmek derneği.

MOYERS: Ne olduğunuz arasında bir ilişki var mı?
sözü ve bir ebeveynin bir çocuğu için canını vereceği gerçeği?

CAMPBELL: Schopenhauer'ın muhteşem bir denemesi var ki, bir insan nasıl oluyor da bir başkasının tehlikesine ya da acısına bu kadar katılabiliyor ki, düşünmeden, kendiliğinden, kendini feda ediyor.

Machine Translated by Google

diğerine hayat? Normalde doğanın ve kendini korumanın birinci yasası olarak düşündüğümüz şeyin birdenbire çözülmesi nasıl olabilir?

Dört ya da beş yıl kadar önce Hawaii'de bu sorunu temsil eden olağanüstü bir olay yaşandı. Orada, kuzeyden gelen ticaret rüzgarlarının büyük bir dağ sırtından hızla geldiği Pali adında bir yer var. İnsanlar oraya saçlarını uçurmak için ya da bazen intihar etmek için çıkmayı severler -- bilirsiniz, Golden Gate Köprüsü'nden atlamak gibi bir şey.

Bir gün, iki polis memuru Pali yolunda giderken, arabaların yuvarlanmasını engelleyen korkuluğun hemen ötesinde, atlamaya hazırlanan genç bir adam gördüler. Polis arabası durdu ve sağdaki polis adamı yakalamak için dışarı fırladı ama tam atladığı anda yakaladı ve ikinci polis zamanında gelip ikisini geri çektiğinde adam kenara çekildi.

Kendini o meçhul gençle ölüme adayan o polis memuruna birden ne olduğunun farkında mısın? Hayatındaki diğer her şey -ailesine karşı görevi, işine karşı görevi, kendi yaşamına karşı görevi- ortadan kalkmıştı. Ölmek üzereydi.

Daha sonra bir gazete muhabiri, "Neden bırakmadın? Öldürülecektin" diye sordu. Ve onun bildirilen cevabı, "Bırakamazdım. O genç adamın gitmesine izin vermiş olsaydım, hayatımın başka bir gününü yaşayamazdım."
Nasıl olur?

Schopenhauer'ın cevabı, böyle bir psikolojik krizin, sizin ve diğerinin bir olduğunuz, sizin bir hayatın iki yönü olduğunuz ve görünüşteki ayrılığınızın deneyimleme şeklimizin bir etkisi olduğu şeklindeki metafizik bir kavrayışın atılımını temsil ettiğidir. uzay ve zaman şartlarında şekillenir. Gerçek realitemiz, tüm yaşamla kimliğimizde ve birliğimizdedir. Bu, kriz koşullarında kendiliğinden gerçekleşebilecek metafizik bir gerçektir. Çünkü bu, Schopenhauer'a göre hayatınızın gerçeğidir.

Kahraman, fiziksel yaşamını bu gerçeğin gerçekleşmesi için bir düzene adayan kişidir. Komşunu sevme kavramı seni bu gerçekle uyumlu hale getirmektir. Ancak komşunuzu sevseniz de sevmeseniz de bu farkındalık sizi ele geçirdiğinde hayatınızı riske atabilirsiniz. O Hawaii polisi, kendini verdiği genç adamın kim olduğunu bilmiyordu.

Schopenhauer, küçük yollarla bunun her seferinde gerçekleştiğini görebileceğinizi beyan eder.

Machine Translated by Google

gün, her zaman, dünyadaki hareketli yaşam, insanlar birbirleri için ve birbirleri için özverili şeyler yapıyorlar.

MOYERS: O halde İsa, "Komşunu kendin gibi sev" dediğinde, aslında, "Komşunu kendin olduğun için sev" diyor.

CAMPBELL: Doğu geleneğinde güzel bir figür vardır, doğası sınırsız şefkat olan ve parmak uçlarından cehennemin en derinlerine kadar ambrosia damladığı söylenen bodhisattva.

MOYERS: Peki bunun anlamı?

CAMPBELL: İlahi Komedya'nın en sonunda Dante, Tanrı'nın sevgisinin tüm evreni cehennemin en alt çukurlarına kadar bilgilendirdiğini fark eder. Bu çok aynı görüntü. Bodhisattva, yaşamı mümkün kılan şifa ilkesi olan şefkat ilkesini temsil eder. Hayat acıdır, ama ona devam etme imkanı veren şey şefkattir. Bodhisattva, ölümsüzlüğün farkına varmayı başarmış, ancak dünyanın acılarına gönüllü olarak katılan kişidir.

Dünyaya gönüllü katılım, içine doğmaktan çok farklıdır. Pavlus'un Filipililer'e yazdığı Mektubunda Mesih hakkında yaptığı açıklamanın teması tam olarak budur: İsa, "Tanrılığın tutulacak bir şey olduğunu düşünmedi, ama burada, yeryüzünde, hatta çarmıhta ölüme kadar bir hizmetçi şeklini aldı." Bu, yaşamın parçalanmasına gönüllü bir katılımdır.

MOYERS: Öyleyse, İsa'nın çarmıhta ölümünün fidye olarak ödenmediğini ya da bir ceza olarak uygulanmadığını, bunun bir kefaret eylemi olduğunu söyleyen 12. yüzyılda Abelard'a katılacaksınız. yarış.

CAMPBELL: Bu, İsa'nın neden çarmıha gerilmesi gerektiğine veya neden çarmıha gerilmeyi seçtiğine dair en sofistike yorum. Daha önceki bir tanesi, Aden Bahçesi'ndeki günahın insanlığı İblis'e adadığı ve Tanrı'nın insanı tefeci İblis'ten kurtarmak zorunda olduğuydu. Bu yüzden kurtuluş olarak kendi oğlu İsa'yı sundu. Papa Gregory, İsa'nın bu yorumunu Şeytan'ı yakalayan yem olarak verdi. Kurtuluş fikri bu. Başka bir versiyonda, Tanrı, Cennetteki küstahlık eyleminden o kadar rahatsız oldu ki, gazaplandı ve insanı merhamet alanından attı ve o zaman insanı Tanrı'yla birlikte kefaret edebilecek tek şey, Tanrı'daki kadar büyük olacak bir fedakarlıktı. günah olduğu gibi önemi. Hiçbir insan böyle bir fedakarlık yapamazdı, bu yüzden Tanrı'nın oğlu borcu ödemek için insan oldu.

Machine Translated by Google

Ama Abelard'ın fikri, Mesih'in çarmıha gerilerek, insanın kalbinde hayatın acılarına karşı merhamet duygusunu uyandırmak ve böylece insanın zihnini bu dünyanın iyiliklerine körü körüne bağlılıktan kurtarmak için geldiğiydi. Mesih'e şefkatle döneriz ve yaralı olan Kurtarıcımız olur.

Bu, orta çağda, yaralanmış kralın, tedavi edilemez yarasından acı çeken Kase Kralı fikrine yansır. Yaralı yine kurtarıcı olur. İnsan kalbinin insanlığını uyandıran acıdır.

MOYERS: Yani, Tanrı'ya özlem duyan insanlığın ve insanlığa özlem duyan Tanrı'nın o çarmıhta merhamet içinde buluştuğu konusunda Abelard'a katılıyor musunuz?

CAMPBELL: Evet. Zaman olduğu anda, acı vardır.
Geçmişin olmadıkça bir geleceğin olamaz ve eğer şimdiki zamana aşıksan o her neyse geçmiş olur. Kayıp, ölüm, doğum, kayıp, ölüm - vb. Haçı düşünerek, hayatın gizeminin bir sembolünü tasarlıyorsunuz.

MOYERS: Bu yüzden gerçek dini dönüşüm veya dönüşümle ilgili çok fazla acı var. Kendini kaybetmek kolay değil.

CAMPBELL: Yeni Ahit, kişinin kendi kendine ölmeyi, dünyaya ve değerlerine kelimenin tam anlamıyla ölümün acısını çekmeyi öğretir. Bu, mistiklerin sözlüğüdür. İntihar aynı zamanda simgesel olmayan bir eylemdir. Daha iyi bir duruma gelebilmeniz için o sırada içinde bulunduğunuz psikolojik duruşu ortadan kaldırır. Başka bir türe gelebilmek için şu anki yaşamınıza ölürsünüz. Ancak Jung'un dediği gibi, sembolik bir duruma yakalanmasanız iyi olur. Gerçekten, fiziksel olarak ölmek zorunda değilsin. Tek yapmanız gereken ruhsal olarak ölmek ve daha büyük bir yaşam biçimine yeniden doğmak.

MOYERS: Ama bugünkü deneyimlerimize çok yabancı görünüyor. Din kolaydır. Bir palto giyiyor ve sinemaya gidiyormuş gibi giyiyorsun.

CAMPBELL: Evet, çoğu kilise güzel sosyal toplantılar içindir. Oradaki insanları seviyorsun, onlar saygın insanlar, eski arkadaşlar ve aile onları uzun zamandır tanıyor.

MOYERS: Bugün kültürümüzde kendini feda eden kurtarıcıya ilişkin bu efsanevi fikre ne oldu?

CAMPBELL: Vietnam Savaşı sırasında, televizyonda helikopterlerdeki genç adamların birini veya diğerini kurtarmaya çıktığını gördüğümü hatırlıyorum.

Machine Translated by Google

yoldaşları, kendileri için büyük risk altında. Nesli tehlikede olan o genç adamı kurtarmak zorunda değillerdi. Ve orada, aynı şeyin, Schopenhauer'in yazdığı, bir başkası için kendi hayatını feda etme istekliliğinin aynısının çalıştığını gördüm. Erkekler bazen savaşı sevdiklerini itiraf ederler çünkü savaş onları hayatta olma deneyimiyle temasa geçirir. Her gün ofise giderken o deneyimi elde edemezsiniz, ancak savaşta aniden canlı olmaya geri döndürülürsünüz. Hayat acıdır; hayat acı verici; ve hayat korkudur - ama, Tanrı aşkına, sen hayattasın. Vietnam'daki bu genç adamlar, hemcinsleri için ölümü göze alarak gerçekten hayattaydılar.

MOYERS: Ama bir adam yıllarca metronun peronunda durduktan sonra bana şöyle dedi: "Orada her gün biraz daha ölüyorum ama biliyorum ki bunu ailem için yapıyorum." Çektiğiniz kötü şöhrete bakılmaksızın gerçekleşen küçük kahramanlık eylemleri de vardır. Örneğin bir anne, aile adına yaşadığı izolasyonla bunu yapar.

CAMPBELL: Annelik bir fedakarlıktır. Hawaii'deki verandamızda kuşlar beslenmeye geliyor. Her yıl bir veya iki anne kuş olmuştur. Yavruları tarafından yiyecek için rahatsız olan bir anne kuş gördüğünüzde, beş yavru kuşla birlikte, bazıları kendisinden daha büyük, her tarafı uçuşuyor -- "Pekala," diye düşünürsünüz, "bu anneliğin sembolüdür, bu fedakarlıktır. senin özünün ve her lanet şeyin senin soyuna." Bu yüzden anne, Toprak Ana'nın sembolü haline gelir. Bizi doğuran, üzerinde yaşadığımız ve yiyeceğimizi vücudunda bulduğumuz O'dur.

MOYERS: Siz konuşurken, Hayvan Güçlerinin Yolu'nda bana Mesih gibi gelen başka bir figür geliyor aklıma. Pima Kızılderililerinin yaratılış efsanesindeki kurtarıcı figürü hatırlıyor musunuz?

CAMPBELL: Evet. Bu öğretici bir hikaye. O, insanlığa hayat veren ve sonra onu paramparça eden klasik kurtarıcı figürdür. Eski deyişi bilirsiniz: Bir adamın hayatını kurtarın ve yaşam için bir düşman edin.

MOYERS: Dünya yaratıldığında, dünyanın merkezinden çıkar ve daha sonra halkını yeraltından yönetir, ancak ona karşı dönerler, onu bir değil birkaç kez öldürürler --

CAMPBELL: -- hatta onu toz haline getiriyor.

MOYERS: Ama her zaman hayata döner. Sonunda patikaların o kadar karıştığı dağlara gider ki kimse onu takip edemez.

Machine Translated by Google

Şimdi, bu Mesih benzeri bir figür, değil mi?

CAMPBELL: Evet, öyle. Ve işte labirent motifi de burada. Patikalar kasıtlı olarak karıştırılmıştır, ancak labirentin sırrını biliyorsanız, gidip sakinlerini ziyaret edebilirsiniz.

MOYERS: Ve eğer inancınız varsa, İsa'yı takip edebilirsiniz.

CAMBELL: Yapabilirsin. Gizemli dinlerin bir üyesi olarak çoğu zaman öğrenilen şeylerden biri, engelleyen labirentin aynı zamanda sonsuz yaşama giden yol olduğudur. Bu, mitin son sırrıdır - size hayatın labirentine, onun manevi değerlerinin ortaya çıkacağı şekilde nasıl girileceğini öğretmek.

Dante'nin İlahi Komedyasının da sorunu budur . Kriz, beden solmaya başladığında "hayatımızın ortasında" gelir ve başka bir temalar takımyıldızı hayal dünyanıza girer. Dante, hayatının orta yıllarında tehlikeli bir ormanda kaybolduğunu söylüyor. Ve orada gurur, arzu ve korkuyu simgeleyen üç hayvan tarafından tehdit edildi. Sonra şiirsel içgörünün kişileşmesi olan Virgil ortaya çıktı ve onu, sonsuzluğa geçemeyen arzularına ve korkularına bağlı olanların yeri olan cehennemin labirentinden geçirdi. Dante, Tanrı'nın kutsayan vizyonuna taşındı.

Daha küçük ölçekte, bu Pima Kızılderili hikayesinde aynı mitolojik imaja sahibiz. Pima Kızılderilileri, Kuzey Amerika'daki en basit Hint kültürleri arasındaydı. Ve burada, Dante'ye uyan bu son derece sofistike imgeyi kendi yöntemleriyle kullandılar.

MOYERS: "Haç işaretine, şimdiye kadar olan ve olacak olan her şeyin ebedi bir olumlanmasının bir işareti olarak bakılması gerektiğini yazdınız. Sadece Calvary'deki tek tarihi anı değil, tüm zamanların gizemini sembolize ediyor. ve Tanrı'nın varlığının alanı ve tüm canlıların ıstırabına katılımı."

CAMPBELL: Ortaçağ efsanesindeki büyük an, kalbin şefkate uyanması, tutkunun şefkate dönüşmesidir. Kase hikayelerinin bütün sorunu budur, yaralı krala merhamet. Ve bundan, Abelard'ın çarmıha gerilmenin bir açıklaması olarak sunduğu fikri de elde edersiniz: Tanrı'nın Oğlu, kalplerimizi şefkate uyandırmak ve böylece zihinlerimizi Tanrı'nın kaba endişelerinden uzaklaştırmak için çarmıha gerilmek üzere bu dünyaya geldi. Dünyadaki ham yaşam, paylaşılan acı içinde kendini vermenin özellikle insani değerlerine. Bu anlamda

Machine Translated by Google

Yaralı kral, Kase efsanesinin sakatlanmış kralı, Mesih'in bir karşılığıdır. Şefkat uyandırmak ve böylece ölü bir çorak araziyi hayata geçirmek için oradadır. Bu dünyada acı çekmenin ruhsal işlevine dair mistik bir kavram vardır. Sanki acı çeken, insan yırtıcı hayvanı geçerli bir insana dönüştüren tek şeyi uyandırmak için önümüze gelen Mesih'tir. Bu tek şey şefkattir. Ulysses'te James Joyce'un devraldığı ve geliştirdiği tema budur - kahramanı Stephen Dedalus'un Leopold Bloom ile ortak bir şefkat yoluyla erkekliğe uyanışı.

Bu, kalbinin sevgiye uyanışı ve yolun açılmasıydı.

Joyce'un bir sonraki büyük çalışması Finnegans Wake'de, sürekli yinelenen gizemli bir sayı vardır. 1132'dir. Örneğin bir tarih olarak geçer ve ev adresi olarak ters çevrilir, 32 West 11th Street. Her bölümde öyle ya da böyle 1132 çıkıyor. Finnegans Wake'e A Skeleton Key'i yazarken , "Bu 1132 numarası ne ki?" diye hayal etmek için bildiğim her yolu denedim. Sonra Ulysses'te Bloom'un Dublin sokaklarında dolaşırken bir kuleden öğlen vaktini belirtmek için bir top düştüğünü ve "Saniyede 32 fit düşen cisimler yasası" diye düşündüğünü hatırladım .

Otuz iki, diye düşündüm, Düşüş'ün sayısı olmalı; 11 o zaman on yılın yenilenmesi olabilir, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 -- ama sonra 11 ve yeniden başlarsınız. Ulysses'te beni düşündüren bir dizi başka öneri vardı , "Eh, burada sahip olduğumuz şey belki de Düşüş sayısı, 32 ve Kefaret, 11; günah ve bağışlama, ölüm ve yenilenmedir."

Finnegans Wake , Dublin'deki büyük bir park olan Phoenix Park'ta meydana gelen bir olayla ilgili. Anka kuşu kendini yanan ve sonra yenilenerek hayata dönen kuştur. Böylece Phoenix Parkı, Düşüşün gerçekleştiği ve Adem'in kafatasına haçın dikildiği Cennet Bahçesi olur: O felix culpa ("Ey Phoenix suçlusu!" diyor Joyce). Ve böylece ölüme ve kurtuluşa sahibiz. Bu oldukça iyi bir cevap gibi görünüyordu ve A Skeleton Key'de verdiğim cevap buydu.

Ama bir akşam öğrencilerim için karşılaştırmalı mitoloji dersi hazırlarken, St. Paul'ün Romalılara Mektubu'nu yeniden okuyordum ve Joyce'un Finnegans Wake'te aklından geçen her şeyi özetliyor gibi görünen tuhaf bir cümleyle karşılaştım . Aziz Paul, "Çünkü Tanrı, herkese merhametini gösterebilmesi için bütün insanları itaatsizliğe gönderdi" yazmıştı.
Allah'ın rahmeti sana yetişemeyecek kadar asi olamazsın, ona bir şans ver. Luther'in dediği gibi "Cesurca günah işleyin" ve Tanrı'nın merhametinden ne kadar yararlanabileceğinizi görün. Büyük günahkar, büyük uyarıcıdır.

Machine Translated by Google

Allah merhamet etsin. Bu fikir, ahlakın paradoksolojisi ve hayatın değerleri ile ilgili olarak temel bir fikirdir.

Kendi kendime dedim ki, "Pekala, işte Joyce gerçekten bundan bahsediyor." Bu yüzden Joyce defterime şunu yazdım: "Romalılar, Bölüm 11, ayet 32." Sürprizimi hayal edebiliyor musun? Aynı numara yine vardı, 1132, İyi Kitaptan çıktı! Joyce, Hıristiyan inancının bu paradoksunu, hayatının en büyük şaheserinin sloganı olarak almıştı. Ve orada, insanlık tarihinin son derece günahkar seyrinde insan yaşamının ve eyleminin özel ve kamusal canavarlıklarının derinliklerini acımasızca anlatıyor. Hepsi orada - sevgiyle söylendi.

MOYERS: Batılılar teolojiyi geride bırakan mistik deneyimi kavrayabilir mi? Bilimin gerçeklik algılarınızı belirlediği bir kültürde Tanrı imajına kilitlenmişseniz, şamanların bahsettiği bu nihai zemini nasıl deneyimleyebilirsiniz?

CAMPBELL: İnsanlar bunu deneyimliyor. Orta Çağ'da bunu yaşayanlar genellikle sapkın olarak yakıldı. Batı'daki en büyük sapkınlıklardan biri, İsa'nın "Ben ve Baba biriz" dediğinde dile getirdiği sapkınlıktır. Bunu söylediği için çarmıha gerildi. Orta Çağ'da, İsa'dan dokuz yüz yıl sonra, büyük bir Sufi mistik, "Ben ve sevgilim biriz" dedi ve o da çarmıha gerildi. Çarmıha giderken şöyle dua etti: "Ey Rabbim, bana öğrettiklerini bu insanlara öğretseydin, bana bunu yapmazlardı. Bana öğretmeseydin bunlar olmazdı. bana. Rab ve tüm işleri kutsanmıştır." Bir başka sufi mutasavvıf, "Ortodoks toplumun işlevi, mistichis'e Tanrı ile birlik olan arzuyu çile ve ölüm yoluyla vermektir" dedi.

MOYERS: Bugün bu deneyimi alt üst eden nedir?

CAMPBELL: Çoğunluk yönetiminin sadece siyasette değil, aynı zamanda düşüncede de etkili olduğunun anlaşılması demokrasinin bir özelliğidir. Düşünürken, elbette, çoğunluk her zaman yanılıyor.

MOYERS: Her zaman yanlış mı?

CAMPBELL: Bu tür konularda, evet. Çoğunluğun ruhla ilgili işlevi, yemek, barınak, soy ve zenginlik deneyimlerinin ötesinde bir deneyime sahip birini dinlemeye ve onlara açılmaya çalışmaktır.

Hiç Sinclair Lewis'in Babbitt'ini okudunuz mu?

MOYERS: Uzun zamandır değil.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Son satırı hatırlıyor musun? "Hayatım boyunca yapmak istediğim şeyi yapmadım." Bu, mutluluğunu asla takip etmeyen bir adam. Sarah Lawrence'da öğretmenlik yaparken bu dizeyi gerçekten duymuştum. Evlenmeden önce öğle ve akşam yemeklerimi şehrin restoranlarında yerdim. Perşembe gecesi Bronxville'de hizmetçinin izin gecesiydi, bu yüzden ailelerin çoğu dışarıda restoranlardaydı. Güzel bir akşam orada en sevdiğim restorandaydım ve yan masada bir baba, bir anne ve on iki yaşlarında sıska bir çocuk vardı. Baba çocuğa, "Domates suyunu iç" dedi.

Ve çocuk, "İstemiyorum" dedi.

Sonra baba daha yüksek bir sesle, "Domates suyunu iç" dedi.

Ve anne, "Ona yapmak istemediği şeyi yaptırmayın" dedi.

Babası ona baktı ve dedi ki, "Hayatta istediğini yaparak yaşayamaz. Sadece istediğini yaparsa ölür. Bana bak. Ben hiç bir şey yapmadım. Hayatım boyunca istedim."

Ve düşündüm ki, "Aman Tanrım, Babbitt enkarne olmuş!"

Bu, mutluluğunu asla takip etmeyen adam. Hayatta bir başarınız olabilir, ama sonra bir düşünün - nasıl bir hayattı? Ne iyi oldu -- tüm hayatın boyunca yapmak istediğin şeyi hiç yapmadın. Öğrencilerime her zaman söylüyorum, bedeninizin ve ruhunuzun gitmek istediği yere gidin. Hissettiğinizde, onunla kalın ve kimsenin sizi atmasına izin vermeyin.

MOYERS: Mutluluğunuzu takip ettiğinizde ne olur?

CAMPBELL: Mutluluğa geldiniz. Orta Çağ'da, birçok bağlamda ortaya çıkan favori bir görüntü, talih çarkıdır.
Tekerleğin göbeği var ve tekerleğin dönen çemberi var.
Örneğin, şans çarkının kenarına takılırsanız, ya yukarıdan aşağı inersiniz ya da aşağıdan yukarı çıkarsınız. Ama eğer merkezdeyseniz, her zaman aynı yerdesiniz. Evlilik yemininin anlamı budur - sizi sağlıkta veya hastalıkta, zenginlikte veya yoksullukta alıyorum: yukarı veya aşağı inerken. Ama seni merkezim olarak alıyorum ve sen benim mutluluğumsun, bana getirebileceğin zenginlik değil, sosyal prestij değil, sensin. Bu senin mutluluğunu takip ediyor.

MOYERS: Birisine buna dokunmasını nasıl önerirsiniz?
sonsuz yaşamın baharı, tam orada olan mutluluk mu?

CAMPBELL: Her zaman, ara sıra buna bir anlam kazandırabilecek deneyimler yaşıyoruz, nerede olduğunuza dair küçük bir sezgi.

Machine Translated by Google

mutluluktur. Yakala. Kimse sana ne olacağını söyleyemez. Kendi derinliğinizi tanımayı öğrenmelisiniz.

MOYERS: Seninkini ne zaman öğrendin?

CAMPBELL: Ah, ben çocukken. Kimsenin beni rotamdan çekmesine asla izin vermem. Ailem her zaman, gerçekten, derinden, en çok yapmak istediğim şeyi yapmama yardım etti. Bir sorun olduğunun farkında bile değildim.

MOYERS: Ebeveyn olan bizler, çocuklarımızın mutluluklarını fark etmelerine nasıl yardımcı olabiliriz?

CAMPBELL: Çocuğunuzu tanımalı ve çocuğa karşı dikkatli olmalısınız. Yardım edebilirsin. Sarah Lawrence'da ders verdiğimde, öğrencilerimin her biri ile en az iki haftada bir, yarım saat kadar bireysel konferans yapardım. Şimdi, öğrencilerin okuması gereken şeylerden bahsediyorsanız ve aniden öğrencinin gerçekten tepki verdiği bir şeye çarparsanız, gözlerin açıldığını ve ten renginin değiştiğini görebilirsiniz. Orada yaşam olasılığı açıldı. Kendinize söyleyebileceğiniz tek şey, "Umarım bu çocuk buna tutunur." Olabilirler ya da olmayabilirler, ama bulduklarında, orada, odada yanlarında bir hayat bulmuşlardır.

MOYERS: Ve bunu yapmak için şair olmaya gerek yok.

CAMPBELL: Şairler basitçe, mutluluklarıyla iç içe olmayı meslek edinmiş ve yaşam tarzı edinmiş kişilerdir. Çoğu insan başka şeylerle ilgilenir. Kendilerini ekonomik ve politik faaliyetlere sokarlar ya da ilgilendikleri şey olmayan bir savaşa hazırlanırlar ve bu şartlar altında bu göbek bağına tutunmak zor olabilir. Bu, herkesin bir şekilde kendisi için çalışması gereken bir tekniktir.

Ancak, ara sıra endişeler olarak adlandırılabilecek bu alanda yaşayan çoğu insan, bu diğer alana geçmek için uyanmayı bekleyen kapasiteye sahiptir. Biliyorum, öğrencilerde olduğunu gördüm.

Bir erkek hazırlık okulunda ders verdiğimde, kariyerlerinin ne olacağına karar vermeye çalışan çocuklarla konuşurdum. Bir çocuk bana gelir ve "Sence bunu yapabilir miyim? Sence bunu yapabilir miyim? Yazar olabilir miyim?" diye sorardı.

"Ah," derdim, "Bilmiyorum. Kimsenin sana cevap vermemesiyle on yıllık hayal kırıklığına dayanabilir misin, yoksa ilk çatlakta en çok satanlar listesine girmeyi mi düşünüyorsun? Cesaretin varsa. gerçekten istediğin şeyle kalmak için, ne olursa olsun, devam et."

Machine Translated by Google

Sonra babam gelir ve "Hayır, hukuk okumalısın çünkü bunda daha çok para var, biliyorsun" derdi. Şimdi, bu tekerleğin çemberi, göbeği değil, mutluluğunuzu takip etmiyor.

Şansı mı düşüneceksin, yoksa mutluluğunu mu düşüneceksin?

1929'da, Wall Street çöküşünden sadece üç hafta önce Avrupa'dan öğrenci olarak döndüm, bu yüzden beş yıl boyunca bir işim olmadı. Sadece iş yoktu. Bu benim için harika bir zamandı.

MOYERS: Harika bir zaman mı? Depresyonun derinliği? Ne bu konuda harikaydı?

CAMPBELL: Kendimi fakir hissetmiyordum, sadece hiç param olmadığını hissettim. O zamanlar insanlar birbirine çok iyi davranıyordu. Örneğin, Frobenius'u keşfettim. Aniden bana vurdu ve Frobenius'un yazdığı her şeyi okumak zorunda kaldım. New York'ta tanıdığım bir kitapçıya yazdım ve bana bu kitapları gönderdiler ve dört yıl sonra bir iş bulana kadar onlar için ödeme yapmak zorunda olmadığımı söylediler.

New York, Woodstock'ta, sanatta bir geleceği olabileceğini düşündüğü herhangi bir gence yılda yirmi dolara ya da öylesine kiraladığı bu küçük tavuk kümesi yerlerinde bir mülkü olan harika bir yaşlı adam vardı. Akan su yoktu, sadece şurada burada bir kuyu ve bir pompa vardı. Çektiği insan sınıfını sevmediği için akan su kurmayacağını ilan etti. Temel okuma ve çalışmalarımın çoğunu burada yaptım. Harikaydı. Mutluluğumu takip ediyordum.

Şimdi, bu mutluluk fikrine geldim çünkü dünyanın büyük manevi dili olan Sanskritçe'de, aşkınlık okyanusunun eşiğini, atlama yerini temsil eden üç terim vardır: Sat, Chit, Ananda. "Sat" kelimesi varlık anlamına gelir. "Chit" bilinç demektir.

"Ananda" mutluluk veya kendinden geçme anlamına gelir. Düşündüm ki, "Bilincimin doğru bilinç olup olmadığını bilmiyorum; varlığım hakkında bildiklerimin gerçek varlığım olup olmadığını bilmiyorum; ama esrimemin nerede olduğunu biliyorum. kendinden geçme ve bu bana hem bilincimi hem de varlığımı getirecek." Bence işe yaradı.

MOYERS: Gerçeği hiç biliyor muyuz? Hiç bulur muyuz?

CAMPBELL: Her insan kendi derinliğine, deneyimine ve kendi sat-chit ananda'sıyla, bilinç ve mutluluk yoluyla kendi varlığıyla temas halinde olma inancına sahip olabilir. dini

Machine Translated by Google

insanlar bize ölüp cennete gidene kadar gerçekten mutluluk yaşayamayacağımızı söylüyorlar. Ama ben hala hayattayken bu deneyimden olabildiğince fazlasını elde etmeye inanıyorum.

MOYERS: Mutluluk şimdidir.

CAMPBELL: Cennette Tanrı'ya bakarken o kadar harika bir zaman geçireceksiniz ki, kendi deneyiminizi hiç elde edemeyeceksiniz. Bu deneyimin yaşanacağı yer değil, deneyimin yaşanacağı yer burası.

MOYERS: Mutluluğunuzun peşinden giderken, benim bazı anlarım olduğu gibi, gizli eller tarafından size yardım edilme hissine kapıldınız mı hiç?

CAMPBELL: Her zaman. Bu mucizevi. Hatta sürekli gelen görünmez ellerin bir sonucu olarak üzerimde büyüyen bir batıl inancım bile var - yani, mutluluğunuzun peşinden giderseniz, kendinizi her zaman orada olan, sizi bekleyen bir tür yola koyarsınız. ve yaşamanız gereken hayat, yaşadığınız hayattır. Bunu gördüğünüzde, saadetinizin alanında olan insanlarla tanışmaya başlarsınız ve onlar size kapıları açarlar. Mutluluğunun peşinden git ve korkma derim, olacağını bilmediğin kapılar açılır.

MOYERS: Sen hiç acı çeken adama sempati duydun mu? Görünmez bir destek aracı yok mu?

CAMPBELL: Kimin görünmez araçları yoktur? Evet, merhameti çağrıştıran o, zavallı adam. Hayatın tüm suları tam oradayken onu sendeleyerek görmek insana gerçekten acıma hissi uyandırıyor.

MOYERS: Sonsuz yaşamın suları orada mı? Neresi?

CAMPBELL: Nerede olursanız olun -- mutluluk, o ferahlığın, içindeki hayatın tadını çıkarıyorsun, her zaman.

Machine Translated by Google

KAHRAMANIN MACERASI Ayrıca,

macerayı tek başımıza riske atmamıza bile gerek yok, çünkü tüm zamanların kahramanları bizden önce gitti. Labirent tamamen bilinmektedir.
Sadece kahraman yolunun ipliğini takip etmeliyiz ve bir iğrenç bulmayı düşündüğümüz yerde bir tanrı bulacağız. Ve başka birini öldürmeyi düşündüğümüz yerde kendimizi öldüreceğiz. Dışarıya gitmeyi düşündüğümüz yerde, kendi varlığımızın merkezine geleceğiz. Ve yalnız olmayı düşündüğümüz yerde, tüm dünyayla birlikte olacağız.

-- JOSEPH CAMPBELL

MOYERS: Kahramanın neden bu kadar çok hikayesi var?
mitoloji?

CAMPBELL: Çünkü hakkında yazmaya değer olan şey bu. Popüler romanlarda bile ana karakter, normal başarı ve deneyim aralığının ötesinde bir şey bulan veya yapan bir kahraman veya kadın kahramandır. Kahraman, hayatını kendinden daha büyük bir şeye adayan kişidir.

MOYERS: Yani tüm bu kültürlerde, yerel
kahramanın giydiği kostüm, olay nedir?

CAMPBELL: İki tür tapu vardır. Biri, kahramanın savaşta cesur bir davranış sergilediği veya bir hayat kurtardığı fiziksel eylemdir. Diğer tür, kahramanın insan ruhsal yaşamının olağanüstü aralığını deneyimlemeyi öğrendiği ve daha sonra bir mesajla geri geldiği ruhsal eylemdir.

Olağan kahraman macerası, kendisinden bir şeyler alınan veya toplumunun üyeleri için mevcut veya izin verilen normal deneyimlerde eksik bir şeyler olduğunu hisseden biriyle başlar. Bu kişi daha sonra ya kaybettiklerini kurtarmak ya da hayat veren bir iksir keşfetmek için olağanın ötesinde bir dizi maceraya atılır. Genellikle bir döngüdür, gidiş ve dönüş.

Ancak bu maceranın yapısı ve manevi anlamının bir kısmı, bir çocuğun çocukluğundan vazgeçmeye ve bir yetişkin olmaya - ölmeye - ölmeye zorlandığı erken kabile toplumlarının ergenlik veya inisiyasyon ritüellerinde önceden tahmin edilebilir. diyelim ki çocuksu kişiliğine ve ruhuna ve sorumlu bir yetişkin olarak geri dönün. Bu temel bir

Machine Translated by Google

herkesin geçmesi gereken psikolojik dönüşüm. On dört ila yirmi bir yıl boyunca birinin koruması ve gözetimi altında bir bağımlılık durumundayız - ve eğer doktora yapıyorsanız, bu belki otuz beşe kadar devam edebilir. Hiçbir şekilde kendinden sorumlu, özgür bir ajan değilsiniz, ancak itaatkar bir bağımlısınız, cezalar ve ödüller bekliyor ve alıyorsunuz. Bu psikolojik olgunlaşmamışlık konumundan, öz sorumluluk ve güvence cesaretine dönüşmek, bir ölüm ve yeniden dirilmeyi gerektirir. Evrensel kahramanın yolculuğunun temel motifi budur -- bir koşulu bırakmak ve sizi daha zengin veya olgun bir duruma getirmek için yaşam kaynağını bulmak.

MOYERS: Yani toplumu kurtarmanın büyük anlamında kahraman olmasak bile, ruhsal ve psikolojik olarak yine de kendi içimizde bu yolculuğa çıkmak zorundayız.

CAMPBELL: Bu doğru. Otto Rank, The Myth of the Birth of the Hero of the Hero adlı önemli kitabında herkesin bir amniyotik sıvı aleminde yaşayan küçük bir su yaratığı durumundan, muazzam bir psikolojik ve fiziksel dönüşüm geçirdiği doğumda bir kahraman olduğunu ilan eder. sonunda ayakta kalacak olan hava soluyan bir memeliye dönüşür. Bu muazzam bir dönüşüm ve bilinçli olarak yapılmış olsaydı, gerçekten de kahramanca bir eylem olurdu. Ve tüm bunları meydana getiren annenin de kahramanca bir davranışı vardı.

MOYERS: O zaman kahramanların hepsi erkek değil mi?

CAMPBELL: Ah, hayır. Erkek, sadece yaşam koşulları nedeniyle genellikle daha göze çarpan bir role sahiptir. O dışarıda, dünyada ve kadın evde. Ancak, örneğin ölüm koşullarına göre insanların ruhlarının atanacağı bir dizi cennete sahip olan Aztekler arasında, savaşta öldürülen savaşçıların cenneti, doğum sırasında ölen anneler için aynıydı. Doğum yapmak kesinlikle bir kahramanlık eylemidir, çünkü kişinin kendini bir başkasının hayatına vermesidir.

MOYERS: Dışarı çıkıp çocuk yetiştirmekten çok para kazanmanın daha kahramanca sayıldığı bu toplumumuzda bu gerçeği kaybettiğimizi düşünmüyor musunuz?

CAMPBELL: Para kazanmak daha fazla reklam alır. Eski bir deyişi bilirsiniz: Bir köpek bir adamı ısırırsa, bu bir hikaye değildir, ama bir adam bir köpeği ısırırsa, orada bir hikayeniz vardır. Yani olan ve olan şey

Machine Translated by Google

ve ne kadar kahramanca olursa olsun, haber değildir. Annelik yeniliğini yitirdi diyebilirsiniz.

MOYERS: Yine de bu harika bir görüntü -- anne kahraman.

CAMPBELL: Bana hep öyle görünmüştür. Bu, bu efsaneleri okumaktan öğrendiğim bir şey.

MOYERS: Bu bir yolculuk -- Bilinen, geleneksel güvenlik hayatınızı üstlenmek için.

CAMPBELL: Bakirelikten anneye dönüşmen gerekiyor. Bu, birçok tehlike içeren büyük bir değişiklik.

MOYERS: Ve çocukla birlikte yolculuğunuzdan döndüğünüzde, dünya için bir şeyler getirmiş olursunuz.

CAMPBELL: Sadece bu da değil, önünüzde bir hayat işi var. Otto Rank, dünyaya geldiklerinde yaptıkları kahramanca eylemlerin, tüm topluluklarının saygısını ve desteğini kazanmalarını sağlayan bir dünya insan olduğuna dikkat çekiyor.

MOYERS: Ama bundan sonra daha alınması gereken bir yolculuk var.

CAMPBELL: Alınacak büyük bir yolculuk var. denemeler

MOYERS: Kahramanın denemelerinin, testlerinin ve çilelerinin önemi nedir?

CAMPBELL: Niyetler açısından ifade etmek isterseniz, denemeler, niyetlenen kahramanın gerçekten bir kahraman olması gerektiğini görmek için tasarlanmıştır. Bu görev için gerçekten uygun mu? Tehlikelerin üstesinden gelebilir mi? Hizmet etmesini sağlayacak cesarete, bilgiye, kapasiteye sahip mi?

MOYERS: Ucuza elde edilen bu kolay din kültüründe, bana öyle geliyor ki, üç büyük dinin de kahraman yolculuğunun imtihanlarının hayatın önemli bir parçası olduğunu öğrettiğini, vazgeçmeden, fedakarlık olmadan ödül olmadığını öğrettiğini unutmuşuz. bedelini ödüyor. Kuran'da, "Sizden öncekilerin başına gelen fitnelere uğramadan Nimet cennetine gireceğinizi mi sanıyorsunuz?" der. Ve İsa Matta İncili'nde şöyle dedi: "Kapı büyüktür ve hayata giden yol dardır ve onu bulan çok az kişi vardır." Ve Yahudi geleneğinin kahramanları, kurtuluşlarına varmadan önce büyük sınavlardan geçerler.

CAMPBELL: Asıl sorunun ne olduğunu anlarsanız -- kendinizi kaybetmek, kendinizi daha yüksek bir amaca ya da bir başkasına vermek -- bunun kendisinin nihai deneme olduğunu anlarsınız. Öncelikle hakkında düşünmeyi bıraktığımızda

Machine Translated by Google

kendimiz ve kendimizi korumamızla, bilincin gerçekten kahramanca bir dönüşümünden geçiyoruz.

Ve tüm mitlerin uğraşması gereken şey şu ya da bu türden bilinç dönüşümleridir. Bir şekilde düşünüyordun, şimdi farklı bir şekilde düşünmek zorundasın.

MOYERS: Bilinç nasıl dönüştürülür?

CAMPBELL: Ya bizzat denemeler yoluyla ya da aydınlatıcı vahiylerle. Denemeler ve ifşaatlar her şeydir.

MOYERS: Tüm bu hikayelerde bir kurtuluş anı yok mu? Kadın ejderhadan kurtulur, şehir yok olmaktan kurtulur, kahraman tehlikeden anında yakalanır.

CAMPBELL: Evet, evet. Bir başarı olmadıkça kahramanlık olmazdı. Başarısız olan bir kahramanımız olabilir, ama o genellikle bir tür palyaço olarak temsil edilir, başarabileceğinden fazlasını yapıyormuş gibi yapan biri.

MOYERS: Bir kahramanın bir liderden farkı nedir?

CAMPBELL: Bu, Tolstoy'un Savaş ve Barış'ta ele aldığı bir sorun . Burada Napolyon Avrupa'yı harap ediyor ve şimdi Rusya'yı işgal etmek üzere ve Tolstoy şu soruyu gündeme getiriyor: Lider gerçekten bir lider mi, yoksa sadece dalganın önünde olan mı? Psikolojik açıdan lider, neyin başarılabileceğini algılayan ve bunu yapan kişi olarak analiz edilebilir.

MOYERS: Liderin kaçınılmazı fark edip önüne geçen kişi olduğu söylenir. Napolyon bir liderdi, ancak başardıklarının insanlık adına büyük olması anlamında bir kahraman değildi. Fransa içindi, Fransa'nın görkemi.

CAMPBELL: O halde o bir Fransız kahramanı, değil mi? Bugünün sorunu bu. Tüm gezegenin ilgi alanımız olması gerektiğinde, bugün ihtiyacımız olan şey belirli bir devletin veya insanların kahramanı mı? Napolyon, Hitler'in yirminci yüzyıldaki on dokuzuncu yüzyıldaki karşılığıdır. Napolyon'un Avrupa'yı talan etmesi korkunçtu.

MOYERS: Yani yerel bir tanrı olup, daha büyük bir kozmik seviyedeki testi geçemez misin?

CAMPBELL: Evet. Ya da yerel bir tanrı olabilirsiniz ama o yerel tanrının fethettiği insanlar için düşman olabilirsiniz. Birine kahraman mı yoksa canavar mı dediğiniz, bilincinizin odak noktasının nerede olabileceğine bağlıdır.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu yüzden bir eyleme kahramanca dememeye dikkat etmeliyiz. daha geniş, mitolojik anlamda, bu şekilde çalışmadığında.

CAMPBELL: Bilmiyorum. Tapu kesinlikle kahramanca bir eylem olabilir - örneğin hayatını kendi halkı için veren bir kişi.

MOYERS: Ah, evet. Ölen Alman askeri -- CAMPBELL: -- onu öldürmek için oraya gönderilen Amerikalı kadar bir kahraman.

MOYERS: Öyleyse kahramanlığın ahlaki bir amacı var mı?

CAMPBELL: Ahlaki amaç, bir insanı kurtarmak, bir insanı kurtarmak ya da bir fikri desteklemektir. Kahraman kendini bir şey için feda eder - ahlakı budur. Şimdi, başka bir konumdan, elbette, kendini feda ettiği fikrin saygı duyulmaması gereken bir şey olduğunu söyleyebilirsiniz. Bu, diğer taraftan bir yargıdır, ancak yapılan eylemin içsel kahramanlığını yok etmez.

MOYERS: Bu, Prometheus'un ateşin peşinden gidip onu geri getirmesi, insanlığa fayda sağlaması ve bunun için acı çekmesi hikayesini okuduğumda, genç bir çocukken sahip olduğum kahramanlardan farklı bir açı.

CAMPBELL: Evet, Prometheus ateşi insanlığa ve dolayısıyla medeniyete getiriyor. Bu arada, yangın hırsızlığı evrensel bir mit temasıdır. Çoğu zaman, ateşi çalan ve daha sonra onunla koşan kuşlardan veya hayvanlardan oluşan bir röle ekibine ileten düzenbaz bir hayvan veya kuştur.
Bazen hayvanlar ateşin yanından geçerken alevler tarafından yakılır ve bunun onların farklı renklerini açıkladığı söylenir. Yangın hırsızlığı çok popüler, dünya çapında bir hikaye.

MOYERS: Her kültürdeki insanlar açıklamaya çalışıyor ateş nereden çıktı?

CAMPBELL: Hikaye aslında onu açıklamaya çalışmıyor, daha çok ateşin değeriyle ilgili. Yangın hırsızlığı insanı hayvanlardan ayırır. Gece ormandayken ateş yakarsınız ve bu da hayvanları uzak tutar. Gözlerinin parladığını görebilirsiniz, ancak ateş menzilinin dışındalar.

MOYERS: Yani hikayeyi sadece başkalarına ilham vermek ya da ahlaki bir noktaya değinmek için anlatmıyorlar.

CAMPBELL: Hayır, yangını değerlendirmek, bizim için önemini, ve insanı hayvanlardan ayıran şey hakkında bir şeyler söylemek.

Machine Translated by Google

MOYERS: Mitoloji araştırmanız, tek bir insan arayışının, standart bir insan özlemi ve düşüncesi kalıbının, ister bir milyon yıl önce yaşayalım ister bin yıl yaşayacak olalım, tüm insanlık için ortak olan bir şeyi oluşturduğu sonucuna mı götürüyor? şu andan itibaren?

CAMPBELL: Her mitolojide aynı forma sahip olan, bir lütuf arayışına girmek, bir vizyon olarak adlandırılabilecek belirli bir mit türü vardır. Yazdığım ilk kitap olan Bin Yüzlü Kahraman'da sunmaya çalıştığım şey de buydu . Tüm bu farklı mitolojiler bize aynı temel arayışı veriyor. İçinde bulunduğun dünyayı terk edersin ve bir derinliğe ya da bir mesafeye ya da bir yüksekliğe gidersin. Orada, daha önce ikamet ettiğiniz dünyada bilincinizde eksik olana gelirsiniz. Sonra ya bununla kalma ve dünyanın düşmesine izin verme ya da bu nimetle geri dönme ve tekrar sosyal dünyanıza geri dönerken ona tutunmaya çalışma sorunu gelir. Bu kolay bir şey değil.

MOYERS: Yani kahraman bir şey peşinde koşuyor, sadece gezintiye çıkmıyor, sadece bir maceracı değil mi?

CAMPBELL: Her iki tür kahraman da vardır, bazıları yolculuğa çıkmayı seçer, bazıları seçmez. Bir tür macerada kahraman, eylemi gerçekleştirmek için sorumlu ve kasıtlı olarak yola çıkar. Örneğin Athena, Odysseus'un oğlu Telemakhos'a "Git babanı bul" demiştir. Bu baba arayışı, gençler için büyük bir kahraman macerasıdır.
Kariyerinizin ne olduğunu, doğanızın ne olduğunu, kaynağınızın ne olduğunu bulma serüveni budur. Bunu kasıtlı olarak üstleniyorsun. Ya da yeraltına inen ve sevgilisini hayata döndürmek için ölümden geçen Sümer gökyüzü tanrıçası İnanna'nın efsanesi var.

Sonra içine atıldığın maceralar var - örneğin, askere alınmak. Niyet etmedin, ama şimdi varsın. Bir ölüm ve diriliş yaşadınız, bir üniforma giydiniz ve başka bir yaratıksınız.

Kelt mitlerinde sıklıkla görülen bir tür kahraman, bir geyiğin cazibesini daha önce hiç girmediği bir orman aralığına kadar takip eden soylu avcıdır. Oradaki hayvan bir dönüşüm geçirir, Peri Tepelerinin Kraliçesi olur ya da buna benzer bir şey. Bu, kahramanın ne yaptığı hakkında hiçbir fikrinin olmadığı, ancak aniden kendini dönüştürülmüş bir alemde bulduğu bir macera türüdür.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu tür bir yolculuğa çıkan maceracı mitolojik anlamda bir kahraman mı?

CAMPBELL: Evet, çünkü o her zaman buna hazır. Bu hikayelerde kahramanın hazır olduğu macera, elde ettiği maceradır. Macera, sembolik olarak karakterinin bir tezahürüdür. Manzara ve çevre koşulları bile onun hazır oluşuna uyuyor.

MOYERS: George Lucas'ın Star Wars filminde Solo, paralı asker olarak başlar ve sonunda bir kahraman olur ve sonunda Luke Skywalker'ı kurtarmak için gelir.

CAMPBELL: Evet. Orada Solo kahramanlık yaptı başkası için kendini feda etmek.

MOYERS: Bir kahramanın suçluluktan yaratıldığını mı düşünüyorsun? Solo, Skywalker'ı terk ettiği için mi suçluydu?

CAMPBELL: Hangi fikir sistemini uygulamak istediğinize bağlı. Solo çok pratik bir adamdı, en azından kendisini materyalist olarak gördüğü için. Ama aynı zamanda şefkatli bir insandı ve bunu bilmiyordu. Macera, karakterinin sahip olduğunu bilmediği bir niteliğini uyandırdı.

MOYERS: Yani belki de kahraman her birimizin içinde biz farkında değilken pusuya yatmış durumda?

CAMPBELL: Hayatımız karakterimizi çağrıştırıyor. Devam ettikçe kendiniz hakkında daha fazla şey öğreniyorsunuz. Bu nedenle, kendinizi düşük doğanızdan ziyade daha yüksek doğanızı uyandıracak durumlara sokabilmek iyidir. "Bizi ayartmaya götürme."

Ortega y Gasset , Don Kişot Üzerine Meditasyonlar'ında çevre ve kahraman hakkında konuşuyor . Don Kişot, Orta Çağ'ın son kahramanıydı. Devlerle karşılaşmak için yola çıktı, ancak çevresi devler yerine yel değirmenleri üretti. Ortega, bu hikayenin, dünyanın mekanik bir yorumunun ortaya çıktığı, böylece çevrenin artık kahramana ruhsal olarak duyarlı olmadığı bir zamanda gerçekleştiğine dikkat çekiyor.

Kahraman bugün, ruhsal ihtiyacına hiçbir şekilde yanıt vermeyen zorlu bir dünyaya karşı koşuyor.

MOYERS: Bir yel değirmeni.

CAMPBELL: Evet, ama Quijote, karşılaşmaya çıktığı devleri yel değirmenlerine dönüştüren bir sihirbaz icat ederek macerayı kendine kurtardı. Şiirsel bir hayal gücünüz varsa bunu da yapabilirsiniz. Bununla birlikte, daha önce, içinde bulunduğu mekanik bir dünya değildi.

Machine Translated by Google

kahraman hareket etti, ancak canlı ve ruhsal hazırlığına yanıt veren bir dünya. Şimdi, fizik bilimlerimiz, Marksist sosyolojimiz ve davranışçı psikolojimiz aracılığıyla yorumlandığı gibi, tamamen mekanik bir dünya haline geldi ki, uyaranlara yanıt veren tahmin edilebilir bir kablo modelinden başka bir şey değiliz. Bu on dokuzuncu yüzyıl yorumu, modern yaşamdan insan iradesinin özgürlüğünü sıkıştırdı.

MOYERS: Politik anlamda, bu kahraman mitlerinin bize, başkalarının yaptıklarına bir amfitiyatroda, kolezyumda ya da bir filmdeymişiz gibi bakmayı, başkalarının büyük işler yapmasını izlerken kendimizi acizliğe teselli etmeyi öğretmesi tehlikesi var mı?

CAMPBELL: Sanırım bu, bu kültürde bizi ancak son zamanlarda ele geçiren bir şey. Atletizme katılmak yerine atletizm maçlarını izleyen kişi vekil bir başarıya dahil olur. Ancak medeniyetimizde insanların gerçekte neler yaşadıklarını düşündüğünüzde, modern bir insan olmanın çok acımasız bir şey olduğunu anlıyorsunuz. Ailelerini geçindirmek zorunda olan insanların çoğunun hayatlarının angaryası -- yani, bu hayat söndüren bir olay.

MOYERS: Ama sanırım bunu 12. yüzyılın ve 14. yüzyılın vebalarına götürürdüm -- CAMPBELL: Onların yaşam tarzı bizimkinden çok daha aktifti.
Ofislerde oturuyoruz. Medeniyetimizde orta yaşlı sorununun göze çarpıyor olması önemlidir.

MOYERS: Kişiselleşmeye başladın !

CAMPBELL: Orta yaşı geçtim, bu yüzden bu konuda biraz bilgim var. Hareketsiz yaşamımızın bir özelliği, entelektüel heyecanın olması veya olabilmesidir, ancak beden bunun içinde çok fazla değildir. Bu nedenle, günlük düzine ve benzeri mekanik egzersizlere kasıtlı olarak katılmanız gerekir. Böyle şeylerden zevk almayı çok zor buluyorum, ama işte orada.
Aksi takdirde, tüm vücudun sana, "Bak, beni tamamen unuttun. Tıkanmış bir dereye dönüşüyorum" der.

MOYERS: Yine de, bu kahraman hikayelerinin bizde oyunculuk yerine izlemenin iyi huylu pasifliğini uyandırarak bir tür sakinleştirici olabileceği bana göre mümkün. Diğer tarafı ise dünyamızın manevi değerlerden yoksun görünmesi. İnsanlar kendilerini güçsüz hissediyorlar. Bana göre bu, modern toplumun laneti, acizlik, insanların hissettiği can sıkıntısı, insanların çevrelerindeki dünya düzenine yabancılaşması. Belki de derinlerdeki özlemimize ses verecek bir kahramana ihtiyacımız var.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu tam olarak TS Eliot'un tarif ettiğiniz Çorak Ülke'si , özgün olmayan yaşamların ve yaşamın sosyolojik bir durgunluğu üzerimize yerleşti ve bu bizim ruhsal yaşamımıza, potansiyellerimize ve hatta fiziksel cesaretimize hiçbir şey çağrıştırmadı -- ta ki, elbette bizi insanlık dışı savaşlarından birine sokar.

MOYERS: Teknolojiye karşı değilsin, değil mi?

CAMPBELL: Hiç de değil. Antik Yunan'ın en usta teknisyeni sayılabilecek Daedalus, kendi icat ettiği Girit labirentinden uçup kaçmak için oğlu İkarus'a yaptığı kanatları taktığında, "Orta yoldan uç. Çok yükseğe uçma, yoksa güneş kanatlarındaki mumu eritir ve düşersin. Çok alçaktan uçma, yoksa denizin gelgitleri seni yakalar."

Daedalus orta yoldan uçtu, ancak oğlunun kendinden geçmiş olmasını ve çok yükseğe uçmasını izledi. Balmumu eridi ve çocuk denize düştü. Nedense, insanlar genç astronotun düşüşünden kanatların kendileri sorumluymuş gibi, Daedalus'tan çok Icarus hakkında konuşuyorlar.
Ancak bu, endüstri ve bilime karşı bir durum değildir. Zavallı İkarus suya düştü ama orta yoldan uçan Daedalus karşı kıyıya geçmeyi başardı.

Bir Hindu metni, "Bu tehlikeli bir yoldur, jiletin ucu gibi" der.
Bu, ortaçağ edebiyatında da görülen bir motiftir. Lancelot, Guinevere'yi esaretten kurtarmaya gittiğinde, çıplak elleri ve ayaklarıyla kılıcın ucundaki bir dereyi, altından bir sel akar. Yepyeni bir macera, yeni bir çığır açan bir şey yapıyorsanız, ister teknolojik bir atılım gibi bir şey, isterse topluluğun size yardımcı olamayacağı bir yaşam tarzı olsun, her zaman çok fazla coşku tehlikesi vardır. , bazı mekanik detayların ihmal edilmesi. Sonra düşersin. "Tehlikeli bir yol bu." Arzunuzun, coşkunuzun ve duygunuzun yolunu takip ettiğinizde, zihninizi kontrol altında tutun ve sizi zorunlu olarak felakete sürüklemesine izin vermeyin.

MOYERS: Bursunuzun merak uyandıran noktalarından biri, bilim ve mitoloji çatışmasına inanmamanız.

CAMPBELL: Hayır, çatışmıyorlar. Bilim şimdi gizemli boyutlara giriyor. Mitin bahsettiği alana kendini itti. Kenara geldi.

MOYERS: Avantaj --

Machine Translated by Google

CAMPBELL: -- uç, bilinebilecek olan ile asla keşfedilemeyecek olan arasındaki arayüz, çünkü tüm insan araştırmalarını aşan bir gizem. Yaşamın kaynağı -- nedir bu? Kimse bilmiyor. Atomun ne olduğunu, dalga mı yoksa parçacık mı olduğunu bile bilmiyoruz - ikisi de. Bu şeylerin ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok.

İlahi olandan bahsetmemizin nedeni budur. Üstün bir enerji kaynağı var. Fizikçi atom altı parçacıkları gözlemlediğinde, ekranda bir iz görüyor. Bu izler gelir ve gider, gelir ve gider ve biz gelir ve gideriz ve tüm yaşam gelir ve gider. Bu enerji her şeyin bilgilendirici enerjisidir. Mitolojik ibadet buna yöneliktir.

MOYERS: Favori bir efsanevi kahramanın var mı?

CAMPBELL: Ben çocukken iki kahramanım vardı. Biri Douglas Fairbanks'ti; diğeri Leonardo da Vinci'ydi. İkisinin sentezi olmak istedim. Bugün, tek bir kahramanım bile yok.

MOYERS: Toplumumuz mu?

CAMBELL: Vardı . Mesih'e sahipti. Ve sonra Amerika'nın Washington ve Jefferson gibi adamları ve daha sonra Daniel Boone gibi adamları vardı. Ancak bugün hayat o kadar karmaşık ve o kadar hızlı değişiyor ki, hiçbir şeyin yeniden alt üst edilmeden önce kendisini toparlaması için zaman yok.

MOYERS: Bugün kahramanlara değil, ünlülere tapıyoruz.

CAMPBELL: Evet ve bu çok kötü. Bir keresinde Brooklyn'deki liselerden birine "Ne olmak isterdin?" diye sorulan bir anket gönderilmişti. Öğrencilerin üçte ikisi "Bir ünlü" yanıtını verdi.
Bir şeyi başarmak için kendilerinden vazgeçme fikrine sahip değillerdi.

MOYERS: Sadece bilinmek için.

CAMPBELL: Sadece tanınmak, ün ve ün sahibi olmak. Çok kötü.

MOYERS: Ama bir toplumun kahramanlara ihtiyacı var mı?

CAMPBELL: Evet, öyle düşünüyorum.

MOYERS: Neden?

CAMPBELL: Çünkü tüm bu ayrılma eğilimlerini bir araya getirmek, onları bir amaç için bir araya getirmek için takımyıldızı imgelere sahip olması gerekiyor.

MOYERS: Bir yolu takip etmek.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Sanırım. Milletin bir şekilde tek bir güç olarak hareket etme niyeti olmalıdır.

MOYERS: John Lennon'ın ölümünün ardından yaşananlar hakkında ne düşünüyorsunuz? O bir kahraman mıydı?

CAMPBELL: Oh, kesinlikle bir kahramandı.

MOYERS: Bunu mitolojik anlamda açıklayın.

CAMPBELL: Mitolojik anlamda bir yenilikçiydi.
Beatles, hazır olması gereken bir sanat formu ortaya çıkardı.
Her nasılsa, zamanlarıyla mükemmel bir uyum içindeydiler. Otuz yıl önce ortaya çıksalardı, müzikleri sönerdi. Halk kahramanı, zamanının ihtiyaçlarına duyarlıdır. Beatles, popüler müziğe, meditasyon ve Doğu müziği için moda diyebileceğimiz yeni bir ruhani derinlik kazandırdı. Oryantal müzik yıllardır merak konusuydu ama şimdi Beatles'tan sonra gençlerimiz bunun ne anlama geldiğini biliyor gibi görünüyor.
Gittikçe daha fazla duyuyoruz ve meditasyonlara destek olarak orijinal niyetine göre kullanılıyor. Beatles böyle başladı.

MOYERS: Bazen bana öyle geliyor ki kahramana hayranlık yerine acımamız gerekiyor. Pek çoğu, başkaları için kendi ihtiyaçlarını feda etti.

CAMPBELL: Hepsinde var.

MOYERS: Ve çoğu zaman başardıkları şey, takipçilerin görememeleri yüzünden paramparça oluyor.

CAMPBELL: Evet, ormandan altınla çıkıyorsun ve kül oluyor. Bu iyi bilinen bir peri masalı motifidir.

MOYERS: Odysseus'un hikayesinde, gemi paramparça olduğunda ve mürettebat üyeleri denize atıldığında ve dalgalar Odysseus'u fırlattığında, akıldan çıkmayan bir olay var. Bir direğe tutunur ve sonunda kıyıya iner ve metin, "Sonunda yalnız. Sonunda yalnız" der.

CAMPBELL: Pekala, Odysseus'un bu macerasından kısaca bahsetmeye çalışmak biraz karışık. Ama geminin battığı o özel macera Güneş Adası'ndadır -- bu en yüksek aydınlanma adasıdır. Gemi harap olmasaydı, Odysseus adada kalabilir ve tam aydınlanmayı elde ettikten sonra orada mutluluk içinde kalan ve asla geri dönmeyen bir tür yogi haline gelebilirdi. Ancak, yaşamda bilinen ve yasalaştırılan değerleri yapma Yunan fikri

Machine Translated by Google

onu geri getirir. Şimdi, Güneş Adası'nda bir tabu vardı, yani Güneş'in öküzlerinden hiçbirini öldürüp yememek. Ancak Odysseus'un adamları aç oldukları için Güneş'in sığırlarını katlettiler, bu da gemi enkazına neden oldu. Alt bilinç, onlar orada, en yüksek ruhsal ışığın küresindeyken hala işlev görüyordu. Böyle bir aydınlanmanın karşısında olduğunuzda, "Acıktım, bana rosto sandviç al" diye düşünmeyeceksiniz. Odysseus'un adamları, kendilerine verilen deneyime hazır veya uygun değildi.

Bu, dünyevi kahramanın en yüksek seviyeye ulaşmasının örnek bir hikayesidir. aydınlatma ama sonra geri geliyor.

MOYERS: Odysseus'un acı-tatlı hikayesi hakkında yazdıklarınızdan ne anlamalıyız, "Bu çalışmanın trajik anlamı, tam olarak hayatın güzelliği ve mükemmelliğindeki derin sevincinde yatar - güzel kadının asil sevimliliği, gerçek erkeksi adamların değeri. Yine de hikayenin sonu küldür."

CAMPBELL: Hayatın sonu mezarda bitiyor diye işe yaramaz diyemezsiniz. Pindar'ın Pythian oyunlarında yeni bir güreş şampiyonluğu kazanan genç bir adamı kutladığı şiirlerinden birinde ilham verici bir dize var. Pindar şöyle yazar: "Bir günün yaratıkları, herhangi biri nedir? O ne değildir? İnsan sadece bir gölge rüyasıdır. Yine de cennetin bir hediyesi olarak bir güneş ışığı geldiğinde, insanların üzerine parlak bir ışık gelir ve , evet, nazik bir hayat." O kasvetli söz, "Kibir, kibir, her şey boş!" -- hepsi gösteriş değil. Bu anın kendisi kibir değil, bir zafer, bir zevk. Zafer anlarımızda mükemmelliğin zirvesine yapılan bu vurgu çok Yunanca.

MOYERS: Mitolojideki kahramanların çoğu ölüme ölmez mi? dünya? Acı çekerler, çarmıha gerilirler.

CAMPBELL: Birçoğu hayatlarını veriyor. Ama sonra mit, verilen hayattan yeni bir hayatın çıktığını da söylüyor. Bu, kahramanın hayatı olmayabilir, ama yeni bir hayat, yeni bir oluş biçimi.

MOYERS: Kahramanın bu hikayeleri kültürden kültüre değişir. kültür. Doğulu kahraman, bizim kültürümüzdeki kahramandan farklı mıdır?

CAMPBELL: Onları farklı kılan, aydınlatmanın veya hareketin derecesidir. Canavarları öldüren tipik bir erken kültür kahramanı var. Bu, insanın dünyasını tehlikeli, şekilsiz bir vahşi doğada şekillendirdiği tarih öncesi dönemden kalma bir macera biçimidir. Canavarları öldürmeye gidiyor.

Machine Translated by Google

MOYERS: Yani kahraman, diğer pek çok kişi gibi zamanla gelişiyor.
kavramlar ve fikirler?

CAMPBELL: Kültür geliştikçe o da gelişir. Örneğin Musa bir kahraman figürüdür. Dağa çıkar, dağın zirvesinde Yehova ile buluşur ve yepyeni bir toplumun oluşumu için kurallarla geri döner. Bu tipik bir kahramanlık eylemidir - ayrılma, gerçekleştirme, dönüş.

MOYERS: Buda bir kahraman figürü mü?

CAMPBELL: Buda, İsa'nınkine çok benzer bir yol izler; sadece tabii ki Buda beş yüz yıl önce yaşadı. Bu iki kurtarıcı figürü, doğrudan müritlerinin veya havarilerinin rolleri ve karakterleri ile bile eşleştirebilirsiniz. Örneğin Ananda ve St. Peter ile paralel olabilirsiniz.

MOYERS: Neden kitabınıza Kahraman adını verdiniz?
Bin Yüz?

CAMPBELL: Çünkü dünyanın her yerinden ve tarihin birçok döneminden hikayelerde tespit edilebilecek belirli bir tipik kahraman eylemleri dizisi var. Esasen, yaşamı pek çok ülkede pek çok insan tarafından tekrarlanan tek bir arketipsel mitik kahraman olduğu bile söylenebilir. Efsanevi bir kahraman genellikle bir şeyin kurucusudur - - yeni bir çağın kurucusu, yeni bir dinin kurucusu, yeni bir şehrin kurucusu, yeni bir yaşam biçiminin kurucusu. Yeni bir şey bulmak için, eskiyi terk etmek ve tohum fikri, o yeni şeyi ortaya çıkarma potansiyeline sahip olacak bir tohum fikri arayışına girmek gerekir.

Bütün dinlerin kurucuları böyle arayışlara girdiler. Buda yalnızlığa gitti ve sonra, yirmi beş yüz yıldır tüm Asya'yı aydınlatan bir aydınlanma aldığı ölümsüz bilgi ağacı olan bo ağacının altına oturdu.

Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edildikten sonra İsa kırk gün çölde kaldı; ve mesajıyla birlikte geldiği çölün dışındaydı. Musa bir dağın tepesine çıktı ve şeriat levhalarıyla indi.
O zaman yeni bir şehir kuran biri var - neredeyse tüm eski Yunan şehirleri, maceralara atılan ve her biri bir şehir kuran şaşırtıcı maceralar yaşayan kahramanlar tarafından kuruldu. Bir hayatın kurucusunun - sizin veya benimki, eğer başkalarının hayatını taklit etmek yerine kendi hayatımızı yaşıyorsak - bir arayıştan geldiğini de söyleyebilirsiniz.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu hikayeler insan için neden bu kadar önemli?
yarış?

CAMPBELL: Ne tür bir hikaye olduğuna bağlı. Hikaye, arketipsel bir macera olarak adlandırılabilecek bir şeyi temsil ediyorsa - bir çocuğun gençleşmesi veya ergenlikte açılan yeni dünyaya uyanış hikayesi - bu gelişmeyi ele almak için bir model sağlamaya yardımcı olacaktır.

MOYERS: Hikayelerin krizlerde bize nasıl yardımcı olduğundan bahsediyorsunuz.
Onları çocukken okuduğumda hepsinin mutlu sonları vardı. Hayatın ağır ağır, hoşgörülü ve acımasız gerçeklerle dolu olduğunu öğrenmeden önceydi. Bazen Gilbert ve Sullivan'a bir bilet aldığımızı düşünüyorum ve tiyatroya gittiğimizde oyunun Harold Pinter'a ait olduğunu görüyoruz. Belki de peri masalları bizi gerçeğe uymayan biri yapar.

CAMPBELL: Masallar eğlence için anlatılır. Toplumun ve doğanın düzeni açısından ciddi bir yaşam meselesiyle ilgili olan mitler ile eğlence için anlatılan aynı motiflerden bazılarına sahip hikayeler arasında ayrım yapmanız gerekir. Ancak çoğu masal için mutlu bir son olsa da, mutlu sona giden yolda tipik mitolojik motifler ortaya çıkar -- örneğin, derin bir belada olma ve sonra bir ses duyma ya da birinin size yardım etmesi için gelme motifi.

Masallar çocuklar içindir. Çoğu zaman büyümek ve kadın olmak istemeyen küçük bir kız hakkındadırlar. O eşiği geçmenin krizinde direniyor. Bu yüzden, prens tüm engelleri aşana ve ona diğer tarafta iyi olabileceğini düşünmesi için bir sebep verene kadar uyumaya devam eder. Grimm masallarının çoğu, sıkışıp kalmış küçük kızı temsil eder.
Tüm bu ejderha öldürmeleri ve eşik geçişleri, sıkışıp kalmanın üstesinden gelmekle ilgilidir.

İlkel inisiyasyon törenlerinin ritüellerinin tümü mitolojik temellere dayanır ve çocuksu egoyu öldürmek ve ister kız ister erkek olsun, bir yetişkin ortaya çıkarmakla ilgilidir. Oğlan için kızdan daha zordur çünkü hayat kızı yakalar. İstese de istemese de kadın olur ama küçük oğlanın erkek olmaya niyet etmesi gerekir. İlk adette kız bir kadındır. Bir sonraki bildiği şey, o hamile, o bir anne. Oğlan önce annesinden ayrılmalı, enerjisini içine almalı ve sonra yola koyulmalıdır. "Genç adam, git babanı bul" efsanesi bununla ilgili. Odyssey'de Telemachus annesiyle birlikte yaşıyor . Athena yirmi yaşına geldiğinde

Machine Translated by Google

gelir ve "Git babanı bul" der. Tüm hikayeler boyunca tema budur. Bazen mistik bir babadır, ama bazen, Odyssey'de olduğu gibi, fiziksel babadır.

Bir peri masalı, çocuğun efsanesidir. Yaşamın uygun zamanları için uygun mitler vardır. Yaşlandıkça, daha sağlam bir mitolojiye ihtiyacınız var. Elbette, Hıristiyan geleneğinde temel bir imge olan çarmıha gerilme hikayesinin tamamı, parçalanmanın olduğu zaman ve mekan alanına ebediyetin gelişinden bahseder. Ama aynı zamanda zaman ve uzay alanından sonsuz yaşam alanına geçişten de söz eder. Böylece dünyevi ve dünyevi bedenlerimizi çarmıha gereriz, onları yırtarız ve bu parçalanma yoluyla dünyanın tüm acılarını aşan ruhsal alana gireriz. "Christ Triumphant" olarak bilinen, başı eğik ve kan akarken değil, başı dik ve gözleri açık, sanki çarmıha gerilmeye gönüllü olarak gelmiş gibi olduğu bir haç formu var. St.

Augustine, bir yerde, İsa'nın gelinine güvey olarak çarmıha gerildiğini yazmıştır.

MOYERS: Yani yaşlılık için doğrular var ve yaşlılık için doğrular var. çocuklar.

CAMPBELL: Ah, evet. Heinrich Zimmer'ın Columbia'da hayatın bir rüya ya da bir baloncuk olduğu şeklindeki Hindu fikri üzerine ders verdiği zamanı hatırlıyorum; her şeyin maya, yanılsama olduğunu. Dersinden sonra genç bir kadın yanına geldi ve "Dr. Zimmer, bu Hint felsefesi üzerine harika bir dersti! Ama maya -- anlamıyorum -- benimle konuşmuyor" dedi.

"Ah," dedi, "sabırsız olma! Bu henüz senin için değil, hayatım."
Ve öyledir: Yaşlandığınızda, tanıdığınız ve aslında uğruna yaşadığınız herkes öldüğünde ve dünyanın kendisi geçtiğinde, maya miti devreye girer. Ancak, gençler için dünya henüz olması gereken bir şeydir. tanışmış, uğraşmış, sevmiş, ondan öğrenmiş ve savaşmış -- ve böylece, başka bir mitoloji.

MOYERS: Yazar Thomas Berry, bunun bir hikaye meselesi olduğunu söylüyor. Hikaye, hayata ve evrene atadığımız olay örgüsü, işlerin nasıl yürüdüğüne dair temel varsayımlarımız ve temel inançlarımızdır. Şimdi başımızın belada olduğunu söylüyor "çünkü hikayeler arasındayız. Eski hikaye bizi uzun süre ayakta tuttu - duygusal tutumlarımızı şekillendirdi, bize hayatın amacını sağladı, eylemlerimize enerji verdi, acıyı kutsadı, rehberlik etti. eğitim.Sabah uyandık ve kim olduğumuzu biliyorduk, çocuklarımızın sorularını cevaplayabildik.Her şey alındı.

Machine Translated by Google

bakım çünkü hikaye oradaydı. Şimdi eski hikaye çalışmıyor!
Ve henüz yeni bir şey öğrenmedik."

CAMPBELL: Buna kısmen katılıyorum -- kısmen çünkü hala iyi olan eski bir hikaye var ve bu manevi arayışın hikayesi. Temelde olduğunuz içsel şeyi bulma arayışı, kırk küsur yıl önce yazdığım o küçük kitabımda aktarmaya çalıştığım hikayedir -- Bin Yüzlü Kahraman. Mitlerin kozmoloji ve sosyoloji ile ilişkisi, insanın içinde bulunduğu yeni dünyaya alışmasını beklemek zorundadır. Dünya bugün elli yıl öncekinden farklıdır. Ama insanın içsel yaşamı tamamen aynıdır. Bu yüzden, dünyanın kökeni efsanesini bir süreliğine bir kenara bırakırsanız -- bilim adamları size bunun ne olduğunu söyleyecektir zaten -- ve insan arayışının ne olduğu, onun gerçekleşme aşamalarının neler olduğu, ne olduğu efsanesine geri dönecektir. çocukluktan olgunluğa geçişin imtihanlarıdır ve olgunluk ne anlama gelir, hikaye oradadır, tüm dinlerde olduğu gibi.

Örneğin İsa'nın hikayesi -- İsa'nın hikayesinde temsil edilen evrensel olarak geçerli bir kahramanlık eylemi var. Önce vaftiz olmak için Vaftizci Yahya'ya gittiğinde zamanının bilincinin sınırına gider.
Sonra eşiği geçerek kırk gün boyunca çöle gider. Yahudi geleneğinde kırk sayısı mitolojik olarak önemlidir. İsrail oğulları kırk yılını çölde, İsa kırk gününü çölde geçirdi. Çölde, İsa üç ayartma yaşadı. Önce ekonomik ayartı, orada Şeytan ona gelir ve "Aç görünüyorsun genç adam! Neden bu taşları ekmeğe çevirmiyorsun?" Ve İsa, "İnsan yalnızca ekmekle değil, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" diye yanıtladı. Ve sonra siyasi cazibeye sahibiz. İsa bir dağın tepesine götürülür ve dünya milletlerine gösterilir ve İblis ona, "Bana secde edersen bütün bunları kontrol edebilirsin" der, bu bir derstir, yeterince iyi anlatılmamış. Bugün, başarılı bir politikacı olmak için gerekenler. İsa reddeder. Sonunda İblis der ki, "Ve şimdi çok ruhanisin, hadi Hirodes Tapınağı'nın tepesine çıkalım ve kendini aşağı attığını göreyim. Tanrı seni kaldıracak ve yaralanmayacaksın bile." Manevi enflasyon olarak bilinen şey budur. Ben çok ruhaniyim, etin ve bu dünyanın endişelerinin üstündeyim. Ama İsa enkarne, değil mi?

Bu nedenle, "Tanrınız Rab'bi denemeyeceksiniz" diyor. Bunlar, Mesih'in üç ayartmasıdır ve MS 30 yılında olduğu kadar bugün de geçerlidir.

Machine Translated by Google

Buda da ormana gider ve orada zamanının önde gelen gurularıyla konferanslar yapar. Sonra onları geçer ve bir deneme ve araştırma mevsiminden sonra, aynı şekilde üç ayartmaya uğradığı aydınlanma ağacı olan bo ağacına gelir. Birincisi şehvet, ikincisi korku, üçüncüsü de söylenileni yaparak kamuoyuna boyun eğmektir.

İlk ayartmada, Şehvetin Efendisi üç güzel kızını Buda'nın önünde sergiledi. Adları Arzu, Gerçekleşme ve Pişmanlıklar'dı - Gelecek, Şimdi ve Geçmiş. Ancak, kendisini şehvetli karakterine olan bağlılığından çoktan kurtarmış olan Buda, etkilenmedi.

Sonra Şehvetin Efendisi kendini Ölümün Efendisine çevirdi ve bir canavar ordusunun tüm silahlarını Buda'ya fırlattı. Ama Buda kendi içinde, zamanın dokunmadığı, ebediyete ait olan o noktayı bulmuştu. Böylece yine yerinden kıpırdamadı ve üzerine atılan silahlar ibadet çiçeklerine dönüştü.

Sonunda Şehvet ve Ölümün Efendisi, kendisini Sosyal Görevin Efendisine dönüştürdü ve "Genç adam, sabah gazetelerini okumadın mı? Bugün ne yapılması gerektiğini bilmiyor musun?" Buda, sağ elinin parmak uçlarıyla toprağa dokunarak yanıt verdi. Sonra evrenin ana tanrıçasının sesi, ufukta çağlayan bir gök gürültüsü gibi duyuldu: "Bu, sevgili oğlum, kendini dünyaya o kadar verdi ki, burada emredilecek kimse yok. bu saçmalığı kaldır." Bunun üzerine Sosyal Görevin Efendisi'nin bindiği fil Buda'ya tapınmak için eğildi ve Antagonist'in tüm topluluğu bir rüya gibi dağıldı. O gece, Buda aydınlanmaya ulaştı ve sonraki elli yıl boyunca, egoizmin esaretlerini yok etmenin yolunun öğretmeni olarak dünyada kaldı.

Şimdi, bu ilk iki ayartma - arzu ve korku - Titian'ın (şimdi Prado'da) doksan dört yaşındayken tasarladığı olağanüstü resminde Adem ve Havva'nın deneyimledikleriyle aynıdır. Ağaç elbette mitolojik dünya eksenidir, zaman ve sonsuzluk, hareket ve dinlenmenin bir olduğu ve her şeyin etrafında döndüğü noktada. Burada sadece zamansal yönü ile temsil edilir, iyi ve kötünün, kâr ve zararın, arzu ve korkunun bilgisi ağacı olarak. Sağda, ayartıcıyı bir çocuk şeklinde gören, elmayı sunan Havva, arzuyla hareket ediyor. Adem ise tam tersi bir bakış açısıyla, belirsiz ayartıcının yılan bacaklarını görür ve ona dokunur.

Machine Translated by Google

korku. Arzu ve korku: Bunlar dünyadaki tüm yaşamı yöneten iki duygudur. Arzu yemdir, ölüm kancadır.

Adem ve Havva taşındı; Buda değildi. Havva ve Adem yaşamı doğurdular ve Tanrı tarafından lanetlendiler; Buda hayatın korkusundan kurtulmayı öğretti.

MOYERS: Ve yine de çocukla - yaşamla - tehlike geliyor, korku, acı?

CAMPBELL: Şimdi buradayım, seksenlerimde ve birkaç ciltlik bir eser yazıyorum. Bu işi bitirene kadar yaşamayı çok istiyorum. O çocuğu istiyorum. Yani bu beni ölüm korkusuna sokar. O kitabı bitirmek gibi bir arzum olmasaydı, ölmeyi umursamazdım. Şimdi, hem Buda hem de Mesih ölümün ötesinde kurtuluşu buldular ve daha sonra mesajlarını dünyaya getiren müritleri seçmek ve onlara talimat vermek için vahşi doğadan döndüler.

Büyük öğretmenlerin - Musa, Buda, İsa, Muhammed - mesajları çok farklıdır. Ancak vizyoner yolculukları hemen hemen aynıdır. Muhammed, seçildiği sırada okuma yazma bilmeyen bir deve kervan ustasıydı. Ama her gün Mekke'deki evini terk eder ve meditasyon yapmak için bir dağ mağarasına giderdi. Bir gün bir ses ona “Yaz!” diye seslendi. ve o dinledi ve bizde Kuran var. Bu eski, eski bir hikaye.

MOYERS: Her durumda, nimetin alıcıları bazı şeyler yaptılar. kahramanın mesajını yorumlamalarıyla oldukça grotesk şeyler.

CAMPBELL: Yapmayacağına karar veren bazı öğretmenler var. toplumun buldukları ile ne yapacağını hiç öğretmezler.

MOYERS: Ya kahraman çilesinden dönerse ve dünya onun geri getirdiğini istemezse?

CAMPBELL: Bu tabii ki normal bir deneyim. Dünyanın hediyeyi istememesi her zaman o kadar çok değildir, ama onu nasıl alacağını ve nasıl kurumsallaştıracağını bilmemesidir -- MOYERS: -- onu nasıl tutacağını, nasıl yenileyeceğini.

CAMPBELL: Evet, devam etmesine nasıl yardımcı olabilirim.

MOYERS: Hayatın kurumuş kemiklere, harabelere ve kalıntılara geri üflenmesi görüntüsünü her zaman sevmişimdir.

CAMPBELL: Geleneği canlandıracak bir tür ikincil kahraman var. Bu kahraman, geleneği yeniden yorumlayarak bir gelenek olarak geçerli kılar.

Machine Translated by Google

modası geçmiş bir sürü klişe yerine bugünü yaşamak. Bu, tüm geleneklerle yapılmalıdır.

MOYERS: Pek çok din kendi kahraman hikayeleriyle başladı. Bütün Doğu Buda'nın getirdiği iyi yasanın öğretisiyle kutsanmıştır ve Batı, Musa'nın Sina'dan geri getirdiği yasalarla kutsanmıştır. Kabile veya yerel kahramanlar işlerini tek bir halk için gerçekleştirir ve Muhammed, İsa ve Buda gibi evrensel kahramanlar mesajı uzaktan getirir. Bu din kahramanları, Tanrı'nın bir planıyla değil, Tanrı'nın harikasıyla geri döndüler.

CAMPBELL: Eskilerde çok fazla kanun bulursunuz.
vasiyet.

MOYERS: Ama bu dinin teolojiye dönüşümü. Din, merak ve huşu duygusuyla ve bizi Tanrı'ya bağlayacak hikayeler anlatma girişimiyle başlar. Sonra her şeyin bir koda, bir inanca indirgendiği bir dizi teolojik eser haline gelir.

CAMPBELL: Bu, mitolojinin teolojiye indirgenmesidir.
Mitoloji çok akıcıdır. Mitlerin çoğu kendi içinde çelişkilidir. Belirli bir kültürde, hepsi aynı gizemin farklı versiyonlarını veren dört veya beş efsane bile bulabilirsiniz. Sonra teoloji gelir ve bunun böyle olması gerektiğini söyler. Mitoloji şiirdir ve şiir dili çok esnektir.

Din şiiri düzyazıya dönüştürür. Tanrı tam anlamıyla yukarıdadır ve onun tam anlamıyla düşündüğü şey budur ve oradaki tanrıyla doğru ilişkiye girmek için böyle davranmanız gerekir.

MOYERS: Bu hikayelerin önemini anlamak için bir Kral Arthur'un olduğuna inanmanız gerekmiyor, ancak Hristiyanlar bir İsa'nın olduğuna inanmamız gerektiğini söylüyorlar, yoksa mucizeler anlamsızdır.

CAMPBELL: Bunlar İlyas'ın gerçekleştirdiği mucizelerin aynısı. Havadaki parçacıklar gibi süzülen bir sürü mucize var ve belli bir tür başarıya sahip bir adam ortaya çıkıyor ve tüm bunlar onun etrafında kümeleniyor. Bu mucize hikayeleri, bize basitçe, bu olağanüstü adamın, ruhsal büyü yapabilmesi için salt fiziksel düzenle özdeşleştirilmemesi gereken bir ruhsal düzeni vaaz ettiğini bilmemizi sağlar. Tabii ki mümkün olsa da, bunlardan herhangi birini gerçekten yaptığı anlamına gelmez. Üç ya da dört kez büyülü etkilerin ortaya çıktığını gördüm: güçlü erkekler ve kadınlar, mümkün olduğunu düşünmediğiniz şeyleri yapabilirler. Mümkün olanın sınırlarının ne olabileceğini gerçekten bilmiyoruz. Ancak efsanenin mucizelerinin mutlaka gerçek olması gerekmez. Buda

Machine Translated by Google

İsa'nın yaptığı gibi su üzerinde yürüdü. Buda cennete yükseldi ve geri döndü.

MOYERS: Bir daire çizdiğiniz bir dersi hatırlıyorum.
ve dedin ki, "Bu senin ruhun."

CAMPBELL: Bu sadece pedagojik bir numaraydı.
Platon bir yerde ruhun bir daire olduğunu söylemiştir. Bu fikri tahtaya psişenin tüm alanını önermek için aldım. Sonra bilinçli ve bilinçdışının ayrılma çizgisini temsil etmek için dairenin üzerine yatay bir çizgi çizdim. Tüm enerjimizin geldiği merkez, dairenin merkezinde, yatay çizginin altında bir nokta olarak temsil edildi. Bir bebeğin kendi küçük vücut gereksinimlerinden gelmeyen bir niyeti yoktur. Hayat böyle başlar. Bir bebek çoğunlukla yaşamın dürtüsüdür. Sonra zihin gelir ve tüm bunların neyle ilgili olduğunu, benim ne istediğimi anlaması gerekir. Ve nasıl alabilirim?

Şimdi, yatay çizginin üzerinde bir kare olarak temsil ettiğim ego var: bilincimizin merkezimiz olarak tanımladığımız yönü. Ama görüyorsunuz, merkezden çok uzakta. Gösteriyi yürüten şeyin bu olduğunu düşünüyoruz, ama değil.

MOYERS: Gösteriyi ne yönetiyor?

CAMPBELL: Gösteriyi yürüten şey, aşağıdan yukarıya doğru gelen şeydir. Kişinin şov yapmadığını fark etmeye başladığı dönem, yepyeni bir gereksinimler sisteminin kendini vücuttan duyurmaya başladığı ergenlik dönemidir. Ergen, tüm bunlarla nasıl başa çıkacağına dair en ufak bir fikre sahip değildir ve onu itenin ne olduğunu merak etmekten başka bir şey yapamaz - ya da daha gizemli bir şekilde, onu iten.

MOYERS: Buraya geldiğimizde oldukça açık görünüyor.
Aşağıda bir çeşit hafıza kutusu olan bebekler var.

CAMPBELL: Aşağıda bu kadar çok hafıza olması şaşırtıcı. Bebek ağzında bir meme ucu olduğunda ne yapacağını bilir.
Hayvanlarda gördüğümüzde içgüdü dediğimiz, bütün bir yerleşik eylem sistemi vardır. Biyolojik zemin budur. Ancak o zaman, kişinin yapmaya mecbur bırakıldığı bazı şeyleri yapmayı tiksindirici, zor, korkutucu veya günahkâr kılan bazı şeyler olabilir ve işte o zaman en zahmetli psikolojik sorunlarımızı yaşamaya başlarız.

Mitler öncelikle bu konularda temel eğitim içindir. Bugün toplumumuz bize bu türden yeterli mitsel eğitim vermiyor ve bu nedenle gençler birlikte hareket etmekte zorlanıyorlar. bende bir

Machine Translated by Google

Bir kişinin nerede engellendiğini bulabilirseniz, o belirli eşik sorunu için mitolojik bir karşılık bulmanın mümkün olması gerektiği teorisi.

MOYERS: İnsanların "Kendinle temasa geç" dediğini duyuyoruz. Bunu ne anlama geliyor?

CAMPBELL: Mahallenizin ideallerinden ve emirlerinden o kadar etkilenmeniz mümkün ki, gerçekten ne istediğinizi ve ne olabileceğinizi bilmiyorsunuz. Son derece katı, otoriter bir sosyal durumda yetişmiş birinin, kendisinin bilgisine ulaşmasının pek olası olmadığını düşünüyorum.

MOYERS: Çünkü sana ne yapman gerektiği söylendi.

CAMPBELL: Size her zaman tam olarak ne yapmanız gerektiği söylenir. Şimdi ordudasın. Yani burada yaptığımız şey bu. Okulda bir çocuk olarak, her zaman sana söyleneni yapıyorsun ve bu yüzden tatil günlerini sayıyorsun, çünkü o zaman kendin olacaksın.

MOYERS: Mitoloji bize o diğer benlikle, o gerçek benlikle nasıl temasa geçeceğimiz konusunda ne söylüyor?

CAMPBELL: İlk talimat, mitin kendisinin ve bilmesi gereken öğretmeniniz olan gurunuzun ipuçlarını takip etmek olacaktır.
Bir sporcunun antrenöre gitmesi gibi. Koç ona kendi enerjilerini nasıl oyuna getireceğini söyler. İyi bir antrenör, bir koşucuya kollarını nasıl tutacağını veya bunun gibi bir şeyi tam olarak söylemez. Koşmasını izliyor, sonra kendi doğal modunu düzeltmesine yardım ediyor. İyi bir öğretmen, genci izlemek ve olasılıkların ne olduğunu anlamak için oradadır - sonra emir vermek için değil, tavsiye vermek için. Komut, "Ben böyle yapıyorum, bu yüzden sen de bu şekilde yapmalısın" olurdu. Bazı sanatçılar öğrencilerine bu şekilde öğretir. Ama her halükarda öğretmen, bazı genel ipuçları vermek için bunu konuşmalı. Bunu sizin için yapacak biri yoksa, her şeyi sıfırdan halletmeniz gerekir - - tekerleği yeniden icat etmek gibi.

Öğrenmenin iyi bir yolu, şu anda uğraştığınız sorunlarla ilgileniyor gibi görünen bir kitap bulmaktır. Bu kesinlikle size bazı ipuçları verecektir. Kendi hayatımda eğitimimi, her ikisi de modern dünyada büyüyen genç erkeklerin sorunlarının, sorularının, kavrayışlarının ve kaygılarının yorumlanmasında temel mitolojik temaları uygulamış olan Thomas Mann ve James Joyce'u okuyarak aldım. Kendi yol gösterici mit motiflerinizi, kendisi de bunlardan anlayan iyi bir romancının eserlerinde keşfedebilirsiniz.

Machine Translated by Google

MOYERS: İlgimi çeken de bu. Şanslıysak, tanrılar ve ilham perileri gülümsüyorsa, her nesilden birileri gelir ve her birimizin çıktığı yolculuk için hayal gücümüze ilham verir. Senin zamanında Joyce ve Mann'dı. Günümüzde genellikle film gibi görünüyor. Filmler kahraman mitleri yaratır mı? Örneğin, Star Wars gibi bir filmin bir kahramanın modeline olan ihtiyacın bir kısmını karşıladığını düşünüyor musunuz?

CAMPBELL: Gençlerin George Lucas'ın "Güç" ve "karanlık taraf" terimlerinden bazılarını kullandığını duydum. Yani bir yere çarpıyor olmalı. İyi bir ses öğretimi diyebilirim.

MOYERS: Sanırım bu kısmen Star Wars'ın başarısını açıklıyor. Bu kadar heyecan verici bir filmi izlemek için sadece üretim değeri değildi, aynı zamanda insanların iyi ve kötünün çatışmasını tanınabilir görüntülerde görmeye ihtiyaç duyduğu bir zamanda ortaya çıkmasıydı. Bencillikten ziyade özveriye dayalı bir romantizm görmeleri için onlara idealizmi hatırlatmaları gerekiyordu.

CAMPBELL: Kötü gücün bu dünyadaki belirli bir ulusla özdeşleştirilmemesi, belirli bir tarihsel durumu değil, bir ilkeyi temsil eden soyut bir güce sahip olduğunuz anlamına gelir. Hikaye, bu ulusun buna karşı değil, ilkelerin işleyişiyle ilgili. Star Wars'ta insanlara takılan canavar maskeleri, modern dünyadaki gerçek canavar gücünü temsil ediyor. Darth Vader'ın maskesi kaldırıldığında, insan-birey olarak gelişmemiş, biçimlenmemiş bir adam görürsünüz. Gördüğün şey, tuhaf ve acınası bir tür farklılaşmamış yüz.

MOYERS: Bunun önemi nedir?

CAMPBELL: Darth Vader kendi insanlığını geliştirmedi. O bir robot. Kendisi açısından değil, dayatılan bir sistem açısından yaşayan bir bürokrat. Bugün hepimizin karşı karşıya olduğu yaşamlarımız için tehdit budur. Sistem sizi düzleştirecek ve insanlığınızı inkar edecek mi, yoksa sistemi insan amaçlarına ulaşmak için kullanabilecek misiniz? Zorunlu olarak hizmet etmemeniz için sistemle nasıl bir ilişki kuruyorsunuz? Onu düşünce sisteminize göre değiştirmeye çalışmanın bir faydası olmaz. Arkasındaki tarihin momentumu, gerçekten önemli bir şeyin bu tür bir eylemden evrimleşmesi için çok büyüktür. Yapılması gereken, tarihinizin döneminde bir insan olarak yaşamayı öğrenmektir. Bu başka bir şey ve yapılabilir.

MOYERS: Ne yaparak?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Kendiniz için kendi ideallerinize bağlı kalarak ve,
Luke Skywalker gibi, sistemin üzerinizdeki kişisel olmayan iddialarını reddediyor.

MOYERS: İki oğlumu Star Wars'u izlemeye götürdüğümde, seyircinin yaptığının aynısını yaptılar, son dövüşün doruk noktasında Ben Kenobi'nin sesi Skywalker'a "Kapat bilgisayarınızı, kapatın" diyor. makineni kendin yap, duygularını takip et, hislerine güven." Ve bunu yaptığında başarıya ulaştı ve seyirciler alkışlamaya başladı.

CAMPBELL: Görüyorsun ya, bu film iletişim kuruyor. Gençlerle konuşan bir dilde ve önemli olan da bu. Kalbi ve insanlığı olan bir insan mı olacaksın -çünkü hayat orada, kalpten-- yoksa "niyet gücü" denebilecek şeyle senden istenen her şeyi yapacak mısın? ? Ben Kenobi, "Güç sizinle olsun" derken, programlanmış siyasi niyetlerden değil, yaşamın gücü ve enerjisinden bahsediyor.

MOYERS: Gücün tanımı ilgimi çekti. Ben Kenobi, "Güç, tüm canlılar tarafından yaratılan bir enerji alanıdır. Bizi çevreler, bize nüfuz eder, galaksiyi birbirine bağlar" diyor. Ve Bin Yüzlü Kahraman'da dünya göbeğinin, kutsal yerin, yaratılış anındaki gücün benzer açıklamalarını okudum .

CAMPBELL: Evet, elbette, Güç içeriden hareket eder.
Ancak İmparatorluğun gücü, üstesinden gelme ve hakim olma niyetine dayanmaktadır. Star Wars basit bir ahlak oyunu değildir, hayatın güçleriyle ilgilidir, çünkü bunlar ya yerine getirilir ya da insan eylemiyle kırılır ve bastırılır.

MOYERS: Star Wars'u ilk izlediğimde, "Bu çok yeni bir kostümle çok eski bir hikaye" diye düşündüm. Maceraya çağrılan genç adamın, denemelere ve çilelere göğüs geren ve zaferinden sonra toplum için bir nimetle geri dönen kahramanın hikayesi --
CAMPBELL: Kesinlikle Lucas standart mitolojik figürler kullanıyordu. Danışman olarak yaşlı adam bana bir Japon kılıç ustasını düşündürdü. Bu insanlardan bazılarını tanıyorum ve Ben Kenobi'nin biraz karakteri var.

MOYERS: Kılıç ustası ne yapar?

CAMPBELL: Kılıç kullanma konusunda tam bir uzman. Dövüş sanatlarının Doğuya özgü gelişimi, Amerikan spor salonlarında şimdiye kadar karşılaştığım her şeyin ötesine geçiyor. Psikolojik bir yanı var

Machine Translated by Google

orada bir araya gelen fizyolojik teknik. Star Wars'daki bu karakterde o kalite var.

MOYERS: Mitolojik bir şey de var ki, kahramana ortaya çıkan ve ona bir enstrüman veren bir yabancı yardım ediyor.

CAMPBELL: Ona sadece fiziksel bir araç değil, aynı zamanda psikolojik bir bağlılık ve psikolojik bir merkez veriyor. Taahhüt, salt niyet sisteminizin ötesine geçer. Siz olayla birsiniz.

MOYERS: En sevdiğim sahne, çöp sıkıştırıcıda oldukları ve duvarların kapandığı zamandı ve "Bu, Jonah'ı yutan balinanın göbeği gibi" diye düşündüm.

CAMPBELL: Oradaydılar , karınlarının aşağısında.
balina.

MOYERS: Karnın mitolojik önemi nedir?

CAMPBELL: Karın, sindirimin gerçekleştiği ve yeni enerjinin yaratıldığı karanlık yerdir. Yunus'un balinadaki hikayesi, kahramanın bir balığın karnına girip nihayetinde yeniden çıkıp dönüştüğü, pratik olarak evrensel olan efsanevi bir temanın bir örneğidir.

MOYERS: Kahraman bunu neden yapmak zorunda?

CAMPBELL: Karanlığa iniş. Psikolojik olarak balina, bilinçaltında kilitli yaşamın gücünü temsil eder.
Mecazi olarak, su bilinçdışıdır ve sudaki yaratık, bilinçli kişiliği bastıran ve güçsüzleştirilmesi, üstesinden gelinmesi ve kontrol edilmesi gereken bilinçdışının yaşamı veya enerjisidir.

Bu tür bir serüvenin ilk aşamasında, kahraman, üzerinde bir ölçüde kontrol sahibi olduğu tanıdık aleminden ayrılır ve bir eşiğe, diyelim ki bir gölün ya da denizin kenarına gelir; uçurum onu karşılamaya gelir. O zaman iki olasılık var. Yunus tipi bir hikayede, kahraman yutulur ve daha sonra yeniden dirilmek üzere uçuruma götürülür - - ölüm-ve-diriliş temasının bir çeşidi. Buradaki bilinçli kişilik, üstesinden gelemediği ve şimdi karanlığın bu gücüyle nasıl başa çıkacağını öğrenirken, korkunç bir gece-deniz yolculuğunun tüm izlerine ve ifşalarına katlanmak zorunda olduğu bilinçsiz bir enerji yükü ile temasa geçmiştir. ve sonunda, yeni bir yaşam biçimine ortaya çıkar.

Diğer olasılık, kahramanın karanlığın gücüyle karşılaştığında, Siegfried ve St. George'un ejderhayı öldürdüklerinde yaptıkları gibi, onu alt edip öldürebilmesidir. Ancak Siegfried'in öğrendiği gibi, o ejderha gücünden bir şeyler alabilmek için ejderha kanını tatması gerekiyor. Ne zaman

Machine Translated by Google

Siegfried ejderhayı öldürdü ve kanın tadına baktı, doğanın şarkısını duyuyor. İnsanlığını aşmış ve yaşamımızın güçleri olan ve zihinlerimizin bizi uzaklaştırdığı doğanın güçleriyle yeniden ilişki kurmuştur.

Görüyorsunuz, bilinç dükkanı işlettiğini düşünüyor. Ama bütünsel bir insanın ikincil bir organıdır ve kendini kontrol etmemelidir.
Bedenin insanlığına boyun eğmeli ve hizmet etmelidir. Kendini kontrol altına aldığında, Star Wars'taki Darth Vader gibi bir adam elde edersiniz , bilinçli olarak kasıtlı tarafa geçen adam.

MOYERS: Karanlık figür.

CAMPBELL: Evet, Goethe'nin Faust'unda Mephistopheles tarafından temsil edilen figür bu.

MOYERS: Ama birinin şöyle dediğini duyabiliyorum, "Bir George Lucas'ın hayal gücü veya bir Joseph Campbell'in bursu için her şey yolunda ve güzel, ama benim hayatımda olan bu değil."

CAMPBELL: Bahse girerim öyledir -- ve eğer fark etmezse bu onu Darth Vader'a çevirebilir. Kişi belirli bir programda ısrar ederse ve kendi kalbinin taleplerini dinlemezse, şizofreni krizi riskiyle karşı karşıya kalacaktır. Böyle bir insan kendini merkezden uzaklaştırmıştır. Kendisini bir yaşam programıyla hizaladı ve bu, vücudun hiç de ilgilendiği bir program değil. Dünya, kendilerini dinlemeyi bırakan veya ne yapmaları gerektiğini, nasıl davranmaları gerektiğini ve yaşamaları gereken değerlerin neler olduğunu öğrenmek için sadece komşularını dinleyen insanlarla dolu.

MOYERS: İnsanlar hakkında bildikleriniz göz önüne alındığında, gerçek ve yanılsama çatışmalarının ötesinde, hayatımızı yeniden bir araya getirebileceğimiz bir bilgelik limanı olduğu düşünülebilir mi? Yeni modeller geliştirebilir miyiz?

CAMPBELL: Onlar zaten burada, dinlerde. Bütün dinler kendi zamanları için doğruydu. Onların hakikatinin kalıcı yönünü fark edebilir ve onu zamansal uygulamalardan ayırabilirseniz, onu elde edersiniz.

Burada bunun hakkında konuştuk: Bedenin fiziksel arzularının ve korkularının bedeni ruhsal olarak destekleyen şeylere kurban edilmesi; Beden, zaman alanında kendi en derin yaşamını bilmeyi ve ifade etmeyi öğreniyor mu? Öyle ya da böyle, hepimiz bu çağdaş yaşamda insanlığımızın çiçeklenmesini en iyi besleyen şeyi bulmalı ve kendimizi buna adamalıyız.

Machine Translated by Google

MOYERS: İlk neden değil, daha yüksek bir neden mi?

CAMPBELL: Daha içsel bir sebep diyebilirim. "Daha yüksek" sadece oradadır ve "yukarıda" diye bir şey yoktur. Biz biliyoruz ki. Oradaki yaşlı adam havaya uçtu. İçinizdeki Gücü bulmalısınız. Doğulu guruların bugün genç insanlara bu kadar inandırıcı olmalarının nedeni budur. "O senin içinde. Git bul onu" diyorlar.

MOYERS: Ama yeni bir gerçeğin meydan okumasıyla yüzleşebilen ve hayatlarını onunla uyumlu hale getirebilen çok az kişi değil mi?

CAMPBELL: Hiç de değil! Birkaçı öğretmenler ve liderler olabilir, ancak bu, herkesin bir çocuğu kurtarmak için tükenme potansiyeline sahip olması gibi, herkesin yanıt verebileceği bir şeydir. Vücudun bakımı ve günün ekonomik kaygıları ile sınırlı olmayan hayatındaki değerleri tanımak herkesin içindedir.

MOYERS: Çocukken ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri'ni okuduğumda , efsane beni bir kahraman olabileceğimi düşünmeye sevk etti. Dışarı çıkıp ejderhalarla savaşmak istiyordum, karanlık ormana gidip kötülüğü öldürmek istiyordum.
Mitlerin bir Oklahoma çiftçisinin oğlunun kendini bir kahraman olarak düşünmesine neden olabileceği size ne söylüyor?

CAMPBELL: Mitler, mükemmelliğinizin, gücünüzün doluluğunun ve dünyaya güneş ışığının getirilmesi olasılığının gerçekleşmesine ilham verir. Canavarları öldürmek, karanlık şeyleri öldürmektir. Mitler sizi içeride bir yere götürür. Bir çocuk olarak, benim Hint hikayelerimi okurken yaptığım gibi, bir yönden gidiyorsunuz. Daha sonra, mitler size daha fazlasını ve daha fazlasını anlatır. Dini veya mitsel fikirlerle ciddi bir şekilde ilgilenen herkesin, bunları çocukken bir düzeyde öğrendiğimizi, ancak daha sonra birçok farklı düzey ortaya çıkardığını söyleyecektir. Mitler vahiylerinde sonsuzdur.

MOYERS: İçimdeki o ejderhayı nasıl öldürürüm? Bu ne her birimizin yapması gereken yolculuk, senin "ruhun yüksek macerası" dediğin şey nedir?

CAMPBELL: Öğrencilerim için genel formülüm "Mutluluğunun peşinden git". Nerede olduğunu bulun ve takip etmekten korkmayın.

MOYERS: Benim işim mi yoksa hayatım mı?

CAMPBELL: Yaptığınız iş zevk aldığınız için yapmayı seçtiğiniz işse, o kadar. Ama eğer "Ah, hayır! Bunu yapamam!" diye düşünüyorsanız. bu seni hapseden ejderha. "Hayır, hayır, yazar olamam" ya da "Hayır, hayır, Falanca'nın yaptığını yapamam."

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu anlamda, Prometheus veya Jesus gibi kahramanların aksine, dünyayı kurtarmak için değil, kendimizi kurtarmak için yolculuğumuza çıkıyoruz.

CAMPBELL: Ama bunu yaparak dünyayı kurtarıyorsunuz. Hayati bir kişinin etkisi canlandırır, buna hiç şüphe yok. Ruhsuz dünya bir çorak topraktır. İnsanlar, bir şeyleri değiştirerek, kuralları değiştirerek ve kim zirvede, vb. dünyayı kurtarma fikrine sahipler.
Hayır hayır! Herhangi bir dünya, eğer yaşıyorsa, geçerli bir dünyadır. Yapılması gereken ona hayat getirmektir ve bunu yapmanın tek yolu, kendi durumunuzda hayatın nerede olduğunu bulmak ve kendiniz yaşamaktır.

MOYERS: O yolculuğa çıkıp oraya gittiğimde ve o ejderhaları öldürdüğümde, yalnız mı gitmem gerekiyor?

CAMPBELL: Size yardım edebilecek biri varsa, bu da sorun değil. Ancak, nihayetinde, son eylemin kendi başına yapılması gerekir.
Psikolojik olarak, ejderha kişinin kendi egosuna kendini bağlamasıdır.
Kendi ejderha kafesimizde yakalandık. Psikiyatrın sorunu, o ejderhayı parçalamak, onu parçalamaktır, böylece daha geniş bir ilişki alanına genişleyebilirsiniz. Nihai ejderha içinizdedir, sizi sıkıştıran egonuzdur.

MOYERS: Benim egom ne?

CAMPBELL: Neyi istediğinizi, neye inanacağınızı, neyi karşılayabileceğinizi düşündüğünüzü, neyi sevmeye karar verdiğinizi, kendinizi neye bağlı gördüğünüzü. Hepsi çok küçük olabilir, bu durumda sizi çiviler. Ve eğer sadece komşularınızın yapmanızı söylediklerini yaparsanız, kesinlikle çivileneceksiniz. Komşularınız o zaman sizin içinizden yansıyan ejderhanızdır.

Batılı ejderhalarımız açgözlülüğü temsil eder. Ancak, Çin ejderhası farklıdır. Bataklıkların canlılığını temsil eder ve karnını döverek "Haw ha ha haww" diye böğürerek ortaya çıkar. Bu çok hoş bir ejderha türüdür, suların cömertliğini, harika, görkemli bir armağanı veren ejderhadır. Ancak Batı masallarımızın ejderhası her şeyi toplamaya ve kendine saklamaya çalışır. Gizli mağarasında her şeyi korur: yığınla altın ve belki de tutsak edilmiş bir bakire.
O da ne yapacağını bilmiyor, bu yüzden sadece koruyor ve tutuyor. Böyle insanlar var ve biz onlara sürüngen diyoruz. Onlardan hayat yok, vermek yok. Sadece kendilerini sana yapıştırırlar ve etrafta takılırlar ve hayatlarını senden emmeye çalışırlar.

Machine Translated by Google

Jung'un kendisine dünyada, kayaların üzerinde yalnız olduğunu hissettiği için gelen bir hastası vardı ve onun için nasıl hissettiğinin bir resmini çizdiğinde, orada kasvetli bir denizin kıyısındaydı, kayalara tutulmuştu. belden aşağı. Rüzgâr esiyor, saçları uçuşuyordu ve tüm altın, tüm yaşam sevinci kayalara kilitlenmişti. Ancak çizdiği bir sonraki resim, ona söylediği bir şeyi takip etti. Kayalara bir şimşek çakıyor ve altın bir disk kaldırılıyor. Kayaların içinde kilitli altın kalmadı. Artık yüzeyde altın yamalar var. Takip eden konferanslar sırasında bu altın parçaları tespit edildi. Onlar onun arkadaşlarıydı. Yalnız değildi. Kendini kendi küçük odasına ve hayatına kilitlemişti, ama yine de arkadaşları vardı. Bunları tanıması ancak ejderhasının öldürülmesinden sonra gerçekleşti.

MOYERS: Theseus ve Ariande'nin eski efsanesi hakkında söylediklerinizi beğendim. Theseus, Ariande'ye, "Bana labirentten çıkmanın bir yolunu gösterebilirsen seni sonsuza kadar seveceğim" der. Bu yüzden ona bir ip yumağı veriyor, o labirente girerken çözüyor ve sonra çıkış yolunu bulmak için takip ediyor. "Sahip olduğu tek şey ipti. İhtiyacın olan tek şey bu" diyorsunuz.

CAMPBELL: Tüm ihtiyacın olan bu -- bir Ariane ipliği.

MOYERS: Bazen bizi kurtaracak büyük bir zenginlik, bizi kurtaracak büyük bir güç ya da bizi kurtaracak harika fikirler ararız, tek ihtiyacımız o ip parçasıyken.

CAMPBELL: Bunu bulmak her zaman kolay değildir. Ama sana bir ipucu verebilecek birinin olması güzel. Bu, Ariande iş parçacığınızı bulmanıza yardımcı olmak için öğretmenin görevidir.

MOYERS: Tüm kahramanlar gibi, Buda da size gerçeğin kendisi, size gerçeğe giden yolu gösterir.

CAMPBELL: Ama bu senin yolun olmalı, onun değil. Örneğin, Buddha size belirli korkularınızdan nasıl kurtulacağınızı tam olarak söyleyemez. Farklı öğretmenler alıştırmalar önerebilir, ancak sizin için çalışacak olanlar olmayabilir. Bir öğretmenin yapabileceği tek şey önermek. "Şurada kayalar var, uzak durun. Ama dışarıda bir kanal var" diyen bir deniz feneri gibidir.

Herhangi bir gencin hayatındaki en büyük sorun, olasılıkları önerecek modellere sahip olmaktır. Nietzsche, "İnsan hasta hayvandır" der. İnsan, kendisi ile ne yapacağını bilmeyen bir hayvandır. Aklın çok var

Machine Translated by Google

olasılıklar, ama birden fazla hayat yaşayamayız. Kendimizle ne yapacağız? Yaşayan bir efsane çağdaş modeller sunar.

MOYERS: Bugün sonsuz sayıda modelimiz var. Çok fazla İnsanların çoğu, birçoğunu seçiyor ve kim olduklarını asla bilmiyor.

CAMPBELL: Mesleğinizi seçtiğinizde aslında bir model seçmişsinizdir ve kısa sürede size uyacaktır. Örneğin orta yaştan sonra bir kişinin mesleğinin ne olduğunu çok iyi anlayabilirsiniz.
Nereye gidersem gideyim, insanlar profesör olduğumu biliyor. Ne yaptığımı veya nasıl göründüğümü bilmiyorum, ama ben de profesörlere mühendislerden ve tüccarlardan söyleyebilirim. Hayatına göre şekilleniyorsun.

MOYERS: Kral Arthur'da Yuvarlak Masa şövalyelerinin Karanlık Ormandaki Kâse arayışına girmek üzere oldukları harika bir görüntü var ve anlatıcı şöyle diyor: "Bir grup halinde ileri gitmenin bir rezalet olacağını düşündüler. . Böylece her biri ormana kendi seçeceği ayrı bir noktadan girdi." Bunu, tek bir insan yaşamının benzersiz fenomenine - karanlıkla yüzleşen bireye - Batı vurgusunu ifade etmek için yorumladınız.

CAMPBELL: Bunu on üçüncü yüzyıl Queste del Saint Graal'da okuduğumda beni etkileyen şey, onun özellikle Batılı bir ruhsal amaç ve ideali, yani sizde potansiyel olan ve başka hiç kimsede olmayan bir hayatı yaşama idealini özetlemesiydi. olasılık.

Bu, inanıyorum ki, büyük Batı gerçeğidir: her birimiz tamamen benzersiz bir yaratıkız ve eğer dünyaya bir hediye vereceksek, bu kendi deneyimlerimizden ve kendimizin gerçekleşmesinden gelmek zorunda kalacak. potansiyeller, başkasının değil. Öte yandan geleneksel Doğu'da ve genellikle geleneksel olarak temellenen tüm toplumlarda birey, kurabiye kalıbına sahiptir. Görevleri ona kesin ve kesin olarak yüklenmiştir ve onlardan kurtulmanın bir yolu yoktur. Spiritüel yolda rehberlik edilmek için bir guruya gittiğinizde, o geleneksel yolun neresinde olduğunuzu, tam olarak nereye gitmeniz gerektiğini, oraya ulaşmak için ne yapmanız gerektiğini bilir.

Sana onun resmini takman için verecek, böylece onun gibi olabilirsin. Bu, uygun bir Batılı pedagojik rehberlik yolu olmaz. Öğrencilerimize kendi resimlerini geliştirmeleri için rehberlik etmeliyiz. Her birinin hayatında araması gereken şey asla karada ya da denizde olmadı. Kendi benzersiz deneyim potansiyelinden, başka hiç kimse tarafından asla deneyimlenmemiş ve asla deneyimlenemeyecek bir şey olmaktır.

Machine Translated by Google

MOYERS: Hamlet'in sorduğu bir soru var, "Kaderine hazır mısın?"

CAMPBELL: Hamlet'in sorunu öyle olmamasıydı. Baş edemeyeceği kadar büyük bir kader verildi ve bu onu paramparça etti. Bu da olabilir.

MOYERS: Mitolojiden hangi hikayeler anlamamıza yardımcı oluyor ? ölüm?

CAMPBELL: Ölümü anlamıyorsun, ölüme boyun eğmeyi öğreniyorsun. İsa'nın, çarmıhta ölüme bile olsa, bir insan hizmetkarı biçimine büründüğü hikayesinin, ölümün kabulü konusunda bizim için başlıca ders olduğunu söyleyebilirim. Oidipus ve Sfenks hikayesinin de buna dair söyleyecekleri var. Oidipus hikayesindeki Sfenks, Mısır Sfenksi değil, bir kuşun kanatları, bir hayvanın vücudu ve bir kadının göğsü, boynu ve yüzü olan bir dişi formudur. Temsil ettiği şey, tüm yaşamın kaderidir. Karaya bir veba gönderdi ve vebayı kaldırmak için kahramanın sunduğu bilmeceyi cevaplaması gerekiyor: "Dört ayak üzerinde, sonra iki ayak üzerinde ve sonra üç ayak üzerinde yürüyen nedir?" Cevap "Adam" dır. Çocuk dört ayak üzerinde sürünür, yetişkin iki ayak üzerinde, yaşlı ise bastonla yürür.

Sfenks'in bilmecesi, yaşamın kendisinin zaman içindeki görüntüsüdür - çocukluk, olgunluk, yaş ve ölüm. Sfenks'in bilmecesiyle korkusuzca yüzleşip kabul ettiğinizde, ölüm artık sizi ele geçirmez ve Sfenks'in laneti ortadan kalkar. Ölüm korkusunun fethi, yaşam sevincinin geri kazanılmasıdır. Kişi, ancak ölümü yaşama aykırı olarak değil, yaşamın bir yönü olarak kabul ettiğinde, yaşamın koşulsuz onayını deneyimleyebilir. Oluş halindeki yaşam her zaman ölüm saçar ve ölüm noktasındadır. Korkunun fethi, yaşam cesaretini verir. Bu, her kahramanca maceranın temel başlangıcıdır - korkusuzluk ve başarı.

Custer'ın adamlarının kurşun yağmuruna karşı savaşa giden Kızılderililerin savaş çığlığını bir çocuk olarak okuduğumu hatırlıyorum. "Ölmek için ne harika bir gün!" Orada hayata tutunmak yoktu. Mitolojinin en büyük mesajlarından biri budur. Ben, artık kendimi bildiğim gibi, varlığımın son biçimi değilim. Halihazırda elde edilen benlik için sürekli olarak şu ya da bu şekilde ölmek zorundayız.

MOYERS: Bunu gösteren bir hikayen var mı?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Sir Gawain ve Yeşil Şövalye'nin eski İngiliz hikayesi ünlüdür. Bir gün yeşil bir dev, büyük yeşil bir ata binerek Kral Arthur'un yemek salonuna geldi. "Buradaki herkese," diye bağırdı, "taşıdığım ve kafamı kestiğim bu büyük savaş baltasını almaya ve sonra, bugünden bir yıl sonra benimle Yeşil Şapel'de buluşup kafasını keseceğim. "

Salondaki bu yersiz daveti kabul etme cesaretini gösteren tek şövalye Gawain'di. Masadan kalktı, Yeşil Şövalye atından indi, Gawain'e baltayı verdi, boynunu çıkardı ve Gawain tek vuruşta kafasını kesti. Yeşil Şövalye ayağa kalktı, başını kaldırdı, baltayı geri aldı, atına tırmandı ve uzaklaşırken şaşkın Gawain'e seslendi, "Bir yıl sonra görüşürüz."

O yıl herkes Gawain'e karşı çok nazikti. Maceranın bitiminden iki hafta kadar önce, Yeşil Şapel'i aramak ve dev Yeşil Şövalye'ye olan inancını korumak için yola çıktı. Tarih yaklaşırken, yaklaşık üç gün kala, Gawain kendini bir avcı kulübesinin önünde buldu ve Yeşil Şapel'e giden yolu sordu. Hoş, cana yakın bir adam olan avcı, onu kapıda karşıladı ve yanıtladı, "Şey, Şapel hemen yolun aşağısında, birkaç yüz metre. Önümüzdeki üç gününü neden burada bizimle geçirmeyesin? sen. Ve zamanın geldiğinde, yeşil dostun yolun aşağısında."

Yani Gawain tamam diyor. Ve o akşam avcı ona, "Şimdi, yarın erkenden ava çıkıyorum, ama akşama döneceğim, günün kazancını değiş tokuş edeceğimiz. Sana aldığım her şeyi vereceğim. avla ve sana ne gelirse bana ver." Gawain için gülüyorlardı ve bu iyiydi. Böylece hepsi yatağa çekilir.

Sabahın erken saatlerinde, avcı Gawain hala uykudayken yola çıkar.
Şu anda, Gawain'i çenesinin altından gıdıklayan ve onu uyandıran ve tutkuyla onu bir aşk sabahına davet eden avcının olağanüstü güzel karısı gelir. Eh, o Kral Arthur'un sarayından bir şövalye ve ev sahibine ihanet etmek böyle bir şövalyenin eğilebileceği son şeydir, bu yüzden Gawain sert bir şekilde direniyor. Ancak ısrarcıdır ve sonunda ona, "Peki o zaman, izin ver sana bir öpücük vereyim!" diyene kadar bu konuyu giderek daha fazla sorun haline getirir. Bu yüzden ona büyük bir şaplak atıyor. Ve bu buydu.

O akşam, avcı her türden küçük avlardan oluşan büyük bir avla gelir, onu yere atar ve Gawain ona büyük bir öpücük verir. Gülüyorlar ve bu da buydu.

Machine Translated by Google

İkinci sabah, karısı her zamankinden daha tutkulu bir şekilde tekrar odaya gelir ve bu karşılaşmanın meyvesi iki öpücüktür. Akşam avcı, eskisinin yarısı kadar oyunla geri döner ve iki öpücük alır ve yine gülerler.

Üçüncü sabah, karısı şanlıdır ve ölümüyle tanışmak üzere olan genç bir adam olan Gawain, yaşamının lüksünün önündeki bu son hediye ile başını tutmak ve şövalye onurunu korumak için yapabileceği her şeye sahiptir. Bu sefer üç öpücük kabul eder. Bunları teslim ettiğinde, aşkının bir göstergesi olarak jartiyerini kabul etmesi için ona yalvarır. "Büyüleyici," diyor, "ve sizi her tehlikeye karşı koruyacak." Yani Gawain jartiyeri kabul ediyor.

Ve avcı, yere fırlattığı aptal, kokulu bir tilkiyle geri döndüğünde, karşılığında Gawain'den üç öpücük alır - ama jartiyer yok.

Bu genç şövalye Gawain'in testlerinin ne olduğunu görmüyor muyuz? Buda'nın ilk ikisi ile aynıdırlar. Biri arzu, şehvet. Diğeri ise ölüm korkusudur. Gawain, bu maceraya inancını koruyarak yeterince cesaretini kanıtlamıştı. Ancak, jartiyer çok fazla bir cazibeydi.

Böylece Gawain, Yeşil Şapel'e yaklaşırken, oradaki Yeşil Şövalye'nin büyük baltayı, kokla, kokla, kokla sesini duyar. Gawain gelir ve dev ona basitçe "Boynunu şu blokta uzat" der. Gawain bunu yapar ve Yeşil Şövalye baltayı kaldırır ama sonra duraklar. "Hayır, uzat - biraz daha" diyor. Gawain bunu yapar ve dev yine büyük baltayı kaldırır. "Biraz daha" diyor bir kez daha.

Gawain elinden gelenin en iyisini yapar ve sonra üfler - sadece Gawain'in boynuna küçük bir çizik verir. Sonra, aslında başkalaşıma uğramış avcı olan Yeşil Şövalye, "Bu jartiyer için" diye açıklıyor.

Bunun Jartiyer Şövalyeleri tarikatının köken efsanesi olduğunu söylüyorlar.

MOYERS: Peki ya hikayenin ahlaki?

CAMPBELL: Sanırım, kahramanca bir kariyer için ilk gereksinimlerin şövalye erdemleri olan sadakat, ölçülülük ve cesaret olması ahlaki olabilir. Bu durumda sadakat iki derece veya bağlılıktır: önce seçilen maceraya, sonra da şövalyelik düzeninin ideallerine. Şimdi, bu ikinci taahhüt, Gawain'in yolunu, Görev Lordu tarafından kastına uygun sosyal görevleri yerine getirmesi emredildiğinde, basitçe Buda'nın yoluna karşı koyuyor gibi görünüyor.

Machine Translated by Google

emri görmezden geldi ve o gece aydınlanmanın yanı sıra yeniden doğuştan kurtulmayı başardı. Gawain bir Avrupalı ve dünyaya sadık kalan ve Güneş Adası'ndan Penelope ile evliliğine dönen Odysseus gibi, hayatının taahhüdü olarak hayatın değerlerinden kurtulmayı değil, onlara bağlılığı kabul etti. bu dünyada. Yine de, az önce gördüğümüz gibi, ister Buda'nın orta yolunu, ister Gawain'in orta yolunu izlesin, gerçekleştirmeye giden yol, arzu ve korkunun tehlikeleri arasındadır.

Gawain'in Buda'nınkine daha yakın olan, ancak yine de bu dünyadaki yaşamın değerlerine sadık olan üçüncü bir konum, Böyle Buyurdu Zerdüşt'teki Nietzsche'nin konumudur. Nietzsche, tinin üç dönüşümü dediği şeyi bir tür meselde betimler. Birincisi devenin, çocukluk ve gençlik dönemidir. Deve dizlerinin üzerine çöker ve "Bana yük ver" der. Bu, sorumlu bir yaşam sürmek için toplumunuzun sizden talep ettiği itaat, talimat alma ve bilgi alma mevsimidir.

Ama deve iyi yüklendiğinde, ayağa kalkıp çöle koşar, burada aslana dönüşür - taşınan yük ne kadar ağırsa, aslan o kadar güçlü olur. Şimdi aslanın görevi bir ejderhayı öldürmektir ve ejderhanın adı "Yapacaksın." Bu pullu canavarın her ölçeğinde bir "sen yapacaksın" yazılıdır: bazıları dört bin yıl öncesinden; diğerleri bu sabahın manşetlerinden. Deve, çocuk, "yapacaksın"a boyun eğmek zorundayken, aslan, delikanlı, onları atıp kendi idrakine varmalıdır.

Ve böylece, ejderha tamamen öldüğünde, tüm "sen"lerinin üstesinden geldiğinde, aslan, kendi merkezinden çıkan bir tekerlek gibi, kendi doğasından hareket eden bir çocuğa dönüşür. Artık uyulacak kural yok. Artık yerel toplumun tarihsel ihtiyaçlarından ve görevlerinden türetilen kurallar değil, çiçek içinde bir yaşam sürmeye yönelik saf dürtü.

MOYERS: Yani Eden'e mi dönüyoruz?

CAMPBELL: Düşmeden Önce Cennete.

MOYERS: Bir çocuğun ihtiyaç duyduğu "sen"ler nelerdir?
dökmek için?

CAMPBELL: Kendini gerçekleştirmesini engelleyen herkes. Deve için "yapacaksın" bir zorunluluktur, uygarlaştırıcı bir güçtür. İnsan hayvanını uygar bir insana dönüştürür. Ama gençlik dönemi

Machine Translated by Google

kendini keşfetme ve aslana dönüşme dönemi. Kurallar artık ömür boyu istendiği gibi kullanılacak, zorlayıcı "yapacaksın" diye boyun eğmeyecek.

Bu türden bir şey, herhangi bir ciddi sanat öğrencisi tarafından tanınmalı ve ele alınmalıdır. Teknikleri incelemek ve öğrenmek için bir ustaya giderseniz, ustanın size verdiği tüm talimatları özenle takip edersiniz. Ama sonra kuralları kendi tarzınızda kullanma ve onlara bağlı kalmama zamanı geliyor. Bu aslan tapusu zamanıdır. Asimile edildikleri için kuralları gerçekten unutabilirsiniz. Sen bir sanatçısın. Artık sizin masumiyetiniz, sanatçı olmuş, adeta dönüşmüş birinin masumiyetidir. Hiç bir sanatta ustalaşmamış birinin davrandığı gibi davranmıyorsunuz.

MOYERS: Zamanın geldiğini söylüyorsun. Bir çocuk zamanının geldiğini nasıl anlar? Örneğin eski toplumlarda çocuk, zamanın geldiğini söyleyen bir ritüelden geçerdi. Artık bir çocuk olmadığını ve başkalarının etkilerini bir kenara bırakıp kendi başına ayakta durması gerektiğini biliyordu. Bizim toplumumuzda oğluma "Sen bir erkeksin" diyen bir anın ya da aşikar bir ritüelimiz yok. Bugün geçit nerede?

CAMPBELL: Cevabı bende değil. Gücüne ne zaman sahip olduğunu öğrenmeyi çocuğa bırakman gerektiğini düşünüyorum. Yavru bir kuş ne zaman uçabileceğini bilir. Sabahları kahvaltı yaptığımız yerin hemen yanında birkaç kuş yuvası var ve birkaç küçük ailenin denize açıldığını gördük.
Bu küçük şeyler hata yapmaz. Uçmayı öğrenene kadar dalda kalırlar, sonra uçarlar. Bence bir şekilde, içeride bir kişi bunu biliyor.

Sanat atölyelerindeki öğrenciler hakkında bildiklerimden örnekler verebilirim. Sanatçının onlara öğretebileceklerini öğrendikleri bir an gelir. Gemiyi özümsediler ve kendi uçuşlarına hazırlar. Bazı sanatçılar öğrencilerinin bunu yapmasına izin veriyor. Öğrencinin uçmasını beklerler. Diğerleri bir okul kurmak ister ve öğrenci, kendi kaçışını elde etmek için öğretmene kötü davranması veya onun hakkında kötü şeyler söylemesi gerektiğini anlar. Ama bu öğretmenin kendi hatası. Öğrencinin uçma zamanının geldiğini bilmeliydi. Tanıdığım öğrenciler, öğrenci olarak gerçekten geçerli olanlar, ne zaman atılması gerektiğini bilirler.

MOYERS: "Tanrım, bize ne zaman bırakacağımızı öğret" diyen eski bir dua vardır. Bunu hepimizin bilmesi gerekiyor değil mi?

CAMPBELL: Ebeveynlerin en büyük sorunu bu. Ebeveyn olmak, bildiğim en zorlu kariyerlerden biri. ne olduğumu düşündüğümde

Machine Translated by Google

baba ve anne ailelerini kurmak için kendilerinden vazgeçtiler -- buna gerçekten minnettarım.

Babam bir iş adamıydı ve tabii ki oğlunun onunla iş yapıp üstlenmesinden çok mutlu olurdu. Aslında, babamla birkaç aylığına işe girdim ve sonra "Tanrım, bunu yapamam" diye düşündüm. Ve gitmeme izin verdi. Hayatınızda, kendinizi kendi uçuşunuzda test etmeniz gereken bir test zamanı vardır.

MOYERS: Mitler, ne zaman bırakacağımızı bilmemize yardım ederdi.

CAMPBELL: Mitler sizin için bir şeyler formüle eder. Örneğin, belirli bir yaşta yetişkin olmanız gerektiğini söylüyorlar. Yaş, bunun olması için iyi bir ortalama yaş olabilir - ama aslında, bireysel yaşamda büyük ölçüde farklılık gösterir. Bazı insanlar geç olgunlaşır ve belirli aşamalara nispeten geç yaşta gelirler. Bulunduğun yerle ilgili bir hissin olmalı. Yaşayacak tek bir hayatın var ve onu altı kişi için yaşamak zorunda değilsin. Dikkat edin.

MOYERS: Peki ya mutluluk? Eğer genç bir insansam ve mutlu olmak istiyorsam, mitler bana mutluluk hakkında ne söylüyor?

CAMPBELL: Mutluluğunuzu öğrenmenin yolu, zihninizi en mutlu hissettiğiniz, gerçekten mutlu olduğunuz anlarda tutmaktır - heyecanlı değil, sadece heyecanlı değil, aynı zamanda çok mutlu. Bu biraz kendi kendini analiz etmeyi gerektirir. Seni mutlu eden şey nedir? İnsanlar ne derse desin onunla kal. Ben buna "mutluluğunun peşinden gitmek" diyorum.

MOYERS: Ama mitoloji size neyi nasıl anlatıyor?
seni mutlu eder?

CAMPBELL: Sizi neyin mutlu ettiğini söylemez ama mutluluğunuzun peşinden gitmeye başladığınızda ne olacağını, karşılaşacağınız engellerin neler olduğunu söyler. Örneğin, Amerikan Kızılderili hikayelerinde "taliplerin reddi" dediğim bir motif var. Güzel, alımlı bir genç kız var ve genç erkekler onu evliliğe davet ediyor.
"Hayır, hayır, hayır" diyor, "etrafta benim için yeterince iyi kimse yok." Yani bir yılan gelir, ya da kızlarla ilgisi olmayacak bir erkekse, büyük bir gölün yılan kraliçesi gelebilir. Talipleri reddettiğinizde, kendinizi yerel alanın dışına yükselttiniz ve kendinizi daha yüksek güç, daha yüksek tehlike alanına koydunuz. Asıl soru, bununla başa çıkabilecek misin?

Machine Translated by Google

Başka bir Amerikan Kızılderili motifi, bir anne ve iki küçük erkek çocuğu içerir. Anne, "Evlerin etrafında oynayabilirsin ama kuzeye gitme" diyor. Böylece kuzeye giderler. İşte maceracı.

MOYERS: Peki önemli olan?

CAMPBELL: Taliplerin reddedilmesi, bir sınırın aşılmasıyla macera başlar. Korunmasız bir alana giriyorsunuz, roman. Sınırlı, sabit, tüm kuralları geride bırakmadıkça yaratıcı olamazsınız.

Şimdi, taliplerin reddedilmesi motifini gösteren bir Iroquois hikayesi var. Bir kız, annesiyle birlikte bir köyün kenarındaki bir çadırda yaşıyordu. Çok güzel bir kızdı ama son derece gururluydu ve hiçbir erkeği kabul etmezdi. Annesi ona çok kızmıştı.

Bir gün köyden çok uzakta odun toplamaya giderler ve dışarı çıktıklarında üzerlerine uğursuz bir karanlık çöker. Şimdi, bu inen gecenin karanlığı değildi. Bu tür bir karanlığınız olduğunda, arkasında bir yerlerde çalışan bir sihirbaz vardır. Bu yüzden anne, "Hadi biraz ağaç kabuğu toplayalım ve kendimize küçük bir çadır yapalım ve ateş için odun toplayalım ve geceyi burada geçirelim" diyor.

Aynen öyle yapıyorlar ve küçük bir akşam yemeği hazırlıyorlar ve anne uykuya dalıyor. Aniden kız başını kaldırıyor ve muhteşem bir genç adam önünde duruyor, muhteşem siyah tüylü, muhteşem siyah tüylü, çok yakışıklı bir adam. "Seninle evlenmeye geldim ve cevabını bekleyeceğim" diyor. Ve diyor ki, "Anneme danışmam gerekiyor." Bunu yapar, anne genç adamı kabul eder ve teklif konusunda ciddi olduğunu kanıtlamak için anneye wampum kemerini verir. Sonra kıza, "Bu gece kampıma gelmeni istiyorum" diyor. Ve böylece onunla ayrılıyor. Sadece insanlar bu genç bayan için yeterince iyi değildi ve şimdi onda gerçekten özel bir şey var.

MOYERS: Rutin sosyal sözleşmeden gelen ilk taliplere - CAMPBELL: - hayır demeseydi, bu macerayı yaşıyor olmayacaktı. Şimdi macera garip ve harika.

Adama köyüne kadar eşlik eder ve kulübesine girerler. Birlikte iki gece ve gündüz geçirirler ve üçüncü gün ona, "Bugün ava gidiyorum" der. O yüzden ayrılıyor. Ama girişin kapağını kapattıktan sonra, dışarıda garip bir ses duyar. Gününü kulübede tek başına geçirir ve akşam olduğunda yine garip bir ses duyar. Giriş kapağı fırlayarak açıldı,

Machine Translated by Google

ve slaytlarda dili ok gibi fırlayan harikulade bir yılan. Başını onun kucağına koyar ve ona, "Şimdi kafamda bitleri ara," der. Orada her türden korkunç şey bulur ve hepsini öldürdükten sonra başını geri çeker, kulübeden dışarı kayar ve bir an sonra, kapı kapandıktan sonra tekrar açılır ve aynı güzel kadın içeri girer. genç adam. "Az önce o tarafa geldiğimde benden korktun mu?" O sorar.

"Hayır," diye yanıtlıyor, "hiç korkmadım."

Böylece ertesi gün tekrar ava çıkar ve kız hemen odun toplamak için kulübeden dışarı çıkar. İlk gördüğü şey, kayaların üzerinde güneşlenen devasa bir yılandır - ve sonra bir tane daha ve bir tane daha. Kendini çok garip, vatan hasreti ve cesareti kırılmış hissetmeye başlar ve kulübeye geri döner.

O akşam yılan yine içeri kayar, yine gider ve insan olarak geri döner. Gittiği üçüncü gün genç kadın buradan kurtulmaya karar verir. Locadan ayrılır ve bir ses duyduğunda ormanda tek başına ayakta durur ve düşünür. Dönüyor ve küçük bir yaşlı adam var, "Sevgilim, başın belada. Evlendiğin adam yedi erkek kardeşten biri. Hepsi büyük sihirbazlar ve bu türden birçok insan gibi kalpleri de öyle. cesetlerinde değil, tekkeye geri dönün ve evli olduğunuz kişinin yatağının altına gizlenmiş bir torbada yedi kalpten oluşan bir koleksiyon bulacaksınız." Bu, dünya çapında standart bir şamanik motiftir. Kalp vücutta değildir, bu yüzden sihirbaz öldürülemez. Kalbi bulup yok etmelisin.

Köşke geri döner, kalplerle dolu çantayı bulur ve bir ses ona "Dur, dur" diye seslendiğinde onunla koşar. Bu, elbette, büyücünün sesidir. Ama o koşmaya devam ediyor. Ve ardından ses, "Benden kaçabileceğini düşünebilirsin, ama asla kaçamayacaksın."

Tam o sırada, küçük yaşlı adamın sesini tekrar duyduğunda bayılmaya başlıyor. "Sana yardım edeceğim," diyor ve onu şaşırtarak onu sudan çıkarıyor. Suda olduğunu bilmiyordu. Yani, evliliğiyle birlikte rasyonel, bilinçli alandan bilinçdışının kompulsiyonları alanına taşınmıştı. Sualtındaki bu tür maceralarda her zaman temsil edilen şey budur. Karakter, kontrollü eylem alanından, kişilerarası zorlamalar ve olaylar alanına kaymıştır. Şimdi, belki bunlar halledilebilir, belki yapılamaz.

Bu hikayede bundan sonra olan şey, yaşlı adam onu sudan çıkardığında, kendini kıyıda duran ve hepsi de kurtarıcısına benzeyen bir grup yaşlı adamın ortasında bulması. Onlar

Machine Translated by Google

Gök gürültüsü, üst havanın güçleri. Yani, o hâlâ talipleri reddederek kendini içine soktuğu aşkın alemdedir; ancak şimdi, kendini güçlerin olumsuz yönünden koparak, olumluya sahip oldu.

Bu Iroquois masalında, şimdi daha yüksek güçlerin hizmetinde olan bu genç kadının, uçurumun olumsuz güçlerini yok etmelerini nasıl sağladığına ve bundan sonra bir yağmur fırtınası yoluyla nasıl geri götürüldüğüne dair çok daha fazlası var. , annesinin kulübesine.

MOYERS: Bunu öğrencilerinize, mutluluklarının peşinden giderlerse, hayatlarını riske atıyorlarsa, istediklerini yaparlarsa, maceranın kendi ödülü olduğuna dair bir örnek olarak söyler misiniz?

CAMPBELL: Macera kendi başına bir ödüldür - ama hepsi kontrol dışı olan hem olumsuz hem de olumlu olasılıklara sahip olduğu için mutlaka tehlikelidir. Annemizin ya da babamızın yolunu değil, kendi yolumuzu izliyoruz. Yani bildiğimizden daha yüksek güçlerin olduğu bir alanda korumanın ötesindeyiz. Bu alandaki çatışma olasılıklarının ne olacağı konusunda bir fikir sahibi olmak gerekir ve burada bunun gibi birkaç iyi arketipsel hikaye ne bekleyeceğimizi bilmemize yardımcı olabilir. Eğer küstah ve kendimizi attığımız rol için tamamen uygun değilsek, bu bir iblis evliliği ve gerçek bir karmaşa olacaktır. Ancak burada bile macerayı hayal bile edilemeyecek bir zafere dönüştürmek için kurtarıcı bir ses duyulabilir.

MOYERS: Evde kalmak, anne karnında kalmak, yolculuğa çıkmak daha kolay.

CAMPBELL: Evet, ama o zaman hayat kuruyabilir çünkü kendi maceranıza atılmazsınız. Öte yandan, tüm gençliği baştan sona başkaları tarafından kontrol edilen ve yönetilen biriyle tanışma ve tanıma konusunda tam tersi ve bana oldukça şaşırtıcı bir deneyim yaşadım.
Arkadaşım, çocukken on yedinci yüzyıldan beri reenkarne olan bir başrahipin reenkarnasyonu olarak tanınan bir Tibetli. Yaklaşık dört yaşında bir manastıra götürüldü ve o andan itibaren ne yapmak istediği sorulmadı, ama her şey efendilerinin kurallarına ve talimatlarına harfiyen uydu. Tüm hayatı, Tibet Budist manastır yaşamının ritüel gereksinimlerine göre onun için planlandı. Manevi gelişiminin her aşaması törenle kutlandı. Kişisel hayatı, yüzeyde öyle görünse de, arketipsel bir yolculuğa çevrildi.

Machine Translated by Google

hiçbir kişisel varoluştan zevk almadan, aslında çok derin bir ruhsal düzeyde, bir tanrısallığınki gibi arketipsel bir yaşam yaşıyordu.

1959'da bu hayat sona erdi. Lhasa'daki Çin Komünist askeri karakolu, Dalai Lama'nın yazlık sarayını bombaladı ve bir katliam mevsimi başladı. Lhasa çevresinde altı bin kadar keşişten oluşan manastırlar vardı - hepsi yıkıldı ve keşişleri ve başrahipleri öldürüldü ve işkence gördü. Birçoğu, yüzlerce başka mülteciyle birlikte, neredeyse geçilmez olan Himalayalar'dan Hindistan'a kaçtı. Bu korkunç bir hikaye - büyük ölçüde anlatılmamış.

Sonunda tüm bu paramparça insanlar, kendi nüfusuna pek bakamayan Hindistan'a ulaştı ve mülteciler arasında Dalai Lama'nın kendisi ve şimdi yok edilmiş olan büyük manastırların önde gelen birkaç subayı ve başrahipleri de vardı. Ve hepsi kabul etti, Budist Tibet bitti.

Arkadaşıma ve kaçmayı başaran diğer genç keşişlere, bu nedenle, adaklarını geçmişte olduğu gibi kabul etmeleri ve bir şekilde keşiş olarak devam etme ya da manastır hayatından vazgeçip denemeye karar verme konusunda kendilerini özgür hissetmeleri tavsiye edildi. hayatlarını modern laik insanın gereksinimlerine ve olanaklarına göre yeniden şekillendirmenin bir yolunu bulmak.

Arkadaşım ikinci yolu seçti, elbette bunun hüsran, yoksulluk ve ıstırap açısından ne anlama geldiğini anlamadı. Gerçekten zor zamanlar geçirdi, ama bir azizin iradesi ve soğukkanlılığı ile atlattı. Onu hiçbir şey üzmez. On yıldan fazla bir süredir onu tanıyorum ve onunla çalışıyorum ve bunca zaman içinde ne Çinlilere karşı bir suçlama ne de burada Batı'da gördüğü muamele hakkında tek bir şikayet duymadım. Dalai Lama'nın kendisinden de bir tek dargınlık ya da kınama sözü duymayacaksınız. Bu adamlar ve tüm arkadaşları müthiş bir kargaşanın, müthiş şiddetin kurbanı oldular ama yine de kinleri yok. Ben bu adamlardan dinin ne olduğunu öğrendim. İşte gerçek din, canlı -- bugün.

MOYERS: Düşmanlarını sev.

CAMPBELL: Düşmanlarını sev çünkü onlar kaderinizin enstrümanları.

MOYERS: Efsaneler bize, bir ailedeki iki oğlun nispeten kısa bir süre içinde ölmesine izin veren ve bu aileyi birbiri ardına ziyaret etmeye devam eden bir Tanrı hakkında ne söylüyor? Yıpranmış yaşlı adamı gören ve "Utanç verici" diyen genç Buda'nın hikayesini hatırlıyorum.

Machine Translated by Google

doğumda çünkü doğan herkese yaşlılık gelecek." Mitoloji acı çekmek hakkında ne diyor?

CAMPBELL: Madem Buda'yı gündeme getirdiniz, hadi bu örnekten bahsedelim. Buda'nın çocukluğunun hikayesi, onun bir prens olarak doğduğu ve doğduğu sırada bir peygamberin babasına bebeğin büyüyüp ya bir dünya hükümdarı ya da bir dünya öğretmeni olacağını söylediğidir. İyi kral kendi mesleğiyle ilgileniyordu ve istediği son şey, oğlunun herhangi bir türde öğretmen olmasıydı. Bu yüzden çocuğu, aklını ciddi düşüncelere çevirebilecek en ufak bir çirkin veya nahoş hiçbir şey yaşamaması gereken, özellikle güzel bir sarayda büyütmeyi ayarladı. Güzel genç kadınlar müzik çalıp çocuğa baktılar. Ve güzel bahçeler, nilüfer havuzları ve hepsi vardı.

Ama sonra bir gün genç prens, en yakın arkadaşı olan arabası sürücüsüne, "Dışarı çıkıp kasabadaki hayatın nasıl olduğunu görmek istiyorum" dedi. Babası bunu duyunca her şeyi güzelleştirmeye çalıştı, böylece genç prens oğlu bu dünyadaki hayatın acı ve sefaletinden hiçbir şey görmesin. Bununla birlikte, tanrılar, babanın oğlu için olan programının hüsrana uğramasını sağladılar.

Böylece, kraliyet arabası süpürülerek temizlenmiş, çirkin her şey gözden uzak tutulmuş kasabada ilerlerken, tanrılardan biri yıpranmış yaşlı bir adam şeklini aldı ve orada, görüş alanında duruyordu. "Bu da ne?" genç prens, arabacısına sordu ve aldığı cevap, "Bu yaşlı bir adam. Bu yaş."

"O zaman bütün erkekler yaşlanmak için mi?" prense sordu.

"Ah, evet," diye yanıtladı arabacı.

Travma geçiren genç prens, "Öyleyse, yazıklar olsun," dedi ve eve götürülmek için kalbi hasta, yalvardı.

İkinci yolculuğunda zayıf, zayıf ve sendeleyen hasta bir adam gördü ve yine bu görüntünün anlamını öğrenince yüreği yandı ve araba saraya döndü.

Üçüncü yolculukta, prens bir ceset gördü, ardından yas tutanlar.
"Bu," dedi arabacı, "ölümdür."

"Geri dön," dedi prens, "bir şekilde kurtuluşu bulayım.
bu yaşamı yok edenlerden - yaşlılıktan, hastalıktan ve ölümden."

Sadece bir yolculuk daha -- ve bu sefer gördüğü şey dilenci bir keşiş;
"Nasıl bir adam bu?" O sorar.

Machine Translated by Google

Sürücü, "Bu, kutsal bir adamdır," diye yanıtlar, "bu dünyanın mallarını terk eden ve arzu ve korku duymadan yaşayan kişi." Bunun üzerine genç prens, sarayına döndüğünde, babasının evini terk etmeye ve hayatın acılarından kurtulmanın bir yolunu aramaya karar verdi.

MOYERS: Efsanelerin çoğu, acı çekmenin hayatın bir parçası olduğunu ve bundan kurtulmanın bir yolu olmadığını mı söylüyor?

CAMPBELL: Eğer yaşayacaksan acı çekmeyeceksin diyen bir şey aklıma gelmiyor. Mitler bize acıyla nasıl yüzleşeceğimizi, nasıl katlanacağımızı ve nasıl yorumlayacağımızı söyler, ancak hayatta acı çekmenin olabileceğini veya olmaması gerektiğini söylemezler.

Buda üzüntüden kaçış olduğunu söylediğinde, kaçış Nirvana'dır, cennet gibi bir yer değil, arzu ve korkudan kurtulduğunuz psikolojik bir ruh halidir.

MOYERS: Ve hayatınız -- CAMPBELL: --
uyumlu, merkezli ve olumlu olur.
MOYERS: Acı çekerken bile mi?
CAMPBELL: Aynen. Budistler bodhisattva'dan söz ederler - ölümsüzlüğü bilen, ancak gönüllü olarak zamanın parçalanma alanına giren ve dünyanın acılarına isteyerek ve sevinçle katılan kişi. Bu da sadece kişinin kendi acısını yaşaması değil, başkalarının acılarına şefkatle katılması anlamına gelir. Merhamet, kalbin hayvani çıkarlardan insanlığa uyanmasıdır. "Merhamet" kelimesi, kelimenin tam anlamıyla "acı çekmek" anlamına gelir.

MOYERS: Ama şefkatin acıya göz yumduğunu kastetmiyorsunuz, değil mi?

CAMPBELL: Elbette şefkat acıya göz yumar, çünkü kabul eder, evet, acı çekmek hayattır.

MOYERS: Bu hayat ıstırapla yaşanır -- CAMPBELL:
-- ıstırapla -- ama ondan kurtulmayacaksın. Kim, ne zaman ve nerede bu dünyadaki hayatın ızdırabından vazgeçti?

Yıllardır şiddetli fiziksel acı çeken bir kadından, gençliğinde başına gelen bir ızdıraptan aydınlatıcı bir deneyim yaşadım. İnançlı bir Hıristiyan olarak yetiştirilmişti ve o zaman yaptığı ya da yapmadığı bir şey için Tanrı'nın onu cezalandırdığını düşündü. Maddi ve manevi acı içindeydi. Ona, eğer salıverilmek istiyorsa, ıstırabının hayatı olduğunu inkar etmemeli, onaylaması gerektiğini söyledim.

Machine Translated by Google

ve bu sayede şimdi olduğu gibi asil bir yaratık haline gelmişti.
Ve tüm bunları söylerken, "Ben kimim ki gerçekten acı içinde bir insanla böyle konuşabilirim, daha önce hiç diş ağrısından başka bir şey yaşamamışken" diye düşünüyordum. Ama bu konuşmada, acısını hayatının şekillendiricisi ve öğretmeni olarak onaylarken, tam orada bir dönüşüm yaşadı. Onunla o zamandan beri iletişim halindeyim -- bu yıllar ve yıllar önceydi -- ve o gerçekten de dönüştürülmüş bir kadın.

MOYERS: Bir aydınlanma anı mı oldu?

CAMPBELL: Tam orada -- Olduğunu gördüm.

MOYERS: Mitolojik olarak söylediğin bir şey miydi?

CAMPBELL: Evet, açıklaması biraz zor olsa da. Ona ıstırabının sebebinin kendisi olduğu, bir şekilde bunu meydana getirdiği inancını verdim. Nietzsche'de, Amor fati hakkında önemli bir fikir vardır, aslında sizin hayatınız olan "kaderinizin aşkı". Dediği gibi, hayatınızdaki tek bir faktöre hayır derseniz, her şeyi çözmüş olursunuz.

Ayrıca, asimile edilecek ve onaylanacak durum veya bağlam ne kadar zorlayıcı veya tehdit edici olursa, bunu başarabilecek kişinin boyutu o kadar büyük olur. Yutabildiğin iblis sana gücünü verir ve hayatın acısı ne kadar büyükse, hayatın cevabı da o kadar büyük olur.

Arkadaşım, "Bunu bana Tanrı yaptı" diye düşünmüştü. Ona dedim ki, "Hayır, bunu kendine yaptın. Tanrı senin içinde. Sen kendi yaratıcınsın. Eğer bu şeyi meydana getirdiğin yeri kendinde bulursan, onunla yaşayabilecek ve onaylayabileceksin. belki de hayatın gibi tadını çıkar."

MOYERS: Tek alternatif yaşamamak olurdu.

CAMPBELL: "Bütün yaşam acıdır," dedi Buda ve Joyce'un bir sözü vardır - "Hayat ayrılmaya değer mi?"

MOYERS: Peki ya "Ben doğmayı seçmedi - annem ve babam benim yerime seçimi yaptı."

CAMPBELL: Freud bize hayatımızın tüm eksiklikleri için ebeveynlerimizi suçlamamızı söyler ve Marx da toplumumuzun üst sınıfını suçlamamızı söyler. Ama tek suçlu kişinin kendisidir. Hint karma fikrinin yararlı yanı bu. Hayatınız, kendi yaptıklarınızın meyvesidir. Kendinden başka suçlayacak kimsen yok.

MOYERS: Peki ya şans? Sarhoş bir sürücü döner köşe ve sana vurur. Bu senin hatan değil. Bunu kendine yapmadın.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu açıdan, hayatınızda tesadüfen gerçekleşmeyen bir şey var mı? Bu, şansı kabul edebilme meselesidir. Hayatın nihai desteği şanstır - örneğin anne babanızın tanışma şansı! Şans ya da şans gibi görünen şey, hayatın gerçekleşmesini sağlayan araçtır. Sorun suçlamak ya da açıklamak değil, ortaya çıkan hayatla başa çıkmaktır. Bir yerlerde başka bir savaş ilan edildi ve bir orduya alındınız ve hayatınızın beş veya altı yılı yepyeni bir dizi tesadüfi olayla geçti. En iyi tavsiye, hepsini niyetinizmiş gibi almaktır - bununla iradenizin katılımını uyandırırsınız.

MOYERS: Mitolojinin tüm bu yolculuklarında herkesin bulmak istediği bir yer var. Budistler Nirvana'dan ve İsa barıştan, birçok odalı malikaneden bahseder. Bu, kahramanın yolculuğunun tipik bir örneği mi - bulunacak bir yer var mı?

CAMPBELL: Bulacağınız yer kendi içinizde. Bunu atletizmde biraz öğrendim. Formunun zirvesinde olan sporcunun kendi içinde sakin bir yeri vardır ve eylemi bir şekilde bunun etrafında gerçekleşir. Aksiyon sahasının içindeyse, düzgün bir şekilde performans göstermeyecektir. Karım bir dansçı ve bana bunun dansta da geçerli olduğunu söylüyor. İçeride bilinmesi ve tutulması gereken bir sessizlik merkezi var. O merkezi kaybederseniz, gergin olursunuz ve dağılmaya başlarsınız.

Budist Nirvana bu türden bir barış merkezidir. Budizm psikolojik bir dindir. Psikolojik acı çekme sorunuyla başlar: tüm yaşam kederlidir; ancak, üzüntüden bir kaçış vardır; kaçış, cennet gibi bir yer değil, bir zihin veya bilinç hali olan Nirvana'dır. İşte tam burada, hayatın kargaşasının ortasında. Zorlayıcı arzular, korkular ve sosyal taahhütler tarafından artık yaşamaya itilmediğinizde, özgürlük merkezinizi bulduğunuzda ve bunun dışında seçim yaparak hareket edebildiğinizde bulduğunuz durumdur. Bu merkezden çıkan gönüllü eylem, bodhisattvaların eylemidir - dünyanın acılarına neşeli katılım. Yakalanmıyorsun çünkü kendini korku, şehvet ve görevlerin tutsaklarından kurtardın. Bunlar dünyanın hükümdarları.

Oluş Çarkı denen şeyin temsil edildiği öğretici bir Tibet Budist resmi vardır. Manastırlarda bu resim manastırın içinde değil, dış duvarda görünürdü. Gösterilen, Lord Ölüm korkusunun pençesindeyken zihnin dünyanın görüntüsüdür. Altı varlık âlemi, her zaman için sözcü olarak temsil edilir.

Machine Translated by Google

döner tekerlek: biri hayvan yaşamından, diğeri insan yaşamından, diğeri cennetteki tanrılardan ve ruhların dörtte biri cehennemde cezalandırılıyor. Beşinci bir alem, savaşan iblisler, anti-tanrılar veya Titanlardır. Ve son olarak, altıncısı aç hayaletlerden, başkalarına olan sevgisinde bağlılık, tutunma ve beklenti bulunanların ruhlarıdır. Aç hayaletlerin devasa, aç karınları ve sivri ağızları vardır. Bununla birlikte, bu alemlerin her birinin ortasında, salıverilme ve aydınlanma olasılığını simgeleyen bir Buda vardır.

Tekerleğin göbeğinde üç sembolik canavar vardır - bir domuz, bir horoz ve bir yılan. Bunlar çarkı döndüren güçlerdir - cehalet, arzu ve kötülük. Ve son olarak, tekerleğin kenarı, göbeğin üçlü güçleri tarafından hareket ettirilen ve ölüm korkusunun pençesinde tutulan herhangi birinin bilincinin sınırlayıcı ufkunu temsil eder. Merkezde, merkezi çevreleyen ve "üç zehir" olarak bilinen ruhlar, karanlıkta inen ve diğerleri aydınlanmaya yükselen ruhlardır.

MOYERS: Aydınlatma nedir?

CAMPBELL: Aydınlanma, zamanın vizyonunda bu şeyler iyi ya da kötü olarak yargılansın, her şeyde tek bir sonsuzluğun parlaklığının tanınmasıdır. Buna gelmek için, kendinizi bu dünyanın nimetlerini arzulamaktan ve onların kaybından korkmaktan tamamen kurtarmalısınız. "Yargılanmamak için yargılama" İsa'nın sözlerinde okuyoruz. Blake, "Algı kapıları temizlenseydi, insan her şeyi olduğu gibi, sonsuz olarak görürdü" diye yazdı.

MOYERS: Bu zor bir yolculuk.

CAMPBELL: Bu cennet gibi bir yolculuk.

MOYERS: Ama bu gerçekten sadece azizler ve keşişler için mi?

CAMPBELL: Hayır, bence sanatçılar için de öyle. Gerçek sanatçı, Joyce'un her şeyin "parlaklığı" dediği şeyi, onların hakikatinin bir tezahürü ya da dışavurumu olarak tanımayı ve göstermeyi öğrenmiş olandır.

MOYERS: Ama bu hepimizi sıradan bırakmıyor mu?
ölümlüler kıyıya geri mi döndü?

CAMPBELL: Sıradan bir ölümlü diye bir şey olduğunu düşünmüyorum. Herkesin yaşam deneyiminde kendi kendinden geçme olasılığı vardır. Tek yapması gereken onu tanımak ve sonra onu geliştirmek ve onunla devam etmektir. İnsanlar sıradan ölümlüler hakkında konuştuğunda her zaman rahatsız olurum çünkü hiç sıradan bir erkek, kadın ya da çocukla tanışmadım.

Machine Translated by Google

MOYERS: Ama bunu başarmanın tek yolu sanat mı?
aydınlatma?

CAMPBELL: Sanat ve din önerilen iki yoldur. Kavramlara dolanan saf bir akademik felsefe ile anlayabileceğinizi sanmıyorum. Ama sadece kalbi şefkatle başkalarına açık olarak yaşamak, herkese açık bir yoldur.

MOYERS: Yani aydınlanma deneyimi sadece azizler veya sanatçılar için değil herkes için geçerlidir. Ama o kilitlenmemiş hafıza kutusunun derinliklerinde potansiyel olarak her birimizin içindeyse, onu nasıl açarsınız?

CAMPBELL: Birinin kilidini açmanıza yardım etmesini sağlayarak kilidini açarsınız. Sevgili bir arkadaşın veya iyi bir öğretmenin var mı? Gerçek bir insandan ya da bir otomobil kazası gibi bir deneyimden ya da aydınlatıcı bir kitaptan gelebilir. Kendi hayatımda, çoğunlukla kitaplardan geliyor, ancak uzun bir dizi muhteşem öğretmenim oldu.

MOYERS: Çalışmanızı okuduğumda, "Moyers, mitolojinin sizin için yaptığı şey, sizi çok eski bir ağacın dalına yerleştirmek oldu. Siz, sizden çok önce gelen yaşayanlar ve ölülerden oluşan bir toplumun parçasısınız" diye düşünüyorum. sen gittikten çok sonra da buradaydılar ve burada kalacaklar. seni besledi ve korudu ve karşılığında onu beslemeli ve korumalısın."

CAMPBELL: Hayat için harika bir destek oldu, söyleyebilirim. Hayatıma akan bu tür bir kaynağın yaptığı şey muazzamdı.

MOYERS: Ama insanlar soruyor, bir efsane yalan değil mi?

CAMPBELL: Hayır, mitoloji yalan değildir, mitoloji şiirdir, mecazidir. Mitolojinin sondan bir önceki gerçek olduğu çok iyi söylenmiştir - sondan bir önceki çünkü nihai olan kelimelere dökülemez. Sözcüklerin, imgelerin, Budist Olma Çarkı'nın o sınırlayıcı kenarının ötesindedir. Mitoloji, zihni bu çemberin ötesine, bilinebilecek ama söylenemeyecek şeylere yönlendirir. Yani bu sondan bir önceki gerçektir.

Hayatı deneyimle ve dolayısıyla gizeminin ve kendi gizeminizin bilgisi ile yaşamak önemlidir. Bu hayata yeni bir parlaklık, yeni bir uyum, yeni bir ihtişam verir. Mitolojik terimlerle düşünmek, bu gözyaşı vadisinin kaçınılmazlıklarına uyum sağlamanıza yardımcı olur. Hayatınızın olumsuz anları ve yönleri gibi görünen şeylerdeki olumlu değerleri tanımayı öğrenirsiniz. Asıl soru, maceranıza içten bir evet diyebilecek misiniz?

MOYERS: Kahramanın macerası mı?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Evet, kahramanın macerası -- hayatta kalma macerası.

Machine Translated by Google

TANRIÇA'NIN HEDİYESİ Büyük

Tanrıça Mitleri tüm canlılara şefkati öğretir.
Orada, Tanrıça'nın bedeni olduğu için, dünyanın kendisinin gerçek kutsallığını takdir etmeye geldiniz.

MOYERS: Rab'bin Duası başlar, "Cennetteki Babamız..." "Annemiz" başlamış olabilir mi?

CAMPBELL: Bu sembolik bir görüntü. Dini ve mitolojik imgelerin tüm referansları, insan ruhunda potansiyel olan bilinç düzlemlerine veya deneyim alanlarına yöneliktir. Ve bu görüntüler, kendi varlığınızın kaynağının gizemi üzerine bir meditasyona uygun tutum ve deneyimleri uyandırır.

Annenin ana ebeveyn, kaynak olduğu din sistemleri olmuştur. Anne gerçekten babadan daha yakın bir ebeveyndir çünkü kişi anneden doğar ve herhangi bir bebeğin ilk deneyimi annedir. Mitolojinin anne imgesinin yüceltilmesi olduğunu sık sık düşünmüşümdür. Toprak Ana'dan bahsediyoruz. Ve Mısır'da tüm göksel küre olarak temsil edilen Gök Ana, Tanrıça Fındık var.

MOYERS: Mısır'da o tapınaklardan birinin tavanında Nut figürünü ilk gördüğümde tutuldum.

CAMPBELL: Evet, tapınağı biliyorum.

MOYERS: Hem huşu uyandırma yeteneği hem de şehvetli karakteri açısından çok etkileyici.

CAMPBELL: Evet. Tanrıça fikri, annenizden doğmanız ve babanızın sizin için bilinmemesi ya da babanın ölmüş olması ile ilgilidir. Destanlarda sıklıkla kahraman doğduğunda babası ölmüştür ya da babası başka bir yerdedir ve sonra kahramanın babasının arayışına girmesi gerekir.

İsa'nın enkarnasyonu hikayesinde, en azından semboloji açısından, İsa'nın babası cennetteki babaydı. İsa çarmıha gittiğinde, anneyi geride bırakarak babaya giden yoldadır. Ve yeryüzünün simgesi olan haç ise ana sembolüdür. Böylece İsa çarmıhta bedenini aldığı anneye bırakır ve nihai aşkın gizem kaynağı olan babasına gider.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bu baba arayışının üzerimizde nasıl bir etkisi oldu? yüzyıllar boyunca?

CAMPBELL: Mitte önemli bir temadır. Bir kahramanın hayatıyla ilgili birçok anlatıda, çocuğun "Anne, benim babam kim?" dediği küçük bir motif vardır. “Eh, baban falan yerde” der ve sonra baba arayışına girer.

Odyssey'de Odysseus'un oğlu Telemachus , Odysseus Truva Savaşı'na gittiğinde küçücük bir bebektir. Savaş on yıl sürer ve sonra Odysseus eve dönüş yolculuğunda mitolojik Akdeniz'in gizemli dünyasında on yıl daha kaybolur. Athena şimdi yirmi yaşında olan Telemakhos'a gelir ve "Git babanı bul" der. Babasının nerede olduğunu bilmiyor. Nestor'a gider ve "Babam nerede olur sence?" diye sorar. Ve Nestor, "Pekala, git Proteus'a sor," diyor. Baba arayışında.

MOYERS: Star Wars'da Luke Skywalker arkadaşlarına "Keşke babamı tanısaydım" diyor. Baba arayışı imajında güçlü bir şey var. Ama neden anne arayışı yok?

CAMPBELL: Anne tam orada. Annenden doğdun ve seni emziren, sana talimat veren ve babanı bulman gereken yaşa kadar yetiştiren odur.

Şimdi, babanın bulunması kendi karakterini ve kaderini bulmakla ilgili. Karakterin babadan, bedenin ve çoğu zaman da aklın anneden geldiğine dair bir görüş var. Ama gizem olan senin karakterin ve senin karakterin senin kaderin. Yani baba arayışı ile sembolize edilen kaderinizin keşfidir.

MOYERS: Yani babanı bulduğunda kendini mi buluyorsun?

CAMPBELL: Babayla birlikte İngilizce "at-one-ment" kelimemiz var. İsa'nın yaklaşık on iki yaşında küçük bir çocukken Kudüs'te kaybettiği hikayesini hatırlarsınız. Anne ve babası onun peşine düşer ve onu tapınakta bulduklarında, hukukçularla sohbet ederken, "Neden bizi bu şekilde terk ettin? Neden bize bu korku ve endişeyi verdin?" Diye soruyorlar. Ve diyor ki, "Babamın işiyle ilgili olmam gerektiğini bilmiyor muydun?" O on iki yaşında -- bu senin kim olduğunu bulmanın ergenlik inisiyasyonlarının yaşı.

MOYERS: Ama ilkel toplumlarda Tanrıça figürüne, Büyük Tanrıça'ya, toprak anaya yönelik bu saygıya giden yolda ne oldu - buna ne oldu?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Pekala, bu öncelikle tarım ve tarım toplumlarıyla ilişkilendirildi. Toprakla alakası var. Tıpkı toprağın bitkileri doğurması gibi, insan kadın da doğurur. Bitkiler gibi o da besler. Yani kadın büyüsü ve toprak büyüsü aynıdır. Onlar ilgili. Ve formları doğuran ve formları besleyen enerjinin kişileştirilmesi tam anlamıyla dişidir. Antik Mezopotamya'nın tarım dünyasında, Mısır Nil'inde ve daha önceki ekim-kültür sistemlerinde Tanrıça, baskın mitsel biçimdir.

Yüzlerce erken Avrupa Neolitik Tanrıça heykelciği bulduk, ama orada neredeyse hiç erkek figürü yok. Boğa ve yaban domuzu ve keçi gibi diğer bazı hayvanlar, erkek gücünün simgesi olarak görünebilir, ancak Tanrıça o zamanlar görselleştirilmiş tek tanrıydı.

Ve yaratıcı olarak bir Tanrıçanız olduğunda, evren olan onun kendi bedenidir. O, evrenle özdeştir. Mısır tapınağında gördüğünüz Tanrıça Fındık figürünün anlamı budur. O, yaşamın tüm alanıdır - gökleri kuşatır.

MOYERS: Tanrıça'nın güneşi yuttuğu bir sahne var. Unutma?

CAMPBELL: Buradaki fikir, batıda güneşi yutması ve doğuda güneşi doğurması ve geceleri vücudundan geçmesidir.

MOYERS: Yani evrenin harikalarını açıklamaya çalışan insanların kendi hayatlarında gördüklerinin açıklaması olarak kadın figürüne bakmaları doğal olurdu.

CAMPBELL: Sadece bu değil, aynı zamanda felsefi bir bakış açısına geçtiğinizde, Hindistan'ın Tanrıça dinlerinde olduğu gibi -- Tanrıça sembolojisinin bugüne kadar egemen olduğu yerde -- dişi maya'yı temsil eder. Dişi, Kantçı terminolojide duyarlılık biçimleri dediğimiz şeyi temsil eder . O, zamanın ve uzayın kendisidir ve onun ötesindeki gizem tüm karşıtlık çiftlerinin ötesindedir. Yani erkek değil, kadın değil. Ne öyledir ne de değildir. Ama her şey onun içindedir, öyle ki tanrılar onun çocuklarıdır. Aklınıza gelen, gördüğünüz her şey Tanrıça'nın bir ürünüdür.

Bir keresinde protoplazma hakkında harika bir bilimsel film izlemiştim. Bu benim için bir keşifti. Sürekli hareket halindedir, akıcıdır. Bazen bir o yana bir bu yana akıyormuş gibi görünür ve sonra bir şeyleri şekillendirir. bir

Machine Translated by Google

şeyleri şekle sokma potansiyeli. Bu filmi Kuzey Kaliforniya'da gördüm ve sahil boyunca Big Sur'a giderken, tüm görebildiğim, ot şeklindeki protoplazmanın inek şeklindeki protoplazma tarafından yendiğiydi; balık şeklinde protoplazma için dalış yapan kuşlar şeklinde protoplazma. Az önce her şeyin geldiği bu harika uçurum hissini aldınız. Ancak her formun kendi niyetleri, kendi olasılıkları vardır ve anlamın geldiği yer burasıdır. Protoplazmanın kendisinde değil.

MOYERS: O halde, her şeyin bilgilendirici yaşamının ve enerjisinin dünya olduğuna inanan Kızılderililere geri döndük. Upanişadlar'dan şu satırları aktarıyorsunuz: "Sen koyu mavi kuşsun ve kırmızı gözlü yeşil papağansın. Senin çocuğun gibi şimşek var. Sen mevsim ve denizlersin. Başlangıcı olmayan, içkinliğe bağlısın, her şeyin doğduğu yer." Bu fikir, değil mi -- biz ve dünya aynı mı?

Ama bu fikrin bilimsel keşiflerin ağırlığı altında ölmesi kaçınılmaz değil miydi? Artık biliyoruz ki, bitkiler ölü insanların bedenlerinde büyümezler, tohum, toprak ve güneş yasalarına göre büyürler. Newton efsaneyi öldürmedi mi?

CAMPBELL: Ah, sanırım efsane geri geliyor. Bugün, formları üreten alan olan "morfogenetik alan" terimini kullanan genç bir bilim adamı var. Tanrıça budur, formları üreten alan.

MOYERS: Bizim için önemi nedir?

CAMPBELL: Peki, kendi yaşamınızın kaynağının ne olduğunu ve bedeninizin, fiziksel formunuzun, onu canlandıran bu enerjiyle ilişkisinin ne olduğunu bulmak demektir. Enerjisi olmayan beden canlı değildir, değil mi? Böylece kendi yaşamınızda bedene ait olanı, enerjiye ve bilince ait olanı ayırt edersiniz.

Hindistan'da en yaygın nihai sembol fallus ya da lingam, onların dedikleri gibi, yaratan tanrının vajinaya nüfuz etmesi ya da onların deyimiyle Tanrıça'nın yonisidir. Bu sembolü seyrederken, tüm yaşamın kendisini oluşturan an üzerinde kafa yorarsınız. Yaşam neslinin tüm gizemi, sembolik olarak bu burçta düşünülür.

Görüyorsunuz, Hindistan'daki ve dünyanın çoğu yerindeki cinsel gizem kutsal bir gizemdir. Bu, yaşam neslinin gizemidir. Çocuk doğurma eylemi kozmik bir eylemdir ve kutsal olarak anlaşılmalıdır. Ve böylece, dökülen bu gizemi en doğrudan temsil eden sembol,

Machine Translated by Google

zaman alanına yaşam enerjisi lingam ve yonidir, yaratıcı birliktelikte erkek ve dişi güçlerdir.

MOYERS: Yolun bir yerinde "Babamız" yerine "Annemiz"e dua etmeye başlasaydık bizim için ne anlama gelirdi? Nasıl bir psikolojik fark yaratırdı?

CAMPBELL: Kültürümüzün karakterinde kesinlikle psikolojik bir fark yarattı. Örneğin, Batı uygarlığının temel doğuşu, büyük nehir vadilerinde - Nil, Dicle Fırat, İndus ve daha sonra Ganj'da meydana geldi. Tanrıça'nın dünyası buydu. Örneğin Ganj nehrinin (Ganga) adı bir tanrıçanın adıdır.

Ve ardından işgaller geldi. Şimdi, bunlar MÖ dördüncü binyılda ciddi bir şekilde başladı ve giderek daha yıkıcı hale geldi. Kuzeyden ve güneyden geldiler ve bir gecede şehirleri yok ettiler. Şekem şehrinin düşüşünde Yakup'un kabilesinin oynadığı rolün Tekvin Kitabındaki hikayeyi okumanız yeterli. Bir gecede şehir, aniden ortaya çıkan bu sürüler tarafından yok edilir. Sami istilacılar keçi ve koyun çobanları, Hint-Avrupalı sığırlardı. Her ikisi de önceden avcıydı ve bu nedenle kültürler esasen hayvan odaklı. Avcılarınız olduğunda, katilleriniz de olur. Çobanlarınız olduğunda, katilleriniz olur, çünkü onlar her zaman hareket halindedirler, göçebedirler, diğer insanlarla çatışırlar ve hareket ettikleri alanları fethederler. Ve bu istilalar, Zeus veya Yahweh gibi savaşçı tanrıları, yıldırım fırlatıcılarını getirir.

MOYERS: Fallus yerine kılıç ve ölüm ve doğurganlık?

CAMPBELL: Bu doğru ve eşitler.

MOYERS: Ana tanrıça Tiamat'ın devrilmesiyle ilgili anlattığınız bir hikaye var.

CAMPBELL: Sanırım bu anahtar olarak alınabilir. arketipsel olay burada.

MOYERS: Buna tarihte kritik bir an dediniz.

CAMPBELL: Evet. Semitik insanlar, Ana Tanrıça sistemlerinin dünyasını istila ediyorlardı ve böylece erkek odaklı mitolojiler baskın hale geldi ve Ana Tanrıça, çok, çok, çok eski bir tür Büyükanne Tanrıça haline geldi.

Machine Translated by Google

Babil şehrinin yükselişi sırasındaydı. Ve bu ilk şehirlerin her birinin kendi koruyucu tanrısı veya tanrıçası vardı. Emperyalist bir halkın özelliği, tüm evrenin büyük çocuğu olarak adlandırılan kendi yerel tanrısına sahip olmaya çalışmaktır. Başka hiçbir tanrı sayılmaz. Ve bunu sağlamanın yolu, daha önce orada olan tanrı veya tanrıçayı yok etmektir. Babil tanrısı Marduk'tan önce burada olan, Tüm Ana Tanrıça'ydı. Böylece hikaye, gökyüzündeki erkek tanrıların büyük bir konseyi ile başlar, her tanrı bir yıldızdır ve Büyükanne'nin, yaşlı Tiamat'ın, Uçurum'un, tükenmez Kaynak'ın geldiğini duydular. Büyük bir balık ya da ejderha şeklinde gelir - ve hangi tanrı Büyükanne'ye karşı çıkıp onu yapmaya cesaret edebilir? Ve cesareti olan, elbette, şimdiki büyük şehrimizin tanrısıdır. O büyük olan.

Böylece Tiamat ağzını açtığında, Babil'in genç tanrısı Marduk, boğazına ve karnına onu parçalara ayıran rüzgarlar gönderir ve sonra onu parçalara ayırır ve vücudunun parçalarından yeryüzünü ve gökleri şekillendirir. Bu ilkel bir varlığı parçalama ve bedenini evrene dönüştürme motifi birçok mitolojide pek çok biçimde karşımıza çıkar. Hindistan'da bedeninin yansıması evren olan Purusha figürü karşımıza çıkar.

Şimdi, eski ana tanrıça mitolojilerindeki ana tanrıçanın kendisi zaten evrendi, bu nedenle Marduk'un büyük yaratıcı eylemi nafile bir eylemdi. Onu parçalara ayırmasına ve ondan evreni yaratmasına gerek yoktu, çünkü o zaten evrendi. Ama erkek odaklı mit işi devralır ve o - görünüşe göre - yaratıcı olur.

MOYERS: Ve ilgi Tanrıçadan ona döndü oğlum, bu genç siyasi sonradan görme kim --

CAMPBELL: Eh, ilgi faize döndü özellikle Babil şehrinin erkek valileri için.

MOYERS: Böylece anaerkil toplum bir şeye yol vermeye başladı --

CAMPBELL: Oh, o zamana kadar -- MÖ 1750 ya da öylesine -- bitti.

MOYERS: Bugün kadınların ruhu olduğunu söyleyen kadınlar var. Tanrıça beş bin yıldır sürgünde, o zamandan beri -- CAMPBELL: O kadar geriye götüremezsin, beş bin yıl. Akdeniz'de Helenistik zamanlarda çok güçlü bir figürdü ve Roma Katolikinde Bakire ile geri döndü.

Machine Translated by Google

gelenek. Her biri Notre Dame olarak adlandırılan on ikinci ve on üçüncü yüzyıl Fransız katedrallerinde olduğundan daha güzel ve harika bir şekilde kutlanan Tanrıça geleneğine sahip değilsiniz.

MOYERS: Evet, ama tüm bu motifler ve temalar, kadınları dışlayan erkekler - rahipler, piskoposlar - tarafından kontrol edildi, bu yüzden form inanan için ne anlama geldiyse, iktidar amacıyla görüntü, güç amacıyla, imgenin elindeydi. baskın erkek figürü.

CAMPBELL: Bu şekilde vurgulayabilirsiniz, ama bence bu biraz fazla güçlü çünkü büyük kadın azizler vardı. Bingen'li Hildegarde -- Innocent III ile eşleşiyordu. Ve Aquitaine'li Eleanor -- Orta Çağ'da onunkiyle boy ölçüşebilecek kimse olduğunu sanmıyorum. Şimdi geriye dönüp tüm durumla tartışılabilir, ancak kadınların durumu hiçbir şekilde o kadar da kötü değildi.

MOYERS: Hayır, ama o azizlerin hiçbiri asla papa.

CAMPBELL: Papa olmak, aslında pek iş sayılmaz. Bu bir iş pozisyonu. Papaların hiçbiri asla İsa'nın annesi olamazdı. Oynamak için farklı roller vardır. Kadınları korumak erkeğin göreviydi.

MOYERS: Paternalist fikrin büyüdüğü yer orası.

CAMPBELL: Kadınlar ganimettir, maldır. Bir şehrin düşmesiyle şehirdeki her kadın tecavüze uğrardı.

MOYERS: Kitabınızda Exodus'tan alıntı yaparak bahsettiğiniz bu etik çelişki var: "Öldürmeyeceksin, komşunun karısına tamah etmeyeceksin - yurt dışında hariç. O zaman bütün erkekleri kılıçtan geçireceksin ve kadınları ganimet olarak alacaksın. Kendine." Bu, Eski Ahit'ten çıktı.

CAMPBELL: Tesniye. Şiddetli pasajlar bunlar.

MOYERS: Peki sana kadınlar hakkında ne diyorlar?

CAMPBELL: Tesniye hakkında kadınlardan daha çok şey söylüyorlar. İbraniler komşularına karşı kesinlikle acımasızdı. Ancak bu pasaj, sosyolojik yönelimli mitolojilerin çoğunda içkin olan bir şeyin aşırı bir ifadesidir. Başka bir deyişle, sevgi ve şefkat grup içi için ayrılmıştır ve saldırganlık ve istismar dışa doğru başkalarına yansıtılır. Merhamet üyelerine mahsustur

Machine Translated by Google

kendi grubunuz. Dış-gruba, Tesniye'de anlatılan şekilde muamele edilmelidir.

Şimdi, bugün artık gezegende bir dış grup yok. Ve modern bir dinin sorunu, tüm insanlık için böyle bir şefkat çalışmasına sahip olmaktır. Ama sonra saldırganlığa ne olur? Bu, dünyanın yüzleşmek zorunda kalacağı bir problemdir - çünkü saldırganlık, şefkat kadar ve ondan daha acil bir doğal içgüdüdür ve her zaman orada olacaktır. Biyolojik bir gerçek. Tabii ki, İncil zamanlarında, İbraniler geldiğinde, Tanrıça'yı gerçekten yok ettiler. Eski Ahit'te kullanılan Kenan tanrıçası için kullanılan terim "İğrençlik"tir. Görünüşe göre, örneğin Krallar Kitabı'nda temsil edilen dönem boyunca, iki kült arasında bir ileri geri bir gidiş vardı.

İbrani krallarının çoğu Eski Ahit'te dağların tepesinde tapındıkları için mahkûm edildi. O dağlar Tanrıça'nın sembolleriydi. Ve İbranice'de Tanrıça'ya karşı Hint-Avrupa mitolojilerinde bulamayacağınız çok güçlü bir vurgu vardı. Burada Tanrıça ile evlenen Zeus var ve sonra ikisi birlikte oynuyor. Yani bu İncil'de gördüğümüz uç bir durum ve bizim Batı'nın dişiyi boyun eğdirmesi İncil düşüncesinin bir işlevidir.

MOYERS: Çünkü erkeği dişinin yerine koyduğunuzda, farklı bir psikoloji, farklı bir kültürel önyargı elde edersiniz. Ve senin kültüründe tanrıların yaptığını yapmak caizdir, yani sen sadece --

CAMPBELL: Aynen öyle. Burada üç durum görürdüm. İlki, Tanrıça'nın erken dönemi, erkeğin pek önemli bir tanrı olmadığı zaman. Sonra tam tersi, erkek onun rolünü üstlendiğinde.
Ve son olarak, ikisinin etkileşim içinde olduğu klasik sahne -- örneğin Hindistan'da olduğu gibi.

MOYERS: Bu nereden kaynaklanıyor?

CAMPBELL: Kadın prensibini tamamen devalüe etmeyen Hint Avrupalıların tutumundan geliyor.

MOYERS: Bakire doğum ne olacak? Aniden, Tanrıça, Tanrı'nın eylemi için seçilen iffetli ve saf kap şeklinde yeniden ortaya çıkar.

CAMPBELL: Batı dinleri tarihinde bu son derece ilginç bir gelişmedir. Eski Ahit'te, tanrıçasız bir dünya yaratan bir Tanrınız vardır. Sonra Atasözleri'ne geldiğinizde, işte orada, Bilgelik Tanrıçası Sofya, "Yarattığı zaman" diyor.

Machine Translated by Google

Dünya, oradaydım ve O'nun en büyük sevinciydim." Ama İbrani geleneğinde Tanrı'nın oğlu fikri iğrençtir, hiç düşünülmez. Tanrı'nın oğlu olarak Mesih, aslında Tanrı'nın oğlu değildir. Karakteri ve asaletiyle Allah'ın oğluna benzetilmeye layık biridir.O gelenekte bakire doğum diye bir düşünce yoktur eminim.Bakire doğum Hristiyanlığa Yunan geleneği yoluyla gelir. dört İncil'i okuyun, örneğin, bakire doğumun göründüğü tek İncil, Luka'ya Göre İncil'dir ve Luka bir Yunan'dı.

MOYERS: Ve Yunan geleneğinde bakire doğumlarla ilgili görüntüler, efsaneler, mitler mi vardı?

CAMPBELL: Ah, evet -- Leda ve kuğu, Persephone ve yılan ve bu ve şu ve diğeri. Bakire doğum baştan sona temsil edilir.

MOYERS: O zaman bu, Beytüllahim'de yeni bir fikir değildi. Ama bakire doğumun anlamı nedir?

CAMPBELL: Bence buna cevap vermenin en iyi yolu, ruhsal gelişim aşamalarını tanımlayan Hindistan'da sahip oldukları bir sistemden bahsetmek. Hindistan'da, omurgada yedi psikolojik merkezden oluşan bir sistem vardır. Psikolojik endişe, bilinç ve eylem planlarını temsil ederler. Birincisi rektumdadır ve beslenmeyi, temel, yaşamı sürdürme işlevini temsil eder. Yılan bu zorlamayı iyi bir şekilde temsil eder - sadece yemek yerken, yemek yerken, yemek yerken bir tür gezici yemek borusu olarak. Sonsuza kadar yemek yemeseydik hiçbirimiz burada olmazdık. Yediğiniz şey her zaman bir an önce canlı olan bir şeydir. Bu, yemek yemek için oturduğumuzda aklımıza pek gelmeyen, yemek ve yemenin kutsal gizemidir. Yemekten önce lütuf dersek, yemeğimiz için İncil'den bu figüre teşekkür ederiz. Ancak daha önceki mitolojilerde insanlar yemek için oturduklarında, tüketmek üzere oldukları hayvana, gönüllü bir fedakarlık olarak kendini verdiği için teşekkür ederdi.

Upanişadlardan birinde harika bir deyiş vardır: "Ah harika, oh harika, oh harika, ben yemeğim, ben yemeğim, ben yemeğim! Ben yemek yerim, yemek yerim, yemek yerim. yemekten." Bugün kendimiz hakkında böyle düşünmüyoruz. Ancak kendinize tutunmak ve kendinizin yiyecek olmasına izin vermemek, yaşamı inkar eden birincil olumsuz eylemdir. Akışı durduruyorsun! Ve akışa teslim olmak, yenilmek üzere olan bir hayvana kendinden verdiği için teşekkür etmenin getirdiği büyük gizemli deneyimdir. Size de zamanında verilecektir.

Machine Translated by Google

MOYERS: Ben doğayım, doğa benim.

CAMPBELL: Evet. Şimdi, ikinci psikolojik merkez, Hint ruhsal gelişim düzeninde cinsel organlar, yani üreme dürtüsü tarafından sembolize edilir. Üçüncü bir merkez göbek seviyesindedir ve işte güç, hakimiyet ve başarı istencinin ya da olumsuz yönü ile diğerlerini fethetme, hakimiyet kurma, ezme ve yıkma iradesinin merkezidir. Bu üçüncü veya agresif işlevdir.

Ve Hint psikolojik sisteminin sembolizminde kabul etmemize izin verildiği gibi, ilk işlev, beslenme, bir hayvan içgüdüsüdür; ikincisi, üreme, hayvani bir içgüdüdür; ve üçüncüsü, hakimiyet ve fetih de hayvan içgüdüsüdür - ve bu üç merkez sembolik olarak pelvik havzada bulunur.

Bir sonraki veya dördüncü merkez kalp seviyesindedir; ve bu, şefkate açılan kapıdır. Burada hayvan eylemi alanından, tam anlamıyla insani ve ruhsal olan bir alana geçersiniz.

Ve bu dört merkezin her biri için sembolik bir form tasavvur edilir. Temelde, örneğin birincisi, sembol lingam ve yoni, erkek ve dişi organları birliktedir. Ve kalp merkezinde, yine lingam ve yoni vardır, yani erkek ve dişi organları bir aradadır, ama burada bakire doğumun simgesi olarak altınla temsil edilirler, yani bu, kadının doğumudur. hayvan adamdan manevi adam.

MOYERS: Ve oluyor -- CAMPBELL:

Bu, kalp seviyesinde şefkate, şefkate, ortak ıstıraba uyandığınızda olur: başka bir kişinin ıstırabına deneyimlenmiş katılım. Bu insanlığın başlangıcıdır. Ve dinin meditasyonları tam olarak bu seviyede, kalp seviyesinde.

MOYERS: Bunun insanlığın başlangıcı olduğunu söylüyorsunuz. Ama bu hikayelerde, tanrıların doğduğu andır. Bakire doğum -- ortaya çıkan bir tanrıdır.

CAMPBELL: Ve o tanrının kim olduğunu biliyor musun? sensin . Mitolojideki tüm bu semboller size atıfta bulunur. Orada sıkışıp kalabilir ve her şeyin orada olduğunu düşünebilirsiniz. Yani İsa'yı nasıl acı çektiğiyle ilgili tüm duygularla düşünüyorsunuz -- orada. Ama bu ıstırap içinizde olması gereken şeydir. Ruhsal olarak yeniden doğdun mu? Hayvani doğanız için öldünüz ve şefkatin insan enkarnasyonu olarak mı hayata geldiniz?

Machine Translated by Google

MOYERS: Bunun bir bakire olması neden önemli?

CAMPBELL: Yaratan ruhtandır. Bu ruhsal bir doğumdur. Bakire, sözcüğü kulaktan geçirdi.

MOYERS: Kelime bir ışık huzmesi gibi geldi.

CAMPBELL: Evet. Buda'nın da aynı anlamda anne tarafından kalp çakrası seviyesinden doğduğu söylenir.

MOYERS: Kalp Çakrası anlamı . . .?

CAMPBELL: Ah, kalp çakrası kalple ilişkili sembolik merkezdir. Çakra "daire" veya "küre" anlamına gelir.

MOYERS: Demek Buda çıkıyor --

CAMPBELL: -- Buda anne tarafından doğar.

Bu sembolik bir doğum. Fiziksel olarak anne tarafından değil, sembolik olarak doğdu.

MOYERS: Ama Mesih senin ve benim geldiğimiz şekilde geldi.

CAMPBELL: Evet, ama bakire. Ve sonra, Roma Katolik doktrinine göre bekaretini geri aldı. Yani fiziksel olarak hiçbir şey olmadı diyebilirsiniz. Sembolik olarak atıfta bulunulan şey, İsa'nın fiziksel doğumu değil, ruhsal önemidir. Bakire doğumun temsil ettiği şey budur. Kahramanlar ve yarı tanrılar, ustalık, cinsellik veya kendini koruma ile değil, şefkatle motive olan varlıklar olarak bu şekilde doğarlar.

Bu, kalp merkezinin dışında yaşamaya başladığınızda, ikinci doğum duygusudur. Alttaki üç merkez, kalbe tabi ve hizmetkar olduklarında reddedilmeyecek, aşılacaktır.

MOYERS: Antik çağa geri dönersek,
kurtarıcı çocuğun annesi olarak Madonna?

CAMPBELL: Madonna'nın antik modeli aslında, göğsünde Horus olan İsis'tir.

MOYERS: IŞİD mi?

CAMPBELL: Bu karmaşık bir hikaye. Aslında bunların hepsi oldukça karmaşık hale geliyor. Ancak İsis ve kocası Osiris, Tanrıça Fındıktan doğan ikizlerdi. Ve küçük akrabaları, Nut'tan doğan ikizler olan Seth ve Nephthys'ti. Bir gece Osiris, Nephthys'le yattı ve onun İsis olduğunu düşündü - bir tür ayrıntılara dikkatsizlik diyebilirsiniz. O geceki olaydan sonra, Anubis, Osiris'in en büyük oğlu olarak doğdu, ancak yanlış eş tarafından. Kocası Seth bunu kötü karşıladı ve ağabeyi Osiris'i öldürmeyi planladı. Gizlice Osiris'in ölçülerini aldı ve güzel bir

Machine Translated by Google

lahit tam olarak ona uyacak şekilde yapılmış. Ve sonra, bir akşam, tanrılar arasında canlı bir parti sürerken, Seth lahdi ile geldi ve onu tam olarak oturan herkesin mezarı için bir hediye olarak alabileceğini ilan etti.

Partideki herkes denedi ve elbette Osiris içeri girdiğinde lahit ona mükemmel bir şekilde uydu. Yetmiş iki suç ortağı hemen dışarı çıktı ve kapağı kapattılar, bağladılar ve Nil'e attılar. Yani burada sahip olduğumuz şey bir tanrının ölümü. Ve ne zaman böyle bir tanrının ölümüne sahip olsanız, bir sonraki dirilişi bekleyebilirsiniz.

Osiris'in ölümü, sembolik olarak, Mısır topraklarının her yıl döllendiği Nil nehrinin yıllık olarak yükselmesi ve taşması ile ilişkilendirildi. Sanki Osiris'in bedeninin çürümesi toprağı gübrelemiş ve canlandırmıştı.

Osiris, Nil'de yüzerek gitti ve Suriye'de bir kumsalda karaya vurdu. Harika bir aromaya sahip güzel bir ağaç büyüdü ve lahdi gövdesine dahil etti. Yerel kralın yeni bir oğlu vardı ve o sırada bir saray inşa etmek üzereydi. Ve o ağacın aroması çok güzel olduğu için, onu kesip sarayın ana odasının ana sütunu olması için getirtti.

Bu arada kocası Nil'e atılan zavallı tanrıça İsis, cesedini aramaya başladı. Ruhun eşi olan Tanrı'yı arama teması, dönemin başlıca mitolojik temasıdır: Kayıp eşini veya sevgilisini aramaya giden ve sadakat ve ölüm alemine iniş yoluyla Tanrıça'nın, onun kurtarıcısı olur.

İsis zamanında saraya gelir ve orada kraliyet sarayındaki aromatik sütunu öğrenir. Bunun Osiris ile bir ilgisi olabileceğinden şüpheleniyor ve yeni doğan çocuğa hemşire olarak iş buluyor. Eh, çocuğun parmağından emzirmesine izin veriyor - sonuçta o bir tanrıça ve fethetmek için eğilmenin derecesinin bir sınırı var. Ama küçük çocuğu seviyor ve ölümlü bedenini yakmak için onu şömineye koyarak ona ölümsüzlük vermeye karar veriyor. Bir tanrıça olarak, ateşin onu öldürmesini önleyebilirdi, anlıyor musun? Ve her akşam, çocuk ateşin içindeyken, kendini bir kırlangıca çevirir ve kocasının çevrelediği sütunun etrafında kederli bir şekilde uçar.

Machine Translated by Google

Bir akşam, bu küçük sahne devam ederken çocuğun annesi odaya gelir, bebeğini şöminede görür, büyüyü bozan bir çığlık atar ve çocuğu yakmadan kurtarmak gerekir. Bu arada kırlangıç, durumu açıklayan ve kraliçeye, "Bu arada, o sütundaki kocam ve bana izin verirseniz minnettar olurum" diyen muhteşem hemşire ve tanrıçaya döndü. onu eve götür." Bunun üzerine olay yerine gelen kral, "Neden, evet! Kesinlikle" der. Sütunu çıkardı, İsis'e verdi ve Osiris'i içeren güzel lahit bir kraliyet mavnasına yerleştirildi.

Nil Deltası'na dönüş yolunda Isis tabutun kapağını kaldırır, ölen kocasının üzerine yatar ve hamile kalır. Bu, antik mitolojilerde her zaman birçok sembolik formda görülen bir motiftir - ölümden hayat doğar. Mavna karaya indiğinde, Tanrıça papirüs bataklığında çocuğu Horus'u doğurur; ve Madonna için model olan, Tanrı'nın tasarladığı çocuğuyla birlikte bu ilahi annenin figürüydü.

MOYERS: Ve kırlangıç, güvercin oldu, değil mi?

CAMPBELL: Pekala, güvercin, uçan kuş, Hıristiyanlıkta olduğu gibi Kutsal Ruh'un ruhunun neredeyse evrensel bir sembolüdür -- MOYERS: -- kutsal anneyle ilişkili mi?

CAMPBELL: Annenin ruhu tasavvur etmesiyle, evet.
Ama burada küçük bir ayrıntı daha var. Bu arada kıskanç küçük kardeş Seth, Osiris'in tahtını gasp etmiştir. Ancak tahtı layıkıyla temsil etmesi için IŞİD ile evlenmesi gerekir. Mısır ikonografisinde İsis tahtı temsil eder. Firavun, İsis olan tahtta, annesinin kucağında bir çocuk olarak oturuyor. Ve böylece, Chartres katedralinin önünde durduğunuzda, batı cephesinin portallarından birinin üzerinde, çocuk İsa'nın oturduğu ve imparatoru olarak dünyayı kutsadığı taht olarak Madonna'nın bir görüntüsünü göreceksiniz. Bu, en eski Mısır'dan bize gelen görüntü tam olarak budur. İlk babalar ve ilk sanatçılar bu görüntüleri kasıtlı olarak devraldılar.

MOYERS: Hristiyan babalar IŞİD'in imajını mı aldı?

CAMPBELL: Kesinlikle. Öyle diyorlar kendileri. "Geçmişte sadece mitolojik formlar olan bu formlar şimdi gerçek ve Kurtarıcımızda enkarne" ifadesinin belirtildiği metni okuyun. Burada sözü edilen mitolojiler ölü ve yeniden dirilen tanrıya ilişkindir: Attis, Adonis, Gılgamış, Osiris, birbiri ardına. Ölüm ve diriliş

Machine Translated by Google

tanrının her yerde, her ay ölen ve yeniden dirilen ay ile ilişkilendirilir. İki gece ya da üç gün karanlık ve iki gece ya da mezarda üç gün Mesih'imiz var.

Hiç kimse İsa'nın gerçek doğum tarihinin ne olduğunu bilmiyor, ancak bir zamanlar kış gündönümü tarihi olan 25 Aralık'a, gecelerin kısalmaya ve günlerin uzamaya başladığı tarih olarak konuldu. Işığın yeniden doğduğu an budur. Bu tam olarak Pers ışık tanrısı Mithra, Sol, Güneş'in doğum tarihiydi.

MOYERS: Bu size ne söylüyor?

CAMPBELL: Bana yaşamlarımızda ve düşüncemizde geçmişe ölüm ve geleceğe doğum fikri olduğunu söylüyor: hayvan doğasına ölüm ve maneviyata doğum. Bu semboller bir şekilde bundan bahsediyor.

MOYERS: Yani Isis şöyle diyebilir, "Ben her şeyin doğal annesiyim. Tüm elementlerin hanımı ve mürebbiyesi. İlahi güçlerin şefi, cehennemdeki her şeyin kraliçesi, ama hepsinin anası. cennette otur. Tek başına ve tüm tanrı ve tanrıçaların bir formu altında tezahür etti."

CAMPBELL: Bu, tüm bu temanın çok geç bir ifadesi. Bu, Apuleius'un Altın Eşek'inde geliyor, MS 2. yüzyıl Altın Eşek , bu arada ilk romanlardan biri. Baş karakteri, kahramanı, şehvet ve sihirle bir eşeğe dönüştürülmüştür ve kurtuluşu Tanrıça İsis'in lütfuyla gelene kadar, acı verici ve aşağılayıcı maceralar çilesinden geçmek zorundadır. Elinde bir gülle (şehvetin değil, ilahi aşkın simgesi) belirir ve bir eşek olarak bu gülü yediğinde tekrar bir erkeğe dönüşür. Ama o artık bir insandan daha fazlasıdır, o aydınlanmış bir adamdır, bir azizdir. Görüyorsunuz, ikinci bakire doğumunu yaşadı. Bu nedenle, salt hayvansal şehvetten, kişi ruhsal bir ölümden geçebilir ve yeniden doğabilir. İkinci doğum, yüce, ruhsal olarak bilgilendirilmiş bir enkarnasyondur.

Ve Tanrıça bunu meydana getirendir. İkinci doğum, manevi bir anne aracılığıyla olur. Notre Dame de Paris, Notre Dame de Chartres -- Ana Kilisemiz. Bir kiliseye girip çıkarak ruhsal olarak yeniden doğarız.

MOYERS: Dişiliğe özgü bir güç var prensip.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu romanda bu şekilde ifade edilmiş, ama mutlaka ona özgü değil. Erkek aracılığıyla da yeniden doğum yapabilirsiniz.
Ama bu semboller sistemini kullanarak kadın yenileyici olur.

MOYERS: Yani İsa'nın ölümünden sonra 431 yılında Efes Konseyi toplanıp Meryem'i Tanrı'nın Annesi ilan ettiğinde, bu ilk değil miydi?

CAMPBELL: Hayır, aslında bu tartışma Kilisede bir süredir devam ediyordu. Ancak bu kararın alındığı yer olan Efes, o dönemde Tanrıça Artemis veya Diana'nın Roma İmparatorluğu'ndaki en büyük tapınak şehriydi. Ve bir hikaye var ki, konsey toplantıdayken, bu noktayı tartışırken, Efes halkı grev gözcüleri oluşturdu ve Meryem'i öven, "Tanrıça, Tanrıça, elbette o Tanrıça'dır" diye bağırdı.

Öyleyse Katolik geleneğinde sahip olduğunuz şey, ruhsal ve dünyevi güçleri birleştirecek olan Mesih'in ataerkil, tek tanrılı İbranice fikri ile Helenistik, klasik Kurtarıcı'nın ölü ve dirilmiş olduğu fikrinin bir araya gelmesidir. bakire bir doğumla Büyük Tanrıça'nın oğlu. Yeniden doğmuş birçok kurtarıcı vardı.

Yakın Doğu'da zaman alanına inen tanrı, aslen bir tanrıçaydı. İsa, merhametle aşağı inmede Tanrıça'nın rolünü üstlendi. Ama Bakire enkarnasyonun kabı olmayı kabul ettiğinde, kendisi zaten kurtuluşu etkilemiştir. Bakire'nin kendi acısında oğlunun acısına eşdeğer olduğu giderek daha belirgin hale geldi. Katolik Kilisesi'nde artık ona "ortak kurtarıcı" denildiğini düşünüyorum.

MOYERS: Bütün bunlar erkek ve dişinin yeniden birleşmesi hakkında ne söylüyor? Uzun bir süre ilkel toplumlarda kadın, baskın mitolojik imgedir. Sonra bu erkeksi, saldırgan, savaşçı imaj gelir ve çok geçmeden yaratılış ve yeniden yaratmada rol oynayan dişiye geri döneriz. Erkeklerin ve kadınların birbirlerine olan temel özlemi hakkında bir şeyler söylüyor mu?

CAMPBELL: Evet, ama ben bunu daha çok tarihsel terimlerle düşünüyorum. Bu Ana Tanrıça'nın Hindistan'daki İndus Vadisi'nin tam karşısında kraliçe olduğunu görmek çok ilginç bir şey. Ege'den İndus'a kadar baskın figürdür. Sonra kuzeyden İran'a, Hindistan'a, Yunanistan'a, İtalya'ya inen Hint-Avrupalılar var ve tüm hat boyunca gelen erkek odaklı bir mitolojiniz var. Hindistan'da bu Vedalar,

Machine Translated by Google

Yunanistan Homeros geleneğidir ve yaklaşık beş yüz yıl sonra Tanrıça geri gelmeye başlar. Vedik tanrıların bir arada olduğu MÖ yedinci yüzyıldan kalma bir Upanişad var - ki bu tam da Ege'de güç için geri geliyor - ve yolun aşağısında garip bir amorf şey görüyorlar. , bir tür dumanlı sis ve soruyorlar, "Bu nedir?" Hiçbiri ne olabileceğini bilmiyor. İçlerinden biri, "Gidip bunun ne olduğunu öğreneceğim" diyor. Ve bu dumanlı şeye gider ve der ki, "Ben Ateşin Efendisi Agni'yim; her şeyi yakabilirim. Sen kimsin?" Ve sisin içinden bir saman parçası uçarak geliyor, yere düşüyor ve bir ses, "Bunu yaktığını görelim" diyor.

Agni onu ateşleyemediğini fark eder. Bunun üzerine diğer tanrılara döner ve "Bu kesinlikle garip!" der. "Öyleyse," diyor Rüzgarın Efendisi, "denememe izin ver." Böylece gider ve aynı şey gerçekleşir. "Ben Vayu, Rüzgarın Efendisi, her şeyi havaya uçurabilirim." Yine bir saman atılır. "Hadi bunu patlattığını görelim." Ve yapamaz. Yani o da dönüyor. Sonra Vedik tanrıların en büyüğü olan Indra yaklaşır, ama o yaklaştıkça, hayalet ortadan kaybolur ve bir kadın ortaya çıkar, güzel, gizemli bir kadın, tanrılara talimat verir, onlara Tanrı'nın gizemini ifşa eder. kendi varlıklarının zemini. "Bu, tüm varlıkların nihai gizemidir," diyor onlara, "siz çocuklar, güçlerinizi ondan aldınız. Ve güçlerinizi dilediği gibi açıp kapatabilir." Tüm varlıkların bu Varlığının Hintçe adı, ne erkek ne de dişi olan nötr bir isim olan brahman'dır. Ve kadının Hintçe adı Maya-Shakti-Devi'dir, "Tanrıça Hayat Verici ve Formların Anası". Ve orada o Upanişad'da, kendi güçlerinin ve varlıklarının nihai zemini ve kaynağı ile ilgili olarak Vedik tanrıların öğretmeni olarak görünür.

MOYERS: Bu kadın bilgeliği.

CAMPBELL: Biçim veren kadındır. Formlara hayat veren odur ve nereden geldiklerini bilir. Erkek ve dişinin ötesinde olandandır. Varlığın ve yokluğun ötesinde olandandır. Hem öyle hem de değil. Ne öyledir ne de değildir. Tüm düşünce ve zihin kategorilerinin ötesindedir.

MOYERS: Yeni Ahit'te harika bir söz vardır, "İsa'da erkek ya da kadın yoktur." Şeylerin nihai anlamında, ikisi de yoktur.

CAMPBELL: Öyle olmalı. İsa varlığımızın kaynağını temsil ediyorsa, hepimiz İsa'nın zihnindeki düşünceleriz. O

Machine Translated by Google

bizde de ete dönüşen kelimedir.

MOYERS: Sen ve ben hem erkek hem de kadın özelliklerimiz mi var?

CAMPBELL: Vücut yapar. Tüm bunların gerçek tarihlendirmesi hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama cenin döneminde bir ara bu çocuğun erkek, bu çocuğun da kız olacağı ortaya çıkıyor. Bu arada, her iki bükülme potansiyeline sahip bir beden.

MOYERS: Yani yaşam boyunca birini ya da diğerini onurlandırıyor ya da bastırıyoruz.

CAMPBELL: Ve Çin'den gelen bu yin/yang figüründe, kara balıkta ya da ona ne derseniz deyin, ışık noktası var. Ve aydınlık olanda, karanlık bir nokta var. Bu şekilde ilişki kurabilirler. Bir şekilde katılmadığınız bir şeyle hiçbir şekilde ilişki kuramazsınız. Mutlak Öteki olarak Tanrı fikri bu yüzden gülünç bir fikirdir. Mutlak Öteki ile hiçbir ilişki olamaz.

MOYERS: Bahsettiğiniz bu ruhsal dönüşümde değişim, rekabet yerine besleme, yaratıcılık ve işbirliği gibi kadınsı özelliklere bağlı olmayacak mı? Tartıştığımız kadınsı ilkenin özünde bu değil mi?

CAMPBELL: Anne bütün çocuklarını sever - aptalları, zeki olanları, yaramazları, iyilerini. Özel karakterlerinin ne olduğu önemli değil. Dolayısıyla dişil, bir bakıma, soy için kapsayıcı sevgiyi temsil eder. Baba daha disiplinlidir. Sosyal düzen ve sosyal karakterle çok daha fazla ilişkilidir. Aslında toplumlarda da bu böyledir. Anne onun doğasını doğurur ve baba onun sosyal karakterini doğurur, diyebilirsiniz ki, onun nasıl işlev göreceğini.

Bu yüzden doğaya geri dönmek kesinlikle ana prensibini tekrar ortaya çıkaracaktır. Bunun ataerkil ilkeyle nasıl bir ilişkisi olacağını bilmiyorum, çünkü gezegenin organizasyonu muazzam bir operasyon olacak ve bu eril işlevdir, dolayısıyla yeni şeyin ne olacağını tahmin edemezsiniz. Ama kesinlikle doğa geri geliyor.

MOYERS: Yani "Dünyayı kurtarın" dediğimizde kendimizi kurtarmakla ilgili.

CAMPBELL: Evet. Toplumda bir şeyler olacağına dair tüm bu umut, insan psişesinde bir şeyler, bir toplumu deneyimlemenin yepyeni bir yolunu beklemek zorundadır. Ve buradaki can alıcı soru, gördüğüm kadarıyla, basitçe:

Machine Translated by Google

Kendinizi hangi toplumla, hangi sosyal grupla tanımlarsınız? Gezegenin tüm insanlarıyla mı olacak, yoksa kendi özel grubunuzla mı olacak? Esasen, on üç devletin insanları kendilerini tek bir ulus olarak düşünmeye başladıklarında, ancak birkaç devletin her birinin özel çıkarlarını göz önünde bulundurmadan, ulusumuzun kurucularının kafasında olan soru budur. Neden böyle bir şey şu anda dünyada gerçekleşemiyor?

MOYERS: Bütün bunları tartışırken bir soru ortaya çıkıyor -- erkek dişi ilkesi, bakireden doğum, bize ikinci doğumu sağlayan ruhsal güç. Tüm zamanların bilge insanları, ruhsal olarak yaşamayı öğrenirsek iyi bir hayat yaşayabileceğimizi söylemişlerdir. Fakat eğer kişi bedenden ise, kişi ruhsal olarak yaşamayı nasıl öğrenir? Pavlus, "Bedenin arzuları ruha, ruhun arzuları ise bedene karşıdır" dedi. Ruhsal olarak yaşamayı nasıl öğreniriz?

CAMPBELL: Eski zamanlarda bu öğretmenin işiydi. Size ruhsal bir yaşamın ipuçlarını verecekti. Rahip bunun içindi. Ayrıca, ritüel bunun içindi. Bir ritüel, bir mitin canlandırılması olarak tanımlanabilir . Bir ritüele katılarak aslında mitolojik bir yaşam yaşıyorsunuz. Ve bu katılımın dışında kişi ruhsal olarak yaşamayı öğrenebilir.

MOYERS: Mitoloji hikayeleri aslında ruhsal yaşama giden yolu mu gösteriyor?

CAMPBELL: Evet, bir ipucunuz olmalı. Bir tür yol haritanız olmalı ve bunlar etrafımızda. Ama hepsi aynı değil. Bazıları sadece şu iç-grubun veya bunun, şu kabile tanrısının veya bunun çıkarlarından bahseder. Diğerleri, özellikle de evrenin ve hepimizin dışındaki Büyük Tanrıça'nın vahiyleri olarak verilenler, tüm canlılara şefkati öğretir. Orada ayrıca, Tanrıça'nın bedeni olduğu için, yeryüzünün kendisinin gerçek kutsallığını takdir etmeye gelirsiniz. Yahweh yarattığında, yeryüzünün insanını yaratır ve oluşan bedene hayat üfler. O formda orada kendisi değil. Ama Tanrıça hem içeride hem dışarıda. Senin vücudun onun vücudundan. Bu mitolojilerde bu türden bir evrensel kimliğin tanınması vardır.

MOYERS: Bu yüzden ırkın geleceğinin ve yolculuğun kurtuluşunun uzayda olduğundan pek emin değilim. Sanırım burada, dünyada, bedende, varlığımızın rahminde olabilir.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Evet, kesinlikle öyle. Uzaya çıktığınızda, taşıdığınız şey bedeninizdir ve eğer o dönüştürülmediyse, uzay sizi dönüştürmeyecektir. Ancak uzay hakkında düşünmek bir şeyi fark etmenize yardımcı olabilir. Bir dünya atlasında birçok galaksideki galaksimizi ve galaksimizin içindeki güneş sistemini gösteren iki sayfalık bir yayın var. Ve burada, şimdi öğrenmekte olduğumuz bu uzayın büyüklüğü hakkında bir fikir ediniyorsunuz. Bu sayfaların bana açtığı şey, tasavvur edilemez büyüklükte ve tasavvur edilemez bir şiddet evreninin vizyonuydu. Milyarlarca, milyarlarca kükreyen termonükleer fırın birbirinden saçılıyor.

Her termonükleer fırın bir yıldız ve aralarında bizim güneşimiz. Birçoğu kendilerini gerçekten parçalara ayırıyor, uzayın en uzak noktalarını toz ve gazla kirletiyor ve şu anda içinden dönen gezegenleri olan yeni yıldızlar doğuyor. Ve sonra, tüm bunların ötesinde, daha da uzak mesafelerden, tüm bunların en büyük felaket patlamasının, yani bazı hesaplara göre, yaklaşık on sekiz milyar yıl önce meydana gelmiş olabilecek büyük yaratılış patlamasının yankıları olan mikrodalgalar gelir.

İşte bu noktadayız evlat ve bunu fark etmek için ne kadar önemli olduğunun farkına varırsın, bilirsin -- o büyüklükte küçük bir mikrobit.
Ve sonra sizin ve bunun bir anlamda bir olduğunuz ve bunların hepsini paylaştığınız deneyimi gelmelidir.

MOYERS: Ve burada başlıyor.

CAMPBELL: Burada başlıyor.

Machine Translated by Google

VII

Machine Translated by Google

 Böylece aşk,
gözlerle kalbe ulaşır: Çünkü gözler, kalbin
izcileridir, Ve gözler, kalbe sahip olmak hoşuna
gidecek şeyleri araştırır.

Ve tam bir uyum içinde
olduklarında ve kararlı olduklarında,
üçü de tek bir kararda, O zaman,
Gözlerin kalbe hoş geldin kıldığı şeyden mükemmel bir aşk doğar.
Başka türlü aşk ne doğabilir ne de başlangıcı olabilir.

Bu üçünün lütfuyla ve buyruğuyla
ve onların zevkinden Aşk doğdu, onun
güzel umudu Arkadaşlarını teselli etmeye
gider.
Çünkü bütün gerçek
aşıkların bildiği gibi, aşk, kalpten
ve gözlerden doğar -hiç şüphe yok ki- tam bir iyiliktir.
Gözler çiçek açar; kalp onu olgunlaştırır: tohumlarının
meyvesi olan aşk.

-- GUIRAUT DE BORNEILH (yaklaşık 1138-1200?)

MOYERS: Aşk o kadar geniş bir konu ki -- peki, eğer sen ve "aşktan konuşalım" dedin, nereden başlardın?

CAMPBELL: On ikinci bölümdeki ozanlarla başlardım yüzyıl.

MOYERS: Peki onlar kimdi?

CAMPBELL: Troubadours, Provence'ın ve daha sonra Fransa ve Avrupa'nın diğer bölgelerinin soylularıydı. Almanya'da aşk şarkıcıları olan Minnesingers olarak bilinirler. Minne , ortaçağ Almancası aşk kelimesidir.

MOYERS: Çağlarının şairleri miydi?

CAMPBELL: Belli bir karaktere sahip şairlerdi, evet. Troubadourlar için dönem on ikinci yüzyıldır. Bütün ozan

Machine Translated by Google

Provence'ta gelenek, Papa III.

Troubadourlar, o zamanlar yaygın olan Albigensianların Maniheist sapkınlığıyla ilişkilendirildi - Albigensian hareketi gerçekten ortaçağ din adamlarının yolsuzluğuna karşı bir protestoydu. Böylece ozanlar ve onların aşk fikrini dönüştürmeleri, dini hayata çok karmaşık bir şekilde karıştı.

MOYERS: Aşkın dönüşümü mü? Ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Ozanlar aşkın psikolojisiyle çok ilgiliydiler. Ve onlar, Batı'da aşkı gerçekten bizim şimdi yaptığımız gibi düşünen ilk kişilerdir -- kişiden kişiye bir ilişki olarak.

MOYERS: Ondan önce ne vardı?

CAMPBELL: Ondan önce aşk sadece Eros'tu, sizi cinsel arzuya sevk eden tanrı. Bu, ozanların anladığı şekilde aşık olma deneyimi değildir. Eros, aşık olmaktan çok daha kişiliksizdir. Görüyorsunuz, insanlar Amor'u bilmiyordu. Amor, ozanların tanıdığı kişisel bir şeydir. Eros ve Agape kişisel olmayan aşklardır.

MOYERS: Açıklayın.

CAMPBELL: Eros biyolojik bir dürtüdür. Organların birbiri için şevkidir. Kişisel faktör önemli değil.

MOYERS: Ya Agape?

CAMPBELL: Agape, komşunu kendin gibi sevmektir -- manevi aşk. Komşunun kim olduğu önemli değil.

MOYERS: Şimdi, bu Eros'un emrettiği anlamda tutku değil, bu şefkat, bence.

CAMPBELL: Evet, şefkattir. Bu bir kalp açılışıdır. Fakat Amor gibi bireyselleşmemiştir.

MOYERS: Agape dini bir dürtüdür.

CAMPBELL: Evet. Ama Amor da dini bir dürtü olabilir. Troubadourlar, Amor'u en yüksek manevi deneyim olarak kabul ettiler.

Görüyorsunuz, Eros deneyimi bir tür nöbettir. Hindistan'da aşk tanrısı, yayı ve ok kılıfı olan büyük, güçlü bir gençtir. Okların adları "Ölüm Getiren Istırap" ve "Açıl" şeklindedir.

Machine Translated by Google

ileri. Gerçekten, o sadece bu şeyi senin içine sokuyor, böylece bu tamamen fizyolojik, psikolojik bir patlama oluyor.

O zaman diğer aşk, Agape, komşunun kendin gibi sevgisidir. Yine, kişinin kim olduğu önemli değil. O senin komşun ve bu tür bir sevgiye sahip olmalısın.

Ama Amor ile tamamen kişisel bir idealimiz var. Troubadour geleneğinde dedikleri gibi, gözlerin buluşmasından gelen nöbet türü, kişiden kişiye bir deneyimdir.

MOYERS: Kitaplarınızdan birinde bununla ilgili bir şiir var. Gözlerin buluşması: "Böylece aşk, gözlerle kalbe ulaşır..."

CAMPBELL: Bu, Kilise'nin savunduğu her şeye tamamen aykırı. Bu kişisel, bireysel bir deneyim ve bence Batı hakkında harika olan ve onu bildiğim diğer tüm geleneklerden farklı kılan temel şey bu.

MOYERS: Böylece sevme cesareti, kişinin kendi deneyimini geleneğe, Kilise geleneğine karşı doğrulama cesareti oldu. Batı'nın evriminde bu neden önemliydi?

CAMPBELL: Batı'ya bireye bu vurguyu vermesi önemliydi, kişinin deneyimine inanması ve başkalarının kendisine aktardığı sözlü terimlere değil. Bireyin insanlığın ne olduğu, yaşamın ne olduğu, değerlerin ne olduğu konusundaki deneyiminin monolitik sisteme karşı geçerliliğini vurgular. Monolitik sistem bir makine sistemidir: her makine aynı dükkandan çıkan diğer tüm makineler gibi çalışır.

MOYERS: Batı'da romantik aşkın başlangıcının "inanç yerine libido" olduğunu yazarken ne demek istediniz?

CAMPBELL: Eh, inanç "inanıyorum" diyor ve sadece yasalara değil, bu yasaların Tanrı tarafından tesis edildiğine ve Tanrı ile tartışmanın olmadığına inanıyorum. Bu yasalar üzerimde ağır bir yüktür ve bunlara uymamak günahtır ve benim ebedi karakterimle ilgisi vardır.

MOYERS: İnanç bu mu?

CAMPBELL: İnanç bu. İnanırsınız, sonra günah çıkarmaya gidersiniz ve günahlar listesine girersiniz ve kendinizi bunlara karşı sayarsınız ve rahibe gidip, "Beni kutsa baba, çünkü bu hafta çok iyiydim" demek yerine. ," üzerine meditasyon yapıyorsun

Machine Translated by Google

günahlar ve günahlar üzerinde meditasyon yaparak, yaşamınızda gerçekten bir günahkar olursunuz. Aslında bu, yaşama iradesinin bir mahkumiyetidir, inancın özü budur.

MOYERS: Ya libido?

CAMPBELL: Libido, yaşama dürtüsüdür. Dan gelir kalp.

MOYERS: Ve kalp --

CAMPBELL: --kalp başkasına açılma organıdır. Bu, kişisel çıkarla ilgili olan hayvani niteliklere karşı insan niteliğidir.

MOYERS: Yani şehvet, tutku veya genel bir dini duygu yerine romantik aşktan mı bahsediyorsunuz?

CAMPBELL: Evet. Biliyorsunuz, geleneksel kültürlerdeki olağan evlilikler aileler tarafından ayarlandı. Bu hiç de kişiden kişiye bir karar değildi. Hindistan'da bugüne kadar, evlilik komisyoncuları tarafından verilen eş ilanlarının gazetelerinde sütunlarınız var. Hatırlıyorum, orada tanıdığım bir ailede kızı evlenecekti. Evleneceği delikanlıyı hiç görmemişti ve erkek kardeşlerine "Uzun mu? Esmer mi? Aydınlık mı? Ne?" diye sorardı.

Ortaçağ'da bu, Kilise tarafından kutsallaştırılan evlilik türüydü. Ve bu yüzden gerçek kişiden kişiye Amor'un ozan fikri çok tehlikeliydi.

MOYERS: Sapkın olduğu için mi? : ;

CAMPBELL: Sadece sapkınlık değil, ruhsal zina denebilecek olan zinaydı. Evliliklerin hepsi toplum tarafından ayarlandığından, gözlerin buluşmasından gelen sevginin manevi değeri daha yüksekti.

Örneğin, Tristan romantizminde Isolde, Kral Mark ile evlenmek üzere nişanlıdır. Birbirlerini hiç görmediler. Tristan, Isolde'yi Mark'a götürmesi için gönderilir. Isolde'nin annesi bir aşk iksiri hazırlar, böylece evlenecek olan iki kişi birbirlerine gerçek aşk duysunlar. Ve bu aşk iksiri, Isolde ile gidecek olan hemşirenin sorumluluğuna verilir. Aşk iksiri korumasız bırakılır ve Tristan ve Isolde bunun şarap olduğunu düşünür ve onu içerler. Aşka yenik düşerler. Ama zaten aşık olmuşlardı, sadece bilmiyorlardı. Aşk iksiri az önce ona dokundu. Kişi bu tür bir deneyimi kendi gençliğinden hatırlar.

Machine Translated by Google

Troubadour açısından sorun, evlenecek olan Kral Mark ve Isolde'nin gerçekten aşk için nitelikli olmamasıdır. Birbirlerini hiç görmediler bile. Gerçek evlilik, ötekinin kimliğinin tanınmasından doğan evliliktir ve fiziksel birlik, basitçe, bunun onaylandığı kutsallıktır. Daha sonra ruhsal hale gelen fiziksel ilgi ile tam tersi başlamaz. Aşkın ruhsal etkisinden başlar - Amor.

MOYERS: Mesih, ruhen, zihinde ve kalpte gerçekleşen birliğin ihlali olan "yürekten zina işleyen"den bahsetti.

CAMPBELL: Ve her evlilik, kalp tarafından değil, toplum tarafından ayarlandığında böyle bir ihlaldi. Orta Çağ'daki saray aşkının anlamı budur. Bu, Kilise'nin yoluna doğrudan aykırıdır. AMOR'un tersten yazıldığı kelime, karakterinde sadece politik ve sosyal olan evlilikleri haklı çıkaran Roma Katolik Kilisesi olan ROMA'dır. Ve böylece bireysel seçimi onaylayan bu hareket geldi, ben buna senin mutluluğunu takip etmek diyorum.

Ama bir de tehlike var tabii. Tristan romantizminde, genç çift aşk iksirlerini içtiğinde ve Isolde'nin hemşiresi ne olduğunu anladığında, Tristan'a gider ve "Ölümünü içmişsin" der.
Ve Tristan, "Ölümüm derken, bu aşk acısını mı kastediyorsun?" --Çünkü aşkın hastalığını hissetmesi gereken ana noktalardan biri buydu.
Kişinin deneyimlemekte olduğu kimliğin bu dünyada gerçekleşmesi mümkün değildir. Tristan, "Ölümümle, bu aşk ıstırabını kastediyorsan, bu benim yaşamımdır. Eğer ölümümle, keşfedilirsek çekeceğimiz cezayı kastediyorsan, bunu kabul ediyorum. Ve eğer ölümümle, demek istedin, Cehennem ateşinde sonsuz azap, bunu da kabul ediyorum." Şimdi, bu büyük bir şey.

MOYERS: Özellikle Orta Çağ Katolikleri için.
gerçek bir cehennem. Peki Tristan'ın söylediklerinin önemi nedir?

CAMPBELL: Söylediği şey, sevgisinin ölümden ve acıdan bile daha büyük olduğuydu, her şeyden. Bu, yaşam acısının büyük ölçüde onaylanmasıdır.

MOYERS: Ve cehennemde sonsuz acı ve lanet anlamına gelse bile şimdi bu aşk acısını seçecekti.

CAMPBELL: Mutluluğunuzun peşinden giderken seçeceğiniz herhangi bir yaşam kariyeri, bu duyguyla seçilmelidir - kimse beni bu şeyden korkutamaz. Ve ne olursa olsun, bu benim hayatımın ve eylemimin onaylanmasıdır.

Machine Translated by Google

MOYERS: Peki aşkı seçerken de?

CAMPBELL: Aşkı seçerken de.

MOYERS: Bir keresinde cennetle ilgili olarak cehennemle ilgili meselenin şu olduğunu yazmıştınız, orada olduğunuzda, doğru yerdesinizdir, bu da sonunda olmak istediğiniz yerdir.

CAMPBELL: Bu Bernard Shaw'ın fikriydi ve aslında Dante'nin de fikriydi. Cehennemdeki ceza, dünyada istediğini sandığın şeye sonsuza kadar sahip olmaktır.

MOYERS: Tristan aşkını istedi, mutluluğunu istedi ve bunun için acı çekmeye hazırdı.

CAMPBELL: Evet. Ama sonra William Blake , Cennetin ve Cehennemin Evliliği adlı harika aforizma serisinde şöyle der: "Cehennemin ateşleri arasında yürürken... Orada, melek olmayanlar, acının ateşi değil, zevk ateşidir.

MOYERS: Dante'nin Cehennemi'nde hatırlıyorum, Dante cehennemdeki tarihin büyük aşıklarına bakarken Helen'i ve Kleopatra'yı ve Tristan'ı görüyor. Bunun önemi nedir?

CAMPBELL: Dante, Kilise'nin buranın cehennem olduğuna ve orada acı çektiklerine dair tavrını alıyor. Hatırlayın, zamanının İtalya'sından iki genç sevgili Paolo ve Francesca'yı görüyor. Francesca, kocasının erkek kardeşi Paolo ile bir aşk ilişkisi yaşadı. Dante, bir sosyal bilimci gibi, "Sevgilim, bu nasıl oldu? Buna ne sebep oldu?"
Sonra Dante'nin en ünlü dizeleri gelir. Francesca, Paolo'yla bahçede bir ağacın altında oturup Lancelot ve Guinevere'nin hikayesini okuduklarını söylüyor. "Ve ilk öpüşmelerini okuduğumuz zaman birbirimize baktık ve o gün kitapta başka bir şey okumadık." Ve bu onların düşüşünün başlangıcıydı.

Bu harika deneyimin bir günah olarak kınanması, ozan'ın sadece hayır dediği şeydir. Aşk hayatın anlamıdır - hayatın en yüksek noktasıdır.

MOYERS: Wagner, Tristan ve Isolde üzerine büyük operasında, "Bu dünyada benim dünyama sahip olmama, lanetlenmeme ya da kurtulmama izin verin" derken bunu mu kastetmişti?

CAMPBELL: Evet, aynen Tristan'ın söylediği buydu.

MOYERS: Yani, aşkımı istiyorum, hayatımı istiyorum.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Bu benim hayatım, evet. Ve bunun için her türlü acıyı çekmeye hazırım.

MOYERS: Ve bu cesaret ister, değil mi?

CAMPBELL: Değil mi? Düşünmek bile.

MOYERS: "Öyle değil mi" -- şimdiki zamana koyarsınız.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Şimdi bile mi?

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Aşktaki tüm bu öncülerin amacının, kendilerini gerçekleştirmenin yaratıcısı ve aracı olmaya karar vermeleri olduğunu, sevgiyi gerçekleştirmenin doğanın en asil işi olduğunu ve kendi isteklerini yerine getireceklerini söylediniz. dogma, politika veya mevcut herhangi bir sosyal iyi kavramından değil, kendi deneyimlerinden bilgelik. Ve bu, Batılı bireyin meseleleri kendi eline almasına ilişkin romantik fikrin başlangıcı mı?

CAMPBELL: Kesinlikle. Bu tür şeylerin Doğu hikayelerinde örneklerini görebilirsiniz, ancak sosyal bir sistem haline gelmedi. Artık Batı dünyasında aşkın ideali haline gelmiştir.

MOYERS: Kişinin kendi deneyiminden, bilgeliğin kaynağı olarak kendi deneyimini almasıyla aşk mı?

CAMPBELL: Evet, o kişi. Batı geleneğinin en iyi yanı, bireyin yaşayan bir varlık olarak tanınmasını ve saygı duyulmasını içermiştir. Toplumun işlevi bireyi yetiştirmektir. Toplumu desteklemek bireyin işlevi değildir.

MOYERS: Ama kurumlara ne olur -- üniversitelere, şirketlere, kiliselere, toplumumuzun siyasi kurumlarına -- hepimiz öylece kaçar ve sevgimizin peşinden gidersek? Bunda bir gerilim yok mu?

Birey mi toplum mu? Bunun ötesinde, bireysel sezginin, bireysel libidonun, bireysel arzunun, bireysel sevginin, yapmak istediğiniz şeyi yapmaya yönelik bireysel dürtünün sınırlandırılması gereken meşru bir nokta olmalıdır - aksi takdirde kargaşa ve anarşi yaşarsınız ve hiçbir kurum ayakta kalamaz. Gerçekten mutluluğumuzun peşinden gitmemiz gerektiğini, sevgimizin peşinden gitmemiz gerektiğini mi söylüyorsun? Nereye götürür?

CAMPBELL: Pekala, kafanı kullanmalısın. Onlar söylüyor, bilirsin, dar bir yol çok tehlikeli bir yoldur -- jiletin kenarı.

Machine Translated by Google

MOYERS: Yani kafa ve kalp savaşta olmamalı mı?

CAMPBELL: Hayır, yapmamalılar. İşbirliği içinde olmalıdırlar. Kafa orada olmalı ve kalp şimdi ve sonra onu dinlemelidir.

MOYERS: Kalbin önde olduğu zamanlar oluyor mu?

CAMPBELL: Çoğu zaman arzu edilen durum budur. Ortaçağ şövalyesinin beş ana erdemi buraya getirilebilir. Biri ölçülülük, biri cesaret, biri aşk, biri sadakat, diğeri nezaket. Nezaket, içinde yaşadığınız toplumun edeplerine saygı duymaktır.

MOYERS: Yani aşk tek başına sürmez, aşk eşlik eder
--

CAMPBELL: Bir dizi fonksiyondan biridir. Delirmenin bir yolu, tek bir fonksiyonun tüm sisteme hakim olması ve düzene hizmet etmemesidir. Ve ortaçağ fikri, bu insanların dini otoriteleri protesto etmelerine rağmen, katıldıkları topluma saygı duymaktı. Her şey kurallara göre yapıldı.

İki şövalye dövüştüğünde, ölümcül dövüşlere girmelerine rağmen dövüş kurallarını ihlal etmiyorlardı . Bu nezaket akılda tutulmalıdır.

MOYERS: Hukuk kuralları var mıydı? Aşkın kuralları? Örneğin zina konusunda kısıtlamalar var mıydı? Karınız veya kocanız olmayan biriyle karşılaştıysanız, orta çağda tepkiniz ne olurdu?

CAMPBELL: Bu, saraylı aşk ilişkisinin başlangıcıydı. Orada oyun kuralları vardı ve kurallara göre oynuyorlardı. Kendi kural sistemleri vardı. Bunlar Kilise'nin kuralları değildi, ama oyunu uyumlu bir şekilde ve amaçlanan sonuçlarla oynamak için kurallardı. Yaptığınız her şey, bir şeyin nasıl yapılacağını ve iyi yapıldığını belirten bir kurallar sistemi içerir. Sanatın bir şeyleri iyi yapmak olduğu söylenmiştir. Ve bir aşk ilişkisinin yönetimi -- peki, bu konuda beceriksiz bir fahişe olabilirsin, ama ifadenin daha anlamlı ve tatmin edici olmasını sağlayan belirli kuralların bilgisine sahip olmak ne kadar güzel.

MOYERS: Yani şövalyelik çağı, yaş olarak büyüyordu.
romantik aşk uzanıyordu.

CAMPBELL: Bunların aynı şey olduğunu söyleyebilirim. Çok garip bir dönemdi çünkü çok acımasızdı. Merkezi bir kanun yoktu.
Herkes kendi başınaydı ve elbette büyük ihlaller vardı.

Machine Translated by Google

her şey. Ancak bu vahşetin içinde kadınların gerçekten temsil ettiği bir uygarlaştırıcı güç vardı, çünkü bu oyunun kurallarını onlar koymuştu. Ve erkekler, kadınların gereksinimlerine göre oynamak zorundaydı.

MOYERS: Nasıl oldu da kadınların
baskın etki?

CAMPBELL: Çünkü eğer bir kadınla sevişmek istiyorsan, o zaten seni ele geçirdi. Kadının kendini bahşetmesi için kullanılan teknik terim "merci" idi. Kadın ona "merhamet" verir. Bu, her Whitsuntide'de bir kez onu ensesinden öpme iznine sahip olabilir, bilirsiniz, bunun gibi bir şey -- ya da tam bir aşk verme olabilir. Bu, adayın karakterine ilişkin tahminine bağlı olacaktır.

MOYERS: Yani testi belirlemek için kurallar var mıydı?

CAMPBELL: Evet. Temel bir gereklilik vardı - kişinin yumuşak bir kalbe, yani sadece şehvet değil, sevebilecek bir kalbe sahip olması gerekiyordu. Kadın, aşkına aday olan kişinin yumuşak bir kalbe sahip olup olmadığını, sevebilme yeteneğine sahip olup olmadığını test edecekti.

Ayrıca, bu hanımların soyluların tümü olduğunu ve o zamandaki soyluların, hem gaddarlıkları hem de şefkatleriyle oldukça sofistike ve yetkin insanlar olduğunu da unutmamalıyız. Bugün, yumuşak bir kalbe sahip olup olmadığını veya bunun herhangi birinin isteyebileceği bir ideal olup olmadığını görmek için mizacını test etmek için ne yapacağını bilmiyorum - nazik bir kalp.

MOYERS: Nazik kalp fikri insana ne önerir?
sen?

CAMPBELL: Bunu yapabilen -- benim için anahtar kelime şefkattir.

MOYERS: Ne anlama geliyor?

CAMPBELL: Acı çekmek. "Tutku", "acı çekmek" ve "iletişim", "birlikte" demektir. Almanca kelime bunu gerçekten daha açık bir şekilde verir: mitleid, "ile" (mit) "üzüntü veya acı" (leid). Ana fikir, bu adamı aşk için acı çekeceğinden ve bunun sadece şehvet olmadığından emin olmak için test etmekti.

MOYERS: Joe, bu ozan döneminde ortaya çıkmış olabilir, ancak 1950'lerin başında Doğu Teksas'ta hala canlı ve iyi durumdaydı.

CAMPBELL: Bu pozisyonun gücü budur. On ikinci yüzyıl Provence'ında ortaya çıktı ve şimdi yirminci yüzyıl Teksas'ında var.

Machine Translated by Google

MOYERS: Geç paramparça oldu, bunu sana söylemeliyim. Yani, eskisi kadar bir test olduğundan emin değilim. Test için minnettardım -- sanırım. Emin değilim. . .

CAMPBELL: Daha sonra verilen testler, örneğin bir köprüyü korumak için bir adam göndermeyi içeriyordu. Ortaçağ'da trafik, köprüleri koruyan bu gençler tarafından bir şekilde engellendi. Ama aynı zamanda testler savaşa girmeyi de içeriyordu. Herhangi bir şeye razı olmadan önce sevgilisinden gerçek ölümü göze almasını istemeyecek kadar acımasız olan bir kadın, vahşi ya da "vahşi" olarak kabul edilirdi . Ayrıca, kendini test etmeden teslim eden kadın "vahşi" idi. Burada çok güzel bir psikolojik tahmin oyunu oynanıyordu.

MOYERS: Ozanların amacı evlilikleri ya da dünyayı yok etmek değildi, amaçları cinsel ilişki, şehvet, hatta Tanrı'nın ruhunu söndürmek değildi. Şöyle yazıyorsunuz, "Daha ziyade, yaşamı doğrudan sevgi deneyiminde, arıtıcı, yüceltici bir güç olarak kutladılar, kalbi aşk yoluyla olmanın hüzünlü, acı-tatlı melodisine, kişinin kendi ıstırabına ve kişinin kendi sevincine açtılar." Bir şeyleri yok etmeye çalışmıyorlardı, değil mi?

CAMPBELL: Hayır, görüyorsun, bu güç güdüsü onların içindeki şey değildi. Kişisel deneyimin ve yüceltmenin nedeni buydu. Oldukça farklı. Kiliseye doğrudan bir saldırı olmadı. Fikir, yaşamı ruhsal bir deneyimler düzlemine yüceltmekti.

MOYERS: Aşk tam önümde. Amor, doğrudan önümde olan yoldur, gözler --

CAMPBELL: -- gözlerin buluşması, bu fikir. "Böylece aşk, gözlerle kalbe ulaşır: / Çünkü gözler kalbin izcileridir."

MOYERS: Ozanların psişe hakkında öğrendikleri neydi? Psişe hakkında bir şeyler duyduk -- Eros Psyche'yi severdi - ve günümüzde bize psişenizi anlamanız gerektiği söylendi. Ozanlar insan ruhu hakkında ne keşfettiler?

CAMPBELL: Keşfettikleri şey, tamamen genel terimlerle anlatılamayacak belirli bir bireysel yönüydü. Bireysel deneyim, deneyime bireysel bağlılık, bireyin kendi deneyimine inanması ve onu yaşaması - buradaki ana nokta budur.

Machine Translated by Google

MOYERS: Yani aşk genel olarak aşk değildir, bunun için aşktır . Kadın?

CAMPBELL: Şu kadın için. Doğru.

MOYERS: Sence neden bir kişiye aşık oluyoruz da diğerine değil?

CAMPBELL: Söyleyecek biri değilim. Bu çok gizemli bir şey, olan o elektriksel şey ve ardından gelen ıstırap. Ozanlar aşkın ıstırabını, doktorların iyileştiremediği hastalığı, ancak yarayı açan silahın iyileştirebileceği yaraları kutlar.

MOYERS: Anlamı?

CAMPBELL: Yara, tutkumun yarası ve bu yaratığa olan aşkımın ıstırabı. Beni iyileştirebilecek tek kişi darbeyi indirendir. Bu, yara açan mızrağın birçok ortaçağ hikayesinde sembolik biçimde görünen bir motif. Yara ancak o mızrak yaraya tekrar dokunabildiğinde iyileşebilir.

MOYERS: Kutsal Kâse efsanesinde bu fikirden bir şeyler yok muydu?

CAMPBELL: Hikâyenin manastır versiyonunda Kâse, İsa'nın tutkusu ile ilişkilendirilir. Kâse, Son Akşam Yemeği'nin kadehi ve İsa'nın mezarından alındığında kanını almış olan kadehtir.

geçmek.

MOYERS: O halde Kâse neyi temsil ediyor?

CAMPBELL: Kâse'nin kökeni hakkında çok ilginç bir açıklama var. İlk yazarlardan biri, Kâse'nin cennetten tarafsız melekler tarafından getirildiğini söylüyor. Görüyorsunuz, cennette Tanrı ile Şeytan arasındaki, iyi ile kötü arasındaki savaş sırasında, bazı melek orduları Şeytan'ın yanında, bazıları da Tanrı'nın yanında yer aldı. Kâse, tarafsız melekler tarafından ortadan indirildi. Zıt çiftler, korku ve arzu, iyi ve kötü arasındaki ruhsal yolu temsil eder.

Kase romantizminin teması, toprağın, ülkenin, tüm endişe edilen bölgenin harap edilmesidir. Çorak arazi denir. Ve çorak arazinin doğası nedir? Herkesin gerçek dışı bir hayat yaşadığı, başkalarının yaptığı gibi yaptığı, sana söyleneni yaptığı, kendi hayatına cesareti olmayan bir ülke. İşte o çorak arazi. Ve işte bu TS

Eliot, The Waste Land adlı şiirinde bunu kastediyordu .

Machine Translated by Google

Bir çorak arazide yüzey, temsil etmesi gereken şeyin gerçekliğini temsil etmez ve insanlar özgün olmayan hayatlar yaşarlar. "Hayatım boyunca asla yapmak istediğim bir şeyi yapmadım. Bana söyleneni yaptım." Biliyorsun?

MOYERS: Ve Kâse olur mu?

CAMPBELL: Kâse olur -- buna ne ad verebiliriz? -- kendi hayatlarını yaşayan insanlar tarafından elde edilen ve gerçekleştirilen şey. Kâse, insan bilincinin en yüksek ruhsal potansiyellerinin gerçekleşmesini temsil eder.

Örneğin Kâse Kralı hoş bir genç adamdı, ancak Kâse Kralı konumunu hak etmemişti. "Amor!" Savaş çığlığıyla kalesinden atını sürdü. Bu gençlik için uygun ama Kâse'nin koruyuculuğuna ait değil. Ve o yola çıkarken, bir Müslüman, bir pagan şövalyesi ormandan çıkar. İkisi de mızraklarını birbirine doğrultuyor ve birbirlerine doğru sürüyorlar. Kâse Kralının mızrağı paganı öldürür, ama paganın mızrağı Kâse Kralı'nı hadım eder.

Bunun anlamı, madde ve ruhun, yaşamın dinamizminin ve ruh, doğal lütuf ve doğaüstü lütuf dünyasının dinamizminin Hıristiyan ayrımının gerçekten doğayı hadım ettiğidir. Ve Avrupa zihni, Avrupa yaşamı, bu ayrılıkla adeta iğdiş edilmiştir. Madde ve ruhun birliğinden gelecek olan gerçek maneviyat öldürüldü. Ve sonra pagan neyi temsil etti? Eden'in kenar mahallelerinden bir insandı. O bir doğa adamı olarak kabul edildi ve mızrağının başında "Kase" kelimesi yazılıydı. Yani doğa Kâse'ye niyet eder. Manevi yaşam, insan yaşamının buketi, parfümü, çiçeklenmesi ve tamamlanmasıdır, ona empoze edilen doğaüstü bir erdem değil.

Dolayısıyla yaşama özgünlük kazandıran, doğanın dürtüleridir. doğaüstü bir otoriteden gelen kurallar -- Kâse'nin anlamı budur.

MOYERS: Thomas Mann konuşurken bunu mu demek istedi? Doğa ve ruhu birleştirdiği için insanlığın en asil eser olduğu hakkında?

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Doğa ve ruh bu deneyimde buluşmak için can atıyor. Ve bu romantik efsanelerin aradığı Kâse, bir kez daha bölünmüş olanın birliğidir, birleşmeden gelen barıştır.

CAMPBELL: Kâse, kendi iradesiyle, kendi dürtüsüyle yaşanan otantik bir hayatın simgesi haline gelir.

Machine Translated by Google

kendini iyi ve kötü, aydınlık ve karanlık karşıtları arasında taşıyan sistem. Kâse efsanesinin bir yazarı, uzun destanına "Her hareketin hem iyi hem de kötü sonuçları vardır" diyen kısa bir şiirle başlar. Hayattaki her eylem, sonuçlarında bir çift karşıtlık verir. Yapabileceğimizin en iyisi ışığa, acı çekmekten şefkatle, karşımızdakini anlamaktan gelen uyumlu ilişkilere yönelmektir. Kase bununla ilgili. Ve bu romantizmde ortaya çıkan şey.

Kâse efsanesinde genç Perceval, mahkemeleri reddeden ve oğlunun mahkeme kuralları hakkında hiçbir şey bilmemesini isteyen bir anne tarafından taşrada büyütüldü. Perceval'in hayatı, daha olgunlaşana kadar kendi dürtü sisteminin dinamiğine göre yaşanır. Daha sonra, kendisini şövalye olarak yetiştiren babası tarafından güzel bir genç kıza evlenme teklif edilir. Ve Perceval, "Hayır, bir eş kazanmalıyım, bana bir eş verilmemeli" diyor.
Ve bu Avrupa'nın başlangıcı.

MOYERS: Avrupa'nın başlangıcı mı?

CAMPBELL: Evet -- bireysel Avrupa, Kâse Avrupa.

Şimdi, Perceval Kâse kalesine geldiğinde, bir sedyeyle getirilen, yaralı ve sadece Kâse'nin varlığıyla hayatta tutulan Kâse Kralı ile tanışır. Perceval'in şefkati onu, "Ne rahatsızlığın var amca?" diye sormaya sevk ediyor. Ama soruyu sormuyor çünkü hocası tarafından bir şövalyenin gereksiz sorular sormayacağını öğretti. Bu yüzden kurala uyar ve macera başarısız olur.

Ve sonra, o şatoya geri dönüp kralı ve toplumu iyileştiren soruyu sorması için beş yıllık çileler, utançlar ve her türlü şey gerekiyor. Soru, toplumun kurallarının değil, merhametin bir ifadesidir, insan kalbinin başka bir insana doğal olarak açılmasıdır. Bu Kase.

MOYERS: Ve bu bir tür aşktır ki --

CAMPBELL: Eh, bu kendiliğinden bir şefkattir, bir ıstıraptır.

ile birlikte.

MOYERS: Jung ne demişti -- ruh diğerini bulana kadar huzur içinde yaşayamaz ve diğeri her zaman bir sen mi olur? Romantik olan bu mudur --
CAMPBELL: Evet, aynen, romantizm. Bu romantizm. bu

tüm efsane ne hakkında.

MOYERS: Duygusal bir romantizm değil mi?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Hayır, duygu şiddetin bir yankısıdır. Değil
gerçekten hayati bir ifade.

MOYERS: Bütün bunların romantik hakkında ne söylediğini düşünüyorsun?
aşk? Bireysel benliklerimiz hakkında?

MOYERS: İki dünyada olduğumuzu söylüyor. Kendi dünyamızdayız ve bize dışarıda verilen dünyadayız ve sorun ikisi arasında uyumlu bir ilişki kurmaktır. Bu topluma geliyorum, bu yüzden bu toplum açısından yaşamak zorundayım. Bu toplum açısından yaşamamak gülünç çünkü yaşamazsam yaşamıyorum demektir. Ama bu toplumun bana nasıl yaşamam gerektiğini dikte etmesine izin vermemeliyim. Kişi, toplumun beklentilerine aykırı olabilecek kendi sistemini kurmak zorundadır ve bazen toplum bunu kabul etmez. Ama hayatın görevi, sizi gerçekten destekleyen toplumun sağladığı alanda yaşamaktır.

Bir nokta ortaya çıkıyor - örneğin, genç erkeklerin askere alınmak için kaydolması gereken bir savaş. Bu çok büyük bir kararı içerir. Toplumun senden ne istediğini kabul etmek için ne kadar ileri gideceksin - tanımadığın diğer insanları öldürmek için? Ne için? Kimin için? Tüm bu tür şeyler.

MOYERS: Bir dakika önce, her kalp serseri, her göz geziniyorsa toplum var olamaz derken bunu kastetmiştim.

CAMPBELL: Evet, kesinlikle öyle. Ama var olmaması gereken bazı toplumlar var, biliyorsun.

MOYERS: Er ya da geç -- CAMPBELL: --
çatlarlar.

MOYERS: Ozanlar o eski dünyayı alt üst ettiler.

CAMPBELL: Onu kıranın gerçekten onlar olduğunu düşünmüyorum.
yukarı.

MOYERS: Aşktı .

CAMPBELL: O -- şey, aşağı yukarı aynı şeydi.
Luther, bir bakıma, İsa'nın bir ozandı. Rahip olmanın ne anlama geldiğine dair kendi fikri vardı. Ve bu, ortaçağ kilisesini gerçekten parçaladı. Asla iyileşmedi.

Bilirsiniz, Hıristiyanlığın tarihini düşünmek çok ilginç.
İlk beş yüzyıl boyunca pek çok Hıristiyanlık, Hıristiyan olmanın pek çok yolu vardı. Ve sonra, dördüncü yüzyılda Theodosius döneminde, Roma İmparatorluğu'nda izin verilen tek din Hıristiyanlıktı.

Machine Translated by Google

Roma İmparatorluğu'nda izin verilen tek Hıristiyanlık biçimi Bizans tahtının Hıristiyanlığıydı. Antik çağdaki pagan tapınaklarının yok edilmesinde yer alan vandalizm dünya tarihinde pek görülmez.

MOYERS: Organize Kilise tarafından mı yok edildi?

CAMPBELL: Organize Kilise tarafından. Ve neden yapamadı Hristiyanlar başka bir din ile mi yaşıyor? Onlara ne oldu?

MOYERS: Ne düşünüyorsun?

CAMPBELL: Güçtür , güçtür. Bence güç dürtüsü Avrupa tarihindeki temel dürtüdür. Ve dini geleneklerimize girdi.

Kâse efsaneleriyle ilgili çok ilginç şeylerden biri, Hıristiyanlığın Avrupa'ya empoze edilmesinden yaklaşık beş yüz yıl sonra ortaya çıkmalarıdır. İki geleneğin bir araya gelmesini temsil ediyorlar.

On ikinci yüzyılın sonlarında, Floris'in Başrahip Joachim'i ruhun üç çağını yazdı. Bahçedeki Düşüş'ten sonra, Tanrı'nın felaketi telafi etmesi ve manevi ilkeyi tarihe yeniden sokması gerektiğini söyledi. Bu iletişimin aracı olmak için bir ırk seçti ve bu, Baba'nın ve İsrail'in çağıdır. Ve sonra bu ırk, bir rahip ırkı olarak hazırlanmış, Enkarnasyonun gemisi olmaya yetkin, Oğul'u üretir. Böylece, ikinci çağ, tek bir ırkın değil, tüm insanlığın Tanrı'nın ruhsal iradesinin mesajını alacağı Oğul ve Kilise çağıdır.

1260 civarında bu filozofun şimdi başlamak üzere olduğunu söylediği üçüncü çağ, doğrudan bireyle konuşan Kutsal Ruh'un çağıdır. Sözün mesajını enkarne eden veya hayatına getiren herkes İsa'ya eşdeğerdir - bu üçüncü çağın anlamı budur. Tıpkı İsrail'in Kilise kurumu tarafından arkaik hale getirilmesi gibi, Kilise de bireysel deneyim tarafından arkaik hale getirilir.

Bu, deneyimi almak için ormanlara giden bir keşiş hareketi başlattı. Bunun ilk temsilcisi olarak kabul edilen aziz, Mesih'in eşdeğerini temsil eden ve kendisi de Kutsal Ruh'un fiziksel dünyasında bir tezahürü olan Assisi'li Aziz Francis'tir.

Şimdi, Kâse arayışının arkasında yatan şey budur. Galahad, arayışındaki Mesih'e eşdeğerdi. Arthur'un sarayına alevli kırmızı zırh içinde, Hz.

Machine Translated by Google

Kutsal Ruh'un havarilerin üzerine ateş şeklinde inmesi. Her birimiz bir Galahad olabiliriz, biliyorsun. Bu, Hıristiyanlığın mesajına göre Gnostik bir konumdur. Theodosius zamanında çöle gömülen Gnostik belgeler bu fikri ifade etmektedir.

Örneğin, Gnostik İncil'de Thomas'a göre İsa, "Ağzımdan içen benim gibi olacak ve ben de o olacağım" der.
Kâse'nin o romanslarındaki fikir budur.

MOYERS: On ikinci ve on üçüncü yüzyıllarda olanların, insan duygularının ve ruhsal bilincinin en önemli mutasyonlarından biri olduğunu, aşkı deneyimlemenin yeni bir yolunun ifade edildiğini söylediniz.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Ve insanların, özellikle genç kızların, Kilise'nin veya ebeveynlerinin evlenmelerini istediği kişiyle evlenmelerini gerektiren, kalp üzerindeki dini despotizme karşıydı. Bu, kalbin tutkusuna ne yapmıştı?

CAMPBELL: Birincisi, diğeri için bir şey söylemek gerekirse - ev hayatında karı koca arasında, görücü usulü bir evlilikte bir araya gelseler bile, bir aşk ilişkisinin büyüdüğünü kabul etmek gerekir. Yani bu tür görücü usulü evliliklerde çokça aşk vardır. Aile sevgisi var, o düzeyde zengin bir aşk hayatı. Ama diğer kişide ruhunuzun karşılığını tanımakla gelen nöbetin bu diğer şeyini anlamıyorsunuz. Ve ozanların temsil ettiği şey buydu ve bu, bugün hayatımızın ideali haline geldi.

Ama evlilik evliliktir, biliyorsun. Evlilik bir aşk ilişkisi değildir. Bir aşk ilişkisi tamamen farklı bir şeydir. Evlilik, olduğunuz şeye bir bağlılıktır. O kişi tam anlamıyla sizin diğer yarınızdır. Ve sen ve diğeri birsiniz. Bir aşk ilişkisi bu değil. Bu zevk için bir ilişkidir ve tatsız hale geldiğinde biter. Ancak bir evlilik bir yaşam taahhüdüdür ve bir yaşam taahhüdü, hayatınızın ana kaygısı anlamına gelir.

Evlilik öncelikli mesele değilse, evli değilsindir.

MOYERS: Evlilikte romantizm sürer mi?

CAMPBELL: Bazı evliliklerde öyle. Diğerlerinde, olmaz.
Ama sorun, görüyorsunuz, bu ozan geleneğindeki büyük kelime "sadakat".

MOYERS: Sadakat derken neyi kastediyorsunuz?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Hile yapmamak, kaçmamak - ne olursa olsun denemeler veya ıstırap, doğru kalırsınız.

MOYERS: Püritenler evliliğe "Kilise içindeki küçük kilise" derlerdi. Evlilikte, her gün seversiniz ve her gün affedersiniz. Bu devam eden bir sakramenttir - sevgi ve bağışlama.

CAMPBELL: Bence gerçek kelime, tam anlamıyla "çile". Bu, bireyin kendisinden üstün bir şeye boyun eğmesidir. Bir evliliğin ya da gerçek bir aşk ilişkisinin gerçek hayatı, sizin de bulunduğunuz ilişkidedir. Ne dediğimi anlıyorsun?

MOYERS: Hayır, bu konuda net değilim.

CAMPBELL: Görüyorsunuz, yin/yang sembolü gibi. Ben buradayım, o burada ve biz buradayız. Şimdi bir fedakarlık yapmam gerektiğinde ona değil, ilişkiye kurban oluyorum. Diğerine karşı küskünlük yanlış yerleştirilir. Hayat ilişkinin içindedir, hayatın şimdi olduğu yer orasıdır. Evlilik budur - oysa bir aşk ilişkisinde, kabul edilebilir göründüğü sürece, belirli bir süre boyunca birbirinizle az çok başarılı bir ilişki içinde iki hayatınız olur.

MOYERS: Kutsal evlilikte Tanrı'nın birleştirdiği şey birdir ve insan tarafından ayrılamaz.

CAMPBELL: Başlangıç için bir taneydi ve evlilik bu birliği sembolik olarak yeniden ifade ediyor.

MOYERS: Başlangıç için bir tane miydi?

CAMPBELL: Evlilik, kimliğimizin sembolik olarak tanınmasıdır - aynı varlığın iki yönü.

MOYERS: Kör peygamber Tiresias'ın tuhaf eski efsanesini biliyor musun?

CAMPBELL: Evet, bu büyük bir hikaye. Tiresias bir gün ormanda yürürken çiftleşen iki yılan gördü. Ve asasını aralarına yerleştirdi ve kadın oldu ve uzun yıllar kadın olarak yaşadı. Sonra yine, kadın Tiresias ormanda yürürken çiftleşen iki yılan gördü ve asasını aralarına yerleştirdi ve bir erkeğe döndü.

Capitol Tepesi'nde güzel bir gün, Zeus Tepesi --

MOYERS: Olimpos Dağı mı?

CAMPBELL: -- Olimpos Dağı, evet -- Zeus ve karısı cinsel ilişkiden kimin daha çok zevk aldığını, erkek mi kadın mı diye tartışıyorlardı. Ve tabii ki orada kimse karar veremezdi çünkü onlar sadece

Machine Translated by Google

ağın bir tarafında diyebilirsiniz. Sonra biri, "Tiresias'a soralım" dedi.

Böylece Tiresias'a giderler ve ona soruyu sorarlar ve o, "Neden, kadın, erkekten dokuz kat daha fazla" der. Şey, bir nedenden dolayı gerçekten anlamıyorum, Zeus'un karısı Hera bunu çok kötü aldı ve onu kör etti. Ve belli bir sorumluluk hisseden Zeus, körlüğü içinde Tiresias'a kehanet armağanını verdi. Orada iyi bir nokta var - gözleriniz dikkat dağıtıcı fenomenlere kapalıyken, sezginizdesiniz ve morfolojiyle, şeylerin temel formuyla temasa geçebilirsiniz.

MOYERS: Peki, ne anlamı var ki yılanlar tarafından önce bir erkeğe sonra da bir kadına dönüştürülen Tiresias'ın hem dişi hem de erkek deneyimi hakkında bilgi sahibi olmasının ve tanrının ya da tanrıçanın tek başına bildiğinden daha fazlasını bilmesinin ne anlamı var?

CAMPBELL: Bu doğru. Ayrıca, ikisinin birliği gerçeğini sembolik olarak temsil etti. Ve Odysseus, Circe tarafından yeraltı dünyasına gönderildiğinde, onun gerçek inisiyasyonu, Tiresias ile tanıştığında ve erkek ve dişinin birliğini fark ettiğinde geldi.

MOYERS: Sık sık, kadınsı tarafınızla veya kadınsanız erkek tarafınızla temasa geçebilirseniz, tanrıların bildiğini ve belki de tanrıların bildiklerinin ötesinde bileceğinizi düşündüm.

CAMPBELL: Bu, kişinin varoluştan aldığı bilgidir.
evli. Feminen tarafınızla bu şekilde temasa geçersiniz.

MOYERS: Ama başka biriyle tanıştığınızda ve aniden "O kişiyi tanıyorum" veya "O kişiyi tanımak istiyorum" hissettiğinizde bu aşkta kendini keşfetmeye ne olur?

CAMPBELL: Bu çok gizemli. Sanki o kişiyle yaşayacağın gelecek hayatın sana çoktan söylemiş gibi, Bu, o hayatı birlikte yaşayacağın kişi.

MOYERS: Bu, anlamadığımız ve tanımadığımız anılar envanterimizin içinden mi geliyor?
Uzanmak ve o kişiye bir şekilde dokunmak -- CAMPBELL:

Sanki geleceğe tepki veriyormuşsunuz gibi. O, sizinle olması gerekenden konuşuyor. Bu, zamanın gizemi ve zamanın aşkınlığı ile ilgilidir. Ama bence burada çok derin bir gizeme dokunuyoruz.

Machine Translated by Google

MOYERS: Kendi hayatında onu bir gizem olarak mı bırakıyorsun? Yoksa başarılı bir evlilik ve evlilikten başka bir ilişki yaşayabileceğinizi mi düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Teknik olarak, "Neden, evet, kurs."

MOYERS: Ama öyle görünüyor ki, aşk ilişkisine verilen her şey evlilik ilişkisinden men edilmiş ve ilişkiye olan sadakati azaltıyor.

CAMPBELL: Bence insan bunları kendi başına halletmeli. Evliliğe bağlı kaldıktan sonra bir aşk nöbeti olabilir ve öyle bir nöbet olabilir ki buna yanıt vermemek -- ne diyebilirim ki? - sevginin canlılığının tüm deneyimini donuklaştırır.

MOYERS: Bence sorunun özü bu. Gözler kalbi arar ve kalbin tutkuyla istediğini geri getirirse, kalp sadece bir kez mi arzu eder?

CAMPBELL: Aşk, insanı başka ilişkilere karşı bağışıklamaz, sadece şunu söylememe izin verin. Ama bir kişi tam bir aşk ilişkisi yaşayabilir mi, yani gerçek bir tam teşekküllü aşk ilişkisi ve aynı zamanda evliliğe sadık olabilir - yani, bunun şimdi olabileceğini sanmıyorum.

MOYERS: Çünkü?

CAMPBELL: Kırılacaktı . Ancak sadakat, karşı cinsten başka biriyle sevecen, hatta sevgi dolu bir ilişkiye sahip olmanızı yasaklamaz. Şövalye romanslarının, kendi aşkına sadık olan birinin diğer kadınlarla olan ilişkilerinin hassasiyetini tasvir etme şekli çok zarif ve hassastır.

MOYERS: Ozanlar leydilerine şarkı söylerlerdi. Onlarla bir ilişkiyi ilerletmek için çok az umut vardı.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Şimdi, mitoloji olup olmadığı hakkında bir şey söylüyor mu? sevip kaybetmek daha mı iyi?

CAMPBELL: Mitoloji genel olarak kişisel, bireysel aşk sorunuyla gerçekten ilgilenmez. İnsan, evlenmesine izin verilenle evlenir, bilirsiniz. Eğer o klana aitsen, o klana aitsen onunla evlenebilirsin ama onunla evlenemezsin, vb.

MOYERS: Öyleyse aşkın ahlakla ne ilgisi var?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: İhlal ediyor.

MOYERS: İhlal mi?

CAMPBELL: Evet. Aşk kendini ifade ettiği ölçüde, kendisini toplumsal olarak onaylanmış yaşam biçimleri açısından ifade etmez. Bu yüzden her şey çok gizli. Aşkın toplumsal düzenle hiçbir ilgisi yoktur. Bu, sosyal olarak organize edilmiş evlilikten daha yüksek bir manevi deneyimdir.

MOYERS: Tanrı aşktır dediğimizde bunun romantik aşkla bir ilgisi var mı? Mitoloji hiç romantik aşk ile Tanrı arasında bağlantı kurar mı?

CAMPBELL: Yaptığı şey buydu. Aşk ilahi bir ziyaretti ve bu yüzden evlilikten üstündü. Troubadour fikri buydu. Tanrı sevgiyse, o zaman sevgi Tanrı'dır. Meister Eckhart, "Aşk acı tanımaz" demiş. Ve Tristan'ın "Aşkım için cehennemin acılarını kabul etmeye hazırım" derken kastettiği tam olarak buydu.

MOYERS: Ama aşkın bir şeyler içerdiğini söylüyorsun.
cefa.

CAMPBELL: Diğer fikir bu. Tristan aşkı yaşıyordu -- Meister Eckhart bundan bahsediyordu. Aşk acısı diğer acı türü değil, hayatın acısı. Acınız neredeyse, hayatınız da orada diyebilirsiniz.

MOYERS: Corinthians'ta Paul'ün
"Aşk her şeye katlanır, her şeye katlanır" der.

CAMPBELL: Aynı şey.

MOYERS: Yine de en sevdiğim mitlerden biri, M.Ö.
Pers, Şeytan'ın Tanrı'yı çok sevdiği için cehenneme mahkum edildiğini.

CAMPBELL: Evet, Şeytan'ın Tanrı'nın en büyük sevgilisi olduğuna dair temel bir Müslüman fikri bu. Şeytan hakkında düşünmenin birçok yolu vardır, ancak bu, Şeytan neden cehenneme atıldı?
Standart hikaye, Tanrı melekleri yarattığında, onlara kendisinden başka kimseye boyun eğmemelerini söyledi. Sonra meleklerden üstün gördüğü insanı yarattı ve meleklerden insana hizmet etmelerini istedi. Ve Şeytan insana boyun eğmezdi.

Şimdi bu, Hıristiyan geleneğinde, çocukluk eğitimimden hatırladığım kadarıyla, Şeytan'ın bencilliği olarak yorumlanıyor. Adama boyun eğmeyecekti. Ancak Pers hikayesinde, Tanrı'ya olan sevgisinden dolayı insana boyun eğemezdi - sadece Tanrı'ya boyun eğebilirdi. Tanrı sinyallerini değiştirmişti, öyle mi?

Machine Translated by Google

görmek? Ama Şeytan kendini ilk işaretlere o kadar adamıştı ki, bunları ihlal edemeyecekti ve - Şeytan'ın bir kalbi var mı bilmiyorum - ama zihninde kimseye boyun eğmedi ama Sevdiği Tanrı.
Ve sonra Tanrı, "Git başımdan" der.

Cehennem acılarının en kötüsü, tarif edildiğine göre, Allah olan Sevgili'nin yokluğudur. Peki Şeytan cehennemdeki durumu nasıl sürdürür? Tanrı, "Cehenneme git" dediğinde, Tanrı'nın sesinin yankısının hatırasıyla. Bu büyük bir sevgi işaretidir.

MOYERS: Hayatta bir insanın bilebileceği en büyük cehennemin sevdiğinden ayrı kalmak olduğu kesinlikle doğru. Bu yüzden Pers efsanesini sevdim. Şeytan, Tanrı'nın sevgilisidir -- CAMPBELL: -- ve Tanrı'dan ayrılmıştır ve Şeytan'ın gerçek acısı budur.

MOYERS: İlki hakkında İran'dan başka bir hikaye daha var iki ebeveyn.

CAMPBELL: Bu harika bir şey, evet. Başlangıçta gerçekten birdiler ve bir tür bitki olarak büyüdüler. Ama sonra ayrılıp iki oldular ve çocuk sahibi oldular. Ve çocukları o kadar çok sevdiler ki onları yediler. Tanrı, "Eh, bu böyle devam edemez" diye düşündü. Böylece anne baba sevgisini yüzde doksan dokuz ve onda dokuz gibi bir oranda azalttı ki anne babalar çocuklarını yemesinler.

MOYERS: O efsane neydi -- CAMPBELL:
İnsanların " Bu çok lezzetli bir şey, onu yiyebilirim " dediğini duydum .

MOYERS: Aşkın gücü mü?

CAMPBELL: Aşkın gücü.

MOYERS: O kadar yoğun ki, azaltılması gerekiyordu.

CAMPBELL: Evet. Bir keresinde ağzı bir karış açık daha fazlasını yutan bir resim görmüştüm ve içinde bir kalp vardı. Seni yiyip bitiren aşk bu. Bu, annelerin azaltmayı öğrenmesi gereken sevgi türüdür.

MOYERS: Tanrım, bana ne zaman bırakacağımı öğret.

CAMPBELL: Evet. Hindistan'da annelerin, özellikle de oğullarının gitmesine yardımcı olacak küçük ritüeller vardı. Ailenin papazı olan guru gelir ve anneden ona en çok değer verdiği şeyi vermesini isterdi. Ve çok değerli bir mücevher ya da başka bir şey olabilir. Ve daha sonra

Machine Translated by Google

annenin en çok değer verdiği şeylerden vazgeçmeyi öğreneceği bu alıştırmalar vardı. Ve sonunda, ondan vazgeçmek zorunda kalacaktı.
oğul.

MOYERS: Yani neşe ve acı birbirine aşıktır.

CAMPBELL: Evet. Aşk hayatın yanan noktasıdır ve o zamandan beri tüm hayat kederlidir, aşk da öyle. Aşk ne kadar güçlüyse, acı da o kadar fazladır.

MOYERS: Ama aşk her şeye katlanır.

CAMPBELL: Aşkın kendisi bir acıdır diyebilirsiniz -- gerçekten hayatta olmanın acısı.

Machine Translated by Google

VIII

Machine Translated by Google

Mit imgeleri, her birimizin ruhsal potansiyellerinin yansımalarıdır. Bunları düşünerek, onların güçlerini kendi hayatımızda uyandırırız.

MOYERS: Kültürler, medeniyetler ve dinler arasında gidip gelerek çeşitli dünya görüşleri arasında gezinirken, Tanrı'ya duyulan ihtiyacı yaratan her kültürde ortak bir şey buldunuz mu?

CAMPBELL: Gizem deneyimine sahip olan herkes, evrenin duyularına uygun olmayan bir boyutu olduğunu bilir. Upanishad'lardan birinde konuyla ilgili bir söz vardır: "Bir gün batımının veya bir dağın güzelliğinin önünde durup, 'Ah,' diye haykırdığınızda, tanrısallığa katılıyorsunuz." Böyle bir katılım anı, varoluşun harikasının ve saf güzelliğinin farkına varılmasını içerir. Doğa dünyasında yaşayan insanlar her gün bu tür anları yaşarlar. Orada insan boyutundan çok daha büyük bir şeyin tanınmasıyla yaşıyorlar. Bununla birlikte, insanın eğilimi, bu tür deneyimleri kişileştirmek, doğal güçleri antropomorfize etmektir.

Batı'daki düşünce tarzımız, Tanrı'yı, evrenin enerjilerinin ve harikasının nihai kaynağı veya nedeni olarak görür. Ama çoğu Doğu düşüncesinde ve ilkel düşüncede de tanrılar, daha çok, nihayetinde kişisel olmayan bir enerjinin dışavurumları ve taşıyıcılarıdır. Onlar onun kaynağı değil.
Tanrı, enerjisinin aracıdır. Ve ilgili veya temsil edilen enerjinin gücü veya niteliği, tanrının karakterini ve işlevini belirler. Şiddet tanrıları var, şefkat tanrıları var, görünmeyen ve görünenin iki dünyasını birleştiren tanrılar var ve savaşlarında kralların veya ulusların koruyucusu olan tanrılar var. Bunların hepsi oyundaki enerjilerin kişileştirmeleridir. Ancak enerjilerin nihai kaynağı bir sır olarak kalıyor.

MOYERS: Bu, kaderi bir tür anarşi, prenslikler arasında devam eden bir savaş yapmıyor mu?

CAMPBELL: Evet, hayatın kendisinde olduğu gibi. Zihnimizde bile -- iş bir karar vermeye geldiğinde, bir savaş olacak. Örneğin, diğer insanlarla ilişki içinde hareket etmede dört veya beş olasılık olabilir. Aklımdaki baskın tanrının etkisi olacak

Machine Translated by Google

kararımı ne belirler. Benim yol gösterici tanrısallığım acımasızsa, kararım da acımasız olacaktır.

MOYERS: Bunun inanca ne faydası var? Sen inançlı, harika bir adamsın ve --

CAMPBELL: Hayır, inancım olması gerekmiyor. deneyim.

MOYERS: Ne tür bir deneyim?

CAMPBELL: Hayatın mucizesi deneyimim var. Aşk tecrübem var. Nefret, kötülük ve bu adamın çenesine yumruk atmak konusunda deneyimim var. Sembolik görüntüleme açısından, bunlar zihnimde işleyen farklı güçlerdir. Farklı tanrılardan esinlenilmiş olarak - merak, aşk, nefret - düşünülebilir.

Katolik olarak yetiştirilen küçük bir çocukken, sağımda bir koruyucu meleğim, solumda ise baştan çıkarıcı bir şeytanın olduğu ve hayatta verdiğim kararların şeytanın mı yoksa şeytanın mı olduğuna bağlı olduğu söylendi. melek benim üzerimde daha büyük bir etkiye sahipti. Çocukken bu düşüncelerimi somutlaştırdım ve sanırım öğretmenlerim de öyle yaptı. Orada gerçekten bir melek olduğunu ve meleğin bir gerçek olduğunu ve şeytanın da bir gerçek olduğunu düşündü Ama onları gerçekler olarak görmek yerine, artık beni hareket ettiren ve yönlendiren dürtülerin metaforları olarak düşünebilirim.

MOYERS: Bu enerjiler nereden geliyor?

CAMPBELL: Kendi hayatınızdan, kendi bedeninizin enerjilerinden. Başınız da dahil olmak üzere vücuttaki farklı organlar birbirleriyle çatışma halindedir.

MOYERS: Peki hayatın nereden geliyor?

CAMPBELL: Evrenin yaşamı olan nihai enerjiden. Ve sonra "Eh, o enerjiyi üreten biri olmalı" mı diyorsunuz? Bunu neden söylemek zorundasın? Nihai gizem neden kişisel olamıyor?

MOYERS: Erkekler ve kadınlar kişiliksizlikle yaşayabilir mi?

CAMPBELL: Evet, her yerde yapıyorlar. Süveyş'in doğusuna git. Batı'da tanrıların insanlığını, kişileştirmeleri antropomorfize etme ve vurgulama eğilimi olduğunu biliyorsunuz: Yahweh, örneğin ya bir gazap, adalet ve ceza tanrısı olarak ya da sizin desteğiniz olan kayıran bir tanrı olarak. örneğin Mezmurlar'da okuduğumuz gibi hayat. Fakat

Machine Translated by Google

Doğu'da tanrılar çok daha temel, çok daha az insan ve daha çok doğanın güçlerine benzer.

MOYERS: Biri "Tanrıyı hayal et" dediğinde, çocuk
bizim kültürümüz "uzun beyaz bir cübbe giymiş, sakallı yaşlı bir adam" diyecektir.

CAMPBELL: Bizim kültürümüzde evet. Tanrı'yı eril biçimde düşünmek
bizim modamızdır, ancak birçok gelenek ilahi gücü esas olarak kadın biçiminde düşünür.

MOYERS: Buradaki fikir, kişileştiremeyeceğiniz şeyi hayal edemezsiniz.
Zihni Platon'un "ölümsüz ve ilahi düşünceler" dediği şeye odaklamak mümkün mü sizce?

CAMPBELL: Elbette. Meditasyon budur.

Meditasyon, sürekli olarak belirli bir tema üzerinde düşünmek anlamına gelir. Herhangi bir seviyede olabilir. Düşüncemde fiziksel ve ruhsal arasında büyük bir ayrım yapmıyorum. Örneğin, para üzerine meditasyon mükemmel bir meditasyondur.
Ve bir aile yetiştirmek çok önemli bir meditasyondur. Ama örneğin katedrale girdiğinizde yalnız bir meditasyon var.

MOYERS: Yani dua aslında bir meditasyondur.

CAMPBELL: Dua, bir konu hakkında meditasyon yapmaktır.
gizem.

MOYERS: İçeriden bir güç çağırmak.

CAMPBELL: Roma Katolikliğinde size öğretilen, tespihi, aynı duayı tekrar tekrar okuduğunuz bir meditasyon şekli vardır. Bu zihni çeker. Sanskritçe'de bu uygulamaya japa, "kutsal ismin tekrarı" denir. Diğer ilgi alanlarını engeller ve bir şeye konsantre olmanızı ve ardından kendi hayal gücünüze bağlı olarak bu gizemin derinliğini deneyimlemenizi sağlar.

MOYERS: Kişi nasıl derin bir deneyime sahip olur?

CAMPBELL: Derin bir gizem duygusuna sahip olarak.

MOYERS: Ama eğer Tanrı sadece hayal ettiğimiz tanrıysa, nasıl
kendi yaratılışımıza hayranlık duyabilir miyiz?

CAMPBELL: Bir rüyadan nasıl korkabiliriz? Anlamlı aydınlanmaya ulaşmak için Tanrı imajınızı aşmanız gerekir. Psikolog Jung'un konuyla ilgili bir sözü vardır: "Din, Tanrı deneyimine karşı bir savunmadır."

Gizem bir dizi kavram ve fikre indirgenmiştir ve bu kavram ve fikirlerin vurgulanması aşkın olana kısa devre yaptırabilir,

Machine Translated by Google

bağlantılı deneyim. Yoğun bir gizem deneyimi, kişinin nihai dini deneyim olarak kabul etmesi gereken şeydir.

MOYERS: İsa'nın kim olduğunu bulmak için Hıristiyan inancını, Hıristiyan doktrinini, Hıristiyan Kilisesi'ni geçmeniz gerektiğine inanan birçok Hıristiyan var -- CAMPBELL: İsa'nın hayali görüntüsünü geçmeniz gerekiyor. Kişinin böyle bir tanrı imgesi, kişinin nihai engeli, nihai engeli haline gelir. Kendi ideolojinize, kendi küçük düşünce tarzınıza tutunursunuz ve daha büyük bir Tanrı deneyimi, almaya hazır olduğunuzdan daha büyük bir deneyim yaklaştığında, zihninizdeki görüntüye tutunarak ondan kaçarsınız. Bu inancınızı korumak olarak bilinir.

Ruhun farklı merkezler veya deneyimin arketipsel aşamaları aracılığıyla yükselişi fikrini biliyorsunuz. Açlık ve açgözlülükle ilgili temel hayvan deneyimleriyle başlar, ardından cinsel şevk ve şu ya da bu türden fiziksel ustalıkla devam edilir. Bunların hepsi deneyimin güçlendirici aşamalarıdır. Ama sonra, kalbin merkezine dokunulduğunda ve başka bir kişi veya yaratıkta bir şefkat duygusu uyandığında ve siz ve o diğerinin bir anlamda tek bir yaşamın yaratıkları olduğunuzu, yaşamın yepyeni bir aşaması olduğunu fark ettiğinizde. ruhta açılır. Kalbin dünyaya bu açılışı, mitolojik olarak bakire doğum olarak sembolize edilen şeydir. Eskiden temel bir insan hayvanı olan ve yalnızca sağlık, döl, güç ve biraz eğlence gibi fiziksel amaçlar için yaşayan bir hayvanda ruhsal bir yaşamın doğuşunu ifade eder.

Ama şimdi başka bir şeye geliyoruz. Çünkü bu şefkat, uyum ve hatta özdeşlik duygusunu bir başkasıyla ya da saygı duyulacak ve hizmet edilecek bir iyilik olarak zihninize yerleşmiş egoyu aşan bir ilkeyle deneyimlemek, bir kez ve her şey için doğru olanın başlangıcıdır. dini yaşam tarzı ve deneyim; ve bu daha sonra tüm zamansal formların yansımaları olduğu varlıkların o tek Varlığının tam deneyimi için yaşam tüketen bir arayışa yol açabilir.

Şimdi, tüm varlığın bu nihai temeli, biri formla, diğeri formsuz ve form dışı olmak üzere iki anlamda deneyimlenebilir. Tanrınızı form olarak deneyimlediğinizde, tasavvur eden zihniniz vardır ve tanrı vardır. Bir özne var, bir nesne var. Ancak nihai mistik amaç, kişinin tanrısıyla birleşmektir. Bununla dualite aşılır ve formlar kaybolur. Orada kimse yok, tanrı yok, sen yok.

Zihniniz, tüm kavramların ötesine geçerek, öz ile özdeşleşme içinde çözülmüştür.

Machine Translated by Google

kendi varlığınızın temeli, çünkü tanrınızın mecazi imgesinin atıfta bulunduğu şey, kendi varlığınızın nihai gizemidir, bu aynı zamanda dünyanın varlığının gizemidir. Ve işte bu kadar.

MOYERS: Elbette, Hıristiyan inancının özü, Tanrı'nın Mesih'te olduğudur, sözünü ettiğiniz bu temel güçler, insanlığı Tanrı ile uzlaştıran bir insanda vücut bulmuşlardır.

CAMPBELL: Evet ve temel Gnostik ve Budist fikir, bunun sizin ve benim için de geçerli olduğu. İsa, kendisinin ve Baba olarak adlandırdığı şeyin bir olduğunu kendi içinde anlayan tarihi bir kişiydi ve doğasının Mesihliği hakkındaki bu bilgiyle yaşadı.

Hatırlıyorum, bir keresinde içinizdeki Mesih duygusu dışında yaşamaktan bahsettiğim bir konferans veriyordum ve dinleyicilerden bir rahip (daha sonra bana söylendiği gibi) yanındaki kadına döndü ve fısıldadı, "Bu küfürdür. "

MOYERS: İçinizdeki Mesih ile ne demek istediniz?

CAMPBELL: Demek istediğim, kendi ego sisteminize, kendi arzularınıza göre değil, içinizdeki insanlık duygusu, Mesih'e göre yaşamanız gerektiğiydi. Bir Hindu atasözü vardır, "Bir tanrıdan başkası bir tanrıya tapamaz." Ona layıkıyla tapınmak ve O'nun sözüne göre yaşamak için, tanrınızın size temsil ettiği ruhsal ilke ile bir ölçüde kendinizi özdeşleştirmeniz gerekir.

MOYERS: İçimizdeki tanrıyı, içimizdeki Mesih'i, içimize gelen aydınlanmayı ya da uyanışı tartışırken, kişinin kendine ve dünyaya dair çarpık bir bakış açısına yol açan narsist olma, benliğe takıntı olma tehlikesi yok mu?

CAMPBELL: Bu elbette olabilir. Bu, akımın bir tür kısa devresidir. Ama bütün amaç, kişinin kendini aşması, kişinin kendi benlik kavramını aşması, ki bu kişinin sadece kusurlu bir tezahürü olduğu şeye. Örneğin bir meditasyondan çıktığınızda, tüm faydaları, ne olursa olsun, dünyaya, tüm canlılara vermeniz, onları kendinize saklamamanız gerekir.

Görüyorsunuz, "Ben Tanrıyım" diye düşünmenin iki yolu var. "Burada, fiziksel varlığımda ve zamansal karakterimde Tanrı'yım" diye düşünüyorsanız, delirmişsinizdir ve deneyimi kısa devre yapmışsınızdır. Siz Tanrı'sınız, egonuzda değil, ikili olmayan aşkın olanla bir olduğunuz en derin varlığınızda.

Machine Translated by Google

MOYERS: Bir yerde çevremizdekilerin -- çocuklarımızın, eşlerimizin, sevdiklerimizin, komşularımızın -- kurtarıcı figürleri olabileceğimizi ama asla Kurtarıcı olamayacağımızı söylüyorsunuz. Anne ve baba olabileceğimizi söylüyorsun ama asla Anne ve Baba olamazsın. Bu bir sınırlamanın tanınması, değil mi?

CAMPBELL: Evet, öyle.

MOYERS: Kurtarıcı İsa hakkında ne düşünüyorsun?

CAMPBELL: İsa hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Tek bildiğimiz, bize ne söylediğini ve yaptığını söyleyen dört çelişkili metin.

MOYERS: O yaşadıktan yıllar sonra yazıldı.

CAMPBELL: Evet, ama buna rağmen, sanırım İsa'nın ne dediğini yaklaşık olarak bilebiliriz. İsa'nın sözlerinin muhtemelen orijinallerine oldukça yakın olduğunu düşünüyorum. Örneğin İsa'nın ana öğretisi şudur: Düşmanlarınızı sevin.

MOYERS: Düşmanını, düşmanın yaptığına göz yummadan, saldırganlığını kabul etmeden nasıl seversin?

CAMPBELL: Size bunu nasıl yapacağınızı söyleyeceğim: Düşmanınızın gözündeki zerreyi değil, kendi gözünüzden ışını koparın. Hiç kimse düşmanının yaşam tarzını diskalifiye edecek durumda değildir.

MOYERS: Bugün İsa'nın bir Hıristiyan olacağını düşünüyor musunuz?

CAMPBELL: Bildiğimiz türden bir Hıristiyan değil. Belki de yüksek ruhsal gizemlerle gerçekten temas halinde olan bazı keşişler ve rahibeler, İsa'nın olduğu türden olabilir.

MOYERS: Yani İsa Kilise'ye ait olmayabilirdi
militan?

CAMPBELL: İsa hakkında militan hiçbir şey yok. İncillerin hiçbirinde böyle bir şey okumam. Petrus kılıcını çekti ve hizmetçinin kulağını kesti ve İsa, "Kılıcını geri koy Petrus" dedi. Ama Peter kılıcını çıkardı ve o zamandan beri iş başında.

Yirminci yüzyılı yaşadım ve bir çocukken bana henüz düşman olmayan ve hiçbir zaman düşman olmamış bir halk hakkında ne söylendiğini biliyorum. Onları potansiyel düşmanlar olarak göstermek ve onlara yönelik saldırımızı haklı çıkarmak için, yankıları bugün bile yankılanan bir nefret, yanlış beyan ve aşağılama kampanyası başlatıldı.

MOYERS: Yine de bize Tanrı'nın sevgi olduğu söylendi. Bir keresinde İsa'nın şu sözünü aldınız: "Düşmanlarınızı sevin ve size zulmedenler için dua edin ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız; çünkü o,

Machine Translated by Google

güneş kötünün ve iyinin üzerine doğar ve haklının ve haksızın üzerine yağmur gönderir" -- bir zamanlar bunu Hıristiyan öğretilerinin en yüksek, en asil, en cesuru olarak kabul etmiştiniz. Hâlâ böyle hissediyor musunuz?

CAMPBELL: Ben şefkatin temel dini deneyim olduğunu düşünüyorum ve o olmadığı sürece elinizde hiçbir şey yok.

MOYERS: Hıristiyan Yeni Ahit'teki en etkileyici ayetin benim için ne olduğunu söyleyeceğim: "İnanıyorum. İnançsızlığıma yardım et." Bu nihai gerçekliğe, deneyimleyebileceğime ve deneyimleyebileceğime inanıyorum. Ama sorularıma cevap bulamıyorum. Tanrı var mı sorusuna inanıyorum.

CAMPBELL: Birkaç yıl önce çok eğlenceli bir deneyim yaşadım. Katolik üniversitelerimizden birinde profesör olan bir rahiple tanıştığım New York Athletic Club yüzme havuzundaydım. Bu yüzden yüzdükten sonra, gelip "yatay atlet" pozisyonu dediğimiz bir şezlonga oturdum ve yanımdaki rahip, "Şimdi Bay Campbell, rahip misiniz? "

"Hayır baba" diye cevap verdim.

"Katolik misin?" diye sordu.

"Öyleydim baba" diye cevap verdim.

Sonra sordu - ve bence soruyu ifade etmesi ilginç bu şekilde -- "Kişisel bir tanrıya inanıyor musunuz?"

"Hayır baba" dedim.

Ve o, "Pekala, sanırım kişisel bir tanrının varlığını mantıkla kanıtlamanın bir yolu yok" diye yanıtladı.

"Olsaydı baba," dedim, "o zaman inancın değeri ne olurdu?"

Pekala, Bay Campbell, dedi rahip çabucak, "sizinle tanıştığıma memnun oldum." Ve o kapalıydı. Jujitsu atışı yaptığımı hissettim.

Ama bu benim için aydınlatıcı bir konuşmaydı. Katolik bir babanın "Kişisel bir tanrıya inanır mısın?" diye sorması. benim için kişisel olmayan bir tanrının, yani kendi içinde aşkın bir zemin veya enerjinin olasılığını da kabul ettiği anlamına geliyordu. Buda bilinci fikri, her şeyi ve tüm yaşamları bilgilendiren içkin, aydınlık bir bilinçtir. O bilincin parçalarıyla, o enerjinin parçalarıyla düşünmeden yaşıyoruz. Ancak dini yaşam tarzı, bu belirli zamanda bu belirli bedenin kendi çıkarlarına yönelik niyetleri açısından değil, o daha büyük bilincin içgörüsü açısından yaşamaktır.

Aziz Thomas'a göre yakın zamanda keşfedilen Gnostik İncil'de önemli bir pasaj vardır: " 'Krallık ne zaman gelecek?' İsa'nın

Machine Translated by Google

müritler soruyor." Mark 13'te sanırım öyle, dünyanın sonunun gelmek üzere olduğunu okuyoruz. Yani, mitolojik bir görüntü -- dünyanın sonunun görüntüsü -- orada kehanet olarak kabul ediliyor. gerçek, fiziksel, tarihsel bir gerçektir.
Ama Thomas'ın versiyonunda, İsa cevap verir: "Baba'nın krallığı bekleyerek gelmeyecektir. Baba'nın krallığı dünyaya yayılmıştır ve insanlar onu görmezler" - bu yüzden şimdi size bu anlamda bakıyorum, ve ilahi olanın mevcudiyetinin nuru senin aracılığınla bana biliniyor.

MOYERS: Benim aracılığımla mı?

CAMPBELL: Sen, tabii. İsa, "Ağzımdan içen benim gibi olacak ve ben de o olacağım" derken, hepimizin varlığı olan Mesih dediğimiz varlıkların varlığı açısından konuşuyor. . Bununla ilgili olarak yaşayan herkes Mesih gibidir. Hayatına Söz'ün mesajını getiren herkes İsa'ya eşdeğerdir, bunun anlamı budur.

MOYERS: Yani, "Sana Tanrı'yı yayıyorum" derken bunu kastediyorsun.

CAMPBELL: Öylesin , evet.
MOYERS: Ya sen bana?

CAMPBELL: Ve bunu ciddi bir şekilde konuşuyorum.

MOYERS: Ciddiye alıyorum. tanrısallık olduğunu hissediyorum diğerinde.

CAMPBELL: Sadece bu değil, bu konuşmada temsil ettiğiniz ve ortaya çıkarmaya çalıştığınız şey, bu ruhsal ilkelerin gerçekleşmesidir. Yani araç sensin. Sen ruhun ışıltısısın.

MOYERS: Bu herkes için geçerli mi?

CAMPBELL: Kendi sınırlarına ulaşan herkes için doğrudur. hayat kalbin seviyesi.

MOYERS: Gerçekten dünyanın bir coğrafyası olduğuna inanıyorsunuz. ruh?

CAMPBELL: Bu mecazi bir dil, ancak bazı insanların cinsel organlar düzeyinde yaşadığını ve bunun için yaşadıklarını söyleyebilirsiniz. Hayatın anlamı bu. Bu Freud'un felsefesi, değil mi? O zaman, hayatın tüm engellere ve engelleri aşmaya odaklandığı Adler'in güç istenci felsefesine gelirsiniz. Pekala, elbette, bu mükemmel bir yaşam ve bunlar aynı zamanda tanrısallık biçimleridir. Ama onlar hayvan seviyesinde. Sonra başka bir yaşam türü gelir, ki bu

Machine Translated by Google

kendini bir şekilde başkalarına vermeyi içerir. Bu, kalbin açılmasında sembolize edilendir.

MOYERS: O yaşamın kaynağı nedir?

CAMPBELL: Senin ötekindeki yaşamının, ikimizdeki tek yaşamın tanınması olmalı. Tanrı o tek yaşam için bir görüntüdür. Kendimize bu hayatın nereden geldiğini soruyoruz ve her şeyin birileri tarafından yapılmış olması gerektiğini düşünen insanlar, "Eh, bunu Tanrı yaptı" diye düşünecek. Yani tüm bunların kaynağı Tanrı'dır.

MOYERS: Peki, din nedir?

CAMPBELL: "Din" kelimesi din anlamına gelir , geriye bağlantı. İkimizin de içindeki tek hayat olduğunu söylersek, o zaman benim ayrı hayatım tek bir hayatla, religio ile bağlantılıdır, bağlantılıdır. Bu, bu bağlantı halkasını temsil eden din imgelerinde sembolize edilmiştir.

MOYERS: Ünlü psikolog Jung, en güçlü dini sembollerden birinin daire olduğunu söylüyor. Çemberin insanlığın en büyük ilk görüntülerinden biri olduğunu ve çemberin sembolünü incelerken benliği analiz ettiğimizi söylüyor. Bundan ne çıkarıyorsun?

CAMPBELL: Bütün dünya bir dairedir. Tüm bu dairesel görüntüler ruhu yansıtır, bu nedenle bu mimari tasarımlar ile ruhsal işlevlerimizin gerçek yapılanması arasında bir ilişki olabilir.

Bir sihirbaz sihir yapmak istediğinde, kendi etrafına bir daire çizer ve bu sınırlı daire içinde, bu hava geçirmez şekilde kapatılmış alan içinde, dairenin dışında kaybolan güçler devreye sokulabilir.

MOYERS: Bir Kızılderili şefi hakkında okuduğumu hatırlıyorum, "Kamp kurduğumuzda, bir daire içinde kamp kurarız. Kartal yuva yaptığında yuva bir daire içindedir. Ufka baktığımızda, ufuktur. bir daire içinde." Bazı Kızılderililer için çemberler çok önemliydi, değil mi?

CAMPBELL: Evet. Ama aynı zamanda Sümer mitolojisinden miras aldığımız pek çok şeyde varlar. Dört ana nokta ve üç yüz altmış derece ile daireyi miras aldık. Resmi Sümer yılı, zamanın dışında kalan ve toplumlarını göklerle ilişkilendiren törenleri olan, sayılmaz beş kutsal günle üç yüz altmış gündü. Şimdi zamanla ilgili bu döngü hissini kaybediyoruz, çünkü dijital zamanımız var, burada sadece uğuldayan zamanınız var.

Machine Translated by Google

Dijitalden zamanın akışını anlıyorsunuz. New York'taki Penn İstasyonu'nda saatleri, dakikaları, saniyeleri, saniyenin onda birini ve yüzlerce saniyeyi gösteren bir saat var. Yüzlerce saniyenin geçtiğini gördüğünüzde, zamanın nasıl geçtiğini anlıyorsunuz.

Daire ise bütünlüğü temsil eder. Daire içindeki her şey, çevrelenmiş, çerçevelenmiş tek bir şeydir. Bu uzaysal yönü olurdu. Ama çemberin zamansal yönü, gitmeniz, bir yere gitmeniz ve her zaman geri gelmenizdir. Tanrı alfa ve omega, kaynak ve sondur. Daire, ister zamanda ister uzayda olsun, hemen tamamlanmış bir bütünlüğü önerir.

MOYERS: Başlangıç yok, son yok.

CAMPBELL: Yuvarlak ve yuvarlak ve yuvarlak. Örneğin yılı ele alalım. Kasım ayı geldiğinde, yine Şükran Günü'müz var. Sonra Aralık gelir ve yine Noelimiz olur. Sadece ay tekrar dolaşmakla kalmaz, ay döngüsü, gün döngüsü de olur. Saatlerimize baktığımızda ve zamanın döngüsünü gördüğümüzde bunu hatırlıyoruz. Aynı saat ama başka bir gün.

MOYERS: Çin, kendisini Merkezin Krallığı olarak adlandırırdı ve Azteklerin de kendi kültürleri hakkında benzer bir sözü vardı. Sanırım çemberi kozmolojik düzen olarak kullanan her kültür kendini merkeze koyuyor. Dairenin neden evrensel olarak sembolik hale geldiğini düşünüyorsunuz?

CAMPBELL: Çünkü her zaman deneyimlenir - gün içinde, yıl içinde, maceranıza atılmak için evden ayrılırken - avlanmak ya da her ne olursa olsun - ve eve geri dönerken. Sonra daha derin bir deneyim de var, rahmin ve mezarın gizemi. İnsanlar gömüldüğünde, yeniden doğuş içindir. Gömme fikrinin kökeni budur. Birini yeniden doğması için toprak ananın rahmine geri koyarsın. Tanrıça'nın çok erken dönem görüntüleri onu ruhu geri alan bir anne olarak gösterir.

MOYERS: Çalışmalarınızı okuduğumda -- The Masks of God ya da The Way of the Animal Powers ya da The Mythic Image -- İster büyülü tasarımlarda ister mimaride olsun, hem antik hem de modern, sık sık dairenin görüntüleriyle karşılaşıyorum. ; Hindistan'ın kubbe şeklindeki tapınaklarında ya da Rodezya'nın Paleolitik kaya gravürlerinde ya da Azteklerin takvim taşlarında ya da antik Çin bronz kalkanlarında ya da Eski Ahit peygamberi Hezekiel'in gökyüzündeki tekerlekten bahseden vizyonlarında olsun. rastlamaya devam ediyorum

Machine Translated by Google

Bu görüntü. Ve bu yüzük, benim alyansım da bir daire. Bu neyi sembolize ediyor?

CAMPBELL: Bu, evliliği nasıl anladığınıza bağlı.
"Sembol" kelimesinin kendisi, bir araya getirilmiş iki şey anlamına gelir. Bir kişinin bir yarısı, diğerinin diğer yarısı vardır ve sonra bir araya gelirler. Tanıma, yüzüğü, tamamlanmış daireyi bir araya getirmekten gelir. Bu benim evliliğim, bu benim bireysel hayatımın, ikisinin bir olduğu, iki kişilik daha büyük bir yaşamda birleşmesi. Yüzük, birlikte bir daire içinde olduğumuzu gösterir.

MOYERS: Yeni bir papa göreve geldiğinde, balıkçının yüzüğünü alır -- başka bir daire.
CAMPBELL: Bu özel yüzük, İsa'nın balıkçı olan havarileri çağırmasının simgesidir. "Seni insan avcısı yapacağım" dedi. Bu, Hıristiyanlıktan daha eski olan eski bir motiftir. Orpheus, suda balık gibi yaşayan insanları ışığa çıkaran balık tutan "Balıkçı" olarak adlandırılır. Balığın insana dönüşmesiyle ilgili eski bir fikir.

Balık doğası, karakterimizin en kaba hayvan doğasıdır ve dini çizgi, sizi bundan kurtarmaya yöneliktir.
MOYERS: İngiltere'nin yeni bir kralı veya yeni kraliçesi verilir.
taç giyme yüzüğü.
CAMPBELL: Evet, çünkü yüzüğün başka bir yönü daha var -- bu bir esaret. Kral olarak bir ilkeye bağlısınız. Sadece kendi tarzınla yaşamıyorsun. İşaretlendin. İnisiyasyon ayinlerinde insanlar kurban edildiğinde ve dövüldüğünde başkalarına ve topluma bağlanırlar.

MOYERS: Jung, çemberden bir mandala olarak bahseder.
CAMPBELL: "Mandala", "daire" için Sanskritçe bir kelimedir, ancak kozmik bir düzen anlamına gelecek şekilde koordine edilmiş veya sembolik olarak tasarlanmış bir dairedir. Mandalaları oluştururken kişisel çemberinizi evrensel çemberle koordine etmeye çalışıyorsunuz. Örneğin, çok ayrıntılı bir Budist mandalasında, güç kaynağı, aydınlatma kaynağı olarak tanrı merkezdedir. Periferik görüntüler, tanrının ışıltısının tezahürleri veya yönleri olacaktır.

Kendiniz için bir mandala çalışırken, bir daire çizersiniz ve ardından yaşamınızdaki farklı dürtü sistemlerini ve değer sistemlerini düşünürsünüz. Sonra onları besteler ve merkezinizin nerede olduğunu bulmaya çalışırsınız. Mandala yapmak, hayatınızın tüm bu dağınık yönlerini çekmek için bir disiplindir.

Machine Translated by Google

birlikte, bir merkez bulmak ve kendinizi ona yönlendirmek için. Çemberinizi evrensel çemberle koordine etmeye çalışıyorsunuz.

MOYERS: Merkezde olmak mı?

CAMPBELL: Merkezde, evet. Örneğin, Navaho Kızılderilileri arasında şifa törenleri, çoğunlukla zeminde mandala olan kum boyamalarla yapılır. Tedavi edilecek kişi, özdeşleşeceği mitolojik bir bağlama girmenin bir yolu olarak mandalaya girer - kendini sembolize edilmiş güçle özdeşleştirir. Mandalalarla kum boyama fikri ve bunların meditasyon amaçlı kullanımı Tibet'te de görülür. Tibetli keşişler, hayatımızda işleyen ruhsal güçlerin güçlerini temsil etmek için kozmik görüntüler çizerek kum boyama uygularlar.

MOYERS: Görünüşe göre merkeze almaya çalışmak için biraz çaba var. evrenin merkezi olan birinin hayatı --

CAMPBELL: -- mitolojik imgeler yoluyla, evet. Görüntü, sembolize edilen güçle özdeşleşmenize yardımcı olur. Bir kişinin farklılaşmamış bir şeyle veya başka bir şeyle özdeşleşmesini pek de bekleyemezsiniz. Ama ona belirli gerçekleşmelere işaret eden nitelikler verdiğinizde, kişi onu takip edebilir.

MOYERS: Kutsal Kâse'nin mükemmel uyumun, mükemmellik arayışının, bütünlük ve birlik arayışının merkezini temsil ettiğine dair bir teori var.

CAMPBELL: Kutsal Kase için birçok kaynak var. Biri, bilinçaltının derinliklerinde, deniz tanrısının malikanesinde bir bolluk kazanı olmasıdır. Yaşam enerjileri bize bilinçdışının derinliklerinden gelir. Bu kazan, tükenmez bir kaynaktır, merkezdir, tüm yaşamın içinden çıktığı köpüren kaynaktır.

MOYERS: Sence bu bilinçdışı mı?

CAMPBELL: Sadece bilinçdışı değil, aynı zamanda dünyanın vadisi. Etrafınızdaki şeyler her zaman canlanıyor. Dünyaya akan bir hayat var ve tükenmez bir kaynaktan akıyor.

MOYERS: Şimdi, bundan ne çıkarıyorsunuz -- çok farklı kültürlerde, zaman ve mekanla ayrılmış, aynı imgeler ortaya çıkıyor?

CAMPBELL: Bu, psişede tüm insanlık için ortak olan belirli güçlerden bahsediyor. Aksi halde bu kadar detaylı yazışmalarınız olamazdı.

Machine Translated by Google

MOYERS: Öyleyse, birçok farklı kültürün yaratılış hikayesini veya bakire doğum hikayesini ya da gelip ölen ve yeniden dirilen bir kurtarıcı hikayesini anlattığını görürseniz, içimizde ne olduğu hakkında bir şeyler söylüyorlar. anlamak gerek.

CAMPBELL: Bu doğru. Mit imgeleri, her birimizin ruhsal potansiyellerinin yansımalarıdır. Bunları düşünerek kendi yaşamlarımızda güçlerini uyandırırız.

MOYERS: Yani bir kutsal yazı insanın Tanrı'nın suretinde yaratıldığından bahsettiğinde, o kişinin dini, kültürü, coğrafyası veya mirası ne olursa olsun her insanın sahip olduğu belirli niteliklerden mi bahsediyor?

CAMPBELL: Tanrı, Tanrı'nın nihai temel fikri olacaktır. adam.

MOYERS: Birincil ihtiyaç.

CAMPBELL: Ve hepimiz Tanrı'nın suretinde yaratıldık. O insanın nihai arketipidir.

MOYERS: Eliot, hareket ve durağanlığın bir arada olduğu, zamanın hareketi ile sonsuzluğun durgunluğunun bir arada olduğu merkez olan dönen dünyanın hareketsiz noktasından bahsediyor.

CAMPBELL: Bu, Kâse tarafından temsil edilen tükenmez merkezdir. Hayat var olduğunda, ne korkar ne de arzular, sadece olur. Sonra var olur ve korkmaya ve arzulamaya başlar. Korku ve arzudan kurtulabildiğinizde ve olduğunuz yere geri döndüğünüzde, o noktaya geldiniz demektir. Goethe, tanrılığın ölülerde değil, oluşta ve değişmede, hâlihazırda olup da hızlanmış olanda değil, yaşayanlarda etkili olduğunu söyler. Bu nedenle, akıl, oluş ve değişme yoluyla ilahi olana doğru çabalamakla ilgilenirken, zeka, hızlı, bilinen, bilinen ve böylece bir yaşamı şekillendirmek için kullanılacak olandan yararlanır.

Ama kendinizi tanıma arayışınızın amacı, kendi içinizdeki o yanan noktada, kendi içinizdeki şey haline gelmekte, dünyanın iyilerinden ve kötülüklerinden masum ve dolayısıyla arzusuz ve korkusuz olmaktır. Kusursuz bir cesaretle savaşa giden bir savaşçının durumu budur. Hareket halindeki hayat budur. Bitki yetiştirmenin yanı sıra savaş mistisizminin de özü budur. Ben çimenleri düşünüyorum -- bilirsiniz, her iki haftada bir bir adam çim biçme makinesiyle gelir ve onu keser. Diyelim ki çimenler, "Pekala, Pete aşkına,

Machine Translated by Google

Bu şekilde kesilmeye devam edersen ne faydası var?" Bunun yerine büyümeye devam ediyor. Merkezin enerjisinin anlamı budur. Kâse'nin, tükenmez pınarın, kaynağın imgesinin anlamı budur. kaynak bir kez var olduktan sonra ne olacağını umursamaz önemli olan vermek ve var olmaktır ve bu senin içindeki yaşam noktasıdır.
Bütün bu mitlerin size anlatmak istediği şey budur.

Karşılaştırmalı mitoloji çalışmasında, bir sistemdeki görüntüleri diğerindeki görüntülerle karşılaştırırız ve her ikisi de aydınlanır, çünkü biri anlamın bir yönüne ve diğer yönüne vurgu yapacak ve net bir ifade verecektir. Birbirlerini netleştirirler.

Karşılaştırmalı mitoloji öğretmeye başladığımda, öğrencilerimin dini inançlarını yok etmekten korktum ama bulduğum şey tam tersiydi. Onlar için pek bir şey ifade etmeyen, ancak ebeveynlerinin onlara verdiği dini gelenekler, benzer imgelere daha içsel veya manevi bir anlam verildiği diğer geleneklerle karşılaştırdığımızda aniden yeni bir şekilde aydınlandı. tercüme.

Hristiyan öğrencilerim, Yahudi öğrencilerim, Budist öğrencilerim, birkaç Zerdüşt öğrencim oldu - hepsi bu deneyimi yaşadı. Dini bir sistemin sembollerini yorumlamanın ve onları gerçekler yerine metaforlar olarak adlandırmanın tehlikesi yoktur. Bunun yaptığı, onları kendi içsel deneyiminiz ve yaşamınız için mesajlara dönüştürmektir. Sistem aniden kişisel bir deneyim haline gelir.

MOYERS: Başkalarının da aynı özlemleri deneyimlediğini ve sıradan insan dili kostümünün ötesinde bir deneyimi ifade etmeye çalışmak için benzer imgeler aradığını bilerek kendi inancımda daha güçlü hissediyorum.

CAMPBELL: Palyaçolar ve palyaço dinleri bu yüzden faydalıdır. Germen ve Kelt mitleri palyaço figürleriyle, gerçekten grotesk tanrılarla doludur. Bu noktayı ortaya koyuyor, ben nihai görüntü değilim, bir şeye şeffafım. İçime bak, komik formuma.

MOYERS: Bir tarafı kırmızı, diğer tarafı mavi renkli bir şapkayla yolda yürüyen tanrının bazı Afrika geleneklerinde harika bir hikayesi vardır. Tarladaki çiftçiler akşam köye gittiklerinde, "Şu mavi şapkalı tanrıyı gördün mü?" derler. Ve diğerleri, "Hayır, hayır, kırmızı bir şapkası vardı" diyor. Ve kavgaya tutuşurlar.

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Evet, bu Nijeryalı düzenbaz tanrısı Eshu. Önce bir yöne yürüyerek, sonra dönüp şapkasını da çevirerek daha da kötüleştirir, böylece yine kırmızı veya mavi olur.
Sonra bu iki adam kavgaya tutuşup yargılanmak üzere kralın huzuruna çıkarıldıklarında, bu düzenbaz tanrı ortaya çıkar ve şöyle der: "Benim hatam, yaptım ve yapmak istedim. Kavga çıkarmak benim en büyük sevincimdir. "

MOYERS: Bunda bir gerçek var.

CAMPBELL: Kesinlikle var. Herakleitos, bütün büyük şeylerin yaratıcısının çekişme olduğunu söyledi. Bu sembolik düzenbaz fikrinde böyle bir şey gizli olabilir. Bizim geleneğimizde işi Bahçedeki yılan yapardı. Tam her şey düzelip düzeldiğinde, resme bir elma attı.

Hangi düşünce sistemine sahip olursanız olun, muhtemelen sınırsız yaşamı içeremez. Her şeyin böyle olduğunu düşündüğünüzde, düzenbaz gelir ve her şey alt üst olur ve siz değişir ve yeniden olursunuz.

MOYERS: Bu hikayeleri anlattığında fark ediyorum, Joe, onlara mizahla anlatıyorsun. Garip ve acımasız şeyler hakkında olsalar bile, onlardan her zaman zevk alıyor gibisin.

CAMPBELL: Mitoloji ile bizim Yahudi-Hıristiyan dinimiz arasındaki temel fark, mitolojinin tasvirlerinin mizahla işlenmesidir. Görüntünün bir şeyin simgesi olduğunu anlıyorsunuz. Ondan uzaktasın. Ama bizim dinimizde her şey yavan ve çok, çok ciddidir. Yahweh ile dalga geçemezsiniz.

MOYERS: Psikolog Maslow'un "doruk deneyimler" dediği ve James Joyce'un "epifaniler" dediği şeyi nasıl açıklıyorsunuz?

CAMPBELL: Şey, tam olarak aynı değiller. Doruk deneyim, varlığın uyumuyla ilişkinizi deneyimlediğiniz zaman, hayatınızın gerçek anlarını ifade eder. Kendi zirve deneyimlerim, onları yaşadıktan sonra zirve deneyimler olduğunu bildiğim deneyimlerin hepsi atletizmde geldi.

MOYERS: Deneyiminizin Everest'i hangisiydi?

CAMPBELL: Columbia'da koşarken, çok güzel olan birkaç yarış koştum. İkinci yarış sırasında, bunu bilmem için hiçbir sebep olmamasına rağmen kazanacağımı biliyordum, çünkü otuz metre önümde lider koşucu ile bayrak yarışında demir atmıştım. Ama sadece biliyordum ve bu benim en yüksek deneyimimdi. O gün beni kimse yenemezdi. Bu tam formda olmak ve bunu gerçekten bilmektir. sanmıyorum

Machine Translated by Google

hayatımda bu iki yarışı koştuğum kadar yetkin bir şekilde hiçbir şey yapmadım - - gerçekten dolu olma ve mükemmel bir iş çıkarma deneyimiydi.

MOYERS: Tüm doruk deneyimler fiziksel değildir.

CAMPBELL: Hayır, başka türden doruk deneyimleri de var. Ama zirve deneyimleri düşündüğümde aklıma gelenler bunlardı.

MOYERS: Peki ya James Joyce'un tecellileri?

CAMPBELL: Şimdi, bu başka bir şey. Joyce'un estetik deneyim formülü, sizi nesneye sahip olma isteği uyandırmamasıdır. Sizi tasvir edilen nesneye sahip olmaya sevk eden bir sanat eseri, pornografi olarak adlandırıyor. Estetik deneyim de sizi nesneyi eleştirmeye ve reddetmeye sevk etmez - bu tür sanatı didaktik ya da sanatta toplumsal eleştiri olarak adlandırır. Estetik deneyim, nesnenin basit bir şekilde görülmesidir. Joyce, onun etrafına bir çerçeve koyduğunuzu ve onu önce tek bir şey olarak gördüğünüzü ve onu tek bir şey olarak gördüğünüzde, parçanın parçaya, her parçanın bütünle ve bütünün birbiri ile ilişkisinin farkına vardığınızı söyler. onun parçalarından. Bu temel, estetik faktördür - ritim, ilişkilerin uyumlu ritmi. Ve sanatçı tarafından talihli bir ritim vurulduğunda, bir ışıltı yaşarsınız. Estetik tutuklamada tutuluyorsunuz. Epifani budur. Ve bu, dini terimlerle, her şeyi bildiren Mesih ilkesinin ortaya çıkması olarak düşünülebilecek şeydir.

MOYERS: Tanrı'yı gören azizin yüzü mü?

CAMPBELL: Kim olduğu önemli değil. Canavar olarak düşünebileceğin birini alabilirsin. Estetik deneyim, etik ve didaktiği aşar.

MOYERS: İşte bu noktada size katılmıyorum. Bana öyle geliyor ki, aydınlanmayı deneyimlemek için, baktığınız ama sahip olmak istemediğiniz nesnenin bir şekilde güzel olması gerekiyor. Ve bir an önce, en yüksek deneyiminizden, koşmaktan bahsettiğinizde, bunun güzel olduğunu söylediniz. "Güzel" estetik bir kelimedir. Güzellik uyumdur.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Yine de bunun Joyce'un tezahürlerinde olduğunu ve bunun sanat ve estetikle ilgili olduğunu söylediniz.

CAMPBELL: Evet.

MOYERS: Bana öyle geliyor ki ikisi de güzelse ikisi de aynı. Nasıl bir canavara bakıp bir aydınlanma yaşayabilirsin?

Machine Translated by Google

CAMPBELL: Sanatla ilişkili başka bir duygu daha var, güzel olan değil, yüce olan. Canavar dediğimiz şey, yüce olarak deneyimlenebilir. Normal yaşam biçimlerinin onları içeremeyeceği kadar geniş güçleri temsil ederler. Muazzam bir uzay genişliği yücedir. Budistler, genellikle yüksek tepelerde bulunan tapınaklarını konumlandırarak bu etkiyi nasıl elde edeceklerini bilirler. Örneğin, Japonya'daki bazı tapınak bahçeleri, önce yakın, samimi düzenlemeleri deneyimleyeceğiniz şekilde tasarlanmıştır. Bu arada tırmanıyorsunuz, ta ki aniden bir ekranı kırıp geniş bir ufuk açılana kadar ve bir şekilde, kendi egonuzun bu azalmasıyla birlikte bilinciniz yüce bir deneyime genişleyene kadar.

Yüce olanın bir başka kipi de muazzam enerji, kuvvet ve güçtür. Şehirlerinin Anglo-Amerikan doygunluk bombalamaları sırasında Orta Avrupa'da bulunan birkaç insan tanıdım - ve birçoğu bu insanlık dışı deneyimi sadece korkunç değil, bir ölçüde yüce olarak nitelendirdi.

MOYERS: Bir keresinde İkinci Dünya Savaşı gazisi ile röportaj yapmıştım. Sürpriz Alman saldırısının başarılı olmak üzere olduğu o sert kışta, Bulge Muharebesi'ndeki deneyimi hakkında onunla konuştum. "Geri dönüp baktığında, neydi?" dedim. O da "Muhteşemdi" dedi.

CAMPBELL: Ve böylece canavar bir tür tanrı.

MOYERS: Ve canavarla kastettiğin şey -

CAMPBELL: Bir canavarla, uyum, düzen ve etik davranış için tüm standartlarınızı patlatan korkunç bir varlık veya hayaleti kastediyorum. Örneğin, Vişnu dünyanın sonunda bir canavar olarak görünür. İşte orada, önce ateşle, sonra ateşi ve diğer her şeyi boğan şiddetli bir sel ile evreni yok ediyor. Külden başka bir şey kalmadı. Bütün kainat, bütün hayatı ve canları ile tamamen yok olmuştur. Yok edici rolündeki Tanrı budur. Bu tür deneyimler etik ya da estetik yargıların ötesine geçer. Etik yok ediliyor. Oysa bizim dinlerimizde insan vurgusu ile ahlak vurgusu da vardır - Tanrı iyi olarak nitelendirilmiştir. Hayır hayır! Tanrı korkunç. Cehennemi icat edebilen herhangi bir tanrı, Kurtuluş Ordusu'na aday değildir. Dünyanın sonu, bir düşünün! Ancak Ölüm Meleği hakkında bir Müslüman sözü vardır: "Ölüm meleği yaklaştığında korkunçtur. Sana ulaştığında mutluluktur."

Machine Translated by Google

Budist sistemlerde, özellikle Tibet sistemlerinde, meditasyon Budaları, biri barışçıl ve diğeri öfkeli olmak üzere iki açıdan ortaya çıkar. Egonuza ve onun küçük geçici üzüntüler ve sevinçler dünyasına şiddetle yapışırsanız, sevgili yaşam için asılı kalırsanız, ortaya çıkan tanrının gazaplı yönü olacaktır. Korkunç görünecek. Ama egonuz boyun eğip vazgeçtiği anda, aynı meditasyon Buda, bir mutluluk bahşeden olarak deneyimlenir.

MOYERS: İsa bir kılıç getirmekten bahsetmişti ve onun onu hemcinsine karşı kullanmak niyetinde olduğuna inanmıyorum. Bunu egoyu açma anlamında kastetmişti --ben sizi kendi benliğinizin bağlayıcı egosundan kurtarmaya geldim.

CAMPBELL: Sanskritçe'de viveka, "ayrımcılık" olarak bilinen şey budur . Başının üzerinde alevli bir kılıç tutarken gösterilen çok önemli bir Buda figürü var - peki bu kılıç ne için? Sadece geçici olanı ebedi olandan ayıran ayrım kılıcıdır. Kalıcı olanı geçici olandan ayıran kılıçtır. Zamanın tik-tik-tik, sonsuzluğu kapatır. Bu zaman alanında yaşıyoruz. Ama bu alana yansıyan, tezahür ettirilmiş ebedi bir ilkedir.

MOYERS: Sonsuz deneyim.

CAMPBELL: Ne olduğunuzun deneyimi.

MOYERS: Evet, ama sonsuzluk her neyse, o şu anda burada.

CAMPBELL: Ve başka hiçbir yerde. Ya da başka her yerde. Bunu burada ve şimdi deneyimlemezseniz, onu cennette elde edemezsiniz.
Cennet sonsuz değildir, sadece sonsuzdur.

MOYERS: Bunu takip etmiyorum.

CAMPBELL: Cennet ve cehennem sonsuza kadar olarak tanımlanır. Cennet sonsuz zamandır. Sonsuz değildir. Ebedi zamanın ötesindedir. Zaman kavramı sonsuzluğu kapatır. Tüm bu geçici acılar ve sıkıntılar, o derin ebediyet deneyiminin zemini üzerinden gelir ve gider. Dünyanın gelip geçen acılarına isteyerek ve sevinçle katılmaya yönelik bir Budist ideali vardır. Zamanın olduğu her yerde hüzün vardır.

Ancak bu keder deneyimi, kendi gerçek hayatımız olan kalıcı bir varlık duygusu üzerinde hareket eder.

MOYERS: Shiva'nın bir görüntüsü var, tanrı Shiva, alev çemberleri, ateş çemberleri ile çevrili.

CAMPBELL: Bu tanrının dansının ışıltısı. Shiva'nın dansı evrendir. Saçında bir kafatası ve yeni bir ay, ölüm ve

Machine Translated by Google

aynı anda yeniden doğuş, oluş anı. Bir elinde tik-tik-tik çalan küçük bir davul var. Bu zamanın davuludur, sonsuzluk bilgisini kapatan zamanın tıkırtısıdır. Zamanın içine hapsolduk. Ama Shiva'nın diğer elinde zamanın perdesini yakan ve zihnimizi sonsuzluğa açan bir alev vardır.

Shiva çok eski bir tanrıdır, belki de küçük damgalarla tapılan en eski tanrıdır. bugün dünya. MÖ 2000 veya 2500 mühürlerinden Shiva'yı açıkça gösteren ， figürleri gösteren resimler var.

Bazı tezahürlerinde, varlığın doğasının müthiş yönlerini temsil eden gerçekten korkunç bir tanrıdır. O, yaşam yanılsamasını ortadan kaldıran arketipsel yogidir, ama aynı zamanda yaşamın yaratıcısı, yaratıcısı ve aydınlatıcısıdır.

MOYERS: Mitler metafizikle ilgilenir. Ama din aynı zamanda ahlak, iyilik ve kötülükle ve sizinle nasıl ilişki kuracağımla ve size, karıma ve Tanrı'nın altındaki hemcinslerime nasıl davranmam gerektiğiyle ilgilenir. Mitolojide etiğin yeri ve rolü nedir?

CAMPBELL: Sizin ve diğerinin bir olduğunuzu fark ettiğiniz metafizik deneyimden bahsetmiştik. Etik, size sanki birbirinizleymişsiniz gibi yaşamayı öğretmenin bir yoludur. Tecrübeye sahip olmak zorunda değilsiniz çünkü dinin doktrini size diğeriyle şefkatli bir ilişki ima eden eylem kalıpları verir. Sadece kendi çıkarınız için hareket etmenin günah olduğunu size öğreterek bunu yapmanız için bir teşvik sunar. Bu, bedeninizle özdeşleşmedir.

MOYERS: Komşularını kendin gibi sev çünkü komşun kendinsin.

CAMPBELL: Bunu öğrendiğinde öğrendiğin şey bu.
öyle yapıldı.

MOYERS: Sizce neden bu kadar çok insan derin bir
sonsuza kadar yaşamayı istemek?

CAMPBELL: Bu benim anlamadığım bir şey.

MOYERS: Cehennem korkusundan ve arzu edilen alternatiften mi geliyor?

CAMPBELL: Bu iyi bir standart Hıristiyan doktrini - dünyanın sonunda genel bir yargının olacağı ve erdemli davrananların cennete, kötü bir şekilde hareket edenlerin ise cehenneme gönderileceği.

Machine Translated by Google

Bu, Mısır'a kadar uzanan bir tema. Osiris, ölen ve yeniden dirilen tanrıdır ve ebedi yönü ile ölülerin yargıcı olarak oturacaktır.
Mumyalama, kişiyi tanrıyla yüzleşmeye hazırlamaktı. Ama Mısır'da ilginç olan şey, tanrıya giden kişinin tanrıyla olan kimliğini tanımasıdır. Hıristiyan geleneğinde buna izin verilmez. Yani alternatifin cehennem ya da cennet olduğunu söylüyorsan, bana sonsuza dek cenneti ver.
Ama cennetin, Tanrı'nın kutsanmış suretinin bir görüntüsü olduğunu fark ettiğinizde, bu zamansız bir an olacaktır. Zaman patlar, bu yüzden tekrar, sonsuzluk sonsuz bir şey değildir. Onu tam burada, şimdi, dünyevi ilişkilerinizdeki deneyiminizde elde edebilirsiniz.

Bir çok arkadaşımı kaybettim, annemle babamı da. Ancak, onları kaybetmediğimi çok ama çok hevesle fark ettim. Onlarla birlikte olduğum o anın, şimdi hala benimle olan sonsuz bir niteliği var. O zaman bana verdiği şey hala benimle ve bunda bir tür ölümsüzlük iması var.

Oğlunu yeni kaybetmiş bir kadınla karşılaşan ve büyük bir üzüntü içinde olan Buda'nın bir hikayesi vardır. Buda, "Değerli bir çocuğunu, kocasını, akrabasını ya da arkadaşını kaybetmemiş biriyle tanışmak için etrafta dolaşmanı öneririm." dedi. Ölümlülüğün, içinizde ölümlülüğün aşkın olan bir şeyle ilişkisini anlamak zor bir iştir.

MOYERS: Mitler ölümsüzlük arzusuyla doludur.
onlar değil?

CAMPBELL: Evet. Ancak ölümsüzlük, sonsuz bir beden olarak yanlış anlaşıldığında, gerçekten bir palyaço oyununa dönüşür. Öte yandan, ölümsüzlük, şimdi kendi yaşamınızda ebedi olanla özdeşleşmek olarak anlaşıldığında, bu yine başka bir şeydir.

MOYERS: Hayatın tüm sorununun döndüğünü söylediniz.
olmaya karşı olma etrafında.

CAMPBELL: Evet. Olmak her zaman kesirlidir. ve olmak
toplamdır.

MOYERS: Ne demek istiyorsun?

CAMPBELL: Diyelim ki tamamen insan olacaksınız. İlk birkaç yıl içinde bir çocuksun ve bu insanın sadece bir kısmı. Birkaç yıl sonra ergenlik çağındasın ve bu kesinlikle insanın küçük bir kısmı. Olgunlukta hala kesirlisiniz - çocuk değilsiniz ama henüz yaşlı değilsiniz. resimde var

Machine Translated by Google

Dünyayı ortaya çıkaran, her şeyi zamanın parçalanmasına emanet eden yaratılışın büyük patlaması olan orijinal, konsantre enerjinin Upanişadları. Ama orijinal varlığın tam gücüne zamanın parçalarını görmek - bu sanatın bir işlevidir.

MOYERS: Güzellik, var olmanın coşkusunun bir ifadesidir.
canlı.

CAMPBELL: Her an böyle bir deneyim olmalı.
MOYERS: Ve yarın olacağımız şey,
bu deneyime kıyasla önemli.
CAMPBELL: Bu harika an, Bill. Belli bir şekilde yapmaya çalıştığımız şey, öznemizin varlığını, onu kısmi ifade etme biçimimiz aracılığıyla ifade etmektir.

MOYERS: Ama eğer Tanrı'yı tarif edemiyorsak, dilimiz yeterli değilse, bu yüce binaları nasıl yapıyoruz? Sanatçıların Tanrı hakkında ne düşündüklerini yansıtan bu sanat eserlerini nasıl yaratırız? Bunu nasıl yapabiliriz?

CAMPBELL: Sanatın yansıttığı şey bu -- sanatçıların Tanrı hakkında düşündükleri, insanların Tanrı hakkında deneyimledikleri. Ancak nihai, niteliksiz gizem, insan deneyiminin ötesindedir.
MOYERS: Yani deneyimlediğimiz şey her ne ise, duruma bağlı olmayan bir dilde ifade etmeliyiz.
CAMPBELL: İşte bu. İşte şiir bunun içindir. Şiir, nüfuz edilmesi gereken bir dildir. Şiir, kelimelerin kendilerinin ötesine geçen imalar ve önerilere sahip olacak kesin bir kelime seçimini içerir. O zaman aydınlığı, aydınlığı deneyimlersiniz. Epifani, özün gösterilmesidir.

MOYERS: Yani Tanrı'nın deneyimi tarif edilemez,
ama onu tarif etmeye çalışmak zorunda mı hissediyoruz?
CAMPBELL: Bu doğru. Schopenhauer, "Bireyin Kaderinde Görünür Bir Niyet Üzerine" adlı muhteşem denemesinde, ileri bir yaşa geldiğinizde ve yaşamınıza geri dönüp baktığınız zaman, sanki tutarlı bir düzen ve plana sahipmiş gibi görünebilir. bir romancı tarafından. Gerçekleştiklerinde tesadüfi görünen ve önemsiz görünen olaylar, tutarlı bir olay örgüsünün oluşumunda vazgeçilmez faktörler olarak ortaya çıkıyor. Peki bu komployu kim besteledi? Schopenhauer, tıpkı rüyalarınızın kendinizin bir veçhesinden oluşması gibi,

Machine Translated by Google

bilincinizin farkında olmadığı, dolayısıyla tüm yaşamınız da içinizdeki iradeden oluşur. Ve nasıl ki görünüşte tesadüfen karşılaşacağınız insanlar hayatınızın yapılanmasında öncü ajanlar haline geldilerse, siz de bilmeden başkalarının hayatlarına anlam veren bir ajan olarak hizmet etmiş olacaksınız. Her şey, her şey bilinçsizce diğer her şeyi yapılandırırken, büyük bir senfoni gibi bir araya geliyor. Ve Schopenhauer, sanki hayatlarımızın, tüm rüya karakterlerinin de rüya gördüğü tek bir rüya görenin tek büyük rüyasının özellikleri olduğu sonucuna varıyor; öyle ki her şey diğer her şeye bağlanır, doğadaki evrensel irade olan tek yaşam iradesi tarafından hareket ettirilir.

Bu muhteşem bir fikir -- Hindistan'da bir mücevher ağı olan ve bir ipliğin diğerinin üzerinden her geçişinde diğer tüm yansıtıcı mücevherleri yansıtan bir mücevherin bulunduğu Indra Ağı'nın efsanevi görüntüsünde ortaya çıkan bir fikir. Her şey diğer her şeyle karşılıklı ilişki içinde ortaya çıkar, bu yüzden hiçbir şey için kimseyi suçlayamazsınız. Sanki hiçbirimiz bu anlamın ne olduğunu bilmesek ya da tam olarak amaçladığı hayatı yaşamamış olsak da, her şeyin arkasında tek bir niyet varmış gibi, her zaman bir anlam ifade eden tek bir niyet var.

MOYERS: Yine de hepimiz bir amacı olan bir hayat yaşadık.
Buna inanıyor musun?

CAMPBELL: Hayatın bir amacı olduğuna inanmıyorum. Hayat, çoğalma ve varlığını sürdürme dürtüsü olan bir çok protoplazmadır.

MOYERS: Doğru değil - doğru değil.

CAMPBELL: Bir dakika. Sadece saf yaşamın bir amacı olduğu söylenemez, çünkü her yerde sahip olduğu farklı amaçlara bakın. Ama her enkarnasyonun bir potansiyele sahip olduğunu söyleyebilirsiniz ve yaşamın görevi bu potansiyeli yaşamaktır. Bunu nasıl yapıyorsun? Cevabım, "Mutluluğunun peşinden git." İçinizde ne zaman merkezde olduğunuzu bilen, ne zaman ışında ya da ışın dışında olduğunuzu bilen bir şey var. Ve eğer para kazanmak için ışından çıkarsan, hayatını kaybettin. Ve eğer merkezde kalırsan ve hiç para alamazsan, mutluluğun hala devam ediyor.

MOYERS: Varılacak yerin bu olmadığı fikrini seviyorum.
sayar, yolculuktur.

CAMPBELL: Evet. Karlfried Graf Dürckheim'ın dediği gibi, "Bir yolculuktayken ve son gitgide uzaklaşıyorsa, asıl sonun yolculuk olduğunu anlarsınız."

Machine Translated by Google

Navaholar, polen yolu dedikleri yolun o harika görüntüsüne sahipler. Polen yaşam kaynağıdır. Polen yolu, merkeze giden yoldur. Navaho der ki, "Ah, önümde güzellik, arkamda güzellik, sağımda güzellik, solumda güzellik, üstümde güzellik, altımda güzellik, polen yolundayım."

MOYERS: Eden değildi. Eden olacak.

CAMPBELL: Eden öyle. "Baba'nın krallığı yeryüzüne yayılmıştır ve insanlar onu görmezler."

MOYERS: Eden -- bu acı ve ıstırap, ölüm ve şiddet dünyasında mı?

CAMPBELL: Böyle hissettiriyor, ama bu, bu Eden. Krallığın dünyaya yayıldığını gördüğünüzde, dünyadaki eski yaşam biçimi yok olur. Dünyanın sonu budur. Dünyanın sonu gelecek bir olay değil, psikolojik bir dönüşüm, vizyoner bir dönüşüm olayıdır. Katı şeylerin dünyasını değil, bir parlaklık dünyasını görüyorsunuz.

MOYERS: Bu güçlü ve gizemli ifadeyi, "Kelime et oldu" ifadesini, insan yolculuğunda, deneyimlerimizde bu sonsuz ilke olarak yorumladım.

CAMPBELL: Ve kelimeyi kendi içinde de bulabilirsin.

MOYERS: İçinde bulamazsan nereden bulacaksın? kendin?

CAMPBELL: Şiirin, sözün kelimelerin ötesinde duyulmasını sağlamaktan ibaret olduğu söylenir. Ve Goethe, "Her şey metafordur" der. Geçici olan her şey metaforik bir referanstan başka bir şey değildir. Hepimiz böyleyiz.

MOYERS: Ama insan nasıl bir metafora tapar, bir metaforu sever, bir metafor için nasıl ölür?

CAMPBELL: İnsanların her yerde yaptığı şey bu - - metaforlar için ölüyor. Ama kelimenin her yerdeki gizeminin sesi olan "AUM" sesini gerçekten fark ettiğinizde, dışarı çıkıp hiçbir şey için ölmeniz gerekmez çünkü o her yerdedir. Sadece kıpırdamadan oturun ve görün, deneyimleyin ve bilin. Bu bir zirve deneyimi.

MOYERS: AUM'u açıklayın.

CAMPBELL: "AUM", her şeyin tezahürü olduğu evrenin enerjisinin sesini kulaklarımıza temsil eden bir kelimedir. Ağzın arkasından "ahh" başlıyorsun ve sonra "oo", sen

Machine Translated by Google

ağzı doldurur ve "mm" ağzı kapatır. Bunu doğru telaffuz ettiğinizde, tüm sesli harfler telaffuza dahil edilir. AUM.
Ünsüzler burada sadece temel sesli harfin kesintileri olarak kabul edilir. Bu nedenle tüm kelimeler AUM'un parçalarıdır, tıpkı tüm görüntülerin Form Formunun parçaları olması gibi. AUM, sizi evren olan o yankılanan varlıkla temasa geçiren sembolik bir sestir. Tibetli keşişlerin AUM ilahisini söyleyen bazı kayıtlarını duysaydınız, bu kelimenin ne anlama geldiğini anlardınız, tamam mı? Bu, dünyada olmanın AUM'sidir. Bununla temas halinde olmak ve bunun anlamını almak, hepsinin en doruk noktasıdır.

AUM. Doğum, var olma ve geri dönen çözülme. AUM'ye "dört elementli hece" denir. AUM -- ve dördüncü element nedir? AUM'un içinden çıktığı ve geri döndüğü ve onun altında yatan sessizlik. Hayatım AUM ama onun da altında bir sessizlik var. Ölümsüz dediğimiz şey bu. Bu ölümlü ve bu ölümsüz ve ölümsüz olmasaydı ölümlü de olmazdı. Kişi kendi varoluşunun ölümlü yönü ile ölümsüz yönü arasında ayrım yapmalıdır. Gitmiş olan, aralarında doğduğum annem ve babamın deneyimlerinde, zamansal ilişkimizden daha fazlası olduğunu anladım. Tabii ki, bu ilişkide, ilişkinin ne olduğuna dair vurgulu bir gösterimin benim idrakime getirileceği belli anlar vardı. Bazılarını çok net hatırlıyorum. Onlar, aydınlanmanın, aydınlanmanın, ışıltının anları olarak öne çıkıyorlar.

MOYERS: Anlam esasen sözsüzdür.

CAMPBELL: Evet. Kelimeler her zaman niteliklerdir ve sınırlamalar.

MOYERS: Ve yine de, Joe, biz insanları cılızlaştıran tek şey, bu sefil dil, güzel olsa da, anlatmaya çalışmaktan geri kalıyor -- CAMPBELL: Bu doğru ve bu yüzden geçmişi kırmak için doruk bir deneyim. tüm bunlar, arada sırada ve "Ah... ah. . . "

JOSEPH CAMPBELL (1904-87) kariyerine 1934 yılında, neredeyse kırk yıl öğretmenlik yaptığı ve onuruna Karşılaştırmalı Mitoloji Joseph Campbell Kürsüsü'nün kurulduğu Sarah Lawrence Koleji'nde eğitmen olarak başladı. En çok satan Bin Yüzlü Kahraman da dahil olmak üzere çok sayıda kitabın yazarıdır .

Machine Translated by Google

BILL MOYERS, hem CBS News hem de PBS'deki çalışmaları nedeniyle geniş çapta saygı gören, beğenilen bir gazetecidir. Başlıca çabalarından biri, son zamanlarda son derece popüler ve çok ünlü PBS serisi ve çok satan A World of Ideas kitabıyla zamanımızın seçkin düşünürlerini televizyona getirmek olmuştur. Joseph Campbell ile yaptığı konuşmalar, 1980'lerde televizyon programcılığının en önemli olaylarından biriydi.

BETTY SUE FLOWERS, Austin'deki Texas Üniversitesi'nde şiir ve mit öğretir. Browning and the Modern Tradition, Four Shields of Power ve Daughters and Fathers gibi birçok kitabın yazarı ve ortak yazarıdır .

Scan Notes, v3.0: The Power of Myth'in Anchor baskısı yalnızca burada yer alan materyali içerir (bu eSürümün dışında bırakılan dizinin yanı sıra). Bunun ağır resimli versiyonunu istiyorsanız, gidin satın alın çünkü kopyamı mahvetmiyorum. Bu dosya DT'ye karşı dikkatli bir şekilde kanıtlanmıştır; italikler bozulmamış.

Machine Translated by Google

İçindekiler

Editörün Notu
giriiş
bir
MİT VE MODERN DÜNYA
II
İÇİ YOLCULUK
III
İLK HİKAYE ANLATICILARI
IV
FEDAKET VE HUZUR
KAHRAMANIN MACERASI
BİZ
TANRIÇA'NIN HEDİYESİ
VII
AŞK VE EVLİLİK HİKAYELERİ
VIII
SONSUZLUK MASKELERİ